REGIZORI CU NUME SONORE

Steven Spielberg, în 2054

În 2054 şi-a plasat Spielberg acţiunea ultimului său film, Minority Report. L-a conceput ca pe un SF, dar cu totul altfel decât obişnuitele producţii ale genului. Şi a visat la o societate fără crimă. De fapt, la o societate mai bună.

Washington, 2054. Beneficiind de un instrument de lucru ultrasofisticat, de-a dreptul revoluţionar, o unitate de poliţie ultrasecretă intitulată Pre-Crimă este în măsură să pună mâna pe „vinovat" înainte ca acesta să comită fapta. E suficient să intenţioneze să o săvârşească. Incredibilul detector de viitori criminali este un succes remarcabil, nu numai din punct de vedere pur ştiinţific, ci mai ales al consecinţelor în plan social, de vreme

ce Crima poate fi ştearsă de pe lista evenimentelor nefaste pentru omenire. Inventatorul aparatului speră ca experimentul, desfăşurat pentru început doar în Washington, să se extindă treptat în toată ţara. Devenit un fel de justiţiar al diviziei Pre-Crimă după dispariţia tragică a fiului său, John Anderton (Tom Cruise) este totodată un fervent susţinător al sistemului până în momentul când un lucru cu totul neaşteptat se produce. Ordinatorul, care nu iartă pe nimeni, anunţă că peste 36 de ore, Anderton va asasina. Şi astfel, însuşi Anderton devine ţintă pentru trupele de intervenţie. Singura lui scăpare este să fugă şi în timp util să-şi dovedească nevinovăţia.

O crimă aproape comisă

Actualul S.F. al lui Spielberg nu mai are nimic în comun cu extratereştri, monştri preistorici sau cine ştie ce creaturi fanteziste, folosite de el în creaţiile anterioare. Cetăţeanul din clasa de mijloc a societăţii anului 2054 este foarte asemănător cu cel din ziua de azi: trăieşte în apartamente obişnuite, cu pereţi roşi de vreme, cu mobilă tradiţională de lemn, cu bucătării dotate cu aparatură electrică precum cele din prezent. Vechile cartiere din Washington cu monumente în stil neo-clasic există şi peste încă jumătate de secol, doar că transportul e modernizat, folosindu-se levitaţia magnetică. Este, de altfel, elementul cel mai futurist al filmului. Cu alte cuvinte, viaţa de zi cu zi, a omului de rând, nu se schimbă în datele ei esenţiale, de început de secol XXI. Ceea ce desparte însă viaţa spectatorului de azi de cea a lui John Anderton din anul 2054 ţine doar de spectaculosul salt tehnologic, concretizat în primul rând în fantastica maşinărie Pre-Crimă şi în alte câteva obiecte, cum ar fi ecrane tv plate şi translucide, un pachet de cereale animate etc. De fapt, după cum au comentat şi criticii de film, marea găselniţă a lui Spielberg constă tocmai în faptul că modul de gândire al oamenilor din societatea de peste jumătate de secol rămâne neschimbat. Este trucul de care Spielberg se foloseşte pentru ca omul de acum să se identifice foarte uşor cu cel de-atunci şi automat să se întrebe: Cum e posibil să arestezi un individ care încă nu a comis un delict? E corect? Nu cumva sistemul de prevenţie are unele fracturi? Şi dacă da, nu ar trebui demascate? Spielberg a dat tema de reflecţie!

Un S.F cam acid

Evident, toate aceste întrebări cer răspunsuri. În loc de răspunsuri, în film se oferă un model: o societate a viitorului poate mai bine structurată, poate mai riguros organizată şi păzită, dar mai puţin suplă, mai puţin funcţională, pândită de erori. E vorba de societatea de acum sau de cea de peste jumătate de secol? Un lucru este clar: *Minority Report* este considerat cel mai serios şi cel mai... negru S.F. al părintelui simpaticului *E.T.* Scenariul este deosebit de complex, iar finalul poveştii este total neaşteptat, clişeele prin care a păcătuit *Inteligence Artificiel* nemaigăsindu-şi locul în actuala producţie. Dincolo de mesajul său acid, *Minority Report* este un regal al vizualului, al sunetului, al ritmului, armonizate de mâna sigură de maestru a regizorului. „Coregrafia" interpretativă a lui Tom Cruise în faţa ordinatorului, secvenţa de acţiune fabuloasă pe un lanţ de maşini sau de păianjeni mecanici sau dintr-o grădină cu o floră fastuoasă, extrem de originală, sunt dovada unei inventivităţi regizorale inedite şi memorabile totodată. În acordurile muzicii semnate de John Williams *(Star Wars, Indiana Jones, Jurassic Park)*, Spielberg a făcut din acest film un spectacol grandios, care captivează.

Vis sau coşmar?

Aflaţi la primul lor film făcut împreună, Steven Spielberg şi Tom Cruise, în prezent cei mai influenţi cineaşti de la Hollywood, au declarat că, pentru copiii lor, se tem de un viitor asemănător celui din *Minority Report*. Spielberg are cinci copii, iar Tom Cruise doi. „Ce s-ar întâmpla, dacă am şti ceea ce se va petrece în viitor? În ce măsură tehnologia va ajunge să se implice în viaţa noastră privată?" a întrebat retoric Spielberg, referindu-se la mesajul filmului său, o adaptare a romanului scris de Philip K. Dick. Regizorul cu cel mai mare succes din istoria industriei filmului a mai ţinut să amintească faptul că „mulţi oameni nevinovaţi au înfundat puşcăriile din cauza erorilor judiciare. Au fost condamnaţi la ani grei de temniţă pentru crime pe care nu le-au comis şi, întâmplător sau nu, cei care au fost închişi în culoarele morţii pe nedrept aparţin populaţiei minoritare, care n-au avut bani să plătească avocaţi capabili să le dovedească nevinovăţia. Abia o dată cu punerea la punct a testelor ADN s-au putut evidenţia multe dintre erorile judiciare".

Steven Soderbergh

Un film în 18 zile

Steven Soderbergh a abandonat strasurile şi paietele din Ocean's Eleven, pentru o mică producţie sofisticată şi plină de farmec, pe care a realizat-o cu un buget modest şi doar în 18 zile, Full Frontal. Graniţa dintre comic şi dramatic e foarte subţire, dar tocmai acest lucru atrage atenţia spectatorului.

Gazetar la „Los Angeles Magazine", Carl Bright, care scrie şi scenarii de film, se străduieşte din răsputeri să-şi plaseze creaţiile la vreun studio. E însurat, dar căsătoria lui este un lamentabil eşec. Soţia sa, Lee, şefă a compartimentului de resurse umane dintr-o mare firmă, nu e nici ea mai fericită. Pentru a alunga cenuşiul din viaţa ei personală, se joacă de-a micul Dumnezeu cu destinul angajaţilor. Dar se întâmplă ca plictisitul cuplu să fie invitat la aniversarea unui prieten al lor, Gus, producător influent. Petrecerea se desfăşoară într-un hotel de lux din Beverly Hills şi se anunţă a fi o explozie de fast şi de culoare. Sunt deopotrivă invitaţi: Linda – sora lui Lee

–, necăsătorită, maseuză de profesie, mereu în căutarea unui prinţ şarmant; Calvin şi Francesca, două staruri cooptate de Gus în filmul la care tocmai lucrează şi al cărui subiect este „cum se face un film...". O societate în mic, un microcosmos, dar cu rezonanţe de macrocosmos.

O frescă a Hollywoodului

În *Full Frontal*, Steven Soderbergh îşi schimbă total stilul folosit în *Erin Brockovic*, *Traffic* sau *Ocean's Eleven*, în care acţiunea se petrece în o mie de locuri, şi se apropie mai mult de maniera utilizată într-unul dintre primele sale lung-metraje, *Schizopolis*. În tuşele unei picturi moderne, el face portretul macrocosmosului hollywoodian, deşi decupează doar o zi din viaţa starurilor. Această frescă miniaturală este cu atât mai fascinantă, cu cât Soderbergh i-a pus să joace propriul lor rol de vedete ale Hollywoodului pe actorii Brad Pitt şi Terence Stamp, pe regizorul David Fincher sau pe producătorii Harvey Weinstein şi Jerry Weintraub. Câteva scene sunt memorabile: cea în care lui David Duchovny i se face masaj, monologul lui Blair Underwood despre condiţia actorilor de culoare etc. Soderbergh povesteşte că atunci când le-a făcut oferte actorilor pe care i-a vrut în acest film, le-a trimis împreună cu scenariul câte o scrisorică în care le-a spus: „Dacă n-o să vă distraţi pe cinste, să nu-mi spuneţi pe nume!"

Mozaic

ANTHONY HOPKINS,
tatăl lui Superman

Cu ocazia lansării filmului *Dragonul Roşu*, Sir Anthony Hopkins a anunţat că unul dintre rolurile viitoare, pentru care deja a semnat contractul, este cel al lui Jor-El, adică tatăl eroului de legendă *Superman*.

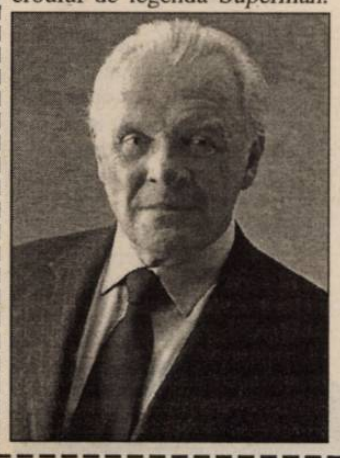

În versiunea din trecut a filmului, când Superman era întruchipat de Christopher Reeve, rolul tatălui fusese susţinut de Marlon Brando. Regizorul actualului *Superman* (care va fi lansat în vara anului 2004) va fi Brett Ratner, împreună cu care Anthony Hopkins a lucrat la *Dragonul Roşu*.

VAL KILMER,
star porno

În filmul *Wonderland*, Val Kilmer va intra în pielea unui star porno, „faimosul" John Holmes, care în 1981 a fost implicat în patru crime. John Holmes a murit în 1988, la vârsta de 43 de ani, răpus de SIDA. Este însă considerat cel mai mare star porno din generaţia sa: a turnat peste 2.000 de filme şi a făcut sex cu peste 10.000 de femei. Viaţa sa, foarte picantă ca subiect de film, a mai inspirat şi

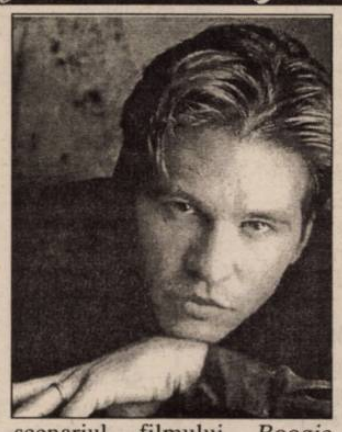

scenariul filmului *Boogie Nights*, realizat în 1997. Alături de Val Kilmer, în *Wonderland*, va juca şi Lisa Kudrow din serialul *Prietenii tăi*.

GWYNETH PALTROW
Aniversare tristă

Spera ca aniversarea vârstei de 30 de ani să fie pentru ea un prilej de bucurie. S-a întâmplat însă ca acest eveniment să se transforme într-o mare tristeţe, deoarece a coincis cu moartea tatălui ei. Cineastul Bruce Paltrow, care suferea de mai mult timp de un cancer la gât, se afla în Italia pentru a-şi sărbători fiica. A suferit însă un atac

cardiac, care i-a curmat brusc viaţa. Numele lui Bruce Paltrow este asociat în special cu un serial TV de mare succes, intitulat *St Elsewhere*. Cariera sa a început în teatru. Apoi s-a orientat spre televiziune şi cinema. În 1982, semna şi primul său film, *A little sex*, în calitate de regizor. Gwyneth era foarte apropiată afectiv de tatăl său, încât pierderea suferită a afectat-o peste măsură. Deşi urma ca la începutul lui octombrie să înceapă filmările la viitorul ei film, *Ted and Sylvie*, a amânat acest proiect pentru o perioadă încă neprecizată.

MADONNA
merge mai departe

În ciuda reacţiilor dezastruoase ale spectatorilor new york-ezi care au văzut filmul *În derivă*, în care joacă Madonna, cântăreaţa nu vrea să renunţe la ideea de a-şi construi şi o carieră de actriţă. Drept pentru care a făcut toate demersurile posibile pentru a obţine un rol

cât de mic în viitorul film al lui Richard Curtis, intitulat *Love Actually* şi care îi are în distribuţie pe Hugh Grant, Emma Thompson, Colin Firth şi Alan Rickman. *Love Actually* va fi compus din zece poveşti de dragoste oarecum bizare, care au ca punct comun faptul că se derulează pe fondul sărbătorilor de iarnă. Într-una dintre ele, de exemplu, un prim ministru se îndrăgosteşte nebuneşte de o menajeră specialistă în... prepararea ceaiului.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

INFORENERGETICA – o nouă ştiinţă în slujba sănătăţii

Mediatizarea încă prudentă şi foarte succintă a unor cercetări ştiinţifice de ultimă oră în domeniul aşa-numitului *extrasenzorial* lasă impresia că ne aflăm în faţa unui tărâm nou, abstract şi cvasinecunoscut. Totuşi, preocupările în domeniu, mai mult sau mai puţin ocultate, au mers întotdeauna în profunzimea fenomenelor, cărora li s-au pus în lumină – inclusiv pe cale strict ştiinţifică – şi foarte importante valenţe, racordări la ceea ce numim starea de sănătate a trupurilor individului uman (cu accent general pe ideea de fizic, afectiv şi spiritual). O dimensiune universală veche de când lumea, în tainele căreia e bine şi e firesc să pătrundem treptat, prin porţile deschise ale raţiunii, în primul rând pentru a ne cunoaşte propria fiinţă.

Prana – cercetată de ştiinţă

În România, cercetările la care am făcut referire se desfăşoară de cel puţin câteva decenii bune. Domnul *Constantin Alexandru* – cititor fidel al revistei „Magazin" – a lucrat foarte mulţi ani la studierea unor serii de manifestări ale câmpurilor subtile denumite de specialişti *biosic* şi *noesic*, participând nemijlocit la punerea bazelor unui domeniu (domnia sa îi spune „ştiinţă în devenire") căruia iniţiatorul său i-a dat numele de INFORENERGETICA. Aceasta este de natură să explice în mod unitar pricipiile unor discipline aparent distincte cum sunt bioenergetica, radiestezia, telepatia, clarviziunea, biomagnetismul etc.

Deloc întâmplător, demonstraţia d-lui Alexandru porneşte de la menţionarea aşa-numitei energii universale numite *prana*, în filosofiile orientale, un câmp complex, cu componente de origine materială şi spirituală, deopotrivă. Dacă se

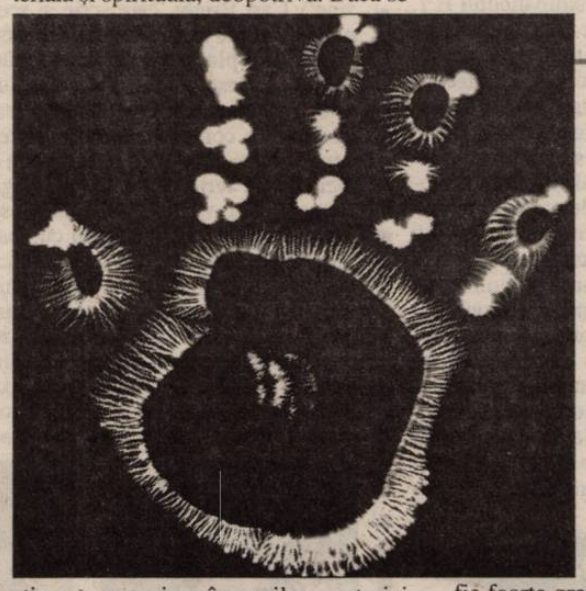

ştie că energia câmpurilor materiei inerte provine din mişcarea atomică şi respectiv moleculară simplă, în ce priveşte câmpurile materiei vii, gama stărilor acesteia este mult mai amplă. Materia vie se bazează pe reacţii chimice programate genetic la nivel molecular, celular şi organic. Fiecare astfel de reacţie este însoţită de consum sau eliberare de energie, iar energia se manifestă în exteriorul sistemului de câmpuri, dar nu în mod uniform. De aceea, caracteristicile ei se vor regăsi în structura câmpului, care este modulată de informaţiile corespunzătoare naturii şi intensităţii reacţiei ce o generează sau o absoarbe.

Câmpurile subtile

Una dintre problemele remarcate de cercetătorul român este incompleta cunoaştere a programului care determină procesele complexe manifestate în celula vie. Este vorba despre informaţii transmise pe cale genetică, fapt ce necesită o anumită formă de energie, pe care sunt modulate acestea. Din păcate, sensibilitatea aparatelor de măsură folosite în mod curent face ca în mod frecvent codificarea informaţională privind starea sursei să fie foarte greu decelabilă. Singura modalitate de punere în evidenţă a modulaţiilor este interpretarea şi interacţiunea cu câmpurile subtile.

Pentru a înţelege mai bine ce sunt aceste câmpuri, d-l Alexandru se referă la procesele interne din materia vie. „O primă formă a energiei respective provine din procesul de programare, recepţionată de componentele materiei vii, care se structurează corespunzător rolului şi funcţiei ce le revin. În limitele programate, componentele respective consumă şi produc energie, câmpurile însoţitoare ale fenomenului variind corespunzător nivelului, amplitudinii, vitezei şi intensităţii variaţiilor necesare unei funcţionări normale a sistemului. Orice modificare a unuia dintre parametrii programaţi va genera impulsuri de autoreglare, iar acestea au o anumită energie, care modulează câmpul subtil de stare. Dar modificarea unor parametri poate fi generată şi de influenţa câmpurilor externe deja cunoscute sau de altă natură. Din ultima categorie, cel mai important este câmpul universal *(prana)*, unde se găsesc numeroase subcâmpuri, cum ar fi cel astral, teluric, biosic, noesic, de interacţiune şi comunicare etc."

Disfuncţiile din organism pot fi precis determinate

Despre câmpurile folosite mai frecvent pentru anumite determinări, vom vorbi într-un articol viitor. Ceea ce ne interesează de la bun început este faptul că acestea îşi găsesc aplicabilitate – dacă se poate spune astfel – în practici terapeutice complementare, cum sunt bioenergoterapia, Reiki, influenţa distală ş.a. Fundamentarea ideii poate fi concetrată într-un gen de lege a echilibrului universal: Natura (prin Natură înţelegând, la modul general, elementul principal în creaţie) nu face nimic la întâmplare, în special în ce priveşte fiinţa umană.

Referindu-se la materia vie, d-l Alexandru precizează că fiecare formă de organizare şi de existenţă a acesteia generează câmpuri de stare caracterizate de frecvenţe specifice, fenomen pus în evidenţă de cercetători americani, care au realizat un rezonator capabil să măsoare frecvenţele unor organe, între anumite limite. Metodele inforenergetice permit însă determinarea lor precisă, dar şi frecvenţa abaterilor generate de o cât de mică disfuncţie a sistemului (sistem organic, organ, secţiune de organ, celulă) supus măsurării. Pe această bază pot fi stabilite cu foarte mare precizie nu numai disfuncţiile patogene ale oricărui organ, dar şi abaterile minore de la starea normală, care nu implică neapărat o stare patogenă. Mai precis, o abatere de până la 30% poate fi considerată disfuncţie nepatogenă, dar care afectează funcţionarea corectă a organului respectiv. Iată cel puţin un argument, suficient de solid, pentru ca inforenergetica să intre în atenţia medicilor, a terapeuţilor, dar şi a publicului larg, ca eficient mijloc de remediere a unor probleme de sănătate.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Respiraţie pentru evacuarea secreţiilor bronhice

Informaţiile pe care vi le oferim mai jos – furnizate de colaboratorul nostru Mihai Afteni, în aceeaşi idee de combatere a fumatului – se adresează de data aceasta atât fumătorilor activi şi pasivi (în număr din ce în ce mai mare), cât şi nefumătorilor care au norocul să nu fie agresaţi de otrăvurile „eşapate" de consumatorii de tutun, însă au fost atinşi de efectele poluării, de gripă ş.a.m.d. Ca să nu mai vorbim despre un amănunt mai degrabă de natură etică, socială: câtă lume nu este deranjată de tusea foarte puternică şi frecventă a marilor fumători sau a celor puternic răciţi!

Privită ca simptom, în general, tusea este o modificare a ritmului respirator, cauzată de receptori din căile aeriene. De aceea, trebuie acordată mare atenţie respiraţiei care să elimine factorii declanşatori ai tusei şi menţinerii căilor aeriene în stare optimă de funcţionare.

Starea psihică şi fizică în care se va efectua această respiraţie este una de relaxare. De aceea, se efectuează cel mai bine dimineaţa, imediat după deşteptare, înainte de gimnastica de înviorare (ar fi ideal să aveţi timp şi... tragere de inimă pentru aşa ceva!) şi în timpul zilei, ori de câte ori apare senzaţia de tuse. Tehnica acestei respiraţii v-o prezentăm mai jos.

◆ Se efectuează o inspiraţie profundă, se închide glota, apoi se contractă muşchii abdominali şi cei respiratori, rezultând o mărire a presiunii intratoracice.

◆ Glota se deschide brusc, eliminând cu o durată mai mare aerul comprimat la nivelul plămânilor şi pronunţând cu gura larg deschisă sunetele „ah" sau „oh"; această modalitate de expiraţie antrenează în „drumul" său, în totalitate, secreţiile pe care le întâlneşte.

Acest tip de respiraţie se repetă până la apariţia tusei (care realizează eliminarea secreţiilor bronhice), după care se trece la efectuarea unor respiraţii ritmice ample. Însă, atenţie: nu trebuie totuşi exagerat cu acest exerciţiu, deoarece efectuarea lui este destul de obositoare, efectul fiind de „toaletare" a bronhiilor şi, implicit, de ameliorare a stării de sănătate deteriorate de fumul ţigărilor, de praf, de aerul rece şi impur ş.a.m.d.

Remedii pentru ochi

Se spune că nimic nu e mai de preţ ca lumina ochilor şi de aceea omul caută, pe diverse căi, remediile optime în cazuri (şi ele foarte complexe, de multe ori) în care vederea a fost deteriorată. Dintre soluţiile complementare oferite de binecunoscuţii terapeuţi *Doina Elena* şi *Aliodor MANOLEA*, în cartea lor „Aura energetică", vă prezentăm încă un grupaj, referitor la bolile oculare mai răspândite.

◆ ***ASTIGMATISMUL.*** Imaginea nu este clară, nici la distanţă, nici aproape, căci corneea nu este rotundă, ci curbată neregulat.

Percepţia ochiului minţii. Distorsiunea unei părţi a realităţii dumneavoastră. Vederea îngustă a unei părţi a vieţii şi apariţia unor restricţii sau teama de anumite căi de urmat.

Recomandare biopsihică. Fiţi mai deschis către viitor, într-un anume domeniu al vieţii dumneavoastră. Este bine să faceţi cure de câte 2-3 săptămâni cu *suc proaspăt de morcovi, afine, coacăze negre.*

Macerat de merişor: se pune o mână de plantă tocată mărunt în 250 ml alcool de 90°. Se lasă amestecul la macerat 6 zile, într-un borcan acoperit, apoi se strecoară. Se pune câte o linguriţă de macerat în ceaiul de dimineaţă.

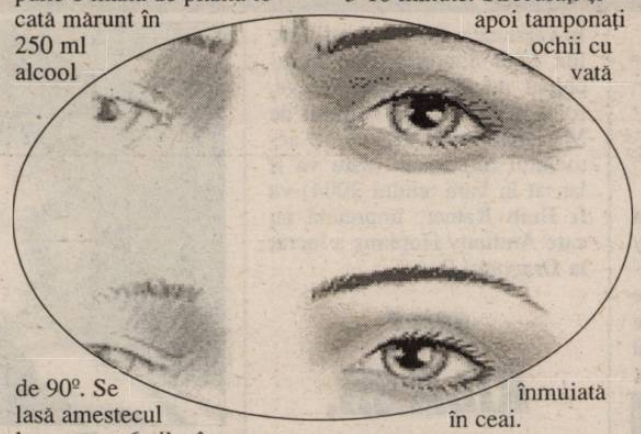

◆ ***PREZBITISMUL.*** De aproape, totul este neclar. Focalizarea se face greu, iar imaginea nu se formează pe retină.

Recomandări terapeutice. Consumaţi *suc de morcovi.* Faceţi *spălături oculare cu suc din rădăcină de ţelină.*

Decoct de pelin: puneţi 50 g plantă într-un litru de apă rece şi fierbeţi timp de 5-10 minute. Strecuraţi şi apoi tamponaţi ochii cu vată înmuiată în ceai.

Decoct din nalbă de grădină: fierbeţi 30 g rădăcină într-un litru de apă (planta se pune în apă rece), timp de 10 minute, apoi strecuraţi. Spălaţi ochii cu acest ceai călduţ, de două ori pe zi.

◆ ***GLAUCOMUL.*** Presiunea intraoculară este crescută.

Percepţia ochiului minţii. Vă simţiţi plin de o presiune internă, ca şi cum aţi exploda. Sunteţi grăbit, prea interiorizat şi închis.

Recomandare biopsihică. Eliberaţi-vă şi deveniţi natural.

◆ ***DEGENERESCENŢA MACULARĂ***

Percepţia ochiului minţii. Pierderea oricărei aspiraţii de împlinire în viaţă. Nu vedeţi sensul vieţii.

Slogan interior: „Viaţa înseamnă izolare."

Recomandare biopsihică. Reconectaţi-vă la sensul existenţei.

◆ ***DESPRINDEREA RETINEI***

Percepţia ochiului minţii. Vă simţiţi marginalizat, neiubit de ceilalţi oameni, pierdeţi contactul cu exteriorul. Nu aveţi nici o dorinţă de a vedea dincolo de linia orizontului.

Recomandare biopsihică. Rămâneţi în contact cu ceilalţi oameni, în special cu cei din afara sferei dumneavoastră de activitate.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

TEATRALĂ

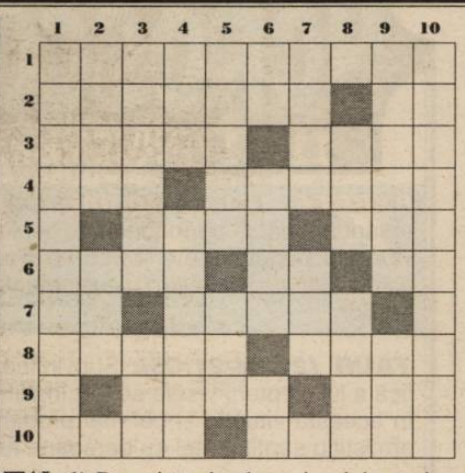

ORIZONTAL: 1) Dau viață și culoare jocului actoricesc. 2) Creație literară cu efect satiric - Conținut dens! 3) Ultima parte a cântecului unui cor (în teatrul antic) - Succes teatral în doi. 4) Direcții - Temple ale Thaliei. 5) Națiune - Impozit. 6) Tuciuriu - Primit din inimă! - Eugenia Popovici. 7) Debutul lui Caragiale! - Vas turcesc cu aburi. 8) Așezări cu unul sau mai multe teatre - Ca Teatrul Național din Capitală. 9) Compartiment într-o sală de spectacole - Opțiune. 10) Emigrare în masă - Vedetele teatrului.

VERTICAL: 1) Prezentarea pe scenă a unor opere dramatice. 2) „De... și spadă", piese de aventuri cu dueluri, înfruntări violente - Precum un spectacol de excepție. 3) Rol feminin într-o piesă de teatru - Luate în balon! 4) Legătură de fir - Secvență dintr-un spectacol. 5) Cândva - Cafeniu deschis. 6) A regiza în fond! - Vedetă în deșert - Artist emerit. 7) A interpreta (var.) - Actor handicapat. 8) Uzina „Tractorul" Brașov (siglă) - Au goluri (fem.). 9) Reprezentație teatrală cu montare și costumație pline de culoare și strălucire - Viața ca-n teatru. 10) Actrițe.

GHEORGHE NISTOROAIA

SOLUȚIA CAREULUI („Teatrală"): SCENOGRAFI - PARODIE - EN - EPODA - DUET - CAI - TEATRE - T - NEAM - BIR - ARAP - IM - EP - CA - IBRIC - R - ORASE - MARE - L - LOJA - VOT - EXOD - STELE.

Verificați-vă cunoștințele

AUTOMOBILUL

1. Când a apărut în lume primul automobil cu aburi?
2. Cine și când a construit primul automobil cu aburi românesc?
3. Când și cine a realizat primul automobil cu motor cu ardere internă?
4. Cine a construit primul automobil cu formă aerodinamică?
5. Când a avut loc primul concurs „Grand Prix"?
6. Cine a scris poezia „Romanța automobilului"?
7. Cine a regizat, în 1965, filmul „Rolls-Royce-ul galben"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Vulturul este o pasăre răpitoare de zi (Falconiformes) și face parte din familia Accipitridae. 2) Vulturul pescar poate fi întâlnit în țara noastră în Delta Dunării. 3) Cea mai strălucitoare stea din constelația Vulturul este Atair sau Altair. Este de 10 ori mai strălucitoare decât soarele. 4) „Lacul Vulturilor" se află în Munții Buzăului în masivul Siriu. 5) Tabloul „Cu vulturul" a fost pictat în 1918 de pictorul și desenatorul german de origine elvețiană Paul Klee (1879-1940). 6) Autorul romanului „Unde se avântă vulturii" este scriitorul englez de origine scoțiană Alistair MacLean. 7) Filmul „Vulturii" a fost realizat în 1984 de regizorul Henri Verneuil.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 42 al revistei, cu tema „Focul", am primit răspunsuri corecte de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: *Mihai Waspusch – București*, căruia îi reamintim că acolo unde există mai multe variante de răspuns le luăm pe toate în considerare.

– 6 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Săbăoani* și *ing. Ion Ciocșan – Pucioasa*, căruia îi promitem că vom da mai multe detalii la întrebări, bineînțeles, acolo unde se poate, unde întrebarea nu reprezintă peste jumătate din răspuns.

– 5 răspunsuri corecte: *Maria Iova – Constanța* (ne bucură revenirea dumneavoastră) și *Florentina Gorea – Toplița*.

Trebuie menționat, de asemenea, vechiul prieten al rubricii, *prof. Marin Ștefan din Șimleul Silvaniei*, cel care a conceput cea mai mare parte din întrebări și ne-a trimis răspunsuri corecte la celelalte trei care nu-i aparțineau.

Dorind tuturor multă sănătate vă așteptăm cu noi scrisori. *(I. Stoica)*

ŞAH

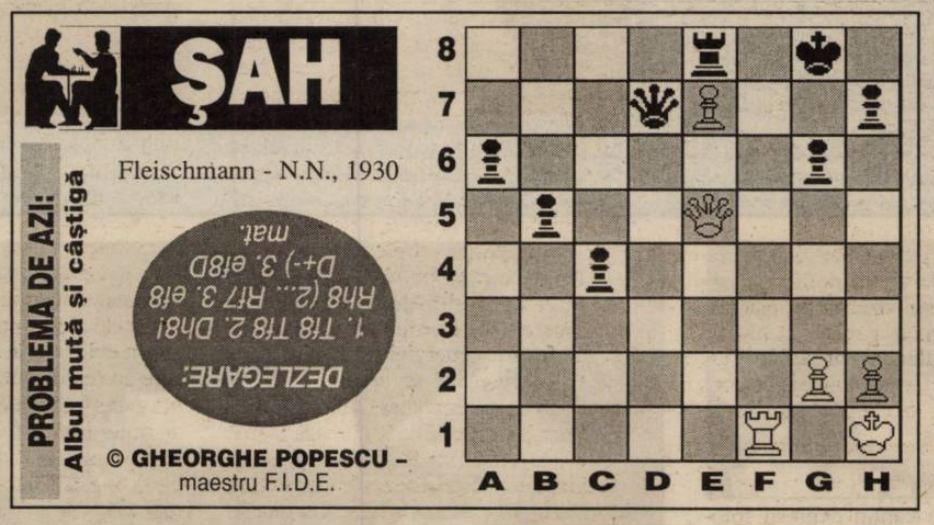

PROBLEMA DE AZI: Albul mută și câștigă

Fleischmann - N.N., 1930

DEZLEGARE:
1. Tf8 Tf8 2. Dh8! Rh8 (2... Rf7 3. ef8D D+-) 3. ef8D mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

Fotografii de la oraș

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Lucrări de... toamnă

◆ Curățați grădina de frunzele moarte, mai ales dacă știți că sunt infectate cu dăunători. Contaminează pământul.

◆ Înmulțiți, prin divizarea rădăcinii, plantele perene care s-au dezvoltat prea dens. Replantați-le imediat.

◆ Scurtați tijele trandafirilor. Plantați soiuri noi. Octombrie și martie sunt lunile ideale pentru această lucrare.

◆ Plantați bulbii florilor de primăvară. În schimb, scoateți tuberculii de dalie, scuturați-i de pământ și depozitați-i într-o cameră uscată, întunecoasă și răcoroasă, pentru anul viitor.

◆ Dacă vreți să aveți la anul un „perete verde" sau un gard îmbrăcat în viță sălbatică, îngropați de pe-acum liane lungi în pământ (în șanț adânc de 10-15 cm).

◆ Nu amânați prea mult plantarea conifere-lor, se prind mult mai ușor cât mai este pământul călduț.

◆ Tundeți pentru ultima oară în acest an peluza și apoi curățați-o. Zonele urâtite pot fi „recondiționate" prin semănarea de semințe de gazon nou.

◆ După ce dă bruma, iar crizantemele și-au încheiat procesul de înflorire, plantele trebuie curățate de frunzele și florile ofilite și protejate de frig cu un strat de paie sau de frunze uscate. Abia în primăvară plantele intră într-un nou proces de creștere, când din rădăcină apar noi lăstari. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„CERTIFICĂRI"

APROBARE ASTA O ȚINE UNA ȘI BUNĂ		FELINAR SOLDAȚI CU VECHIME		ACORD... LA AMBASADĂ! PUNTE		FEMEI CU BANI BĂRBAȚI CU COPII		CUNOSCUT DIN ÎNTÂMPLARE NEGAȚIE		GRUP DE LUPI ABĂTUTĂ
TOBĂ DE CARTE ARGILĂ				A SUPUNE ÎMPILĂRII ÎNAINTATĂ						
		ÎNMÂNAȚI BĂRBIERIȚI						SUNET DE CLAXON CURĂ!		
BĂIATUL MĂTUȘII MECIUL MECIURILOR				PODGOREAN DOMOALĂ					SCAUN PE CAL FILE	
						POLIȚĂ ALB CA BRÂNZA				FORMAȚIE... ROYALĂ LA POKER
FIICE ALE MOLDOVEI ÎN ZONĂ!								DIN TOACĂ! STUDIATĂ DE ZOOLOGIE		
		DAR SE URCĂ VIȚA PE EL					A EXISTA ALTĂ VIAȚĂ			BAN MĂRUNT ÎN S.U.A.
CUTĂ! OM ÎN TOATĂ FIREA			CLAPĂ STÂLP LA PORTA DE RUGBI						CUCI! RUG	
						BINE COPT MARIN FLORIN				
CEL HAIN CONDUSĂ DE UN GURU				ELEMENT SECUNDAR						
				DATĂ ÎN CLOCOT						

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ARABESCURI"

Orizontal: F - D - D - G - I - C - BOTOSENEANCA - TACT - ARS - HR - COR - EST - PRII - GAFAI - ERORI - URNA - RARITI - AISBERG - AIA - OF - TATI - PR - V - IO - CLIPA - BU - BARBII - LIPIT - TAU - CHINURI - PARIS - ACESTE.

SPORT FLASH

Copos s-a răzgândit: vrea titlul!

Un caz unic e Răzvan Lucescu: el e singurul vicepreședinte de club care joacă și în teren ca fotbalist autorizat de Liga Profesionistă de Fotbal. În situația în care Dolha este accidentat, soluția antrenorului Rednic de a-l trimite în poartă pe acest tânăr talentat a fost salvatoare. Lăsând la o parte faptul că Răzvan Lucescu este un băiat educat, care știe să vorbească cursiv în limba română și care știe să iasă în evidență printr-un discurs reținut, băiatul lui Mircea Lucescu a fost omul meciului, salvând un gol ca și făcut, la 0-0, în partida cu FC Argeș. Rapid a câștigat la limită în fața unei echipe care a ținut cu tot dinadinsul să nu primească gol și este lider confortabil al clasamentului. În această situație, George Copos, care mai deunăzi spunea că n-are bani pentru ca Rapid să aspire la titlu, s-a răzgândit: acum vrea titlul național. Este cam devreme, totuși, și poate că patronul lui Rapid are timp să se mai răzgândească o dată.

Piţurcă a visat

Pus pe fapte mari o dată cu revenirea la clubul care l-a demis nu prea demult, Pițurcă a început să viseze. Pentru partida cu Gloria Bistrița, care e totuși ocupanta locului 2, antrenorul steliștilor nu concepea altceva decât victoria. „După victoria cu Rapid ne-am propus o evoluție pe măsură la Bistrița" gândea Pițurcă înaintea meciului". După meciul în care n-au făcut nici o brânză, Steaua s-a întors la București cu o diferență de 8 puncte față de lider, unul mai mult decât în etapa precedentă, în vreme ce Bistrița tot pe locul 2 este.

Cârţu nu salvează Craiova

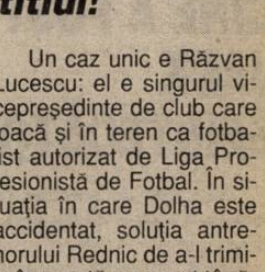

Sosit la cârma echipei din Bănie, Cârțu a călcat cu stângul: Universitatea a clacat în fața Sportului studențesc, echipa cu cei mai puțini spectatori și cu cel mai tern fotbal din Divizia A. Craiova este pentru mine o dezamăgire: din ocupanta locului 1 în debutul sezonului, Universitatea a ajuns pe locul 13, după Sportul! Mare întristare!

Național a picat de pe podium

Național n-a reușit să-și revină după bătaia administrată la București de PSG și a scos doar un rezultat nul în fața ambițioșilor codași de la FCM Bacău. Rezultatul îl avantajează pe proaspătul antrenor Ilie Dumitrescu, un fost atacant care a pariat pe cartea apărării și a câștigat, dar să nu omitem că îngerul păzitor al băcăuanilor s-a numit Prunea. În urma acestui rezultat, Național a picat de pe podium, lăsând locul 3 lui Dinamo, singura echipă care în etapa a 10-a a câștigat în deplasare. În rest, în timpul serviciului, nimic de semnalat.

GEORGE CUȘNARENCU

Alăptare la sân de bărbat

Un bărbat din Sri Lanka în vârstă de 38 de ani (foto) susţine sus şi tare că-şi hrăneşte cei doi copii dându-le sân, de trei luni, după decesul soţiei sale. B. Wijwratne, din Walaponte (centrul statului Sri Lanka) a explicat reporterilor că face asta pentru că fata cea mai mică, în vârstă de 18 luni, a refuzat laptele praf pe care el a încercat să i-l dea după moartea mamei. Un medic local a afirmat că unii bărbaţi pot produce lapte la sân, asta numai în cazul unei hiperactivităţi a hormonului prolactină. Alţii vorbesc despre o „găselniţă" a presei locale care a lansat această „curiozitate".

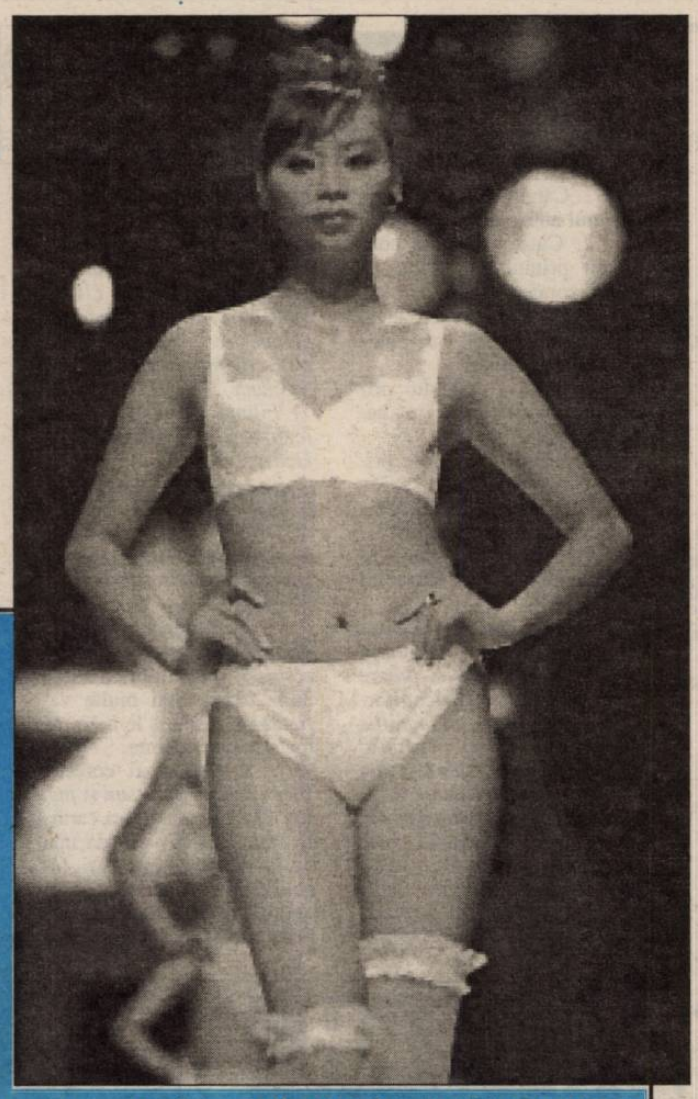

DESUURI LA MÂNA A DOUA

Poliţia din Tokyo l-a arestat recent pe proprietarul de origine coreeană al unui magazin care vindea desuuri feminine folosite, pe motiv că acesta n-avea autorizaţie de vânzare a articolelor „second hand". La magazinul „Final Fantasia", ţinut de întreprinzătorul coreean, în vârstă de 43 de ani, veneau femei care pur şi simplu se dezbrăcau şi îi vindeau patronului chiloţii, sutienele, portjartierele şi furourile. În schimbul acestei „fantezii", ele primeau bani frumoşi, afirmă surse poliţieneşti din Shibuya, un cartier select al capitalei nipone. După aceleaşi surse, patronul magazinului a vândut, între aprilie şi septembrie, 11 articole aparţinând unui număr de patru femei, printre acestea o adolescentă de 17 ani, care s-au dezbrăcat pe loc, în buticul cu pricina.

CINE A FOST JACK SPINTECĂTORUL?

Autoarea de romane poliţiste de succes, Patricia Cornwell, scrie negru pe alb că ADN-ul lui Jack Spintecătorul, celebrul criminal care a terorizat Londra în anii 1880, poate fi identic cu cel al lui Walter Sickert, un pictor amator de scene morbide. Afirmaţia apare într-un fragment din romanul „Portrait of a killer: Jack the Ripper, case closed" (*Portretul unui ucigaş: Jack Spintecătorul, caz închis*) publicat în numărul din octombrie al revistei *Vanity Fair*. Scriitoarea precizează că unele picturi ale lui Sickert, care se servea de prostituate pe post de modele, au o asemănare surprinzătoare cu unele fotografii ale victimelor lui Jack Spintecătorul. În plus, unele scrisori provocatoare trimise de criminalul în serie la poliţie conţin expresii folosite de pictorul american James Whistler, de care îşi bătea joc unul dintre elevii săi: nimeni altul decât Walter Sickert.

O altfel de statuie a libertăţii

Sculptorul palestinian Nabil Anani şi-a ales un mod insolit de a-şi exprima dezacordul faţă de politica americană în Orientul Apropiat. El a realizat o statuie din lemn, înaltă de 3 metri, o copie a celebrei statui a libertăţii din New York, dar care, spre deosebire de aceasta, are torţa înflăcărată îndreptată în jos! Statuia a fost amplasată la Ramallah, artistul afirmând că acest manifest cultural vrea să semnifice faptul că „libertatea şi democraţia clădite pe suferinţa altor popoare sunt false".

VREAU UN COCKTAIL DE MIRESME!

În barul „L'Olfattorio" dintr-un cartier şic din Roma, clienţii pot comanda un cocktail ieşit din comun: un cocktail de parfumuri. Comandând o asemenea „băutură", barmanul aduce clientului un pahar de şampanie în interiorul căruia se află o fâşie de hârtie îmbibată cu aroma unui eşantion de parfum. Barul vinde astfel de cocktailuri atât bărbaţilor, cât şi femeilor, „băuturile" conţinând un larg evantai de parfumuri provenind de la specialişti francezi ca L'Artisan Parfumeur, dar şi 200 de esenţe sau materii prime utilizate în fabricarea parfumurilor. Totul este pregătit pe gustul olfactiv al clientului. Cui cere, de pildă, un cocktail „Dzing!", i se oferă în pahar miresme de animale de circ amestecate cu miros de piele, rumeguş şi caramel.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ Un român a inventat motorul cu apă ■ Credinţa, un „virus" al umanităţii? ■ Planeta zeitelor ■ Jurasic bazar ■ Postul – dincolo de credinţă

HOROSCOP
11 - 17 NOIEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai interesant aspect al perioadei este cel legat de înviorarea bugetului dv. Mercur şi Soarele sunt acum alături de doleanţele materiale ale Berbecilor.

TAUR (21.04-21.05): Sub influenţa benefică a lui Neptun, visele se pot împlini. Vă aflaţi în această situaţie şi cel mai probabil este un armistiţiu sentimental cu persoana iubită.

GEMENI (22.05-21.06): Din nefericire, toate curbele astrale importante se află sub nivelul mediu, semn că parcurgeţi un interval cu probleme. Atenţie la fiecare cheltuială, să nu rămâneţi în pană!

RAC (22.06-22.07): Cea mai semeaţă curbă este acum cea a finanţelor. Aceasta urcă zglobie până la un maxim (miercuri sau joi), când veţi primi o sumă consistentă. În rest, linişte şi pace.

LEU (23.07-22.08): Luna vă induce o stare de melancolie, pofta de muncă fiind din ce în ce mai pirpirie. Nu uitaţi de problemele stringente care nu suportă amânare, ci au nevoie de decizii prompte şi înţelepte.

FECIOARĂ (23.08-21.09): În acest interval, parcă vă transformaţi într-un magnet al ghinioanelor. Vă pândeşte o belea financiară, iar o umbră sentimentală stă să se prăbuşească asupra dumneavoatră.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Uranus nu are o poziţie favorabilă faţă de Soare şi, în consecinţă, imprevizibilul joacă un rol important. Amânaţi hotărârile importante şi evitaţi aventurile galante.

SCORPION (23.10-21.11): Marte şi Venus sunt în conflict, iar dv. parcurgeţi o perioadă mai puţin fastă din punct de vedere sentimental. În schimb, aveţi şansa financiară de partea dumneavoastră.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba financiară şi cea a carierei sunt cele mai avântate şi ele vor atinge câte un maxim spre mijlocul săptămânii. Veţi reuşi să scăpaţi de majoritatea datoriilor.

CAPRICORN (21.12-19.01): Sub influenţa deloc fastă a lui Pluton, veţi avea de înfruntat câteva situaţii delicate în mediul profesional şi în cel familial. Din fericire, curba financiară este în creştere.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): S-au acumulat pentru această săptămână numeroase probleme mici şi stresante, pe care nu le mai puteţi amâna. Ar fi cazul să evitaţi orgoliile şi să apelaţi la ajutorul celor apropiaţi.

PEŞTI (19.02-20.03): Marţi sau miercuri veţi primi bani (o sumă mai mică decât vă aşteptaţi), iar în a doua parte a intervalului vă aşteaptă o veste foarte bună de departe, din sfera sentimentală.

Personalităţile săptămânii: *Eugen Ionescu, Vasile Conta, Emil Racoviţă, Andrei Mureşanu George Vraca;* Claude Monet, Auguste Rodin, Feodor M. Dostoievski.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 599 • ANUL XLV • 14 NOIEMBRIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 46 (2349)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *În faţa lui Dumnezeu toţi suntem la fel de proşti.* (Albert Einstein)

■ *Cu cât o maimuţă se urcă mai sus în copac, cu atât i se vede mai bine fundul.* (Proverb canadian)

■ *Mai bine aprinzi o lumânare decât să blestemi întunericul.* (Lao-Tse)

După 90 de ani, a fost descoperit

„COPILUL NECUNOSCUT" DE PE TITANIC

Un băieţel de 13 luni, mort în urmă cu 90 de ani în naufragiul pachebotului Titanic şi a cărui identitate n-a fost niciodată revelată, a fost identificat recent datorită analizei ADN-ului. În cimitirul din Halifax (Noua Scoţie) există o piatră funerară pe care sunt scrise doar două cuvinte: „copil necunoscut". Bebeluşul venea împreună cu mama lui şi alţi patru fraţi în Statele Unite, alegând pentru călătorie tocmai fatidicul Titanic. Conform datelor furnizate de canalul de televiziune canadian CTV, femeia şi cei cinci copii au pierit în tragedia Titanicului din 15 aprilie 1912, micuţul de 13 luni fiind descoperit după 6 zile de la tragedie, plutind în apele reci ca gheaţa, învelit de o centură de salvare. Până azi, copilul a rămas neidentificat, chiar dacă, timp de mai multe decenii mai multe persoane din lume au pretins că ştiu cine e şi chiar că sunt părinţii lui. În mai 2001, o echipă de experţi, condusă de geneticienii canadieni Ryan Parr şi Alan Ruffman, a exhumat rămăşiţele copilului de unde au fost prelevaţi trei dinţi, în felul acesta putându-se stabili profilul genetic al copilului. Alţi cercetători au crezut că este vorba de un copil suedez de doi ani, dar ipoteza a fost respinsă anul trecut de doi specialişti în dentiţie care au stabilit că este vorba despre un copil în vârstă de un an. Prin deducţie, cercetătorii au restrâns cercul „suspecţilor" la trei copii: un suedez, un englez şi un finlandez. Cu ajutorul unui genealog, experţii canadieni au găsit în Finlanda o nepoată a mamei copilului căreia i-au cerut o probă sangvină. Câteva săptămâni mai târziu s-a pus punct unei enigme de aproape un secol. Analiza ADN-ului nepoatei s-a potrivit perfect cu cea a „copilului necunoscut" şi acesta a primit, în sfârşit, şi un nume: Eino Viljami Panula.

Prova pachebotului Titanic, aşa cum arată la 90 de ani după naufragiul din 1912

Venus, zeiţa romană a frumuseţii, care are şi epitetul *verdicordia* – *cea care sucește minţile*

PLANETA ZEIŢELOR

Clopotul de pe Santa Maria încă mai bate!

Un clopot din bronz, care a răsunat la bordul vasului *Santa Maria*, una din cele trei corăbii cu care Cristofor Columb a ajuns în America, a fost prezentat joia trecută publicului într-un mare hotel madrilen. Obiectul, cântărind 14 kilograme, nu va ajunge într-un muzeu, ci va fi scos la mezat, urmând a fi vândut la licitaţie pe data de 12 decembrie. Pentru doritori, acesta este preţul de strigare: un milion de dolari, echivalentul în euro. Clopotul de bronz a fost adus la suprafaţă după 502 ani, în 1994, de un scufundător italian, Roberto Mazzara, care l-a descoperit la bordul unei epave din Atlantic, nu departe de Portugalia. În octombrie 1492, *Pinta*, *La Nina* şi *Santa Maria* au acostat pe o insulă din Bahamas, după un voiaj de două luni pe apele oceanului Atlantic. Cristofor Columb şi echipajul său, convinşi că ajunseseră în Indii, tocmai descoperiseră America. Cu toate acestea, o altă ipoteză lansată recent vorbeşte despre un amiral chinez care ar fi ajuns în America în anul 1421, cu 71 de ani înaintea lui Columb.

MOTORUL CU HIDROGEN

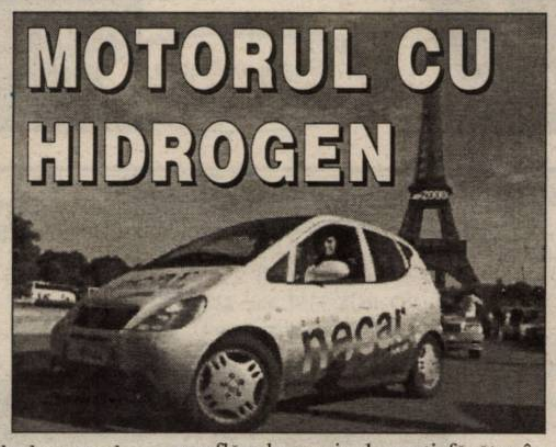

Până la mijlocul anului 2003, va exista primul plan european de cercetare în vederea realizării unei baterii cu combustibil care utilizează hidrogenul pentru a produce energie. Această iniţiativă tehnologică va permite, într-un viitor nu foarte îndepărtat, înlocuirea motoarelor tradiţionale cu care sunt echipate maşinile de azi. Cercetarea este necesară deoarece, aşa cum declara unul dintre experţi, Pierre Beuzit, vicepreşedinte al Grupului francez de cercetare de la Renault, „pentru moment, ne aflăm la un nivel nesatisfăcător în ceea ce priveşte costul, fiabilitatea şi randamentul energetic al motoarelor". Toţi experţii sunt unanimi în a aprecia că primele automobile cu motoare „cu hidrogen" nu vor circula pe şosele mai devreme de anul 2010. Acumulatorul complet nepoluant, care va produce energie electrică prin combinarea hidrogenului cu oxigenul din aer, va putea fi folosit pentru propulsarea automobilelor şi autobuzelor, dar şi pentru producerea electricităţii în localităţi izolate sau pentru alimentarea cu energie a computerelor sau a telefoanelor mobile. Hidrogenul, fabricat din energiile neconvenţionale sau din energia nucleară, va reduce astfel dependenţa Europei de petrol.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Femina club

Dosarele frumuseţii

● *Peelingul de toamnă*

Modă

● *Colecţiile lui 2003*

Nu uitaţi sfatul lui Valentino: la rochia de revelion trebuie să vă gândiţi chiar de azi

TV

■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2
■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

FAPT DIVERS

● **Femeie de 106 ani în Capitală.** Primăria sectorului 2 a aniversat duminică 9 bătrâni cu vârste peste 100 de ani, printre aceştia şi pe Ştefania Cristoloveanu, o femeie care are nu mai puţin de 106 ani, ea fiind şi cea mai în vârstă persoană de sex feminin din ţară.

● **Râu uriaş sub Sahara.** Dacă tot e la modă căutarea apei pe Marte sau alte planete din Sistemul nostru Solar, cercetătorii ruşi au anunţat că un satelit rusesc a descoperit un râu sub deşertul Sahara, care curge la o adâncime de 210 metri. După datele obţinute se pare că râul are un debit suficient de mare pentru alimentarea cu apă a 50.000 de locuitori, iar locul de unde izvorăşte este situat undeva lângă oraşul Atar din Mauritania, deşi el nu este cunoscut cu exactitate.

● **Inel de aur într-un măr.** O fetiţă din Marea Britanie a găsit într-un măr un inel de aur, după ce, cu o săptămână înainte, găsise două verighete pe fundul unei piscine, acestea din urmă fiindu-le înapoiate proprietarilor. Jamie-Louise Arnold are 12 ani şi e foarte încântată de inel, care are un mic diamant şi o inimă gravată în interior.

● **Ursoaice cu organe sexuale masculine.** O ciudăţenie încă neexplicată în întregime a fost observată în Norvegia şi Groenlanda: mai multe ursoaice albe care au şi organe genitale masculine. Această formă de hermafroditism este pusă de cercetători pe seama poluării crescute din aer şi apă, având în vedere că în această zonă ajung curenţi submarini tocmai din Asia. Conform unor studii, urşii polari ar putea să dispară în următorii 60 de ani.

● **200 miliarde.** Investiţiile mondiale în domeniul comunicaţiilor şi tehnologiei informaţiilor efectuate în anul 2000 au fost la un nivel care depăşeşte 200 miliarde de dolari. Din păcate, aceste investiţii au servit numai ţările bogate, nu şi ţările în curs de dezvoltare sau sărace din lume, a afirmat Yoshio Utsumi, secretar general al Uniunii Internaţionale a Telecomunicaţiilor, la Bucureşti.

Labirint sentimental

divanul galben

BULANDRA, „TEATRU AL EUROPEI"

Sala Izvor a Teatrului Bulandra a fost redeschisă oficial, după ce au fost finalizate unele lucrări de renovare, spre bucuria actorilor, dar şi a spectatorilor care nu pot uita marile montări prezentate de-a lungul timpului în sala cochetă de pe cheiul Dâmboviţei. Renovarea sălii a costat în jur de 7 miliarde de lei, urmând ca actorii să mai aştepte puţin pentru a li se renova şi cabinele. Alexandru Darie are chiar un vis frumos, în sensul că doreşte din tot sufletul ca Teatrul Bulandra să devină un teatru metropolitan şi să-l aducă la standardul de „Teatru al Europei" alături de Teatrul Odeon din Paris, Teatrul Piccolo din Milano şi Teatrul Malii din Sankt Petersburg. Cum este deja un truism a afirma că naţiunile, fie ele mici, supravieţuiesc prin cultură, rămâne de văzut în ce măsură visul lui Alexandru Darie va putea fi susţinut material, ştiut fiind faptul că fără bani, teatrul moare, oricât de valoros este el. Deocamdată „Izvorul" a căpătat o faţă nouă, urmând ca strălucirea interioară şi exterioară să fie dată de actorii de prima mână care vor urca, în continuare, pe scena teatrului.

Lilly Bulandra, regizoare şi prima directoare a Teatrului

Scenă din „Unchiul Vanea"

RENAŞTEREA DANSULUI

Consiliul Director al Uniunii Dansului (UNDAR), uniune creată de curând în România, îşi propune să salveze ce mai este de salvat în lumea dansului din ţara noastră. Dansul, ca şi celelalte arte, literatura, teatrul, muzica, suferă în ultimul deceniu de pe urma invaziei de „divertisment" propagat nonstop pe canalele de televiziune. Comunitatea Dansului s-a văzut nevoită să iasă la rampă, în dorinţa de a trage un semnal de alarmă măcar în ceasul al 12-lea. Preşedintele Uniunii Dansului din România, Ana Maria Munteanu, director al Teatrului de Balet „Oleg Danovski" din Constanţa, şi vicepreşedintele UNDAR, Cosmin Manolescu, au prezentat recent, în cadrul unei conferinţe de presă, intenţiile Uniunii de a reprezenta breasla atât la nivel naţional, cât şi internaţional, în situaţia în care, ca şi în alte domenii artistice, dansul este ignorat de factorii de decizie într-o atât de mare măsură încât multe şcoli de coregrafie din ţară sunt pe cale de a fi desfiinţate.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

DANIELA M., Oneşti: *„... Faptul că m-am născut în zodia Berbecului cred că mă dezavantajează. Mai multe persoane mi-au spus că femeile din această zodie a «bărbaţilor» au de obicei necazuri în dragoste şi succes în activitatea profesională. Eu am 24 de ani şi nu am nici o calificare, deocamdată. Nu mi se potriveşte previziunea la carieră, însă cea cu privire la ghinionul în dragoste este deja confirmată. Am avut două decepţii, ambele anul trecut. Actualul meu prieten, care este foarte politicos şi atent cu mine, este foarte timid şi nu ştiu efectiv cum să mă port cu el (...) în aceste condiţii nu cred că relaţia noastră, cam de la distanţă, va dura prea mult. Este bine, mi s-a spus, să nu fac eu primul pas. Nu ştiu dacă el vrea să se apropie de mine, este din zodia Balanţei şi se pare că suntem incompatibili. Credeţi că este bine să rup eu legătura sau să aştept să reacţioneze el? Care este compatibilitatea dintre femeia Berbec şi bărbatul din Balanţă?"*

– Dragă ***Daniela,*** părerea mea este că îţi faci probleme singură. Nu este recomandabil să iei drept infailibile orice afirmaţii ale cunoscuţilor, oricâtă încredere ai avea în ei. Teoria spune că „femeia-Berbec are multă sensibilitate şi dulceaţă, chiar dacă în viaţă are uneori un rol masculin... Este o bună lucrătoare, duce lucrurile la bun sfârşit... Unul dintre marile ei păcate este că uneori o trădează temperamentul, fiind prea impulsivă". Aceste manifestări de autoritate nu impietează asupra relaţiilor sentimentale, care contează foarte mult pentru o persoană dispusă permanent să lupte pentru interesele ei. Asta mă face să cred că eşecurile relaţiilor tale anterioare se datorează lipsei tale de implicare, incertitudinii care te-a dominat şi care încă persistă. Nu înţeleg de ce nu ai face tu primul pas, dacă simţi că îl iubeşti cu adevărat pe actualul tău prieten „de la distanţă"? Dacă nu micşorezi distanţa, cum vrei să-l cunoşti mai bine şi să iei o decizie în cunoştinţă de cauză? Pe de altă parte, tot teoria spune că relaţiile dintre o femeie-Berbec şi un bărbat din Balanţă sunt medii; nu există nici un fel de exces, nu se instalează nici o pasiune mistuitoare. Dar tu însăţi ştii mai bine dacă vrei sau nu să înfrunţi soarta fără să te temi de o nouă decepţie.

*

– Stimată doamnă, cazul dumneavoastră este identic cu multe alte situaţii expuse în cărţile de profil şi chiar în literatură. Din punctul meu de vedere, confirmările sunt mai puţine decât neîndeplinirile în cazul astrologiei. Hazardul este mult mai prezent în viaţa noastră decât am dori-o. În ceea ce priveşte relaţiile Peşti-Scorpion, acestea sunt excelente atunci când femeia din Peşti este dominantă. Dar aş vrea să fac o remarcă pentru toţi cititorii: a aştepta ani la rând confirmarea unei preziceri este extrem de riscantă, deznodământul fiind imprevizibil. Norocul în dragoste nu ţine de voinţă, ci este mai mult conjunctural.

*

LEONA P., MARINELA S., Bacău: Vă mulţumim pentru aprecieri. Ne bucură faptul că revista „Magazin" vă satisface curiozitatea în totalitatea ei. În privinţa acestei rubrici, trebuie să subliniez că nu este dedicată prezicerilor, ci comentariilor pe marginea cazurilor expuse de corespondenţii noştri. Există informaţii teoretice generale pe care le folosim atunci când suntem solicitaţi, dar nu intrăm în detaliile vieţii şi nu analizăm în detaliu influenţa astrelor asupra destinului cititorilor. Pentru solicitările dv., vă pot spune că singura zodie guvernată de Lună este Racul; de aceea, nativii acestei zodii sunt predispuşi la excese în dragoste şi probabilitatea unor eşecuri dureroase este, poate, mai mare decât în cazul altor nativi.

RADU IANIERI

MIRELA NEDELCU, Bucureşti: *„... Iată de ce cred eu în astrologie, mai bine zis în anumite persoane care ştiu să practice cu onestitate această «meserie». Acum 22 de ani, pe când eram foarte tânără, am auzit vorbind o prietenă care fusese la o ghicitoare în astre şi era foarte încântată de cele auzite. Practic, ea voia să aştepte să împlinească 26 de ani pentru a se dedica marii iubiri, cu un bărbat din Capricorn care-i va ieşi în cale şi îi va plăcea de ea. M-a impresionat această credinţă oarbă şi m-am dus şi eu la acea femeie astrolog. Mie mi-a spus că abia pe la 32-33 de ani voi fi fericită în dragoste (...) Ce credeţi, lucrurile s-au împlinit întocmai. La 29 de ani am divorţat de primul soţ, iar la 34 de ani am fost cerută în căsătorie de un bărbat din Scorpion, eu fiind Peşte. Vă rog să mă credeţi că am acceptat amintindu-mi de prevestirea astrologaei, nu-l iubeam prea mult pe acel bărbat pe atunci... Dar cu timpul, relaţiile dintre noi au devenit extraordinare şi suntem şi acum fericiţi împreună".*

ANCHETA săptămânii

Vă place să fiţi remarcat? Cum procedaţi?

◆ Cui nu-i place? Pentru a reuşi acest lucru trebuie să fii cât mai original; să ai simţul umorului şi să te îmbraci cât mai la modă. *(Georgiana Medreanu, 16 ani)*

◆ Îmi place să fiu remarcată dar nu într-un mod strident. Îmbrăcămintea joacă un rol foarte important dar îmi place să mă îmbrac decent, încerc să fiu cât mai prietenoasă cu cei din jurul meu, să-i fac să se simtă bine, dar totul să decurgă cât mai natural. *(Cristina I., 17 ani)*

◆ Da şi nu. Pentru că în general nu ţin cont de părerea celor din jur. Asta nu înseamnă că nu acord atenţie îmbrăcămintei. Mă îmbrac cu gust dar în primul rând pentru mine. Dar îmi place ca cei din jur să aprecieze vestimentaţia. Un alt mod de a te face remarcat îl constituie abilitatea vorbirii care trebuie să fie cât mai colorată, cât mai surprinzătoare şi ideile, pe cât se poate, originale. Din păcate în zilele noastre contează foarte puţin felul în care vorbesc cei din jur. *(Alexandra, 17 ani)*

◆ Da, îmbrăcându-mă cât mai sexy şi purtându-mă cât mai *cool* posibil! *(anonimă, 17 ani)*

◆ Da, îmi place să fiu remarcat şi pentru asta exersez în fiecare zi. Îmi place să-mi etalez calităţile în toate domeniile. *(Sorin, 18 ani)*

◆ Sunt o fire contemplativă. Îmi place să stau pe margine şi să-i urmăresc pe cei din jur cât de originali şi de cuceritori sau cât de penibili sunt. *(Alexandru I., 18 ani)*

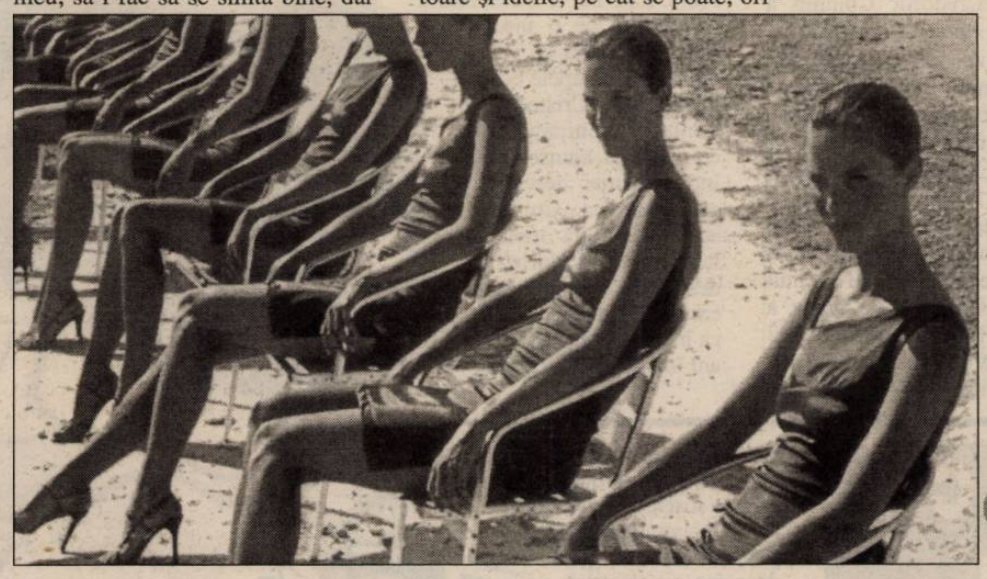

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

LIMBAJUL PRIVIRILOR

În cazul animalelor, privirea e deseori folosită pentru dominarea congenerilor. Şi omul foloseşte privirea pentru reglarea relaţiilor cu semenii săi, dar într-un mod complex. S-a constatat, de pildă, că în cazul unor persoane aflate într-o bună dispoziţie, privirile sunt diversificate şi nuanţate şi că aceste persoane au

tendinţa de a se privi cât mai mult în ochi. În schimb, sentimentele negative – teamă, dispreţ, ură – duc la refuzul de a-l privi pe celălalt în ochi sau de a-l privi cât mai puţin. Antropologul american Edward Hall a observat că distanţa joacă un rol important în contextul „întâlnirilor" oculare. De pildă, doi îndrăgostiţi aşezaţi la o distanţă de 3 metri se privesc în ochi 50% din timp. La o distanţă de 60 cm, doar 30% din timp. Cu cât cei doi se apropie unul de celălalt, cu atât se privesc mai puţin timp în ochi şi asta pentru că apropierea corpurilor provoacă o stare emoţională (uneori angoasă). În momentul în care cei doi se îmbrăţişează, privirile încep să alunece însă spre alte părţi ale corpului...

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Băboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Un român a inventat

Ca idee, funcționarea unui motor cu apă, în locul combustibilului fosil, ar putea să pară demnă de un Jules Verne. Iată însă că românul Mihai Rușețel nu a privit această soluție ca pe o utopie și chiar a reușit să construiască un asemenea motor, după o viață întreagă de cercetări, muncă, sacrificii, nereușite, iarăși cercetări și muncă... Invenția, secretizată la OSIM în 1980, apoi recuperată și brevetată abia în 1998, a obținut și recunoașterea internațională, însă entuziasmul la care ne-am aștepta se manifestă în surdină, din motive lesne de intuit. Să credem, așadar, că ne aflăm în fața unei invenții care ar putea schimba, realmente, fața lumii de azi și de mâine, dar ignorată din rațiuni transnaționale?

MOTORUL CU APĂ

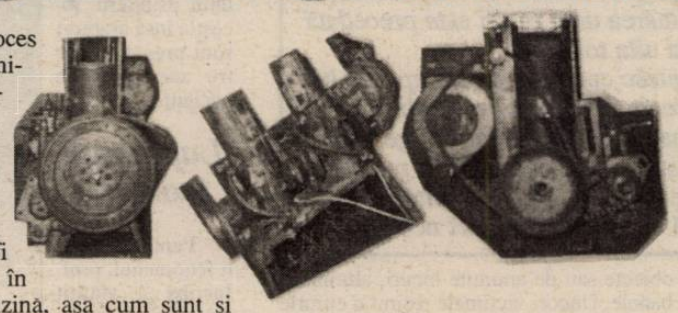

De la locomotiva cu abur, la mașina nepoluantă

Inventatorul Mihai Rușețel are în el un „microb" al iscodirii, al cunoașterii. Motorul cu apă conceput de el înseamnă mii și mii de zile și nopți petrecute în biblioteci, în ateliere, pe șantiere, printre oameni, cărți și fiare. Provocarea a venit când era încă elev, iar mai târziu, în atelierul de întreținere al mecanicului-șef de pe șantierul termocentralei Turceni, „s-a născut" primul prototip al invenției sale. A lucrat în clandestinitate, pentru că nu era cercetător științific și deci... n-avea voie să-și pună ideile în practică, decât în mod controlat din afară.

De la locomotivele Pacific și Malaxa, motocicletele Ardea, DKV și NSU, până la Daciile și ARO, ale noastre, tot ce a întâlnit mobil pe roți l-a incitat în a schimba ceva important în funcționarea tradițională, spre folosul utilizatorului și-n general, al societății. Astfel a apărut ideea de a pune cilindrii motorului să „muncească" fără timpi morți, folosind apa drept combustibil: ușor de procurat, economicoasă și nepoluantă. Din 1976 până în prezent, prototipul său a cunoscut mai multe îmbunătățiri, au apărut noi posibilități de punere în practică, iar aprecierea valorii lui s-a evidențiat cel mai bine anul acesta, la Salonul de invenție de la Geneva, unde a primit diploma și medalia de bronz. Singura mare nereușită o constituie indecizia unor constructori de automobile din România și din străinătate, de a prelua invenția, pentru aplicația practică, pe o carcasă originală sau pe o marcă deja cunoscută.

Autoturisme cu „preț redus"

O asemenea invenție, cu potențial impact major pe plan internațional, are nevoie, desigur, de argumentație pe măsură. Iată așadar parametrii motorului cu apă, așa cum ni i-a prezentat inventatorul Mihai Rușețel, în urma calculelor teoretice și a testelor pe prototipul demonstrativ: puterea – cca.5 C.P. (în varianta comercială, se va ajunge la circa 100 C.P.); turația – 400 rotații/minut; consum de energie electrică – 20 A/h (de la acumulator auto obișnuit, reîncărcabil prin alternatorul clasic; tensiune de lucru – 12-48 V; consum combustibil – 5 litri apă/h (în perspectivă, consideră că va putea ajunge la un consum de 50 litri, adică un rezervor, la 1000 km). De precizat că apa este necesar să fie supusă unui proces simplu de demineralizare, realizat cu ajutorul unei instalații concepute tot de Mihai Rușețel, foarte ieftină, ce poate fi implementată în stațiile de benzină, așa cum sunt și cele pentru GPL (gaz petrolier lichefiat). Într-o estimare proprie, prețul pe piață al unui motor cu apă ar ajunge la circa jumătate din cel al motorului unei Dacii. De asemenea, cheltuielile de exploatare ar ajunge cel mult la jumătate din cele impuse prin utilizarea combustibililor fosili. În plus, trebuie ținut cont și de amănuntul deloc neglijabil că motorul cu apă nu este poluant.

În așteptarea Nobelului românesc

„În prezent, studiez executarea unei caroserii proprii, astfel încât să pot scoate pe piață automobilul cu apă «Mihai Rușețel», cu un preț de vânzare la jumătate din cel al Daciei, în rețeaua comercială. În vederea instalării purificatoarelor de apă pentru utilizare auto în benzinării, doresc să intru în parteneriat și cu distribuitorii de carburanți. Cum voi putea realiza toate transformările vizate? Într-o primă etapă, prin procedeul mixt (o parte apă, o parte combustibil clasic), foarte ușor de adaptat la motoarele existente. Apoi, în circa 5 ani, cred că se va putea vorbi despre exploatarea curentă a automobilului meu cu apă" – ne-a mărturisit inventatorul Mihai Rușețel convingerile sale.

Privitor la temerile celor care ar respinge ideea înlocuirii masive a combustibililor fosili cu apa demineralizată – perspectivă cu efecte colosale, incalculabile – soluțiile le oferă tot el, de la cele tehnice (Mihai Rușețel are alte peste 50 de invenții realizate sau în lucru), la cele de ordin social și economic. Deocamdată, prezentând cazul deja notoriu al acestui mereu optimist adept al gândirii active, creatoare, așteptăm materializarea în formă finală a ideii sale, ce se poate dovedi epocală, în speranța că rațiunea umană va învinge prejudecățile păgubitoare, ignoranța și interesele obscure. Iar dacă toată munca și visele lui Mihai Rușețel își vor găsi confirmarea mult dorită, nu ne îndoim că România va înregistra în cont și un premiu Nobel.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Paraplegicii vor putea merge

La universitatea din Sapporo (Japonia), s-a pus la punct o tehnică nouă, pentru a-i ajuta pe paraplegici să meargă, bazată pe principiul „piciorul sănătos îl... învață pe cel paralizat". Concret, profesoara Wenwei Yu, inițiatoarea metodei, a plasat captatori în jurul gambei sănătoase și unsprezece electrozi pe anumiți mușchi ai celei paralizate. Astfel, la fiecare contracție a primeia, cealaltă este stimulată cu un decalaj programat, pentru a se evita accidentările. Până în prezent, o tehnică similară presupunea folosirea unui ordinator, care comanda impulsurile electrice, element stânjenitor pentru pacient, dar care a fost eliminat datorită inovației realizate de cercetătoarea niponă. Primele teste au dat rezultate foarte încurajatoare, dar finalizarea tehnicii este prevăzută abia peste cinci ani.

Plasticul autoreparabil

Despre polimeri (adică „plasticul"), se știe că au în comun cu organismele vii câteva elemente chimice: carbon, oxigen, hidrogen, sulf și azot. Iată însă că la universitatea din Los Angeles a fost realizat un material transparent, cu proprietăți mecanice apropiate de cele ale rășinilor utilizate în aeronautică și în mobilierul urban, care se și cicatrizează! *Automend* – cum se numește acesta – elimină fisurile provocate de solicitările prea intense, fără a-și pierde transparența. Este suficient să se încălzească zona „vătămată", la peste 120º C și apoi să se lase să se răcească. Până în prezent, se pare că sectorul care se va bucura cel mai mult de această uimitoare inovație este cel al construcției de automobile.

Cercetări asupra OMG în România

Organismele modificate genetic (OMG) au intrat în atenția autorităților române, într-un mod ceva mai transparent, datorită unor proiecte de cercetare finanțate de Comisia Europeană. Având în vedere opiniile împotriva introducerii în cultură și pe piață a unor plante, ca și la adresa alimentelor și furajelor modificate genetic, s-a inițiat o campanie de informare a publicului asupra avantajelor și dezavantajelor obținerii și utilizării OMG, conform legilor în vigoare. În România, OMG constituie un organism ce conține o combinație nouă de material genetic, obținut prin biotehnologii moderne, care îi conferă noi caracteristici. Cercetările siguranței OMG au dat rezultate ce pot rezolva incertitudini și furnizează o bază solidă pentru managementul riscului și al reglementărilor pe baza cunoștințelor științifice, prin cercetări prenormative, conducând la stabilirea celor mai bune practici, într-un mod care evoluează constant, conform reprezentanților Grupului de management al proiectelor. *(A.N.P.)*

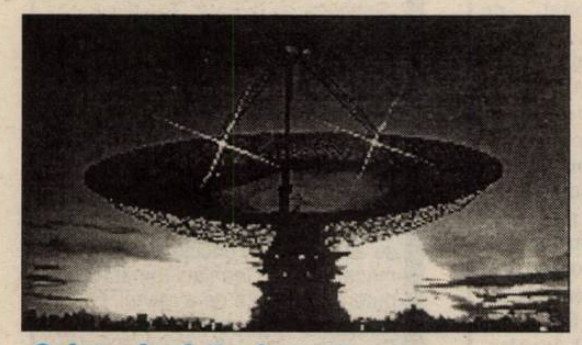

Computere conectate la Cosmos!

Undă verde pentru ET

O istorie frământată Interesul pentru viața extraterestră este la fel de vechi ca și lumea. Dar a trebuit să vină anul 1959 pentru ca Giuseppe Cocconi și Philip Morrison, Universitatea Cornell, să publice un articol în *Nature* despre potențiala utilizare a micro-undelor pentru comunicarea... cu stelele! Un an mai târziu, Frank Drake este primul care caută efectiv posibile semnale venite de la alte lumi, de la alte civilizații. Rezultatul: nul. Dar se născuse Proiectul OZMA (după numele reginei din țara lui Oz). URSS intră în joc și „mătură" tot cerul, identificând câteva posibile civilizații suficient de avansate pentru a dispune de mari puteri de emisie. După zece ani, se implică și NASA care în 1988 aprobă o strategie generală. În 1992 încep, oficial, observațiile. Încă un an și Congresul SUA oprește finanțarea proiectului.

Interludiu: renunțarea evitată Fără NASA, orice șansă părea iremediabil distrusă, dar SETI se născuse. Se recurge imediat la finanțarea din surse private. Ne aflăm în fața unei adevărate „ferestre de oportunitate": peste un deceniu, interferențele radio datorate surselor terestre vor fi atât de puternice încât semnalele slabe ale lui ET nu vor mai putea fi observate. Eforturile sistematice ale armatei de radioastronomi nu sunt însă de ajuns. Se caută o altă soluție:

SETI... acasă! Datele colectate de antena de 305 m a radiotelescopului de la Arecibo sunt înregistrate și transferate la Universitatea din Berkeley, California. Din ele se extrage o bandă de frecvențe (2.5 MHz) care este pusă la dispoziția... computerelor din toată lumea! Era 1995 și David Getty, absolvent al cursurilor de știința calculatoarelor la Berkeley, fonda *SETI@home*, în ideea de a apela la puterea calculatoarelor din întreaga lume pentru a analiza datele științifice. Oricine se poate conecta, „descarcă" programul de analiză, îl salvează ca „*screensaver*" și de oricâte ori el nu va lucra la calculator, acesta se va pune automat în slujba... lui *SETI@home*. Un set de date este analizat de un computer obișnuit în aproximativ 48 de ore. Când prelucrarea este încheiată, dacă au fost observate semnale semnificative, datele sunt retransmise la Berkley și un nou set ia calea calculatorului nostru! Proiectul a fost planificat să dureze doi ani. Și cel al cărui computer ar ajuta la detectarea unui semnal ET, ar deveni co-autor al descoperirii! Dar, în fond, de ce toate acestea?

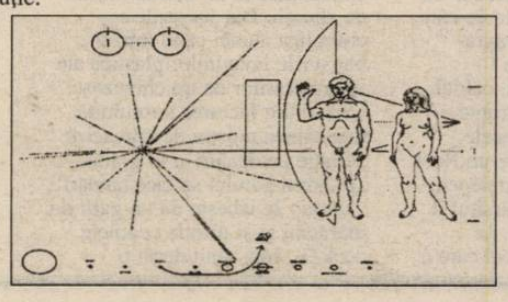

Revoluția lui Copernic nu s-a încheiat! Acest răspuns aparține lui Jill Tarter, directoarea institutului SETI („modelul" rolului lui Jodie Foster din filmul Contact!). Pasul logic următor este cel de a ne stabili adevărata poziție în Cosmos: poate că vom descoperi că suntem chiar singura civilizație tehnologică din Univers. Sau dacă nu va fi așa, atunci deosebirile uluitoare pe care le vom descoperi între noi și „ceilalți" ne vor servi (poate) la a înțelege inutilitatea (și stupiditatea) urii și dușmăniei care ne mai apasă. Șansele? Greu de spus. Dar dacă nu căutăm, nici nu avem vreo șansă să găsim ceva!

Și astăzi? De trei ani (!) *SETI@home* utilizează puterea calculatoarelor din toată lumea: aproape patru milioane de oameni, dintre care peste 600.000 îl utilizează sistematic. În curând însă „recorderul" de la Arecibo va fi închis, pentru ca un altul, similar, să se deschidă (în primăvara lui 2003) în Australia, la Observatorul Parkes. O dată cu el va deveni disponibil și noul software AstroPulse, care va debuta prin a căuta printre toate semnalele înregistrate la Arecibo „ceva" neașteptat, de pildă o explozie energetică spontană extinsă pe întreg domeniul de frecvențe. Ceva care să poată fi identificat cu un semnal ET.

Căutarea lui ET se mută în sud Zona cea mai bogată în stele din Galaxie se află într-o excrescență vizibilă perfect în emisfera sudică. Într-acolo se îndreaptă toate căutările (și speranțele!), căci un semnal din afara Galaxiei este extrem de improbabil, cum subliniază David Anderson, directorul proiectului *SETI@home* de la Universitatea Californiei de la Berkeley. În primul rând se caută o „evaporare" a unei găuri negre, fenomen prezis de Stephen Hawking dar încă neobservat: cu „ultima suflare", gaura neagră mai are o „zvâcnire", care s-ar putea vedea pe datele de la Arecibo!

Acces direct la știință *SETI@home* deschide o poartă incredibil de largă pentru oricine este interesat și dorește să participe direct la fenomenul științific. Noile nivele de software vor permite în curând un acces direct la o gamă largă de studii chiar și fără intervenția omului din fața calculatorului: analiza funcțiilor biologice ale organismului uman, efectul de seră, „plierea proteinelor" (Folding@home) etc. Și toate acestea fără a „ieși" din SETI@home!

Și mâine? „Inima" proiectului rămâne însă în continuare SETI. Cu avantajele extraordinare pe care le oferă observatorul Parkes. Ceea ce ar mai rămâne ar fi răspunsul la o întrebare: de ce tocmai acum? Doar pentru că... a venit momentul potrivit sau pentru că lucrurile au evoluat în așa fel încât pur și simplu nu ne mai putem permite nici o amânare?

MIHAELA DOROBANȚU

Răpiți de OZN-uri

Ce se întâmplă după răpire?

Întoarcerea acasă după consumarea unei răpiri este precedată de sugestia că cel în cauză va uita totul. Cei mai mulți nu-și mai amintesc cum au ajuns înapoi. Alții spun că s-au întors cum au venit. Dacă au fost răpiți din casă sau mașină, se întorc pe aceeași cale, de pildă prin geamul sau parbrizul închis. Dacă au existat și alte persoane în preajmă, acestea fuseseră „deconectate" pe perioada răpirii și ulterior își vor aduce aminte cel mult vag că au văzut un obiect neobișnuit.

Avem vreo dovadă?

Unii au încercat să ia cu ei obiecte din „navă", pentru a avea o dovadă a răpirii, dar au constatat că este practic imposibil. Au existat anumite dovezi fizice: cămașa de noapte îmbrăcată pe dos, aruncată pe un scaun, proteza dentară scoasă din gură, pete stranii pe așternut, care nu erau sânge și care nu ieșeau la spălat, răni și cicatrice, ochi injectați și vederea afectată în dimineața următoare, dureri musculare, hemoragii nazale, rupturi ale timpanului, scurgeri și alte probleme vaginale etc., toate apărute concomitent cu o presupusă răpire și neavând alte explicații, dar aceste dovezi sunt socotite neconcludente de către sceptici.

Majoritatea victimelor au amintiri confuze despre răpire, sau eventual nu-și aduc aminte nimic. În multe cazuri întâlnirea cu răpitorii este mascată de „amintiri paravan", de pildă o persoană spunea că i-a intrat în dormitor un lup care a privit-o insistent în ochi. Alții au văzut o maimuță, o bufniță, o căprioară etc. sau „un înger", „un diavol" etc.

Sindromul post-răpire

La multe victime singura manifestare a celor întâmplate este ceea ce a fost numit „sindrom post-răpire": perturbări ale somnului, nevoia de a verifica închiderea ușilor și geamurilor, teama de a rămâne singur, o groază inexplicabilă de anumite obiecte sau de anumite locuri, altminteri banale. Uneori victimele resimt o euforie sau, dimpotrivă, o ură inexplicabilă pentru simplul gest de a fi privite direct în ochi. Toate aceste simptome apar la un moment dat, după ce înainte persoana în cauză se comportase normal.

Procedurile cu conotație sexuală efectuate asupra unor adolescente sau adolescenți, sunt însoțite de sentimente intense de rușine, penibil și umilință și pot avea efecte negative asupra dezvoltării psihosexuale ulterioare, chiar dacă nu sunt conștientizate.

Uneori amintirile pot să reapară treptat sau pot fi declanșate de un obiect ori o imagine. Alteori ele sunt scoase la lumină prin regresie hipnotică. Se presupune că majoritatea victimelor „uită" complet cele întâmplate. Cei care conștientizează răpirea, au reacții diferite. Unii au sentimentul contactului cu o „conștiință cosmică superioară"; nu puțini dintre aceștia se adresează unor secte de adoratori ai extratereștrilor. Alții se izolează emoțional, încep să aibă probleme în familie și se zbat în speranța că nu au înnebunit, adresându-se eventual unui psihiatru. Aceștia însă arareori sunt pregătiți pentru acest gen de pacienți.

Lupta pare zadarnică

Pentru a stăvili fenomenul, prof. Jacobs a sfătuit mai multe femei, care acuzau răpiri frecvente, să lase o cameră video să funcționeze toată noaptea în dormitor. Uneori aparatura se oprea în mod inexplicabil, alteori însăși victima, ca la o poruncă, mergea s-o oprească, ori trecea într-o altă încăpere, dar răpirile au continuat fără să se înregistreze nimic. Un bărbat, disperat, a scris o scrisoare extratereștrilor, rugându-i să-l lase în pace. A lipit cu bandă adezivă scrisoarea de piciorul său mai multe nopți la rând. Într-o dimineață scrisoarea dispăruse și cel în cauză n-a putut-o găsi cu toate străduințile sale, ca peste câteva zile, într-o altă dimineață, să se trezească cu scrisoarea lipită din nou de picior.

DAN D. FARCAȘ

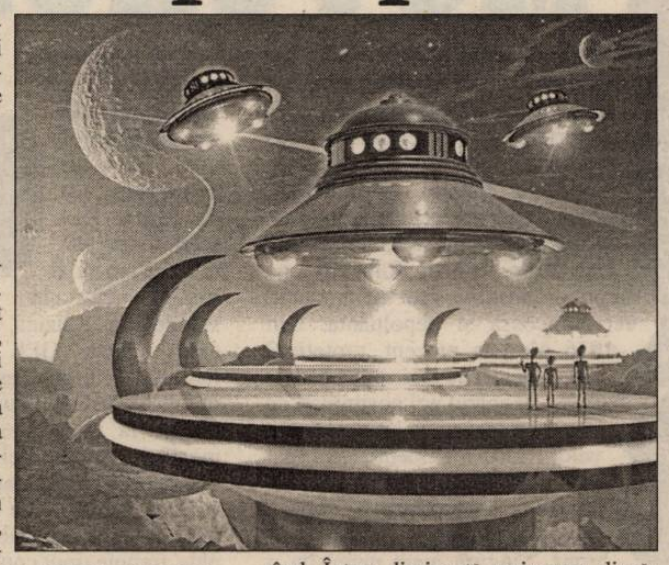

Vă doriți să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME_____ PRENUME_____
ANUL___, LUNA___, ZIUA NAȘTERII___ și LOCALITATEA_____
ADRESA: str._____ nr.___, bl.___
sc.___, et.___, ap.___, sector___, localitate_____
cod_____, județul_____. M/46

***NOTA REDACȚIEI:** Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
***Încă o precizare:** numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Nu toți reprezentanții cercetătorilor științifici se situează pe baricadele investigării paranormalului – o pate dintre ei îl consideră ca fiind situat în afara ortodoxiei științifice și îl combat. Unii se mulțumesc să nu îl ia în considerare, dar există și o a treia categorie, care se plasează pe pozițiile investigării sale cu toate mijloacele pe care cercetarea științifică tradițională le poate pune la dispoziție.

O conferință la Moscova

Să ne amintim de anul 1968! În luna iunie, o canadiancă, Sheila Ostrander, și o americancă, Lynn Schroeder, erau invitate să participe la o conferință privind PES – Percepția Extrasenzorială, care se ținea la Moscova. Invitația venea din partea unui tânăr entuziast, Eduard Naumov (avea doar 36 de ani) și era aproape uluitoare: cu doar câțiva ani mai devreme, o simplă pronunțare a cuvântului parapsihologie i-ar fi trimis pe toți în Siberia! URSS se deschisese, incredibil, pentru acest tip de cercetări. Cele două au mers apoi și în Bulgaria, dar aici conferința... s-a sfârșit înainte de a începe și de-abia s-au putut refugia la Praga, oraș pe care l-au părăsit doar cu câteva zile înainte ca tancurile sovietice să mărșăluiască pe străzile Orașului de Aur. Aceste „aventuri" au devenit subiectul unei cărți apărute în 1971.

Impact real

Lumea se confruntă astfel cu o nouă perspectivă, după primele experimente și rezultate din anii '50 ale Dr. Rhine la Universitatea Duke. În amintita carte autoarele nu se mai cramponau de stilul arid, plin de multe

DESCOPERIRI PSIHICE ÎN SPATELE CORTINEI DE FIER

ori de termeni statistici, adoptat (evident, și ca o măsură de precauție – lucrurile erau prea la început!) de către Rhine. Publicarea *Descoperirilor Psihice* făcea ca totul să apară surprinzător de real: rasa umană ajungea să contemple un viitor absolut fantastic, dar care în același timp era paralizant. Motivul? ceea ce „aflaseră" cele două autoare în spatele cortinei de fier sugera că noile descoperiri puteau transforma lumea întreagă într-un paradis, dacă erau folosite corect, în caz contrar puteau aduce infernul pe Pământ.

Revelații... neobservate

Cel puțin parțial! Cartea nu a stârnit nici o furtună mediatică și, cum s-a întâmplat de atâtea ori în cazul OZN-urilor, s-a spus cel mult că este vorba de o camuflare a realității sub un senzațional nejustificat. Degeaba pretinde Uri Geller că toată puterea lui a primit-o de la extratereștri. Degeaba (probabil și pentru mulți) pregătesc cele două autoare o nouă ediție, incluzând informații disponibile după... ridicarea cortinei de fier. Degeaba a declarat Stansfield Turner, la o conferință de presă încă în 1977 că CIA avea un program operațional de parapsihologie. Cine să le dea crezare celor două autoare? Și totuși, într-un capitol din *Descoperirile Psihice* ele au descris, în stilul lor propriu, drama experimentelor unui specialist electrician și ale soției acestuia, din Krasnodar, pe țărmul Mării Negre – experimente care aduc pentru prima oară, prin această carte, în dicționarele lumii termeni cum ar fi „corpul energetic" și „corpul bioplasmatic". Cei doi sunt nimeni alții decât Semyon și Valentina Kirlian...

EUGEN CELAN

Porți în spațiul mioritic

MUNTELE SFÂNT

„Un uriaș cu fruntea-n soare", așa îi apărea lui Coșbuc unul din masivele muntoase cele mai impresionante și mai speciale din România: Ceahlăul. Deși cu o suprafață de 290 km2 și înălțimi care de-abia depășesc 1.900 m, el domină, într-o spectaculoasă izolare, tot peisajul înconjurător, fiind vizibil din multe părți ale Moldovei și Transilvaniei.

Atunci când se vorbește despre el, aproape pe negândite i se spune Muntele Sfânt. Și aceasta din motive foarte adânci. Oricum, Ceahlăul nu doar că este considerat în general ca făcând parte dintre munții sfinți ai lumii, dar este unul dintre cei trei asemenea versanți care au același hram: „Schimbarea la Față". Ceilalți doi sunt Muntele Tabor din Israel – acolo unde Domnul Iisus Hristos, în prezența apostolilor Petru, Iacov și Ioan, s-a schimbat la față, arătându-și astfel Dumnezeirea – și Muntele Athos din Grecia. Mai mult, atât Muntele Athos, cât și Ceahlăul (considerați munți sfinți în primul rând datorită numeroaselor mănăstiri și a intensei vieți isihaste pe care o găzduiesc), au și o poziție geografică similară: Muntele Athos (1935 m) are două vârfuri: Athos si Panaghia; Ceahlăul (1907 m) are și el două: Toaca și... tot Panaghia! Vârful Toaca își trage numele de la o toacă de lemn și un clopot mare, care au anunțat secole de-a rândul, până la sfârșitul sec. XIX, și sărbătorile și deșteptarea sihaștrilor la rugăciunea din fiecare miez de noapte. Lângă el se află „Vârful Panaghia", închinat Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, patroana și ocrotitoarea întregii Românii.

Drumuri, simple poteci, peșteri și multe alte locuri din Ceahlău poartă și astăzi nume de sfinți pustnici, într-o tradiție care se continuă și în prezent, căci la doar aproximativ 300 m spre nord de cabana Dochia s-a ridicat, în 1992, Mănăstirea „Schimbarea la Față". Pustnicii Ceahlăului l-au slujit pe Dumnezeu, dar și pe oameni, fiind cunoscuți și mereu așteptați pentru că, pe lângă neprețuite sfaturi și leacuri duhovnicești, ei aduceau și sfaturi, și leacuri pentru vindecarea trupurilor. Pentru care, urmând cuvântul Dumnezeiesc, nu cereau nici un ban... Deasupra a orice însă se află faptul că oricine a urcat măcar o dată Ceahlăul rămâne cu o puternică dorință de a reveni. O inexplicabilă chemare a muntelui? Sau, cum vom vedea că s-ar putea să fie, o consecință a ipotezei că ar exista aici zone de iradiere energetică, având puteri miraculoase?

MIHAELA DOROBANȚU

Dominarea viitorului

Oracolul chinezesc

Cel mai vechi și mai rezistent sistem oracular este miraculosul tratat intitulat „Cartea transformărilor", cunoscut sub denumirea de I Ching (scris și Yi King). Enciclopediile ocultismului afirmă că este „cartea mistică a chinezilor, care explică existența omului între Cer și Pământ". Mi-aș permite să afirm că de fapt Yi King este o avalanșă de metafore prin care faptele banale, trecute și viitoare, capătă forța simbolurilor personalității celui ce apelează la acest oracol multimilenar.

Legenda spune că „exact" cu 3468 de ani î.Ch., împăratul Fho-Xi medita asupra vieții la marginea unui râu. La un moment dat, din apă iese o broască țestoasă, iar suveranului i se pare că semnele aparent dezordonate de pe carapacea ei reprezintă mesaje pentru oameni. Dar cum zeii nu se exprimă niciodată clar și direct, acele semne trebuie interpretate. Așa s-a ajuns, după lungi perioade de perfecționări, la grupurile de câte șase linii suprapuse, hexagramele; liniile neîntrerupte reprezintă Cerul, lumina, caldul, masculinul, iar cele întrerupte – Pământul, întunericul, recele, femininul. „Orice om are un Rost și o Cale, iar suprema înțelepciune este dovedită dacă sfârșitul îl găsește împăcat cu sine", ne spune Titi Tudorancea, cel care a realizat o excelentă ediție Yi King cu mulți ani în urmă.

Fiecare dintre noi poate afla o veste despre sine construindu-ne foarte simplu o hexagramă linie cu linie, cu ajutorul unor monede. În total sunt 64 de combinații, ca și cum învățații chinezi au redus numărul stărilor noastre existențiale la un număr limitat de situații. Dar lucrurile se complică atunci când intri în hățișurile imaginilor plastice ale interpretărilor de tip chinezesc. Citând din lucrarea susnumită, iată câteva mostre de tălmăciri: „Grație pe dealuri și în grădini", „Piciorul patului se face țăndări", „Un țap se izbește de un gard de mărăcini și-și prinde coarnele acolo"... Mai mult decât o „explicație", mesajele Yi King parcă îți traduc străfulgerările sufletești pe care tu însuți nu le poți desluși. Proiectându-ți destinul în realitatea imediată, acest oracol de mare tradiție te integrează în natură determinându-te să aspiri la echilibrul ei.

Comparând oracolul chinezesc cu genul de oracole grecești și romane, acestea din urmă ne apar ca niște manifestări superficiale, împănate pe alocuri cu umor involuntar. Unii cercetători ai fenomenului Yi King susțin că și în epoca modernă unele decizii la nivel înalt au fost luate după consultarea acestei cărți de înțelepciune.

PAUL IOAN

Expansiunea urbană

VEDERE DIN SPAŢIU!

Surprinzătoarele colonii

Vizionarii anilor 1950-1960, ca într-un adevărat roman SF, preziceau o iminentă colonizare a spaţiului. Primul rezultat a fost elaborarea în premieră a tehnologiilor spaţiale care de-abia aşteptau să-şi vadă îndeplinită menirea. Cum bine ştim din ceea ce se întâmplă şi astăzi, ele vor mai avea ceva timp de aşteptat. Totuşi, „ceva" se dezvolta, într-un ritm care avea să se dovedească în curând aproape sufocant: coloniile terestre. Era epoca unei reveniri a prosperităţii după război, când aproape totul era văzut în roz!

Interacţiunea distrugătoare

Nu prea era loc de a prevedea atunci amploarea pe care aveau să o ia, o jumătate de secol mai târziu, problemele mediului înconjurător. Expansiunea oraşelor distrugea viaţa în mediul său natural şi se afla la primele „recorduri" de poluare a lacurilor şi râurilor. Tehnologia spaţială „creştea" în paralel cu oraşele şi cu... grijile noastre. Astfel încât zeci de sateliţi – adevărate performanţe ale super-tehnologiilor actuale – se rotesc deasupra Terrei. Din păcate însă, prea puţini au acces la imaginea formidabilă pe care ne-o oferă ei asupra evoluţiei urbane a Terrei! Şi totuşi, se prefigurează o soluţie:

Noul Nautilus

Co-directorul Centrului de Educaţie şi Cercetare privind Utilizarea Terenului al Universităţii din Connecticut, Chet Arnold, a demarat, împreună cu NASA, un proiect purtând acest titlu. Este vorba de unul dintre cele şapte centre regionale de aplicare a ştiinţelor pământului iar scopul propus este de a pune la îndemâna nespecialiştilor, rapid şi în termeni accesibili, cele mai noi şi

esenţiale date furnizate de reţelele de sateliţi. Este de altfel vorba de o misiune pe care şi-a propus-o NASA încă din 1998 – *„Să înţelegem şi să ne protejăm planeta noastră de origine"*. De la această misiune speră „factorii de decizie" ai Terrei să obţină informaţiile necesare pentru a planifica viitoarea dezvoltare a societăţii mondiale.

Globul de cristal... computerizat

Deoarece impactul cel mai puternic asupra oamenilor este încă cel vizual, se recurge cu precădere la grafica pe calculator pentru a comunica rapid şi în modul cel mai intuitiv o mare cantitate de informaţie complexă – după cum mărturiseşte Christine Nelson, directorul pentru folosirea terenului aparţinând oraşului Old Saybrook – o animaţie acoperind 30 de ani de evoluţie a peisajului, în care vezi cum, în final, totul este înghiţit de o natură amorfă, devine o experienţă de neuitat şi îţi deschide foarte bine ochii! Cercetătorii de la NAUTILUS folosesc un adevărat glob de cristal, computerizat însă, mai precis un pachet software care oferă specialiştilor proiecţia stării actuale a oraşului lor într-un viitor nu foarte îndepărtat. Ei se pot astfel „plimba printre" pădurile şi zonele verzi care vor dispărea, sau „să zboare" printre clădirile unui model tridimensional al unei realităţi ipotetice, este drept, dar care are toate şansele să arate aşa cum se vede în „globul de cristal" al calculatorului „împrumutat" de la specialiştii în... controlul zborurilor interplanetare! Mai mult: pot „să schimbe" acest viitor şi din nou să vadă ce se va întâmpla! Şi se grăbesc să o facă pentru că încă se mai poate. O grabă care nu ar strica pe nicăieri prin lume – în fond, cu super-tehnologiile actuale şi mai ales cele viitoare este greu de imaginat că ne mai poate lăsa indiferenţi „ceva" care se întâmplă la câteva mii de kilometri de noi. Neplăcut sau chiar plăcut.

MIHAELA DOROBANŢU

Idei în dezbatere

CREDINŢA

un „virus" al umanităţii?

Înainte de a vă exprima dezacordul, ca buni creştini, faţă de această interogaţie, ar fi util să medităm la următoarea afirmaţie: Copacul ţine minte ceea ce au vorbit oamenii adăpostiţi la umbra sa. ***Această idee şochează, indiferent de nivelul cultural al receptorului. Şi orice şochează, excită memoria de lungă durată. Dogmatizată şi repetată de-a lungul generaţiilor, puterea incredibilă a copacului capătă statut de credinţă. Cu timpul, creierul nu mai este şocat şi, treptat, un fenomen care violează legile universal recunoscute devine o banalitate. Funcţia cognitivă nu mai operează, nu mai caută contradicţii. Ideea copacului cu memorie s-a „prins" de psihicul nostru ca un virus...Extrem de succint şi simplu prezentat, acesta este eşafodajul uneia dintre cele mai noi ştiinţe aflate în dezbaterea antropologilor şi neurofiziologilor: NEUROTEOLOGIA.***

Vizualizarea meditaţiei religioase

Un experiment derulat în vara anului trecut în SUA a demonstrat comportarea creierului în timpul meditaţiei religioase a opt călugări tibetani, care au acceptat să fie analizaţi cu tomograful. Prin analiza imaginilor creierului, prof. Andrew Newberg a constatat că anumite arii cerebrale nu sunt irigate în perioada concentrării de tip religios. De ce? În stare normală, acele zone erau invadate de sânge pentru că funcţionau la parametrii optimi ai conştiinţei de sine. Prin meditaţie s-a pierdut sensul propriei persoane (gândurile fiind îndreptate exclusiv spre divinitate) şi creierul nu mai avea nevoie de acea funcţie.

Aproape simultan cu publicarea acestor rezultate, în Franţa apărea celebra carte „Et l'homme créa les dieux" (Iar omul concepea zeii, Ed R.Laffont, 2001) a controversatului antropolog Pascal Boyer. Astfel, neuroteologia primea un sprijin filosofic prin ideile lui Boyer: *ideile (tezele) credinţelor se propagă şi sunt reţinute la nivelul memoriei individuale şi colective precum un virus propagat prin viu grai sau prin lectură. În funcţie de nivelul cultural, virusul este fie respins, fie parţial sau total acceptat.* De ce se întâmplă acest lucru la scara umanităţii, de mii de ani, sub diverse forme?

Nevoia de supranatural şi principiul compensaţiei

Apetenţa ancestrală pentru tot ce este nefiresc (magic) a avut, are şi va avea un numitor comun: indiferent de cultul religios, de mitologie (şi superstiţiile intră sub incidenţa acestui fenomen), diversitatea tezelor (dogmelor) maschează uniformitatea lor. Peste tot există entităţi supranaturale care nu ţin seama de legile universal cunoscute, fiindu-le atribuite capacităţi de excepţie. Aceste însuşiri excită sensibilitatea psihicului, suprasolicită memoria – la fel ca în cazul copacului prezentat mai sus. Trăirile emoţionale sunt şi ele uniforme, căci funcţionalitatea creierului este aceeaşi pentru toţi oamenii. De asemenea, pentru tentativa de a înţelege ceea ce este de neînţeles, mecanismul antropomorfic (viziunea umanizată a divinităţilor) vine în ajutorul propagării de tip virus a ideilor religioase.

Esenţial în relaţia psiho-emoţională om-zeitate este principiul religios omnirăspândit al răsplătirii credinciosului pentru obedienţă (cu pandantul său, pedeapsa pentru nesupunere). În conţinutul rugăciunilor de orice fel există şi dorinţe mărturisite limpede sau numai tainic gândite. Din această relaţie interesată au reieşit şi forme ilare de superstiţie (când mănânci prima oară un fruct, îţi pui în minte un ideal, de exemplu) sau manifestări penibile, pseudo-religioase, precum semnul crucii făcut de fotbalişti când intră pe teren, ca şi cum ar intra într-o biserică, deşi comportarea lor în timpul jocului numai evlavioasă nu este...

Rezolvarea conflictului viaţă-moarte

Un alt atuu, demn de o prezentare mult mai largă, este puterea credinţelor de a atenua durerea pricinuită de moartea cuiva drag. Ideea supravieţuirii sufletului (sau a spiritului, concept mai larg care include sufletul) printre cei vii, creează un fel de armistiţiu psihologic cu rol de sedativ pentru suferinţa psihică. Este mai uşoară acceptarea morţii în acest mod, iar „ideea s-a înrădăcinat în memoria individuală şi colectivă precum un virus tămăduitor", mai spune Pascal Boyer. Simultan, pacea eternă de sine a sufletului celui dispărut este un alt concept relaxant pentru cei vii, care nu uită că sunt la rându-le muritori... Acestea sunt doar câteva idei desprinse ditr-un studiu mai larg pe marginea neuroteologiei. Autorul le-a prezentat ca atare, extrem de succint, evitând propriile opinii. Este doar o temă de dezbatere contemporană, când, poate nu întâmplător, constatăm că unele idei religioase devin alibi pentru violenţă.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

PE MOUNT WILSON

Prin anii 1920, pe acest vârf de munte din California urca, în fiecare seară, legendarul Edwin Hubble. Îşi potrivea telescopul „HOOKER" de 100 de inci (2,5 metri) spre regiunea de pe cer pe care dorea să o scruteze şi aştepta „schimbul III", ca toţi astronomii lumii. Noaptea venea, mai totdeauna fără nori şi Hubble putea străpunge în voie adâncimile Căii Lactee, descoperind stele, galaxii şi metagalaxii care, înţelege el la un moment dat, se depărtează în mare viteză de un punct iniţial, de un moment zero al naşterii Universului. Hubble l-a numit „Marele Bang" („Big Bang") – şi cărţile şi manualele de astrofizică s-au schimbat cu totul.

La 80 de ani de la paşii lui Hubble – cu numele lui a fost botezat telescopul celest, satelit al Pământului – pe potecile aflate în vârful celor 2.000 de metri ai vârfului Wilson, astronomii lucrează pe o altă unealtă de scrutat cerul, un frate mai mic – şi mai modern – al lui „HOOKER", pe numele său, CHARA. Este un interferometru, în acte se numeşte Center for High Angular Resolution Astronomy Array (Centru de reţea astronomică de observaţie unghiulară) şi este, de fapt, un multi-telescop. Adică un ansamblu de telescoape care, folosind „efectul Michelson" (rezoluţia unghiulară se obţine privind obiectul celest cercetat din puncte diferite) reuşeşte imagini de 50 de ori mai clare decât orice alt telescop clasic cu oglindă. Instalaţia este compusă din 6 telescoape convenţionale mici, dispuse pe o şină circulară (cerc cu diametrul de 360 metri), formând un Y yariabil, din 1.000 de metri de cablu optic – prin care circulă semnalul luminos captat de telescop şi reflectat de oglinzile lor şi 20 de computere, care asamblează imaginile parţiale. Acesta este interferometrul CHARA, el măsoară foarte exact distanţele de la Pământ la stele, „desluşeşte" stele duble în puncte luminoase aparent singulare (Castor, de pildă, din constelaţia Gemeni, s-a dovedit a fi de fapt un ansamblu de 6 stele!) şi „dibuieşte", planetele care, eventual, trec prin dreptul stelei-mamă studiate (peste 100 de planete din afara Sistemului Solar sunt acum înscrise în cataloage!). *CHARA* însă este doar unul dintre interferometrele care, în lume, înlocuiesc bătrânele telescoape cu oglindă. Se mai află unul pe muntele Mauna Kea, în Hawaii, folosit de NASA, un altul la Observatorul Lowell, din Arizona (folosit de... Marina Americană), sau VLTI-ul (Veny Large Telescope Interferometer – în traducere Interferometru cu telescop foarte mare) de la Cerro Paranal, la care lucrează astronomi din ţările Uniunii Europene. Dar promovarea majoră a urmaşului lui „Hooker", de pe muntele Wilson se va face în 2009; atunci specialiştii de la NASA, convinşi deja de eficienţa interferometrului, ca unealtă, vor trimite în ceruri fie un satelit, care va desfăşura, pe un cerc în jurul lui, trei telescoape, ce îşi vor trimite semnalele luminoase captate în centrul cercului, fie un ansamblu de telescoape, lucrând cu raze luminoase şi infraroşii şi combinând semnalele receptate. Cu acest interferometru ceresc astronomii speră mai ales să descopere planete mici, de dimensiunile Pământului. Care, eventual, să aibă atmosfere, şi în care, eventual, să se fi putut naşte viaţă. Poate chiar viaţa raţională.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

ULCERUL are şi origine bacteriană

Bacteria Helicobacter pylori infectează stomacul unei persoane din trei, pe tot pământul. Şi aceasta dezvoltă foarte frecvent ulcerul şi chiar unele forme de cancer...

În anul 1979, medicul australian Robbin Warren a remarcat prezenţa unor bacterii curbate şi spiralate în numeroase biopsii ale stomacului bolnav. În mod normal aciditatea gastrică distruge orice organism înainte ca acesta să colonizeze stomacul. Numai că acestea sunt adăpostite, spune specialistul australian, sub pelicula protectoare a mucusului care căptuşeşte pereţii interni ai stomacului. Mai mult, bacteriile respective nu erau prezente decât pe eşantioanele de ţesut inflamat.

Se naşte întrebarea: bacteriile declanşează inflamarea? Pentru a răspunde, R. Warren a consultat literatura de specialitate şi a descoperit că o echipă de anatomopatologi germani a observat de fapt acest fenomen cu o sută de ani înaintea lui. Dar, cum atunci nu se ştia aproape nimic despre cultura bacteriilor, descoperirea lor a fost uitată.

Însăşi R. Warren a făcut, cu destulă dificultate, cultura acestei bacterii necunoscute. Primele încercări au fost făcute de australian în anul 1981, ajutat de un tânăr student, Barry Marshall.

În aprilie 1982 nu se obţinuse încă atât de dorita cultură deşi prelevările erau deja făcute de la 30 de bolnavi. Şi totuşi, insistenţii cercetători au dat publicităţii rezultatele muncii lor şi au precizat că infecţia cu helicobacter pylori este întotdeauna asociată cu inflamarea stomacului, deci cu o gastrită deja instalată. Pe animalele de experienţă, inflamaţia, respectiv gastrita, apare imediat ce au fost absorbite bacteriile de helicobacter pylori. Administrarea de antibiotice face să se elimine infecţia şi potoleşte iritarea gastrică. În acelaşi timp inflamarea dispare, dar când infecţia reapare se instalează din nou gastrita.

Este precizat deja faptul că persoanele infectate cu helicobacter pylori suferă de gastrită cronică. Fără tratament, infecţia, ce face ca mucoasa să se inflameze, durează ani şi ani, uneori toată viaţa şi poate să ducă în final la ulcere ale stomacului şi ale duodenului. Bolnavul suferă de gastrită şi i se recomandă, în general, regim alimentar. Numai că această descoperire, a infecţiei cu helicobacter pylor, poate dezvolta în timp şi unele forme de cancer.

Dr. VALERIU MANTA

Colecţiile lui 2003

După două săptămâni în care podiumurile modei de la Paris au găzduit modele excentrice, creatorii ne asigură că a sosit timpul celor clasice. Chiar dacă, de exemplu, manechinele de la Chanel par a-şi fi pus taioarele uitând de fuste sau de pantaloni...

Oricum, nu se poate să nu remarcaţi senzualitatea unei rochii din tulle şi mătase, creaţie a casei Yves Saint Laurent, ce dezvăluie, generos, frumuseţea sânilor.

Paco Rabanne rămâne fidel metalului şi formelor geometrice.

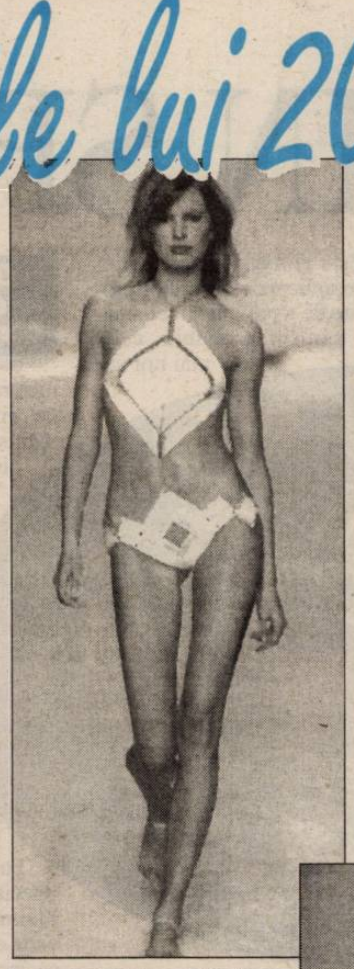

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Pentru părinţi — MIOPIA LA COPII

Miopia, această tulburare a vederii, se manifestă prin scăderea capacităţii de percepere a obiectelor aflate la distanţă.

Este un defect pe care tinerele mame ar trebui să-l descopere încă din primele zile de viaţă ale nou-născutului. Astfel, prin dreapta ori prin stânga copilului, mamele ar trebui să apropie de ochii acestuia o sursă puternică de lumină. Dacă acesta îşi fereşte privirea, dând semne că obiectul luminos îl deranjează, fiţi liniştite, mamelor! Vederea copilului dv. deşi deocamdată nu deosebeşte obiecte, este bună.

Şi acum alt experiment. La două-trei luni de viaţă, plimbaţi prin faţa ochilor copilului obiecte foarte viu colorate ori foarte luminoase. Trebuie să fiţi cu mare atenţie şi să observaţi dacă şi copilul le urmăreşte cu privirea ori abia le sesizează.

O problemă deosebită este miopia simplă, care poate apărea la vârsta şcolarităţii mici, a grădiniţei, dar care devine staţionară abia la vârsta de 20 de ani.

Primele alarme pentru miopia copilului sunt lesne de depistat. Acesta începe să nu mai vadă bine la tablă, face eforturi pentru a distinge desenele de pe planşă ori literele, priveşte printre gene, îşi strânge pleoapele, cu dorinţa de a obţine imagini mai clare. Această afecţiune oculară, uşoară – miopia – face ca şcolarii mici să înţeleagă şi să reţină mai greu lecţiile, au dureri de cap şi de ochi îndeosebi. Dar, ceea ce este deosebit de grav este faptul că miopia schimbă şi comportamentul copiilor, al tinerilor.

trebui să primească lumina naturală ori artificială venind din partea stângă.

Mai mult, cărţile şi caietele vor fi aşezate la o distanţă de 30-35 cm

Ei, miopii, devin timizi, sunt mereu retraşi şi singuratici. Iată de ce, consultul medicului oftalmolog se impune. Acesta va recomanda purtarea ochelarilor care să corecteze miopia. În familie, părinţii, mama îndeosebi, se vor preocupa de asigurarea unor condiţii optime pentru pregătirea lecţiilor. La masa de lucru şcolarul va faţă de ochi: o distanţă mai mică va deranja copilul miop pe loc. Aşadar şi lumina veiozei va trebui să-i lumineze tot din partea stângă. Venind din dreapta, lumina va face ca umbra mâinii şcolarului să apară pe carte ori pe caiet, care îl va deranja. Ochii sunt lumina vieţii iar sănătatea lor este capitală pentru toată viaţa. *(Dr. V.M.)*

Dosarele frumuseţii

Peelingul de toamnă

Toamna este anotimpul cel mai bun pentru începerea unor tratamente cosmetice, efectuând un autocontrol cât mai obiectiv pentru rectificarea unor deficienţe şi pentru a face faţă anotimpului rece.

Tenul trebuie pregătit pentru a face faţă temperaturilor scăzute, umezelii, variaţiilor de temperatură. Pentru aceasta tenul trebuie hrănit şi hidratat în mod convenabil dar nu înainte de a-l „curăţa" în profunzime. Această „curăţire" se face de către specialist şi constă în aplicarea unor peelinguri specifice, operaţiune care se face strict individual în funcţie de necesităţi.

Aceste peelinguri se efectuează după un tratament cosmetic, prin aplicaţii dozate, în funcţie de tipul de ten.

Peelingul profund înlătură deşeurile cutanate, stratul de celule în curs de eliminare, petele pigmentare, acţionează schimburile la nivel celular – stimulează producerea de colagen, activează circulaţia sangvină şi limfatică, atenuează ridurile deja formate, împiedică şi întârzie formarea de noi riduri, creează cale liberă pentru absorbţia integrală a substanţelor biologic active pe care le vom folosi în timpul iernii.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 46
Valabil până pe data de: 21 NOIEMBRIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Pentru această săptămână, cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne sugerează câteva deserturi economice şi dietetice.

PRĂJITURĂ IULIA

2 pahare cu făină, 1 borcan iaurt, 1 ou, 1 lingură cacao, 1 lingură zahăr, drojdie de bere.

Într-un castron se bate oul cu zahărul şi cu iaurtul. Se adaugă făina, ciocolata şi drojdia. Se amestecă bine. Se toarnă într-o formă unsă cu unt şi se coace 25 minute într-un cuptor cald.

PRĂJITURĂ CU MERE, PENTRU CEAI

200 g făină, ¼ pahar zahăr, 1 lingură jeleu de mere, 2 ouă, scorţişoară, ½ pahar ulei.

Se amestecă toate aceste ingrediente într-un castron. Se adaugă apoi ½ de măr crud dat pe răzătoarea cu găuri mari. Coca se întinde pentru a fi tăiată rotund – cu paharul, pătrate – cu cuţitul sau cu forme de biscuiţi. Se introduce în cuptorul bine încălzit.

PERE ÎN CIOCOLATĂ

2 pere curăţate de coajă, fierte întregi în apă aromată cu scorţişoară, 1 lingură cacao, 1 pahar cu smântână, 1 lingură de zahăr – se face un sos.

Se taie fiecare pară în două. Se scot seminţele. Se pun întoarse pe o farfurie de desert. Într-un bol se bate ciocolată, zahărul şi smântâna. Se acoperă bucăţile de pere cu acest amestec. Se pun în frigider pentru cel puţin o oră.

MERE LA CUPTOR

3 mere curăţate de coajă şi tăiate felii, 1 lingură cu făină, 1 cană cu lapte, 1 ou, plus un albuş, 1 lingură cu zahăr.

Feliile de mere se pun într-o tavă smălţuită, unsă cu unt (sau ulei). Într-un castron se bat ouăle cu zahărul şi cu făina. Se dizolvă cu lapte rece. Se toarnă peste mere şi se coace în cuptor circa ½ de oră. Se poate aroma preparatul cu vanilie, coajă de lămâie sau scorţişoară.

CREMĂ DE ZAHĂR ARS, RAPIDĂ ŞI ECONOMICĂ

5 linguri pline cu zahăr (150 g), 100 g unt, 2 linguri cu făină (40 g), 0,5 l lapte, vanilie, 1 lingură cacao (se poate şi fără).

Se arde puţin zahărul, se amestecă cu unt până se topeşte untul. Deoparte se amestecă făina cu laptele şi vanilia şi apoi se toarnă peste zahărul ars cu unt. Se pune la foc mic şi se amestecă până se îngroaşă. (Sau se face în baia de aburi). Se ia de pe foc, se lasă să se răcească puţin şi apoi se pune caldă în cupe. Se lasă să se răcească şi după aceea se dă la congelator. În cremă se pun aromele dorite, migdale, rom, vanilie şi fructe, portocale, alune, stafide. Se ornează cu frişcă – după dorinţă.

Carte medicală

Premiere şi priorităţi româneşti în analgezia spinală

Domnul Ion Cristea, rezident din 1980 la Hamburg, este medic primar în anestezie şi doctor în ştiinţe medicale, lucrarea sa de doctorat „Probleme de anestezie la bolnavii cu hipertensiune pulmonară" (I.M.F. Bucureşti, 1972, 115p.) fiind coordonată de acad. prof. dr. Th. Burghele. Timp de două decenii (1959-1979) a contribuit la calificarea a peste 600 de anesteziştі în cadrul cursurilor postuniversitare. Ultimul său post, înainte de plecarea definitivă din România, a fost cel de şef de secţie ATI la Clinica de chirurgie generală a Spitalului Clinic Fundeni. A scris peste 100 de articole de specialitate, 7 monografii şi 8 cărţi (în colaborare sau ca autor unic), apărute în ţară şi în străinătate. Este membru onorific al Academiilor de specialitate anestezică din Londra, New York, Paris, Roma, Bruxelles.

Apărut în pragul secolului XXI, volumul *Un secol de anestezie spinală în România 1899-1999* (Bucureşti, ed. Sylvi, 1999, 402 p.), trece în revistă o sută de ani de bibliografie română şi internaţională de omologare ştiinţifică a rahianesteziei chirurgicale ce a avut loc la Congresul internaţional de medicină de la Paris (august 1900). Din cele patru comunicări (premiere) de la Paris, două erau susţinute de autori români: C. Severeanu şi D. Gerota, N. Racoviceanu – Piteşti.

Apărând şi ilustrând cauza anesteziei spinale şi a practicienilor români, pentru avantajele şi succesele ei, pentru perspectiva de a înlocui anestezia generală în cazul unor anume boli şi operaţii, dr. Ion Cristea face loc în expunerea sa *eroilor* acestei descoperiri şi tehnici, unii dintre aceştia confirmând-o printr-o autodăruire senzaţională. Este cazul dr. Al. Ţaicu, şeful clinicii de chirurgie din Iaşi, ce la anul 1911, asistat de prof. Juvara, se autooperează de hernie prin rahianestezie, un adevărat eveniment al istoriei medicale, cum va scrie Eduard Pontié. Doctorul Cristea repune în drepturi nu numai numele prof. Toma Ionescu, elogiat acum 90 de ani în British Medical Journal, dar aproape uitat în România (un bust al său există doar în SUA), ci şi premiera mondială a prof. Racoviceanu-Piteşti, precum şi pe cea a *petidinei* în anestezie datorată dr. Mircea Nicolae. Descrierea operaţiei pe care a făcut-o la Philadelphia prof. Toma Ionescu (redată in extenso) n-a fost uitată, dovadă că primul profesor de anestezie din lume, Sir Robert Macintosh, vine în România în 1969 să cunoască personal şcoala românească de anestezie; i-a fost ghid dr. Ion Cristea.

GEO VASILE

SĂNĂTATEA mintală şi alcoolismul

Ca şi dependenţa faţă de tutun, droguri, somnifere, alte medicamente sau pur şi simplu de anumite activităţi (cum ar fi jocurile de noroc, mai nou jocurile pe computer), dependenţa faţă de alcool reprezintă un pericol serios pentru sănătate în general şi în mod special pentru cea mintală, fapt ce prejudiciază grav în primul rând viaţa personală a individului în cauză, şi nu în ultimul rând pe cea a familiei şi societăţii în care trăieşte. Statisticile arată că, în fiecare an, mai mult de 100.000 de oameni mor prin boli cauzate sau asociate consumului excesiv de alcool.

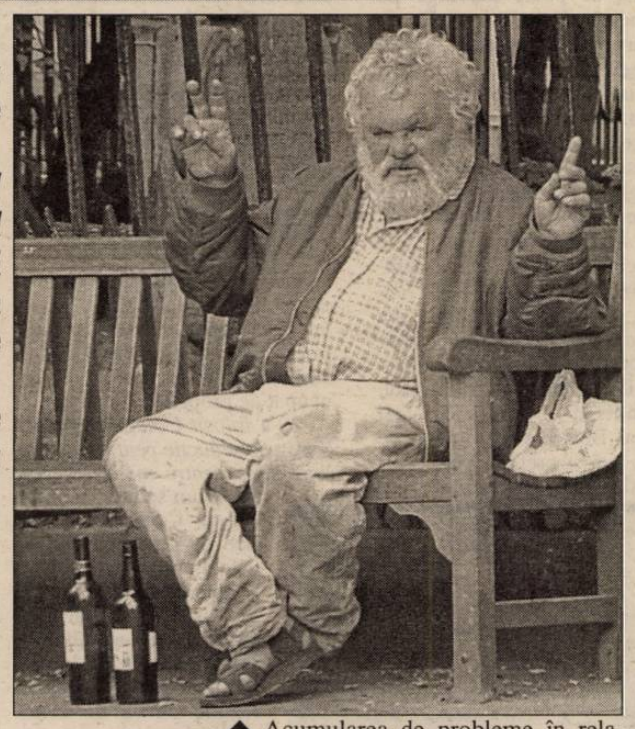

Cum acţionează alcoolul asupra organismului?

Acţionând asemenea unui sedativ, alcoolul etilic (din băuturile alcoolice) are drept consecinţă imediată, după ce este consumat, scăderea activităţii sistemului nervos central. La unele persoane, dozele mici de alcool pot induce însă o reacţie inversă, de stimulare, dar dacă ingestia continuă, consecinţa este aceeaşi, de diminuare şi încetinire a activităţii creierului. Senzaţia de relaxare şi de calmare indusă de alcool celor mai multor persoane se explică tocmai prin reducerea activităţii centrilor cerebrali de control. Într-o primă fază, alcoolul afectează centrii gândirii, emoţiilor şi ai raţiunii. Când cantitatea consumată creşte, sunt afectate şi limbajul, coordonarea musculară şi capacitatea de a rămâne în starea de veghe (apare senzaţia de somn). În cantităţi excesive, alcoolul se transformă deja într-o otravă cu potenţial letal, deoarece poate cauza comă alcoolică şi disfuncţia severă a centrilor vitali cerebrali. Deloc de neglijat este faptul că ingestia excesivă de alcool, zilnică, pe termen lung, afectează grav ficatul, pancreasul şi sistemul nervos.

Intoxicaţia

Efectele toxice ale alcoolului depind de concentraţia acestuia în sânge. Bunăoară, pentru o persoană care nu consumă alcool în mod regulat, e suficient să aibă o concentraţie a alcoolului în sânge doar puţin mai mare de 100 mg/dl (miligrame de alcool per decilitru de sânge) pentru a fi deja intoxicată şi pentru a prezenta dificultăţi de vorbire, gândire şi mers. Pe măsură ce valoarea concentraţiei alcoolului în sânge este mai mare, confuzia poate evolua spre starea de leşin şi chiar de comă.

Reacţia individuală faţă de alcool ţine de mai multe elemente: talie, ţesut adipos, metabolism, toleranţa organismului faţă de această substanţă. Este una dintre explicaţiile faptului că, la aceeaşi cantitate de alcool ingerat, femeile au o concentraţie mai mare a alcoolului în sânge decât bărbaţii. În plus, unii cercetători susţin că organismul femeii metabolizează mai încet alcoolul în comparaţie cu organismul bărbatului.

Alcoolismul, o boală cronică

...în cele mai multe cazuri, progresivă şi mortală. Este caracterizată prin preocuparea prioritară a persoanei pentru procurarea şi consumul de alcool, fără posibilitatea de a-şi mai refuza această plăcere. Senzaţia alcoolicului este că „nu se simte bine" sau „normal" decât după ce consumă o anumită cantitate de alcool. Este singurul mod de viaţă care i se pare acceptabil pentru el, un mod de viaţă în care gândirea şi autocontrolul sunt anihilate, în ciuda consecinţelor negative pe care această dependenţă le generează. Sistemul nervos este serios afectat şi, indiferent de formele de manifestare ale individului în cauză, depresia psihică este suverană. Majoritatea alcoolicilor neagă însă că s-ar confrunta cu această problemă şi se consideră perfect sănătoşi fizic şi psihic. Dar, simptomele sunt în general aceleaşi:

- Consumul de alcool în singurătate sau pe ascuns.
- Nervozitate excesivă pe măsură ce se apropie momentul obişnuit al consumului de alcool şi, cu atât mai mult, în situaţia când nu dispun de băutură atunci când vor să bea.
- Alcătuirea de rezerve de băutură, ascunse în locuri strategice, acasă, la serviciu sau chiar în maşină.
- Pierderea interesului pentru preocupările dinainte de a deveni alcoolici şi, în general, pentru orice altă activitate.
- Pierderea din memorie a unor conversaţii, angajamente sau promisiuni recente.
- Acumularea de probleme în relaţiile familiale şi sociale.

Există şi persoane care, deşi nu intră în categoria alcoolicilor, abuzează de alcool sau cum se spune „au probleme cu băutura": beau excesiv, generează din acest motiv probleme sociale, îşi şubrezesc sănătatea, dar nu sunt încă dependenţi, nu şi-au pierdut controlul permanent asupra consumului de alcool. Drumul spre condiţia de alcoolic este însă foarte drept şi neted.

Deşi nu doare, se tratează

Majoritatea celor care abuzează de alcool şi mai ales alcoolicii acceptă tratamentul cu mari rezerve, pentru că de fapt ei neagă până în pânzele albe că se confruntă cu acest viciu. Deseori, trebuie constrânşi. Primul pas în reuşita tratamentului este ca alcoolicul să accepte că are nevoie de ajutor medical. Tratamentele sunt în general combinate, diferite de la caz la caz: terapie psihică, consiliere, învăţarea unor tehnici de abstinenţă, deprinderea unui stil sănătos de viaţă, supraveghere pe termen lung din partea unui centru de terapie, acupunctură, terapie de accentuare a motivaţiei şi, forma cea mai severă, terapie aversională. Aceasta constă în asocierea consumului de alcool cu o puternică reacţie de aversiune (repulsie), cum ar fi greţurile, vărsăturile, migrenele induse de un anume tip de medicaţie administrată tocmai în acest scop. După ce această asociere se repetă până ce se „imprimă" în fiecare celulă a trupului şi minţii pacientului, posibilitatea recidivei scade, fără să garanteze totuşi succesul 100% în lipsa voinţei.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

EMILIAN STROESCU din Iaşi. Prostata este o glandă de mărimea unei nuci, localizată imediat sub vezica urinară şi există numai la bărbaţi. Aceasta produce majoritatea lichidelor din spermă. Testosteronul (hormonul sexual masculin) determină creşterea lentă în volum a prostatei o dată cu înaintarea în vârstă.

Prostata este o glandă, nu o boală

Când volumul acesteia devine destul de mare, se poate întâmpla (destul de frecvent) să jeneze fluxul de urină prin uretră (canalul prin care trece urina de la vezica urinară spre exterior), determinând micţiune (urinare) lentă sau dificilă, fără sau cu dureri. Durerile foarte mari apar atunci când blocajul este aproape complet. Alte simptome ale supradimensionării prostatei sunt: evacuări de urină mai frecvent noaptea, micţiuni la intervale de 10-15 minute, picurarea de urină după micţiune.

Creşterea volumului prostatei debutează în special după vârsta de 40 de ani. Statisticile la nivel mondial arată că patru din cinci bărbaţi prezintă mărirea de volum a prostatei când ating vârsta de aproape 80 de ani, iar 25-30% dintre bărbaţi se confruntă la o anumită etapă din viaţă cu afecţiuni ale prostatei ce necesită tratament special.

În ceea ce vă priveşte, pentru a afla răspuns corect la toate întrebările care vă frământă, vă sfătuim să vă prezentaţi la un consult medical. Examinarea situaţiei prostatei începe cu un tuşeu rectal care provoacă un oarecare disconfort, dar nu de nesuportat. Folosind o mănuşă lubrifiantă, medicul examinează digital prostata, ceea ce-i va da posibilitatea să evalueze volumul şi prezenţa eventualilor noduli. De obicei se fac şi teste urinare şi sangvine. În funcţie de situaţie, tratamentul pentru o prostată mărită poate consta din medicamente care mai reduc dimensiunea glandei sau care ameliorează fluxul urinar prin relaxarea ţesuturilor din vecinătatea glandei sau, la nevoie, se recurge la reducerea chirurgicală a volumului prostatei ori chiar la extirpare.

Carii dentare? Pericol de infarct!

Ce legătură poate fi între dinţi şi inimă? Un microb care se dezvoltă în dinţii cariaţi şi care apoi „se răzbună" asupra inimii. Aceasta este descoperirea unui grup de cercetători din Minnesota, care a ajuns la concluzia că aciditatea din interiorul cavităţii bucale favorizează dezvoltarea unui microb – Streptococcus sanguis – care atacă emailul dinţilor şi produce carii. Acelaşi microb însă este implicat şi în formarea trombilor, acele cheaguri de sânge care provoacă infarctul de miocard. Aşadar, pentru a îndepărta unul dintre riscurile ce duc la atac cardiac este la îndemâna oricui să se preocupe de periajul corect şi regulat al dinţilor, precum şi de rezolvarea problemelor stomatologice.

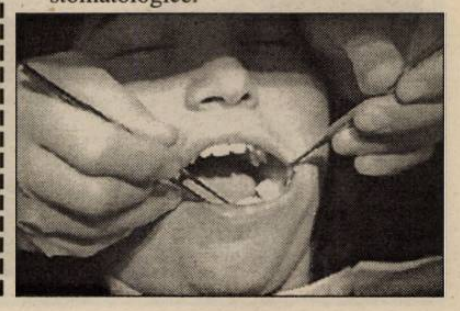

Tratament repetat sau... înlocuit?

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Cititoarea noastră Mirabela A., din Sascut (23 ani), ne cere sfatul în legătură cu o afecţiune care a început să o deranjeze foarte mult. Ea suferă de o candidoză vaginală şi, conform tratamentului prescris, a luat Metronidazol. Totuşi, de mai bine de un an încă mai simte efectele bolii: scurgere albicioasă, vâscoasă, miros fetid. Este necesar să repete tratamentul prescris –ne întreabă cititoarea noastră- sau i se recomandă o altă medicaţie?

– Candidoza vaginală este o afecţiune sexuală care este dată de *Candida albicans*, o levură (ciupercă unicelulară). Candida trăieşte în mod obişnuit pe mucoasa vaginală. Exacerbarea virulenţei se produce datorită unor cauze de ordin general şi local. Printre cauzele generale găsim graviditatea, alterări ale imunităţii umorale sau celulare, tulburări metabolice (ex. diabet) sau endocrine (hipotiroidism), administrarea de antibiotice sau steroizi, citostatice sau anticoncepţionale. Există şi cauze locale favorizante: malformaţii congenitale sau traumatismele vaginale repetate. Transmiterea se realizează în aproximativ 40 % din cazuri prin contact sexual.

Tratamentul constă în diferite preparate administrate vaginal sau pe cale generală. Întotdeauna este obligatoriu să se trateze şi partenerul sexual. Este indicat ca diagnosticul de vaginită candidozică să fie pus de către medic atât prin examenul clinic, cât şi prin examinarea preparatului proaspăt efectuat din secreţia vaginală la 48 de ore după ultimul contact sexual. Cultivarea pe un mediu special (Sabouraud) permite identificarea speciei şi efectuarea antibiogramei care va indica tratamentul adecvat.

Adresaţi-vă deci medicului, atât pentru a vedea dacă este sau nu vorba de candidoză, cât şi pentru tratament corect.

MIHAELA DOROBANŢU

Necunoscutul

CRISTOFOR COLUMB

Personalitatea cea mai proeminentă a istoriei descoperirilor geografice, „amiralul mărilor" Cristofor Columb, este acoperită – poate pentru totdeauna – de numeroase necunoscute în ceea ce privește biografia. Studiile care au căutat de-a lungul veacurilor să înlăture petele albe ale existenței sale nu sunt unanim acceptate de istorici. Astfel, *numai pentru locul său de naștere sunt „propuse" 20 de localități din Italia și Spania.* Oficial rămâne orașul italian Genova, acolo unde exista o familie a unui postăvar pe nume Domenico Cristoforo.

Anul de naștere este o altă taină. *Câți ani avea în anul fast al descoperirii Americii, 1492?* Vârsta acelui moment variază între 36 și 57 de ani, atât de nesigure sunt datele cunoscute și ipotezele biografilor. Iar Columb însuși se complăcea în această „ceață", din două motive: trebuia să pară în ochii regilor Spaniei (Ferdinand de Aragon și Isabela de Castilia) foarte experimentat pentru o călătorie de anvergură, dar și tânăr și plin de vigoare, având în vedere marile dificultăți ale expediției.

Care au fost adevăratele motive ale ambiției sale de a traversa Atlanticul de la est la vest? Unii cercetători afirmă că amiralul intrase în posesia unor scrisori secrete ale geografului florentin Paolo Toscanelli, care susținea că există pământ (ipotetica insulă Antilia) între Spania și Japonia, iar drumul pe ocean între aceste repere ar fi fost unul convenabil de scurt (de fapt se înșela, ruta reală fiind de cinci ori mai mare decât cea presupusă). Cu alte cuvinte, Columb era sigur că drumul spre Indiile de Vest se poate parcurge pe Atlantic, în direcția vest. Pe de altă parte, se spune despre marele descoperitor că era un mistic. Ideea unui „nou Ierusalim" este întâlnită în însemnările sale, în contextul în care, cu câteva luni înaintea plecării în prima expediție, regii dăduseră Edictul de expulzare a evreilor din Spania. Dar *a fost Columb evreu?* Cele mai recente cercetări sunt indubitabile în acest sens; cel puțin mama sa, Susana Fontanarosa, era de origine evreiască. Atunci de ce era poreclit „călugărul franciscan"? De ce al doilea fiu al său, Hernando, a cărui mamă a fost evreica Beatrice Enriquez de Arana, a fost preferat pentru a-i scrie și păstra memoriile? Nici susținerea financiară a unor înalte cercuri de afaceri evreiești din Spania nu a fost întâmplătoare.

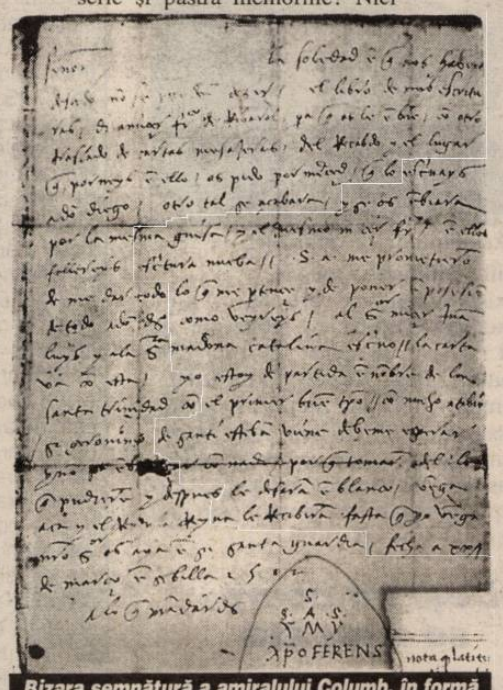

Bizara semnătură a amiralului Columb, în formă de piramidă, conținând litere romane și grecești, cu precizarea finală : „Mesager al lui Christos"

Unde a învățat eruditul Columb? Se știe că impresiona învățații de la Curțile regale ale Portugaliei, Angliei și Spaniei (în această ordine și-a expus planurile călătoriei) prin vasta sa cultură. Cunoștea cel puțin patru limbi, citise clasicii filosofiei grecești și romane, ca și pe marii scriitori medievali. Nici o arhivă a vreunui lăcaș de cultură nu-l are în evidență. Or, dacă și-a petrecut 23 de ani pe mare, așa cum susținea în 1492, când s-a preocupat de propria-i instruire?

S-a folosit Columb de puterea sa de seducție pentru a obține aprobarea pentru marea expediție? Cum se face că, refuzat de Consiliile științifice de pe lângă Coroanele Portugaliei, Angliei și Spaniei, tocmai Isabela de Castilia s-a lăsat convinsă; cu ea s-a întâlnit în secret navigatorul la mănăstirea Ibida. Ulterior, regina vorbea de evanghelizarea indienilor, iar Ferdinand de Aragon de bogățiile Indiilor de Vest. Dar șiretul Columb avea legături și cu frumoasa marchiză de Moya, una din confidentele Isabelei...

Cum arăta Columb? În colecția cercetătorului american Charles Hamilton figurează nu mai puțin de 12 portrete ale amiralului, unele foarte diferite între ele. Este o dovadă că interesul față de acest erou al Lumii Noi a venit prea târziu (după anul morții sale, în 1506) și că în timpul vieții a fost foarte discret... Cine a fost în realitate descoperitorul Americii?

INSTANTANEU

ADORATORII BANANELOR VERZI

Una dintre cele mai vechi și mai rezistente etnii de amerindieni îl reprezintă tribul Embera, care trăiește exclusiv în pădurile tropicale ale Columbiei. Deși nu formează un grup numeros, acești urmași incerți ai aztecilor supraviețuiesc în comunități mici și izolate față de restul populațiilor băștinașe. Nici solii lui Simon Bolivar nu au reușit să-i convingă, la începutul secolului XIX, să se alăture celorlalte etnii și să-și modernizeze stilul de viață. Culegători, vânători și pescari, bărbații Embera lasă pe seama femeilor prepararea atât a mâncărurilor rudimentare, cât și a leacurilor naturale. Una din caracteristicile de mare tradiție ale acestor triburi constă în utilizarea plurivalentă a bananelor verzi dăruite de natură (nu există o cultură proprie de bananieri). Această varietate a bananelor obișnuite nouă conține puteri tămăduitoare secrete. Prin fierbere sau macerare, din aceste fructe se obțin licori utile pentru bolile de plămâni, afrodisiace, „unguente" pentru răni și un fel de pastă magică cu care gravidele își acoperă pântecul, în speranța aducerii pe lume a unui băiat. Vracii folosesc cojile de banană verde pentru ornarea costumelor ceremoniale. Antropologii au descoperit în panteonul acestei etnii și o zeiță a bananelor verzi, Araghana, care le protejează teritoriul și fertilitatea respectivilor bananieri. Din păcate, aceste comunități nu au legături frecvente cu lumea modernă, lipsindu-le activitatea comercială (troc) la nivelul altor triburi amerindiene.

Planeta zeițelor

Venus, zeița romană a frumuseții, care are și epitetul *verdicordia – cea care sucește mințile*

Îngerul feminin, replică venusiană a mesagerului divin, la care aripile uriașe dau senzația că sprijină echilibrul fragil al corpului

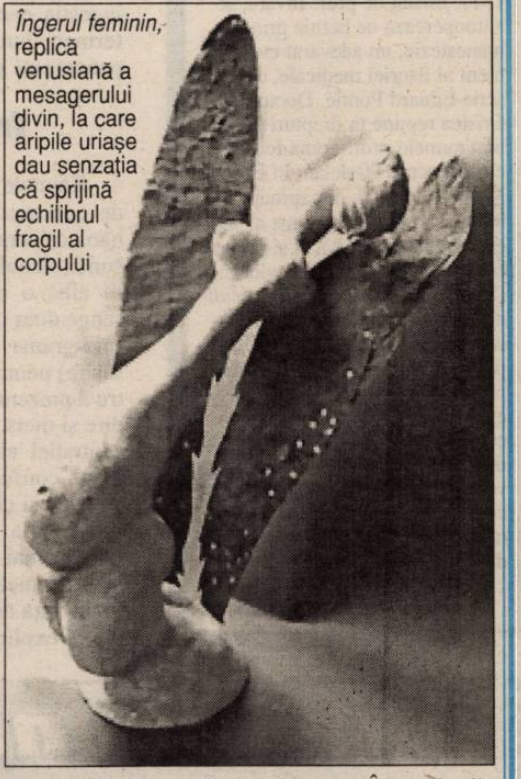

Artista germană contemporană Martina Hoffmann a surprins critica de specialitate prin lucrările sale adunate sub denumirea de „Vox Femina – Planeta Zeițelor". Sub influența sculptorului suprarealist Robert Venosa, a cărui elevă a fost, Hoffmann și-a îndreptat atenția asupra uneia din temele esențiale ale artei sculpturale antice, și anume arhetipul zeiței Venus din Milo. Fermecătorul trup al femeii, văzut prin tot ce are acesta mai expresiv, reprezintă o celebrare a spiritualității umane din mileniile trecute, când nuditatea feminină neostentativă triumfa în toată splendoarea ei. Expoziția, deschisă de curând și la Cadaques (Spania), are un dublu mesaj către contemporani; pe de o parte este o ștafetă peste timp a voluptăților erotice și, în același timp, o chemare la reflecție în ceea ce privește degradarea ideii de frumos în favoarea unui modernism adesea obscen.

Nudurile realizate în lut și ceramică pictate reiau teme esențiale ale mitologiilor greacă și romană, creând un asamblu al „magiei feminine într-o lume în care bărbații iubesc mai mult războiul, iar puritatea dragostei s-a metamorfozat în obsesia actului sexual ca unică formă de «colaborare» între partenerii unui cuplu", spune Robert Venosa. În unele din personajele sale din suita Planeta zeițelor se observă influența artiștilor africani în ceea ce privește fizionomia și zvelțetea femeii. Martina Hoffmann a copilărit în Camerun și a retrăit experiențele „artei negre" atunci când s-a format ca artistă. În prezent, această nostalgică a voluptăților antice – care nu se declară deloc o feministă mascată în spatele unei opere de o originalitate epatantă printre atâtea curente moderne – s-a dedicat educării în spirit artistic a copiilor cu diverse handicapuri, fiind și una dintre cele mai renumite pictorițe de scene de basm, dar și o realizatoare de bijuterii pentru marile case de modă din SUA, Anglia și Italia.

Sfinxul feminin, replică modernă a sfincșilor grecești; femeia leonină și-a pierdut agresivitatea și nu mai aspiră la matriarhat

Gratiae, numele feminin al celor trei fiice ale lui Zeus care simbolizau splendoarea (Aglaie), veselia (Euphrosyne) și bucuria (Thalia)

Artemis, zeița greacă a vânătorii și fecundității vegetale, fecioară sălbatică și solitară cu sâni multipli

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Săptămâna rechinului

Megalodon vânătorul cu colți uriași

Animale de pradă uriașe există nu numai pe uscat, ci și în lumea subacvatică. Cel mai mare prădător al oceanelor se pare că a fost Megalodonul, rechinul uriaș. Tot ce a rămas de pe urma lui sunt, însă, doar dinții. De aceea cercetătorii încearcă să găsească răspuns la o întrebare: a existat cu adevărat Megalodonul?

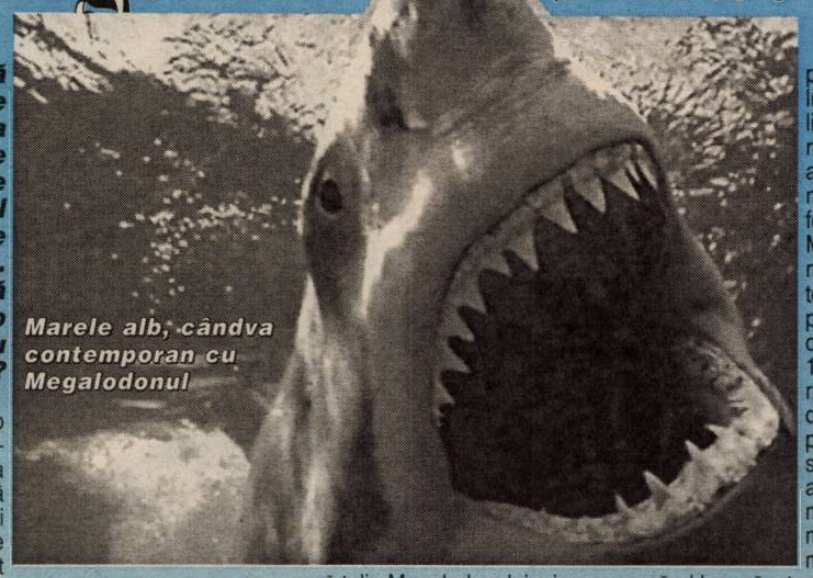

Marele alb, cândva contemporan cu Megalodonul

Dintre rechinii prădători, Marele Alb atinge jumătate din lungimea rechinului-balenă, dar dinții lui sunt cei mai mari de la Megalodon încoace. Cercetătorii cred că rechinul botezat Megalodon era cel mai mare prădător din oceanele lumii și cu toate acestea de pe urma lui nu au rămas decât dinții și nimic altceva. Rechinul era enorm. Dar ce mărime avea, totuși? Cu ce alți rechini poate fi comparat? Unii cred că era de mărimea Marelui Alb, alții spun că era de mărimea rechinului-de-nisip. Cele două specii sunt diferite, însă, rechinul de nisip este mult mai lent decât cel alb, vânează pești și are dinți ascuțiți. El este una dintre cele trei ramuri ale familiei rechinilor care s-au despărțit acum 80 milioane de ani: rechinii mako, rechinii albi și rechinii-de-nisip la care se adaugă prădătorii cu dinți mari. Judecând după dinți, Megalodonul ar putea fi un uriaș rechin alb. Dinții de rechin sunt cele mai obișnuite fosile din lume. Mii de asemenea dinți sunt descoperiți pe plajele din SUA, fiind palpitant să găsești dinți care au stat pe fundul oceanului de 400 milioane de ani. Și totuși, puțini provin de la Megalodon. Rechinii au mai mulți dinți în mandibulă, care funcționează ca o bandă rulantă: când unii cad, alții le iau locul, pe tot parcursul vieții rechinul schimbând cam 20-30.000 de dinți. Milioane de rechini și-au schimbat dinții în milioane de ani ajungând pe fundul oceanelor, așa se explică abundența fosilelor pietrificate de dinți de rechin. Megalodonul e posibil să fi trăit de-a lungul a 20 de milioane de ani. Dacă rechinii schimbă atâția dinți, cum de nu se găsesc decât foarte puțini dinți de Megalodon? Poate n-au fost foarte multe exemplare. Sau poate n-au existat deloc. La fiecare 100.000 dinți de rechini unul este de Megalodon. Un principiu biologic spune că, cu cât animalul este mai mare, cu atât numărul acestora este mai redus. Probabil că talia Megalodonului a impus numărul lor scăzut, oricum, cercetătorii nu au prea mult material de studiu. Dr. Gordon Hubbel, din Florida, are cea mai mare colecție de dinți de Megalodon din lume, 2.000 de bucăți, care însă nu oferă nici un fel de informații despre acest rechin legendar.

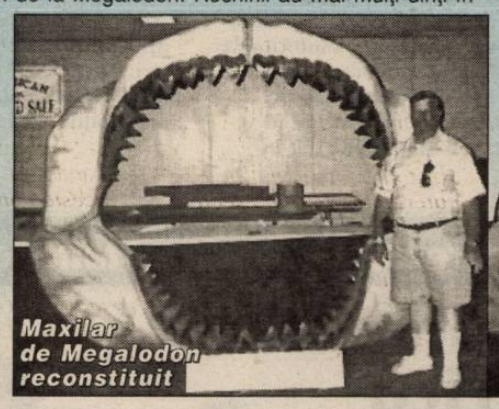

Maxilar de Megalodon reconstituit

La 100.000 de dinți de rechin găsiți, unul este de Megalodon

Megalodonul, așa cum trebuie să fi arătat acum 20 milioane de ani

Ca majoritatea rechinilor și Megalodonul era necrofag, se hrănea cu cadavre, dar atunci când ataca pentru hrană, era cel mai de temut prădător al oceanelor. El ataca balenele în zona toracică și rămânea agățat de ea, motivul pentru care unii dinți fosili au vârful rupt. Dacă s-ar găsi un dinte mare și alb, asta ar însemna că

Megalodonul trăiește. Dar, deocamdată, nu s-au găsit decât dinți fosili. Cel mai recent dinte de Megalodon a fost găsit în Mexic și are o vechime de 9.000 de ani, dar mulți sunt sceptici în privința datărilor. Unii specialiști cred că cele mai recente fosile de dinți de Megalodon datează de la sfârșitul Pliocenului, acum 2.000.000 de ani. În 1870 a avut loc prima expediție științifică în căutarea fosilelor de Megalodon. Vasul Challanger a dragat o porțiune din fundul Oceanului Indian și a descoperit la 4.000 m adâncime primii doi dinți de Megalodon. Analizând stratul de oxid de magneziu depus pe dinți s-a stabilit că erau vechi de 11.000 de ani. Această concluzie duce la ideea că Megalodonul ar putea trăi și azi. Dar deocamdată nimeni nu l-a văzut și cu atât mai puțin, nimeni n-a capturat vreunul. Cu toate acestea, paleobiologii susțin că cel mai de temut prădător a trăit acum 25.000.000 de ani, dispărând acum vreo 2.000.000 de ani. Marele Alb a apărut acum vreo 5.000.000 de ani și se pare că timp de trei milioane de ani, cele două specii au fost contemporane. Marele Alb, în lungime de 6 metri, a rămas astăzi stăpânul oceanelor, fiind cel mai mare carnivor, deși, ca talie, el este depășit de rechinul uriaș, care măsoară 12 metri în lungime, și care este doar un pașnic consumator de plancton. Megalodon, „rechinul cu colți uriași" n-a rezistat atunci când curenții subacvatici s-au modificat împreună cu lanțul trofic marin. Megalodonul a dispărut, spun specialiștii, pentru că era prea mare. O soartă pe care au avut-o pe uscat și dinozaurii.

GEORGE CUȘNARENCU

AMSTERDAM – *Muzeul de Istorie*

Oraș de corăbieri temerari, Amsterdamul combină în modul cel mai fericit fantezia cu spiritul practic. Oamenii știu să-și prețuiască prezentul dar și trecutul pe care îl evocă întotdeauna cu o îndreptățită mândrie. Un exemplu concret în acest sens este „Muzeul de Istorie al Orașului" aflat în centrul acestuia.

Clădirea a adăpostit la început o veche mănăstire închinată Sfintei Lucia. Ea a funcționat astfel din 1414 până în 1578, când s-a pro-dus o transformare totală a așezământului transformându-l în orfelinat. A rămas astfel până în 1960 când activitatea de aici a fost întreruptă. Așezământul și-a redeschis porțile în 1975, ca Muzeu de Istorie al Orașului Amsterdam, cu ocazia celui de-al șaptelea centenar de la fondarea orașului.

Muzeul este străjuit de o poartă monumentală de piatră, ridicată în 1592. Pe aici se pătrunde într-o curte interioară, „curtea băieților" dominată de statuia uriașă a lui Goliath alături de care se află micuțul David. Gigantul care înclină capul și își rotește ochii, a constituit între 1650-1682, una dintre principalele atracții ale orașului. Din „curtea băieților" unde micuții pensionari își țineau uneltele, se intră în „curtea fetelor" și apoi în muzeu. Aici sunt refăcute traseele istorice ale Amsterdamului din preistorie până în zilele noastre. Expansiunea rapidă a orașului, dezvoltarea portului, evenimentele majore pigmentate cu întâmplări cotidiene, cu caracter anecdotic, ne sunt prezentate în 17 săli prin care ni se creează o imagine concretă a luptei crâncene dusă de om împotriva furiei apelor mării.

În 1999 Muzeul a fost supus unor serioase modernizării, introducându-se un mare număr de programe audiovizuale, realizându-se astfel o prezentare mai „vie" a istoriei orașului. De fapt muzeul este amenajat astfel încât să poată satisface o mulțime de gusturi. Poți admira aici hărți vechi, documente, manechine, obiecte de îmbrăcăminte, tablouri cu semnături ilustre printre care cea a lui Rembrandt, obiecte de uz casnic și chiar unele pe care ai voie să le manevrezi tu însuți. Copiii se amuză cu bicicletele și cărucioarele de modă veche iar adulții se strecoară pe scările înguste ale unor locuințe. O aripă întreagă este închinată evenimentelor care au avut loc din 1815 până în zilele noastre cu secțiuni speciale închinate celui de al doilea război mondial.

Ieșirea din muzeu este decorată de asemenea în piatră, în stânga portalului aflându-se 22 de steme ale orașului. Tot aici se află un pasaj unic în lume, „Galeria Gărzii civile". Este un culoar acoperit, de mari dimensiuni, expunând portrete singure sau în grup, reprezentând membrii gărzii înființată în secolul al XIX-lea pentru a asigura protecția negustorilor. Nicăieri în altă parte nu poți găsi atâtea tablouri, de o asemenea valoare, expuse într-un loc de trecere public, unde ai acces chiar fără să intri în muzeu. Culoarul conduce spre Begijnhot, un alt loc strâns legat de istoria orașului. Este o grădină înconjurată de case, cu două capele, o adevărată oază de liniște.

Din 1346 au locuit „béguinele", acele femei care doreau să trăiască într-o comunitate religioasă fără a îmbrăca haina monahală. Ele și-au menținut credința catolică și în timpul persecuțiilor religioase de după Reformă, ținând slujba pe ascuns și dedicându-se unor opere de binefacere. Actualmente béguinele nu mai există, ultima a murit în 1971, iar locuințele au fost transformate în adăpost pentru femeile în vârstă. Este un loc minunat care completează ci grație și duioșie istoria orașului atât de bine ilustrată în muzeu.

IRINA STOICA

◆ *...papirologia este o ramură auxiliară a istoriei, apărută în secolul al XIX-lea? Studiază papirusurile dar și documentele scrise pe pergament, lemn sau alte materiale.*

◆ *...orașul Cerro de Pasco din Peru este reședința administrativă situată la cea mai mare altitudine, respectiv 4375 m? Fondat în 1771 orașul*

Știați că...

are legături feroviare și rutiere cu capitala țării, Lima, prin artere care traversează Anzii la mare altitudine.

◆ *...în mitologia mesopotamiană exista un zeu artizan, venerat în Ugarit ca un simbol al meșteșugurilor și civilizațiilor tehnice? El se numea Kathar.*

◆ *...„Esopia" este o scriere veche care conține viața și fabulele marelui fabulist al antichității, Esop? Alcătuită în Grecia antică ea a fost tradusă și prelucrată începând din evul mediu în numeroase limbi europene.*

◆ *...hârciogul este un mamifer rozător cu corpul de circa 30 cm lungime, blană pufoasă, coadă scurtă și două pungi în obraji, în care transportă boabele de cereale la vizuină? Trăiește în toată Europa și în vestul Asiei.* (I.S.)

Viitorul aparține spațiului

STENTOR
demonstrator tehnologic orbital

Organisme guvernamentale și private franceze din domeniul aerospațial au lansat Programul STENTOR (Satelit de telecomunicții pentru testarea de noi tehnologii pe orbită), ajuns acum în stadiul de a fi lansat cu o rachetă ARIANE 5 de la Baza spațială din Guyana. Destinația acestui satelit științific este să permită beneficiarilor din economia națională a țărilor membre în Agenția Spațială Europeană (ESA) să verifice noi sisteme și tehnologii moderne, destinate sateliților geostaționari de telecomunicații.

Ca urmare, satelitul STENTOR este dotat în proporție de 85% cu sisteme și echipamente integral noi; spre exemplu, menținerea pe orbită a unei anumite poziții (atitudini) a satelitului, se realizează folosind un sistem de microrachete cu plasmă. La aceste propulsoare forța de tracțiune este obținută prin accelerarea vaporilor de xenon ionizat sub acțiunea unor puternice câmpuri electromagnetice. Astfel, STENTOR beneficiază de o reducere a greutății de start de 150-200 kg la fiecare mie de kg de „satelit". La acest avantaj se adaugă și creșterea „vieții" operaționale a satelitului la 15 ani.

O altă noutate tehnologică existentă la bordul satelitului STENTOR o reprezintă utilizarea unor panouri solare dotate cu celule fotovoltaice confecționate din arseniură de galiu, capabile să ofere un randament deosebit de ridicat de transformare a energiei luminoase în energie electrică; lor li se adaugă baterii electrice cu litiu, apte să stocheze la fiecare kilogram de „baterie" de două ori mai multă energie decât bateriile folosite curent în tehnica spațială.

În ceea ce privește sistemul de termoreglare destinat să asigure funcționarea corectă a sistemelor și echipamentelor ambarcate, și aici a fost introdusă a noua tehnologie, ce prevede o rețea de bucle fluide cu pompaj capilar, care facilitează reglarea temperaturii echipamentelor foarte disipative.

Ca sarcină utilă, STENTOR va transporta pe orbită o antenă tri-fasciculară și două repetitoare, unul destinat caracterizării propagării undelor electromagnetice de frecvențe foarte mari, iar cel de-al doilea –, pentru formarea fasciculelor de semnale pentru televiziunea digitală ambarcată.

Lansarea satelitului STENTOR, ale cărui echipamente au fost verificate la sol în laboratoarele firmei ALCATEL SPACE din Cannes, urmează a avea loc cu ocazia startului rachetei ARIANE 517.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

JURASIC BAZAR

În nord-estul Chinei, una din regiunile cele mai bogate în fosile de dinozauri, oasele acestor animale terifiante, datând de câteva zeci de milioane de ani, ajung în laboratoare de paleontologie improvizate, aflate de obicei în spatele prăvăliilor.

Prețioasele fosile sunt destinate unui trafic extrem de profitabil și rareori muzeelor din regiune în care figurează în cea mai mare parte animale preistorice din material plastic. În urmă cu 130 milioane de ani, nord-vestul Chinei era plin de lacuri și vulcani printre care mișunau dinozauri. Erupțiile vulcanilor au ucis nenumărate animale ale căror corpuri au fost îngropate de un strat gros de cenușă foarte fină în care osemintele s-au conservat excelent. Regiunea Liaoning, de pildă, constituie, pentru paleontologi și pentru traficanții de relicve, o adevărată comoară. Aici au fost scoase la iveală o mare diveristate de relicve aparținând animalelor de mici sau mari dimensiuni. De la relicve de păsări sau pești și până la cele de dinozauri. Terenurile aride sunt greu practicabile pentru agricultură și țăranii au înțeles că e mult mai profitabil să sapi 3-4 metri în pământ pentru a dezgropa oase,

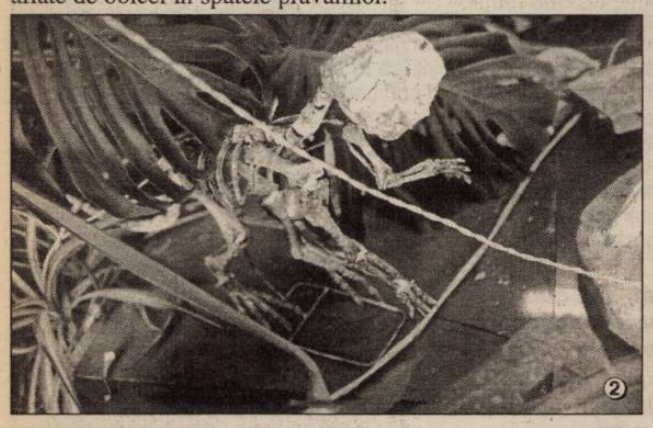

1) Fosile de pești
2) Scheletul unui dinozaur cu pene aflat în colecția unui proprietar al unui magazin de fosile
3) Oase de dinozaur ambalate într-o cutie de carton
4) Imagini suprapuse dintr-o zonă bogată în fosile, din apropierea satului Huanghuagu
5) Dinozaur din material plastic expus în muzeul din Beipiao

pene sau doar bucăți de piele decât să faci agricultură. În cursul ultimilor zece ani ei au trasformat terenurile agricole în adevărate șantiere în căutarea fosilelor pentru a le vinde apoi traficanților. Autoritățile locale au încercat să preia controlul săpăturilor și să protejeze fosilele. Zeci de gardieni au fost postați în siturile cele mai importante dar în ciuda amenzilor mari, localnicii, cu complicitatea autorităților corupte, continuă să dezgroape resturile de animale. Amatorii de astfel de relicve beneficiază de o piață extrem de ofertantă. Oficial, magazinele în care se pun în vânzare, au dreptul să comercializeze doar fosile de pești, păsări și reptile dar în momentul în care clienții sunt interesați de fosile de dinozauri, vânzătorii, fără ezitare, îi conduc în laboratoarele improvizate sau în diverse depozite în care se găsesc din abundență relicve prețioase, de toate mărimile sau schelete montate pe armături metalice reconstituite adesea din oase aparținând unor animale diferite din aceeași specie. O mare parte din aceste comori sunt scoase din China peste granițele din sudul țării, însoțite de certificate de export „legale", obținute cu ușurință de la autoritățile vamale.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

Oceanul exterior

În Grecia antică – și este vorba de oameni de calibrul lui Platon sau Herodot! – se credea, așa cum susțineau geografii vremii, că Pământul este înconjurat de un „ocean exterior", un ocean circular, care includea de fapt două oceane de astăzi: Oceanul Atlantic și Oceanul Indian. Lumea din interior cuprindea cele trei continente cunoscute atunci, Europa, Asia și Africa – după unii, două continente, căci Europa și Asia sunt considerate ca formând unul singur, Eurasia.

Dar există tot aici un element de-a dreptul senzațional, care a ajuns până la noi din relatarea unei povești, s-ar putea spune, o conversație pe care ar fi avut-o legendarul rege frigian Midas cu un înțelept satir, denumit Silenus. Fapt este că Midas l-a... îmbătat pe Silenus, care, aflat în această stare, i-a povestit despre un continent existent dincolo de acest ocean exterior, locuit de niște oameni de două ori mai înalți decât grecii și care trăiau și de două ori mai mult decât muritorii de rând. O parte a acestui straniu continent era în permanență acoperită de o ceață roșie și tot acolo curgeau două mari râuri: Râul Plăcerii și Râul Durerii. La un moment dat, a continuat Silenus, uriașii de pe continentul de dincolo de ocean s-au gândit să-l traverseze și să vină în lumea „noastră" pentru a o cuceri. Ceea ce au și făcut, dar numai parțial, căci văzând câtă mizerie și câtă durere domnesc aici, s-au întors în lumea lor izolată, plini de dezgust.

Iată o povestire pe cât de stranie, pe atât de interesantă, pe care o datorăm istoricului Theopompos. Și nu este interesantă doar pentru faptul că ea conține o indicație aproape clară a existenței Americilor, dar și pentru că încorporează elementele esențiale ale mitului Atlantidei. Și nu vorbește Platon despre o încercare de invazie din partea uriașilor atlanți? Nu face, tot el, aluzii la un Continent Exterior care „mărginea oceanul pe toate părțile sale"? Căci imperiul atlant, așa cum se prefigurează el din legende și din căutările și studiile mai aproape de vremea noastră, cuprindea cu siguranță lumea întreagă și în orice caz cele două Americi – de altfel, unii specialiști consideră că însuși numele pe care i l-a dat Lumii Noi provine nu de la numele exploratorului Amerigo Vespucci, ci de la numele celt de Armorica! Atlanții din versiunea lui Theopompos sunt plasați – incorect, după tot ce am ajuns să știm astăzi despre lumea acelor timpuri – printre longevivii etiopieni ai lui Homer și ai lui Herodot, descriși de multe ori ca foarte înalți, blonzi și cu ochi albaștri. Alți istorici însă, cum ar fi celebrul Pliniu, afirmă că ei trăiau în ceea ce astăzi este Indonezia, pe când alții le-au „rezervat" drept casă Canarele și Madeira de astăzi (unde, oricum, ei sunt efectiv întâlniți).

Dincolo de aceste dispute mai rămân multe întrebări tulburătoare: cum de puteau ști oamenii acelor vremuri despre Americi? Și, mai ales, cum arăta lumea „aceea", de „dincolo", care ne apare atât de civilizată și atingând nivele de cunoaștere și spiritualitate pe care probabil nici nu avem cum să ni le imaginăm. Chiar dacă ne încăpățânăm să credem că o putem face.

MIHAELA DOROBANȚU

Tradiții

Ceramica de Oboga

Înpeisajul de o uluitoare frumusețe a ceramicii noastre populare, arta ceramicii din vechiul centru românesc de olărie de la Oboga, județul Olt, s-a impus prin remarcabile valori exprimate în perfecțiunea formei, în compoziții decorative și cromatice. Au trecut foarte multe decenii de când aceste trăsături ale ceramicii de Oboga au fost nu numai remarcate, ci și puse în evidență. De-a lungul timpului, datorită unor meșteri cu mâini de aur în modelarea lutului, prin originalitatea decorului și a cromaticii vaselor pe care aceștia le făureau, *Oboga* a devenit celebru centru de olărit.

Cea mai mare parte a vaselor lucrate la Oboga de către olari vestiți ai locului, sunt piese cu accentuat caracter decorativ, a căror funcție utilitară trece din ce în ce mai mult pe plan secundar. Veți întâlni aici multe „taiere mari", adică farfurii întinse de dimensiuni mari, cu o ornamentică bogată și originală. Suprafața întinsă a „taierelor" permite creatorilor să izvodească mereu alte și alte compoziții decorative, frumusețea și ineditul fiindu-le caracteristice. Se mai lucrează și cani pentru apă, cani pentru vin, denumite local „cofe", ibrice, ploști, vaze de flori (numite „buchetare", „cloțe cu pui", de fapt, urcioare de nuntă ce redau cloșca cu pui, piese antropomorfe ș.a.

Ornamentica ceramicii actuale de Oboga își are, într-o foarte mare măsură, obârșia în vechea tradiție a olarilor obogeni. Cele mai frecvente motive ornamentale pe ceramica de Oboga sunt în formă de „melc", adică de spirală, de val, numit de olari „cotel", apoi punctul, linia, pomul vieții, coada de păun stilizată în formă de evantai, precum și cocoșul. În bună parte, vasele sunt „jirăvite" cu cornul.

Măiestria creatorilor populari obogeni a fost, dintotdeauna, răsplătită pe deplin, aceștia fiind distinși la numeroase concursuri și expoziții republicane, la diverse manifetsări cultural-artistice de peste hotare.

Ceramica de Oboga, întâlnită astăzi prin expozițiile Muzeului Satului sau Muzeului Țăranului Român, ne încântă sufletul și ne luminează speranța. Perfecțiunea liniilor sau exactitatea spiralei denumită, după cum spuneam, „melc", lasă să se întrevadă, dincolo de tăcerea lutului, o mare apropiere între om și lut. Olarii știu să tălmăcească vibrațiile lutului atunci când roata se învârte. Arta olăritului rămâne una dintre cele mai tainice meserii ale țăranilor noștri.

IOANA PROCA-FLORIA

Amprente ale spiritualității noastre

Focșani – Biserica Sf. Ioan Botezătorul

Orașul Focșani, reședință a județului Vrancea, a fost, de-a lungul istoriei noastre, o punte de legătură între cele două țări surori: Moldova și Țara Românească.

Așezat pe Milcov, el însuși fiind împărțit în două, a avut un rol important în lupta pentru Unire, creând o stare de spirit favorabilă revendicărilor democratice ale vremii. În același timp, locuitorii orașului și-au dovedit credința în Dumnezeu prin ridicarea de biserici și monumente religioase. Una dintre aceste biserici este Sfântul Ioan Botezătorul, strâns legată de istoria orașului. Ea a aparținut inițial de o mănăstire purtând același nume. Noul locaș a fost înălțat în 1681, de domnitorul Țării Românești – Grigore Ghica, poreclit Albanezul (1680-1684).

În anul 1840 ea a suferit serioase modificări în cadrul reparațiilor făcute de episcopul Timoftei Tesalonul.

Mănăstirea a avut un rol important în viața părții muntenești a orașului, cu toate că, fiind posesoarea unor domenii însemnate, oferite prin numeroasele danii, era în conflict permanent atât cu orășenii cât și cu țăranii din jur. Rămâne însă incontestabil rolul ei în dezvoltarea culturii în zonă și în momente de mare tensiune.

În 1734 un cutremur puternic a zguduit întregul oraș, aducând pagube însemnate. Mănăstirea a avut și ea de suferit avarii serioase. Au fost grav afectate zidurile de incintă, turnul clopotniță și cea mai mare parte din clădirile înconjurătoare. Multe dintre acestea n-au mai putut fi recuperate.

De fapt, în zilele noastre, singura care mai evocă într-un anume fel strălucirea vechii mănăstiri este biserica, impresionând prin eleganță și simplitate.

Este un locaș sobru, cu o intrare simplă și o singură turlă așezată pe un soclu pătrat. Turla este decorată cu ferestre prelungi. Pereții bisericii sunt zugrăviți într-o singură culoare, albă, și sunt împărțiți în două registre printr-un brâu. Partea de sus este împodobită cu firide și un alt brâu aflat imediat sub acoperișul de tablă, în ape repezi.

După numeroase restaurări biserica are acum hramul „Nașterea Maicii Domnului" dar locuitorii o numesc tot Sfântul Ioan, așa cum a intrat în tradiția orașului și în sufletele lor.

Biserica nu marchează doar un moment important din istoria locurilor, ci reprezintă câteva bune secole de credință, cea mai de preț virtute a poporului nostru.

IRINA STOICA

UN CIZMAR... neobişnuit

Despre hobby-urile oamenilor mai mult sau mai puţin obişnuiţi se vorbeşte rareori şi numai atunci când este vorba de ceva cu totul ieşit din comun. Este suficient să apară o pasiune mai „neaşteptată" a unei celebrităţi şi toată lumea devine brusc interesată şi curioasă. Aşa s-a întâmplat în ziua când Daniel Day-Lewis, nimeni altul decât cunoscutul actor de film şi deţinător de premiu Oscar, a fost văzut la Florenţa intrând destul de frecvent... într-un atelier de cizmărie. Iar „secretul" a fost dezvăluit foarte repede: starul de cinema devenise practic peste noapte un pasionat ...cizmar! Totul a început de fapt cu o vizită la marele maestru al încălţămintei italieneşti, Stefano Bemer, ai cărui pantofi se vând începând de pe la vreo 500 de dolari. Trimis de furnizorul său londonez la el pentru a-i aranja pantofii pe care urma să-i poarte în timpul unor filmări, Lewis devine fascinat de-a dreptul de arta confecţionării încălţărilor şi îl roagă pe maestrul italian să-l... iniţieze. Se pare că lecţiile au dat roade, de vreme ce un an mai târziu starul de Oscar al „Ultimului Mohican" venea la Florenţa cu soţia sa Rebecca şi fiul lor care pe vremea aceea avea doar un an, pentru o vacanţă de-a lungul căreia a mers disciplinat în fiecare zi la atelier!

„Arta confecţionării pantofilor l-a fascinat pe Daniel", mărturisea Rebecca unei prietene, adăugând că îndrăgitul actor a fost întotdeauna interesat să-i urmărească pe profesionişti cum lucrează, considerând de fiecare dată că are ceva de învăţat pentru filmele pe care urmează să le realizeze (unul s-a numit chiar „Piciorul meu stâng"!). Aşa că, încântat să-şi petreacă timpul tăind, lipind, bătând cuie, Daniel Day-Lewis a petrecut probabil una din cele mai frumoase şi mai „profitabile" vacanţe.

Unii sunt de părere că este cam curios ca un star de la Hollywood să-şi aleagă un asemenea hobby, dar... dacă-i face plăcere, de ce să nu o facă? Un admirator se întreba de altfel, extrem de amuzat, dacă nu cumva unul din viitoarele sale filme nu se va numi poate „Ultimul Mocasin"... *(M.D.)*

Lecţia de cinism

Au fost de ajuns două decepţii sentimentale, pentru ca americanca Mary Lansdom să-şi imagineze un plan diabolic de răzbunare împotriva bărbaţilor. La 19 ani şi apoi la 24 de ani, Mary a fost sedusă şi abandonată de bărbaţi pe care i-a iubit sincer şi alături de care credea că viaţa ei va intra în oaza fericirii. N-a fost aşa.

De-a lungul a peste şaizeci de ani, Mary s-a căsătorit de nu mai puţin de 18 ori, în SUA, Anglia, Australia şi India. Beneficiind încă din tinereţe de o moştenire consistentă, ea şi-a permis să-şi transforme viaţa într-o lungă suită de aventuri sentimentale, în care şi-a falsificat cu bună ştiinţă trăirile emoţionale faţă de toţi soţii pe care i-a avut. Întotdeauna ea avea iniţiativa. Lungile sale călătorii şi absenţa grijii faţă de ziua de mâine îi dădeau idei. Era frumoasă, ştia să farmece şi tot timpul o urmăreau obsesiv mările dezamăgiri ale tinereţii. Şi, la patru ani după ce a divorţat de ultimul soţ (un englez), Mary Lansdom a decis: venise clipa răzbunării.

Din reşedinţa ei (Pasadena, California), bizara femeie, ajunsă la 84 de ani, a încercat să ia legătura cu foştii ei bărbaţi. Meticuloasă din fire, le cunoştea adresele şi telefoanele, căci îi urmărise şi după despărţire. Din păcate, n-a mai găsit în viaţă decât doisprezece „foşti". I-a invitat, pe cheltuiala ei, la o excursie în California. Nici unul nu ştia de existenţa celuilalt, ceea ce îi dădea lui Mary o satisfacţie şi mai mare. Cinica nevastă de profesie urma să le spună, la o cină romantică, că nu-i iubise pe nici unul şi că intrase în biografia lor din „pură plictiseală". Îşi imagina feţele „foştilor" aşezaţi la aceeaşi masă festivă şi hohotul ei de râs...

Decepţia o urmărea pe octogenara pusă pe şotii. Nu s-au prezentat decât doi din bărbaţii vieţii ei, ambii mai tineri decât ea. Bătrâneţea îi doborâse mai mult decât se aştepta Mary. I-a primit protocolară în casă, lăsându-i câteva zile să-şi revină din surpriză. Dar, înainte de cina romantică, unul dintre ei a făcut infarct din cauza căldurii caniculare. A murit în braţele ei, mărturisindu-i cu un ultim efort că încă o mai iubea... Răzbunarea nu se mai putea desfăşura. Impresionată până la lacrimi, Mary a devenit din cinică o sentimentală. Lacrimile nu mai ţineau cont de voinţa ei. Tot planul se năruise şi ultimul supravieţuitor n-a mai avut parte de duşul rece pregătit atâta amar de vreme... A greşi e omeneşte, şi-a reamintit ea; a persevera în eroare este diabolic, iar a ierta este divin. În sfârşit, la 84 de ani, Mary i-a iertat pe iubiţii care au trădat-o în tinereţe. *(P.I.)*

o lume nebună

În plină noapte, „înarmat" cu un aspirator şi cu o bormaşină, un hoţ a făcut o mică gaură în vitrina unui magazin de bijuterii din Kolding (Danemarca), a strecurat furtunul aspiratorului prin ea şi a... curăţat locul de obiectele din aur şi pietre preţioase. O captură de peste 13.000 de euro. După ce a golit aspiratorul, hoţul s-a făcut nevăzut, lăsând însă „uneltele" cu care a operat în faţa magazinului. Proprietara a descoperit jaful în dimineaţa zilei următoare, când a anunţat şi poliţia. „E teribil ceea ce s-a întâmplat, dar totodată este şi amuzant – a declarat ea – pentru că nimeni nu s-a gândit că unui hoţ îi poate veni o asemenea idee. Problema poliţiei a fost: cum a fost alimentat aspiratorul. Şi-au dat seama că în apropiere de magazin era un şantier de unde se putea lua curent. Oricât de amuzantă a fost întâmplarea pentru proprietara magazinului, paguba a rămas pentru că hoţul n-a mai fost de găsit, poliţia fiind dezarmată şi în faţa ingeniozităţii lui de a părea intrat în pământ.

John Barbara, un american de 49 de ani din Michigan, a fost condamnat la un an de închisoare după isprava pe care a făcut-o în timpul unei altercaţii pe şosea. Acesta circula precum şoferii iadului cu maşina personală, când un alt şofer l-a semnalizat cu farurile atrăgându-i atenţia că e cazul să fie mai atent. Iritat la culme, i-a barat calea „moralizatorului" l-a tras jos din autoturism, l-a luat la bătaie şi în cele din urmă l-a muşcat de ureche, smulgându-i o bucată. În ciuda intervenţiilor chirurgicale repetate ale medicilor din spitalul unde victima a fost transportată de urgenţă, reconstituirea urechii nu a mai fost posibilă. Cazul a ajuns la tribunal şi „fiara" de pe şosea s-a trezit după gratii.

Un professor de la Universitatea din Grenoble (Franţa) a găsit o modalitate de a se îmbogăţi foarte originală. El le cerea studenţilor şi medicilor care îşi pregăteau lucrările de doctorat să realizeze într-un laborator al institutului molecule de sinteză, pe care apoi el le vindea în mare secret unor laboratoare farmaceutice americane. Din această afacere, proful se alegea cu 15.000 de euro pe an. Iar activitatea ilicită se desfăşura de mai bine de 10 ani încoace. Întregul profit îi revenea lui însuşi, „fabricanţii inocenţi" fiind excluşi din lanţul afacerii. Drept pedeapsă, profesorul a fost suspendat pentru doi ani din învăţământ. Ce se va întâmpla după ispăşirea „condamnării", se întreabă lumea. Probabil îşi va relua munca de cercetare şi de formare de noi specialişti... (A.P.)

FĂRĂ PERMIS DE CONDUCERE

Fermierul Nick Miller era cunoscut în Kanssas ca un om muncitor şi cumsecade. Avea 82 de ani şi locuitorii din zonă se obişnuiseră de mult cu dubiţa lui, cu care transporta în diverse localităţi produse proaspete de la ferma familiei.

Uneori se oprea la câte un bufet să bea o cafea şi toţi îl considerau o sursă inepuizabilă de poveşti vesele şi cât se poate de „adevărate".

Niciodată nu primise vreo amendă, niciodată nu fusese oprit de poliţie. Cu câteva săptămâni în urmă credea că trăieşte o mare fericire. În familia lui, vreme de trei generaţii se născuseră numai fete şi acum Jane, strănepoata lui, născuse un băiat frumos şi sănătos. Grăbit să ajungă acasă pentru a trăi bucuria alături de Kate, soţia cu care se căsătorise cu 60 de ani în urmă, a apăsat mult prea tare pedala de acceleraţie. Un echipaj de poliţie aflat pe autostradă i-a făcut semn să tragă pe dreapta, şi atunci stupoare! Nick trebuia să arate permisul pe care nu-l avea şi pe care nu-l avusese niciodată. Mai bine de 60 de ani condusese fără permis! Amenda a fost pe măsura faptei, dar nimeni nu crede că bărbatul fermier s-a cuminţit cu totul şi că nu va mai pune mâna pe volan. *(I.S.)*

Mai e loc în Guiness Book?

◆ Vestă pentru „uriaşii din poveste"

Croitorul ucrainean Mykhaile Voronin a prezentat recent, la Kiev, în faţa câtorva sute de spectatori entuziasmaţi, o vestă lungă de peste 10 m în speranţa că va intra în Cartea Recordurilor. 26 de persoane au muncit timp de 60 de ore pentru a coase această piesă vestimentară ai cărei nasturi aveau un diametru de 35 cm.

◆ Să tot mănânci şi să tot bei...

Un caltaboş alb cu o lungime de 825 m şi o greutate de peste 400 kg a fost realizat în urmă cu două luni în Bavaria, regatul german al mezelurilor. Meşterii bucătari au reuşit să realizeze acest Weisswurst în doar câteva ore, doborând vechiul record care a aparţinut tot unor bavarezi. Evenimentul a fost celebrat în compania unei halbe de bere cu o capacitate de 50 l, realizată special pentru degustarea celor 825 metri de caltaboş. *(D.M.)*

Hoţul bântuit de boală poate să sfârşească-n oală

La cei 68 de ani ai săi, scoţianca Ellie McDonald (nici o legătură cu binecunoscuta reţea de restaurante omonimă) îşi împărţea singurătatea cu un zburător. Nu, nu e vorba despre acea făptură fabuloasă care bântuie visele erotice ale adolescentelor, ci despre un cocoş, botezat de stăpâna sa Riki. Blând ca o pisică şi credincios ca un câine, acesta ajunsese din cale-afară de răsfăţat, astfel că avea acces oriunde, în casă, la orice oră din zi şi din noapte. Iar împintenatul parcă încerca să-i răspundă femeii cu aceeaşi afecţiune, uneori dând adevărate recitaluri de „cucurigit", pentru care dobândise o faimă pe măsură în cartier.

De la o vreme, bătrâna a observat că în casa ei, unde rareori călca picior de om străin, se petreceau lucruri stranii: podoabe de valoare, păstrate cu sfinţenie încă din tinereţe, nu se mai aflau la locul lor şi toate căutările s-au dovedit zadarnice. A încercat femeia să pună cap la cap datele cunoscute, spre a contura măcar o vagă bănuială, dar toată munca ei detectivistică se năruia, în momentul când ajungea la una şi-aceeaşi concluzie: singura fiinţă care avea deplină libertate să exploreze cele mai ascunse colţuri din locuinţa ei modestă era bunul său tovarăş, Riki. Oare să fi căpătat acesta apucături de coţofană hoaţă, ca o orătanie jalnică, de curte? Ellie a încercat să alunge gândul sumbru şi chiar a abandonat temporar căutările, îngrijorată fiind de altă problemă, ce părea suficient de gravă, ca să-i capteze atenţia. Odorul ei cu pene devenise apatic, trist, ca măcinat de o suferinţă pe care, firească, nu o putea mărturisi cu ajutorul însuşirilor sale native. Azi aşa, mâine-aşa, după aproape trei zile de bolit (timp în care nici nu se mai atinsese mâncare), Riki s-a arătat – vorba-ceea – a sta cel puţin cu un picior în groapă, astfel că Ellie, îndurerată, s-a decis să accepte sugestia medicului veterinar consultat, şi anume să-i curme suferinţele înaripatului, printr-o „eutanasiere"... la cuptor!

Nu se ştie dacă hotărârea femeii a fost fundamentată şi de proverbialul „spirit" scoţian, cert este că ea a chemat un vecin care i-a făcut de petrecanie şi aşa muribundului Riki şi a purces la autopsierea culinară a rămăşiţelor lui pământeşti. Şi nu mică i-a fost mirarea, când a descoperit că pricina bolii păsării erau tocmai obiectele dispărute – două inele şi un cercel de aur. L-a reabilitat totuşi post-mortem pe nefericitul hoţ, bucurându-se de o calitate a acestuia, pe care în timpul vieţii lui nu avea cum s-o aprecieze: gustul deosebit... *(A.N.P.)*

Săptămâna 15-21 NOIEMBRIE

1

VINERI 7.00 Bună dimineața, România! 11.00 Serial: „Fantaghiro" 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.05 Serial: „Aşa e viaţa!" 18.40 România politică 19.00 Jurnal 20.00 Ploaia de stele 22.10 Serial: „Criminaliştii" 23.30 Film: „A patra poruncă" (Italia, 2001, partea I).

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 10.00 Auto Club 11.00 Debut 50 Plus 12.45 Spectacolul lumii 14.20 Mulţumesc! 16.00 Ora olimpică 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize 23.15 Film: „Zaide" (Italia, 2001).

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop 11.00 Viaţa satului 13.00 Ultima ediţie 14.20 Bravo, bravissimo! 16.00 Deştept şi bogat 17.00 Fotbal: FC Naţional – FC Argeş 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Mărul discordiei" (SUA, 1995). Cu: Andy Garcia 23.15 Minutul 91.

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România! 11.00 Surprize, surprize (r) 14.30 Spectacolul lumii 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Vitrina lui Leo 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Om bogat, om sărac" 22.00 Calea de mijloc 23.30 Profesioniştii.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România! 11.00 Iartă-mă! (r) 12.05 Teleenciclopedia (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.05 Serial: „Aşa e viaţa!" 17.55 Vitrina lui Leo 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Secretul ochilor verzi" (Italia, 2001, partea I) 21.55 Seara bună! 23.30 Cu ochii'n 4 3.00 Film: „Copilul râului alb" (SUA, 1995). Cu: Antonio Banderas.

MIERCURI 7.10 Bună dimineaţa, România! 11.00 Seara bună! (r) 13.45 Fotbal: România – Croaţia 16.00 Panorama 17.05 Serial: „Aşa e viaţa!" 17.55 Vitrina lui Leo 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Secretul ochilor verzi" (ultima parte) 21.55 Seara bună! 23.30 Nocturna artelor 0.30 Marele jazz 2.50 Film: „Zânele din fotografie" (SUA, 1997).

JOI 7.10 Bună dimineaţa, România! 11.00 Seara bună! (r) 12.20 Serial (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Pe cont propriu 15.00 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.05 Serial: „Aşa e viaţa!" 17.55 Vitrina lui Leo 19.00 Jurnal 20.00 Ediţie specială 21.00 Film: „Insider" (SUA, 1999). Cu: Al Pacino, Russell Crowe 3.00 Film: „Cosi" (Australia, 1996).

AL PACINO
ROMÂNIA 1, joi, 21.00

acasa

VINERI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 Serial: „Singură şi disponibilă" 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 8.45 Serial: „Aventurile lui Sylvester şi Tweety" 9.30 Serial: „Rază de lumină" 10.20 Serial: „Prima dragoste" 13.15 Serial: „Amor latino" 14.00 Club 700 16.00 Serial: „Iubire fără de păcat" 17.30 Serial: „Dădaca" 18.00 Serial: „Arabella" 18.30 Serial: „Inimă sălbatică" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Amor de cățel" 21.00 Serial: „Kachorra, micuța impostoare" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Maddie şi David" 0.00 Serial: „Profu'".

DUMINICĂ 8.45 Serial: „Aventurile lui Sylvester şi Tweety" 9.45 Serial: „Rază de lumină" 10.30 Serial: „Prima dragoste" 13.15 Serial: „Amor latino" 14.10 Film: „Recurs pentru dreptate" (SUA, 1990) 17.00 Dana de pică 18.30 Serial: „Inimă sălbatică" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Amor de cățel" 21.00 Serial: „Kachorra, micuța impostoare" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Maddie şi David".

LUNI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 6.00 – 13.15 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

NASTASSJA KINSKI
PRO TV, luni, 0.30

ANTONIO BANDERAS
ROMÂNIA 1, marți, 3.00

SHARON STONE
PRIMA, luni, 20.30

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile ProTV 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.30 Câştigi fără să ştii 21.00 Film: „Asasini" (SUA, 1995). Cu: Sylvester Stallone, Antonio Banderas, Julianne Moore 23.45 Serial: „Totul despre sex" 0.30 Film: „Fraţi de sânge" (SUA, 1987).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 10.30 Review Raliu Anglia 11.30 Promotor 12.00 Provest 13.00 Magazin UCL 14.00 Fotbal: UT Arad – Steaua Bucureşti 16.00 Sub semnul întrebării 17.30 Film: „Destine" (SUA, 1986). Christopher Plummer 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Rechinii ucigaşi" (SUA, 1999) 23.00 Film: „Amintiri virtuale" (SUA, 1995). Cu: Juliette Lewis.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Cybill" 13.30 Bucătăria lui Radu 14.00 Fotbal: Gloria Bistriţa – Rapid Bucureşti 16.45 Film: „Războiul sexelor pe Wall Street" (SUA, 1996). Cu: Whoopi Goldberg 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „După faptă şi răsplată" (SUA, 1999). Cu: Mel Gibson 23.30 Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 9.30 Serial (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Slab de inimă" (SUA, 1990). Cu: Denzel Washington 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Serial: „Alias" 0.30 Film: „Iubiţii Mariei" (SUA, 1984). Cu: Nastassja Kinski 2.30 Serial: „Nume de cod: Eternity" 0.30 Film: „În spatele uşilor închise" (SUA, 1994).

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Magazin UCL (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Duşmanul duşmanului meu" (SUA, 1999) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Serial: „Arma dreptăţii" 0.30 Film: „Ziua judecăţii" (SUA, 1993) 2.30 Serial: „Nume de cod: Eternity" 0.30 Film: „Prizoniera" (SUA, 1988).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 11.00 Bucătăria lui Radu (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Turbulenţe II – Frica de înălţimi" (SUA, 1999) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.15 Film: „Coşmarul" (SUA, 1994) 1.30 Serial: „Nume de cod: Eternity" 2.30 Film: „Cazul Kitty Dodds" (SUA, 1993).

JOI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Profeţii despre trecut (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Mortal Kombat" (SUA, 1995) 22.30 La bloc 23.00 Serial: „Familia Bundy" 1.15 Film: „Coasta Barbara" (SUA, 1945). Cu: John Wayne 3.15 Film: „Ochiul indiscret" (SUA, 1996).

prima

VINERI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Serial: „M*A*S*H" 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Super Banc Show 22.30 Focus Plus.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „ED" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mutant X" 20.00 Serial: „24 de ore" 21.00 Film: „Destine paralele" (SUA, 1998) 23.00 Film: „Leii tineri" (SUA, 1958). Cu: Marlon Brando 0.45 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.30 Desene animate 10.00 HIT 40 – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 12.30 Ambianţa 15.30 Ce-i în frigider? 18.00 Focus 19.00 Apel de urgenţă 20.00 Film: „Dragonul verde" (SUA, 2001). Cu: Patrick Swayze 22.00 Film: „Pasiune fatală" (coprod., 1992). Cu: Jeremy Irons, Juliette Binoche.

LUNI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Serial: „M*A*S*H" 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Crime în serie" (SUA, 1984). Cu: Sharon Stone 22.30 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Serial: „M*A*S*H" 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Atitudine negativă" (SUA, 1991) 22.30 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Serial: „M*A*S*H" 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Cronica cârcotaşilor 22.00 Poliţia în acţiune 22.30 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial:- „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Serial: „M*A*S*H" 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Reuniunea de clasă 22.30 Focus Plus.

2

VINERI 7.05 Desene animate 8.30 Serial: „Tribul" 9.00 Gândit în România 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.50 Serial: „Atenţie la neatenţie" 13.45 Desene animate 15.05 Televiziunea, dragostea mea! 16.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.25 Handbal: România – Ucraina 19.10 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Documentar 21.05 D'ale lu' Mitică 22.05 Film: „Balul pompierilor" (Cehia, 1967) 23.30 Film: „Pariu mortal" (SUA, 1992). Cu: Charlene Tilton.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.20 Arta apărării 8.50 Răscruci (r) 11.00 Lumea lui Chiţ-Chiţ 11.55 Fotbal: Oţelul Galaţi – Dinamo 15.45 Atlas 16.20 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 16.55 Handbal: România – Iugoslavia 18.50 Serial: „În înaltul cerului" 19.35 Serial: „Un bărbat de succes" 20.05 Serial: „Picnic cu Osiris" 21.05 Film: „Întoarcerea mareşalului Rocca" (partea a II-a) 22.40 Concert: Van Halen III.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.35 Ferma 10.35 Desene animate 11.00 Prietenii lui Piticot 11.55 Handbal: România – Rusia 14.00 Doc.: „Afacerile maimuţelor" 15.50 Timpul trecut: A fost odată în India colonială 16.45 Festival „Mondial – Iubire, bibelou de porţelan" 18.10 Serial: „Tabăra din Alpi" 18.40 Serial: „În înaltul cerului" 19.35 Serial: „Un bărbat de succes" 20.05 Serial: „Străini în ţara făgăduinţei" (ep.1) 21.10 Film: „Largul mării" (Italia, 1998) 22.40 Film: „Întoarcerea lui Valentino" (SUA, 1989).

LUNI 7.00 Concert (r) 10.35 Primul Pas 12.00 Serial: „Atenţie la neatenţie" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Eco 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.35 Răscruci 19.05 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Doc.: În inima Africii 21.05 7 pentru NATO 22.35 Sport plus.

MARŢI 7.05 Desene animate 8.30 Serial: „Tribul" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.55 Serial: „Atenţie la neatenţie" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Expediţie în necunoscut 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.35 E dreptul tău 19.10 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Doc.: „Aventurieri ai medicinei" 21.05 NATO acum! 22.40 Film: „Mihai Viteazul" (România, 1971, partea I) 0.30 Remix – „undergROund.

MIERCURI 7.05 Film (r) 9.30 Documentar (r) 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.55 Serial: „Atenţie la neatenţie" 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Expediţie în necunoscut 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.35 Afaceri la cheie 19.05 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Doc.: „Forţele naturii" 21.05 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.40 Film: „Teo" (Italia, 1997) 0.30 Poesis.

JOI 7.05 Desene animate 8.35 Serial: „Tribul" 9.30 Serial: „Locuinţă pentru doi" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.50 Serial: „Atenţie la neatenţie" 13.45 Desene animate 15.05 Cafeneaua 16.30 Expediţie în necunoscut 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.35 Puls 2002 19.10 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Doc.: „Minunăţiile Americii" 21.10 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.40 Film: „Misterele adevăratului Sherlock Holmes: Tărâmul oaselor" (Anglia, 2001) 23.15 Din coasta Evei.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 12.45 Serial: „Misiune imposibilă" 14.00 Film: „Mult zgomot pentru nimic" (coprod., 1993). Cu: Emma Thompson, Michael Keaton 16.00 Serial: „Calea misterelor" 17.20 Serial: „Isabella" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sabrina" (SUA, 1995). Cu: Harrison Ford 22.30 Film: „Efecte secundare" (SUA, 1991) 0.30 Film: „Castelul lui Frankenstein" (SUA, 1995).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Documentar 14.30 Serial: „Misiune imposibilă" 15.30 Film: „Drept la ţintă" (coprod., 1990). Cu: Michel Caine 17.30 Serial: „Cei şapte magnifici" 18.30 Kulinoriada 19.00 Observator 20.00 Divertis Parc 21.00 Film: „Dispariţia" (SUA, 1997). Cu: Kurt Russell 23.00 Serial: „Stargate SG-1" 0.00 Film: „Triunghiul iubirii" (SUA, 1982).

DUMINICĂ 8.00 Divertis Parc (r) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Toţi cățeii ajung în Rai" 11.30 România mea 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Roswell" 14.30 Serial: „Powder Park" (ep.1) 15.30 Serial: „Misiune imposibilă" 16.30 Film: „Ultimul tren din Gun Hill" (SUA, 1959). Cu: Kirk Douglas 19.00 Observator 19.55 Batem palma 23.00 Film: „Trădat din dragoste" (SUA, 1988). Cu: Tom Berenger 1.00 Film: Bătălia de la El Alamein" (coprod., 1968).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Batem palma (r) 16.00 Film: „Secretele mării" (SUA, 1991, partea I) 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Atac fulgerător" (SUA, 2000) 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Serial: „Misiune imposibilă" 14.00 Film: „Inspectorul Brannigan" (M. Britanie, 1975). Cu: John Wayne 16.00 Serial: „Calea misterelor" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 12.45 Serial: „Misiune imposibilă" 16.00 Serial: „Calea misterelor" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Canal TV 21.00 Cacealmaua 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 12.45 Serial: „Misiune imposibilă" 16.00 Serial: „Calea misterelor" 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Furie dezlănţuită 2" (SUA, 1993) 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

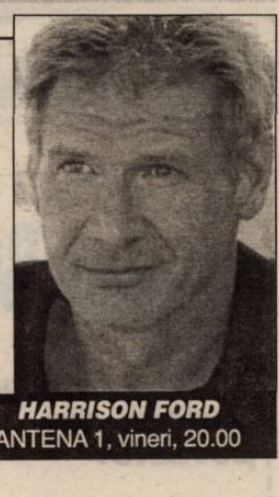

HARRISON FORD
ANTENA 1, vineri, 20.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri 11.00 Documentar 14.00 Film (r) 16.30 Serial: Secretele succesului (r) 18.00 Documentar (r) 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.05 Cântece populare.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial pentru copii 12.00 Documentar (r) 13.00 Sport 7 15.35 Serial: „Secretele succesului" 16.00 Cutia muzicală 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Film: „O dovadă de iubire" (SUA) 21.20 Cutia muzicală (r).

DUMINICĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial pentru copii 14.00 Film (r) 16.15 Cântece populare 17.30 Cântăreţii străzii 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Hollywood" 20.00 Film: „Phase" (SUA) 21.35 Concert 22.30 Loto – Pariu Trio.

LUNI 8.05 Videoclipuri 11.00 Documentar 14.00 Film (r) 16.00 Serial: „Aventurile ştiinţei" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 22.00 Documentar (r).

MARŢI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 16.30 Biserica primară (r) 17.00 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Concursul de rodeo" (SUA) 21.15 Concert 22.10 Documentar (r).

MIERCURI 8.05 Videoclipuri 11.00 Documentar 14.00 Film (r) 16.30 Serial: „Fabrica razei de soare" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.00 Melodii, melodii 22.00 Documentar (r).

JOI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Serial (r) 16.30 Serial: „Strada copiilor" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Refugiul" (SUA) 21.25 Jazz 22.20 Loto – Pariul Trio.

JULIANNE MOORE
PRO TV vineri, 21.00

KIRK DOUGLAS
ANTENA 1 duminică, 16.30

WHOOPI GOLDBERG
PRO TV duminică, 16.45

PATRICK SWAYZE
PRIMA duminică, 20.00

„DICTATORUL”

mai actual ca niciodată

Imaginea lui Chaplin în uniforma... Dictatorului va face până la sfârşitul anului înconjurul planetei. Opera vizionarului şi idealistului Charlie Chaplin este considerată extrem de actuală, aşa că în Franţa au fost realizate 150 de copii ale filmului *Dictatorul*, care, prin intermediul societăţii de distribuţie MK2, vor fi proiectate în cinematografe din ţări de pe toate continentele, din Brazilia până în Coreea de Sud, din Canada până în Spania, din Belgia până în Islanda ori Israel... Mai mult ca oricând *Dictatorul* lui Chaplin va fi un simbol al păcii mondiale.

„E de datoria noastră să luptăm pentru o lume liberă, fără frontiere şi bariere rasiale, fără ură, rapacitate şi intoleranţă”, spunea într-un discurs din film umilul frizer de origine evreiască, personaj interpretat de Charlie Chaplin în 1940. „Aceste cuvinte sunt mai actuale ca niciodată”, sublinia actriţa Geraldine Chapline, fiica marelui cineast. „Tata este singurul care a trecut bariera timpului. Discursul lui de-atunci pare să fi fost scris chiar azi. Iar *Dictatorul* se dovedeşte a fi deosebit de modern din punct de vedere al montajului şi al manierei de filmare”.

Chaplin, care vizitase Berlinul în 1931, a început să scrie scenariul pentru *Dictatorul* în noiembrie 1938 şi a început filmările la şase zile după începutul războiului, în timp ce în Statele Unite aveau loc manifestaţii pro-naziste. Iar discursul de la finalul filmului l-a turnat în momentul intrării armatei lui Hitler în Paris. „A fost deosebit de dificil, mărturisea Geraldine Chaplin. Era primul film antinazist, primul lui film vorbit şi primul său scenariu de o anvergură de 300 de pagini. A fost un act de un curaj incredibil. La vârsta de 50 de ani.” *Dictatorul* este povestea unui evreu, sosia lui Adenoid Hynkel/Hitler, dictator în Tomania. Hynkel se întâlneşte cu dictatorul din Bacteria, Benzino Napaloni/Mussolini, pentru a discuta despre invazia din Osterlich. Arestat, apoi evadat dintr-un lagăr, frizerul este luat în cele din urmă drept... Hynkel şi judecat în faţa mulţimii...

Realizat prin autofinanţare, *Dictatorul* este lansat în cinematografele din New York pe 15 octombrie 1940. Este unul dintre cele mai mari succese comerciale ale lui Chaplin. „Comentariile criticilor au fost la vremea respectivă împărţite şi deloc favorabile, a ţinut să amintească Geraldine Chaplin: cei de stânga l-au acuzat de sentimentalism şi de clişee, în timp ce cei de dreapta i-au pus eticheta de comunist. Dar tatăl meu nu putea purta nici un fel de etichete, chiar dacă mulţi s-au străduit să i le agaţe. El era un umanist”.

Geraldine Chaplin care mărturiseşte că a văzut filmul de sute de ori atrage atenţia asupra preciziei cu care tatăl său a scris scenariul şi l-a transpus în film. Memorabila scenă în care dictatorul se joacă cu globul pământesc a fost realizată în trei zile de filmări. „Era un perfecţionist”.

În momentul lansării filmului, Chaplin a declarat: „E sănătos să râdem de lucrurile cele mai sinistre din viaţă, să râdem chiar şi de moarte.” După mulţi ani, când şi-a scris biografia şi memoriile, Chaplin şi-a mărturisit un alt punct de vedere: „Dacă aş fi cunoscut ororile reale din lagăre, n-aş fi putut realiza *Dictatorul*. N-aş mai fi putut să fac un joc din nebunia homicidului nazist”.

Recompensă pentru „Prietenii tăi”

Serialului „Prietenii tăi” i-au trebuit opt ani de succes până să i se atribuie (anul acesta) un premiu Emmy. Cei şase prieteni tocmai se pregăteau să înceapă filmările la cel de-al nouălea sezon al serialului. „Oscarurile” de anul acesta pentru producţiile destinate micului ecran au avut-o în vedere şi pe Jennifer Aniston, alias Rachel din „Friends” şi totodată una dintre cele mai populare actriţe ale

televiziunii americane. Sub privirile admirative ale soţului ei, Brad Pitt, ea a fost onorată cu premiul Emmy pentru cea mai bună actriţă dintr-un serial de comedie.

Această recunoaştere tardivă a meritelor... tinerilor prieteni, care între timp nu mai sunt chiar atât de tineri (se învârt în jurul vârstei de 30 de ani) pare să schimbe şi destinul foiletonului despre care se spunea că se va încheia după cea de-a noua serie. Acum, se vorbeşte deja despre încă un sezon. Unul dintre producători a ţinut să precizeze că, de fapt, viitorul serialului ţine în primul rând de bani, diferenţa dintre bugetul alocat iniţial acestei producţii şi costurile actuale fiind semnificative. Între timp, actorii distribuiţi în rolurile principale au devenit vedete, cu alte pretenţii financiare, exprimate foarte ferm la fiecare reînnoire de contract. Ca să nu mai vorbim de faptul că, în încercarea permanentă de a menţine la înălţime suflul acţiunii şi implicit interesul publicului, în numeroase episoade au fost invitaţi şi actori... greu de convins să joace onorific.

Cele mai puternice personalităţi de la HOLLYWOOD

Publicaţia „Entertainment Weekly” a dezvăluit recent lista celor 101 personalităţi, cele mai influente de la Hollywood, pentru anul 2001. Pentru prima oară, amintita revistă împarte lista în două categorii: artişti (51) şi reprezentanţi ai caselor producătoare (50). În fruntea primei liste s-a situat Tom Hanks, care a fost elogiat pentru contribuţia sa la succesul filmului *Road to Perdition* regizat de Sam Mendes. Este cel de-al şaptelea film din istoria cinematografiei care a înregistrat încasări de peste 100 milioane de dolari. Şi, de asemenea, Tom Hanks a fost cel mai valoros producător al anului trecut, în sensul că pelicula independentă realizată de el şi intitulată *My Big Fat Greek Wedding* a fost surpriza verii trecute în cinematografele nord-americane, aducând încasări de 147,7 milioane de dolari.

În privinţa realizatorilor, Jeff Bewkes şi Chris Albrecht, directori ai canalului HBO, sunt în fruntea clasamentului, pentru succesul înregistrat cu serialele *Clanul Soprano* şi *Totul despre sex*.

CICCIOLINA, gata să se sacrifice pentru pace

„Sunt gata să mă ofer lui Saddam în schimbul păcii universale”, a declarat fostul star porno şi fost deputat în parlamentul italian, Cicciolina, în publicaţia catalană „El Periodico”, amintind că ea a mai făcut deja, fără succes, această propunere preşedintelui irakian, înainte de declanşarea războiului din Golf. „Aş face-o ţinându-mă de nas şi strângând ochii, dar aş face-o pentru

pace”. În ciuda ironiei, declaraţia a fost făcută pe un ton serios, cu prilejul inaugurării celei de-a zecea ediţii a festivalului filmului erotic, găzduit de oraşul Barcelona. Întrebată de gazetari dacă faptul că îşi expune permanent sânii nu-i ştirbeşte din credibilitate, Ilona Staller alias Cicciolina a răspuns ca un adevărat om politic: „Sânii mei n-au făcut niciodată rău vreunei persoane, în timp ce războiul provocat de Ben Laden a făcut mii de victime”.

BRAD PITT, dublura unui erou animat

Pentru prima dată în cariera sa, Brad Pitt a acceptat rolul de... dublură a unui personaj principal dintr-un film. Nu-i vorba însă de vreun alt star în carne şi oase, pe care, incognito, Brad Pitt să-l înlocuiască în cine ştie ce secvenţe, ci de protagonistul filmului de animaţie *Sindbad : Legend Of The Seven Seas*, căruia îi împrumută vocea. Şi alte vedete ale Hollywoodului – Michelle Pfeiffer, Catherine Zeta Jones – vor intra în acelaşi joc şi vor „da glas” altor personaje din film. Jeffrey Katzenberg, regizorul filmului şi reprezentantul casei producătoare Dream Works, a declarat presei că animatorii se străduiesc să dea personajelor pe care le-au creat unele din trăsăturile starurilor reale ce se află în spatele lor. „Ne străduim, de exemplu, să-i împrumutăm lui Sindbad surâsul de multe milioane al lui Brad. Sunt zece ani de când visez să-l am în pielea unui erou animat de aventuri, pentru că este deosebit de carismatic”.

GEORGE CLOONEY şi RENEE ZELLWEGER, din nou împreună

Anul trecut au fost iubiţi, dar Renee a făcut greşeala să vorbească despre căsătorie. George Clooney, celibatar convins, a bătut ca de obicei în retragere când a auzit de mersul la altar şi cuplul s-a despărţit. Apoi, fiecare şi-a văzut, separat, de viaţa lui sentimentală. Dar asta nu-i împiedică acum să fie din nou împreună... într-un film, în *Bridget Jones: vârsta raţiunii*. Bridget (personaj interpretat de Renee Zellweger) va trebui să-l intervieveze pe... George Clooney, care va juca în film propriul său rol, cel al actorului George Clooney. Tânăra va fi atât de emoţionată şi de speriată de ideea că va trebui să-l cunoască pe seducătorul star din *Ocean's Elven* încât întrevederea lor va fi un adevărat fiasco. Scenaristul Andrew Davies a considerat că George Clooney este perfect pentru rol şi a adaptat scriptul la personalitatea actorului.

STARURI ÎN LIBERTATE

Parcul Walt Disney Studios din Marne-la-Vallée (Franţa) a organizat o expoziţie de fotografie consacrată vedetelor celei de-a şaptea arte. Intitulată „Staruri în libertate”, expoziţia şi-a propus să aducă în faţa publicului secvenţe din viaţa „nevăzută” a starurilor, adică din culise, din pauzele din timpul filmărilor. Claudia Cardinale, Marilyn Monroe, Charlie Chaplin, Dustin Hoffmann, Jack Nicholson sunt doar câteva dintre numele sonore care au fost surprinse de „camera ascunsă” a aparatului de fotografiat în momente „incomode”, din timpul filmărilor. De fapt, expoziţia „Staruri în libertate” este compusă din 56 de fotografii, extrase din cartea cu acelaşi titlu, apărută la editura „Filipacchi” şi cuprinzând 175 de imagini, toate provenite din arhiva foto a publicaţiei „Paris Match”.

Până la 31 decembrie, vizitatorii îl vor putea contempla pe maestrul Federico Fellini când îşi rădea în fugă barba în timpul turnării filmului *Julieta şi spiritele* (1965), pe Grace Kelly trăgând un pui de somn în pauza dintre două prize, pe platourile de la *Înalta societate* (1956), pe Katharine Hepburn căzând peste tehnicieni în marele canal al Veneţiei pe când turna *Vacanţă la Roma* (1955), pe Marilyn Monroe într-o pauză de siestă, repetând concentrată o scenă din ultimul ei film, neterminat (1962), pe Jean Gabin, Lino Ventura şi pe foarte tânărul, pe-atunci, Alain Delon, în jurul unei mese, privindu-se şi zâmbindu-şi cu o mare complicitate, în pauza dintre două scene din *Clanul Sicilienilor* (1969) etc.

Fotografiile, editate pentru expoziţie în format de dimensiunea unor panouri şi expuse în aer liber, reprezintă totodată un omagiu adus fotografilor care au fost mereu alături de cea de-a şaptea artă. Pentru perioada în care expoziţia va funcţiona, faţada de la Disney Studio 1 a fost decorată în aşa fel încât să evoce Hollywoodul din perioada „epocii de aur”.

Parcul Walt Disney Studios a fost deschis anul acesta, pe 16 martie, cu ocazia celei de-a zecea aniversări a parcurilor de distracţii şi este considerat un frate mai mic al Euro Disney din Marne-la-Vallée, fiind dedicat temelor legate de cinema. În acest proiect ambiţios au fost investiţi peste 630 de milioane de euro, arhitectura fiind de inspiraţie neo-hispanică iar faţadele în stil art deco. Promotorii acestui proiect susţin că parcul are în ansamblul său opt hangare de cinema şi zece alte puncte de atracţie dintre care opt inedite, fără echivalent nici măcar în Statele Unite. Aşa că speră ca numărul anual al vizitatorilor să se ridice la 16-17 milioane.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

POSTUL dincolo de credinţă

Aşa cum probabil majoritatea oamenilor ştiu, postul nu reprezintă un element specific unei credinţe religioase sau alteia. Mai mult decât atât, postul sau mai corect spus renunţarea la mâncare pentru o perioadă de timp se întâlneşte şi la unele animale, atunci când sunt bolnave sau rănite. Dincolo de amintitul aspect religios, se pune accent în mod deosebit pe ideea că postul este esenţial pentru păstrarea sănătăţii (el odihneşte, detoxifică şi regenerează organismul), putând fi pus pe acelaşi plan cu alimentaţia sănătoasă, exerciţiul fizic şi echilibrul mental şi emoţional. Altfel spus, i se oferă astfel corpului condiţii optime de autovindecare.

Post complet – posturi parţiale

Faptul că s-a intrat în perioada ce precede marea sărbătoare creştină a Naşterii Mântuitorului reprezintă pentru noi pretextul de a vorbi despre virtuţile terapeutice ale postului, prezentând unele aspecte pe care nu toată lumea le cunoaşte şi care – un alt detaliu important – pot fi aplicate în orice perioadă a anului, în funcţie de starea sănătăţii fiecăruia dintre noi. Prima distincţie trebuie făcută între *postul complet* şi *posturile parţiale*. Cel dintâi exclude total consumul alimentelor (este permisă numai apa), în a doua categorie intrând diete restrânse, compuse din sucuri de fructe şi de legume, cereale şi diverse alte combinaţii pe bază de produse naturale.

Respectivele cure de dezintoxicare se adaptează de obicei la nevoile pacientului şi variază în funcţie de experienţa terapeutului. E important de ştiut, cel puţin pentru potenţarea efectului psihoterapeutic al metodei, că postul – cunoscut şi practicat ca atare dintotdeauna, dependent sau nu de practicile religioase – a fost abordat pe cale ştiinţifică în secolul al XIX-lea. Medicul american Isaac Jennings a renunţat în anul 1822 la folosirea medicamentelor, adoptând un tratament bazat pe produse şi metode naturale şi fundamentând astfel o nouă ştiinţă despre sănătate, numită ulterior igienă naturală sau sistem igienic.

Aplicaţii terapeutice

În ciuda numeroaselor demonstraţii despre eficacitatea postului, aplicarea acestuia în scop terapeutic dă naştere încă multor controverse: unii îl consideră periculos, în timp ce adepţii metodei consideră că un asemenea „repaus fiziologic" este esenţial pentru o bună igienă a organismului. Totuşi, în principiu se recunoaşte că postul permite purificarea corpului de toxine, restaurarea funcţiilor şi a ţesuturilor destabilizate în urma supraalimentării, a malnutriţiei sau a asimilării necorespunzătoare a nutrimentelor. De asemenea, el reprezintă un mijloc eficace pentru prevenirea bolilor şi asigurarea echilibrului hormonal.

Cercetările întreprinse cu scopul determinării efectelor postului asupra sănătăţii au demonstrat urmările pozitive în numeroase afecţiuni şi tulburări, şi în special la:

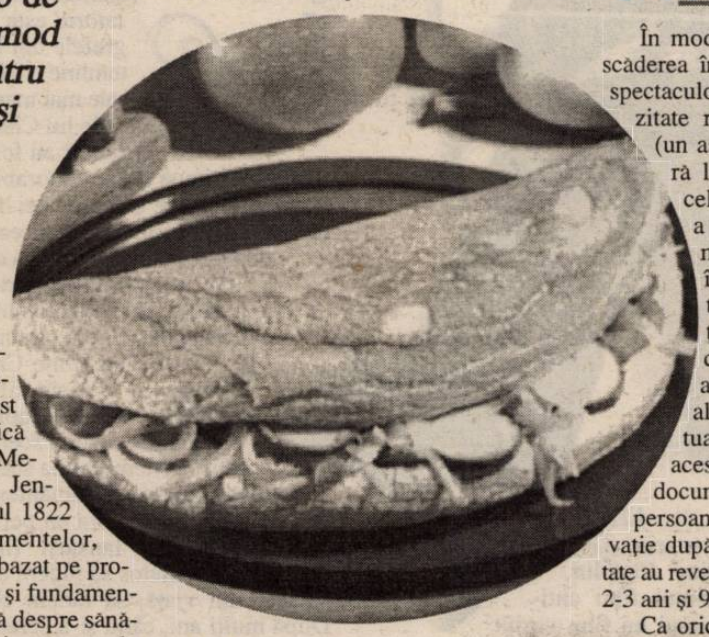

- *alergeni* (intoleranţă alimentară);
- boli *cardiovasculare* (hipertensiune, insuficienţă cardiacă congestivă, leziune arterială, tromboflebită);
- afecţiuni *cutanate* (eczeme, psoriazis);
- maladii ale *sistemului imunitar* (urticarie cronică, lupus);
- *diabet;*
- boli *digestive* (pancreatită acută);
- boli *inflamatorii* (artrită reumatoidă, reumatism, gută);
- afecţiuni *neurologice* (epilepsie);
- maladii *respiratorii* (astm, bronşită);
- probleme *psihiatrice* (schizofrenie, nevroze);
- anumite cercetări conduc către ideea că postul oferă un vast potenţial în special în tratarea afecţiunilor *sistemului imunitar.*

Despre obezitate şi contraindicaţii

În mod firesc, postul permite şi scăderea în greutate. Există relatări spectaculoase, despre cazuri de obezitate rezolvate pe această cale (un asemenea exemplu se referă la un tânăr care, în urma celor de 328 de zile de post, a pierdut peste 125 kilograme, fără probleme). Nu este însă suficient să se postească, în asemenea situaţii, ci se impune şi modificarea stilului de viaţă, adoptarea unor deprinderi alimentare sănătoase, efectuarea de exerciţii fizice. În acest sens, un studiu foarte documentat arată că, din 121 de persoane obeze ţinute sub observaţie după un post de 2 luni, jumătate au revenit la greutatea iniţială, după 2-3 ani şi 90% din ceilalţi, după 7 ani.

Ca orice aplicaţie terapeutică, şi postul are o serie de contraindicaţii generale, în cazuri de:

- maladii degenerative care slăbesc sistemul imunitar;
- maladii în stadiu acut;
- SIDA;
- anumite forme de cancer;
- cazuri grave de anemie;
- malnutriţie;
- porfirie (anomalie a metabolismului);
- carenţe în acizi graşi.

De asemenea, mai trebuie specificat că un post mai lung de trei zile ţinut în scop terapeutic este obligatoriu să beneficieze de supraveghere medicală, indiferent de starea sănătăţii pacientului. Despre durata postului şi alte indicaţii ale specialiştilor, vom scrie în numărul viitor al „Magazinului".

Autoameliorarea

Deşi pare a se referi mai degrabă la competiţiile sportive, *coaching*-ul reprezintă o serie întreagă de îngrijiri medicale individuale, care vizează favorizarea dezvoltării de aptitudini, ameliorarea eficacităţii persoanei respective, ajutorul în luarea de decizii şi rezolvarea unor situaţii dificile. Este o adevărată resursă de energie oferită unui subiect, pentru a-l sprijini în obţinerea de rezultate pozitive, atât la nivelul echilibrului fizic, cât şi pe plan mental, cu implicaţii sociale directe. Motivaţia acestui aspect constă în faptul că metoda abordează situaţiile reale dintr-o perspectivă nouă, determinând astfel ameliorări notabile în materie de comportament şi de eficacitate a acţiunilor. Între altele, coaching-ul facilitează adaptarea la schimbări şi desfăşurarea echilibrată a funcţiilor, factor-cheie în reducerea stresului.

Această tehnică terapeutică are două obiective principale, respectiv dezvoltarea competenţelor, a dinamismului şi a eficacităţii, ca şi sprijinirea unei persoane aflate în timpul unei acţiuni determinate. Ea se adresează conducătorilor, responsabililor, lucrătorilor din comerţ, cadrelor etc. Pe scurt, oricărei persoane asupra căreia apasă importante responsabilităţi sau care doreşte să-şi amelioreze potenţialul energetic, să reflecteze asupra propriului viitor sau să-şi rezolve anumite probleme personale.

Antigimnastica

În categoria terapiilor complementare pe care le-am numit într-un alt articol, „tehnici exotice", ar putea fi inclusă şi *antigimnastica*, creată şi pusă la punct la mijlocul anilor '70 de o specialistă în kinesiterapie, franţuzoaica Thérèse Bertherat. O prezentare succintă a metodei indică faptul că aceasta caută să redea corpului mobilitate, confort şi o ţinută armonioasă şi corectă în timpul efectuării diferitelor mişcări.

Nu este vorba aici despre performanţe sportive, ci mai curând despre dezvoltarea unei conştiinţe corporale care să permită relaxarea, detensionarea, destinderea şi aşa-numita plăcere a individului uman de a „locui" în propriul său corp.

Practicianul antigimnasticii le cere participanţilor executarea diverselor mişcări menite să pună în lumină tensiunile şi rezistenţele, apoi să permită dobândirea progresivă a supleţii, a relaxării, datorită a ceea ce Thérèse Bertherat numeşte o conştiinţă corporală mult mai accentuată. Se remarcă în mod special efectele pozitive ale metodei respective în eliminarea durerilor cauzate de tensiunile musculare, ca şi în combaterea stresului. De asemenea, practicienii menţionează rolul aparte al antigimnasticii pentru femeile însărcinate şi pentru copiii acestora.

Leacuri din vechime

LICURICIUL. *Gândăcelul noctambul considerat a fi dătător de lumină se afla la mare preţ în lumea satului românesc, datorită simbolisticii darului său. Simion Florea Marian arată credinţa în „luminarea la minte" a copilului în a cărui scaldă se pune, alături de alte obiecte purtătoare de încărcătură simbolică magică, „trup de licurici". Datorită aceleiaşi conexiuni, se spunea că orbul care va prinde 9 licurici îşi va căpăta vederea. De asemenea, cine are dureri de ochi să poarte cu sine un licurici şi se va vindeca.*

BURETELE DE TÂRG. *De guşă se poate scăpa în mai multe feluri, un leac fiind următorul: „Iei burete de târg, faci o lulea de ciucălău, pui în ea burete şi cărbune şi fumezi buretele ca tutunul; fumul îl tragi în gât, iar scrumul, cenuşa ce iese din arderea buretelui, se amestecă cu rachiu, se descântă şi se bea. Tratamentul acesta se face la sfârşitul lunii, în trei sfârşituri unul după altul şi scapi de guşă".*

CLOASMĂ ŞI STÂRLICI. *Ca la multe alte popoare, şi la români apar unele tabu-uri legate de femeia care „are rândurile" sau femeia „la lună". Astfel, cine se uită în oglindă cu o asemenea femeie capătă cloasmă, adică pete pe faţă. Acestea se puteau vindeca trecând de câteva ori un ou roşu de la Paşti, de la stânga la dreapta, împrejurul petei roşii. În schimb, bolnavul ţintuit la pat, dacă făcea stârlici (pete galbene şi ruginii) pe trup, primea astfel semn că va muri curând. Interesant este că apariţia unor pete era pusă şi pe seama faptului că persoana respectivă a fost privită în ochi de... un broscoi.*

FURNICILE. *Nu e o poveste ideea „ispitirii" furnicilor vii, să ciupească mâna ori piciorul bolnavului de reumatism, care astfel scăpa de dureri. Totuşi, realizat la modul empiric, fără o minimă ştiinţă a dozării, leacul producea alte necazuri: iritaţii, umflături dureroase. În unele zone, apa cu furnici se bea „pentru boalele de mate", obicei iarăşi combătut de oamenii „citiţi", dintr-un motiv perfect argumentat astăzi: „furnicile trebuie stârpite din casă, căci ele umblând peste tot se mânjesc pe picioare şi pe ciocuri cu sămânţa tuturor bolilor. Apoi această sămânţă de boli (scarlatină, anghină, oftică) furnicile ne-o aduc în casă şi ne-o lasă pe mâncărurile năvălite de ele, pâine, brânză, mămăligă". Şi, în ultima vreme, adevărul este că furnicile năvălesc...*

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

MEANDRELE ADOLESCENŢEI

Parapsihologia a intrat în atenţia publicului larg pe diverse căi, nu de puţine ori greşit interpretată sau prezentată (a se vedea „filiera" cinematografică, cea literară, unele publicaţii periodice etc.). În mod deliberat sau nu, s-a creat şi ideea că parapsihologul e un fel de Dumnezeu în carne şi oase, ştie tot şi poate tot. De aceea, atunci când un individ oarecare cere ajutorul unui asemenea specialist, cu gândul că acesta va închide ochii şi în câteva minute îi va oferi răspunsul aşteptat, şi constată că situaţia stă cu totul altfel, apare nemulţumirea că lucrurile nu se petrec... ca-n filme.

Tânăra ***Emilia VLĂDESCU,*** înzestrată cu calităţi de excepţie legate de domeniul în discuţie, are o experienţă bogată şi deţine o cazuistică vastă, referitoare la *sănătate, conflicte, evenimente şi fenomene greu de explicat, transformări comportamentale* ş.a.m.d. Dintre acestea, vă vom prezenta detaliat – cu explicaţiile şi exemplele de rigoare – aspecte reprezentative pentru viaţa noastră cotidiană. Este un demers, să-i spunem, interactiv. Prin urmare, stimaţi cititori ai revistei „Magazin", sunteţi invitaţi să participaţi la un dialog direct cu Emilia Vlădescu, fără prejudecăţi, inhibiţii, suspiciuni; oricui o va cere, confidenţialitatea îi va fi garantată.

Una dintre problemele esenţiale şi foarte sensibile, ale vieţii fiecărui individ uman, este reprezentată de aşa-numitele crize de personalitate din adolescenţă. Conflictele apărute la această vârstă marchează puternic profilul adultului de peste câţiva ani şi de aceea părinţii au o responsabilitate uriaşă în a-şi ajuta copiii să depăşească etapele nefaste. De altfel, regretatul Dan Seracu afirma un lucru tulburător, la care ar trebui să cugetăm cu toţii, profund: că, de fapt, copiii nu sunt ai noştri, ci ne sunt împrumutaţi, iar noi avem datoria de a le arăta calea cea mai potrivită, pentru a deveni adulţi responsabili, la rândul lor, de ceea ce vor întreprinde.

Pornind de la anunţul din „Magazin", referitor la Emilia Vlădescu, un bărbat din Ploieşti a contactat-o, pentru a-l ajuta să-şi găsească fiul dispărut. Băiatul avea 13 ani şi, mai independent fiind, ajunsese să nu mai suporte sfaturile autoritare, imperative şi nu de puţine ori „presărate" cu ameninţări, din partea părinţilor. Singur la părinţi, nu se mai înţelegea deloc cu aceştia, fapt ce l-a proiectat într-un anturaj nefast. Emilia Vlădescu a privit fotografia adusă de tată şi l-a vizualizat pe adolescent pe o stradă, în deplină siguranţă şi cu gândul de a se întoarce acasă. Cumpărase o revistă şi se plimba printre mulţi oameni, dar nimic nu oferea indiciile unui dezechilibru karmic, incidentul fiind, clar, o răzbunare a băiatului. „Mâine, cel mai târziu, va fi acasă." – i-a spus Emilia bărbatului din faţa sa, precizând că această şedinţă de *consiliere parapsihologică* trebuie urmată de *consilierea psihologică,* direct cu adolescentul. Lucrurile s-au desfăşurat întocmai şi, treptat, subiectul a fost readus pe calea pozitivă, profesionalismul terapeutei fiind dublat în mod obligatoriu de participarea părinţilor la reuşită. Aceştia au înţeles că momentul-cheie prin care trecuseră putea foarte uşor să devieze spre consecinţe extrem de grave pentru fiul lor (vagabondaj, droguri, violenţă etc.) şi că ei n-ar fi trebuit să-l constrângă la anumite orientări („Faci aşa, fiindcă aşa vreau eu şi aşa e bine!") nepotrivite cu personalitatea lui ori neargumentate pe măsură.

Desigur, asemenea cazuri sunt relativ frecvente. Vom continua să vi le prezentăm, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, reluăm invitaţia de mai sus, pentru cei ce simt nevoia să intre în dialog cu cineva, să primească sfaturi, îndrumări sau ajutor.

***Emilia VLĂDESCU* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie, prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere.**

Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

De vorbă cu avocatul casei

Domnului Budă Alexandru din Bucureşti

În legătură cu scrisoarea dumneavoastră adresată Redacţiei, vă informăm următoarele:

1. Hotărârile Judecătoriei Sectorului 4 şi cea a Curţii de Apel Bucureşti pot fi atacate în măsura în care termenul de exercitare a căilor de atac nu a expirat. Întrucât din cele scrise de dumneavoastră nu rezultă cu exactitate ce obiect au avut dosarele ce au fost soluţionate prin hotărârile respective, vă informăm că, în principiu, termenul de exercitare al apelului şi recursului este de 15 zile de la data la care celui care exercită respectivele căi de atac i-a fost comunicată hotărâ-

Cum puteţi acţiona pentru a vă valorifica drepturile

rea pe care o atacă. În condiţiile în care termenul prevăzut de lege pentru exercitarea respectivelor căi de atac a expirat, fără ca aceste căi de atac să fi fost exercitate, în aceste condiţii hotărârile devin definitive şi irevocabile şi se bucură de autoritate de lucru judecat. Pe de altă parte, vă precizăm că, în afară de aspectul procesual al posibilităţii introducerii unei căi de atac, trebuie avut în vedere şi aspectul material – cu alte cuvinte posibilitatea concretă pe care ar putea să o aibă cel ce promovează calea de atac de a-şi motiva în fapt şi în drept cererea, posibilitate care se raportează la conţinutul concret al dosarelor în care dumneavoastră aţi fost parte.

2. În ceea ce priveşte măsura şi modalităţile în care dumneavoastră puteţi intra în posesia apartamentului şi a bunurilor ce v-au fost furate, aceasta depinde de conţinutul concret al dispozitivelor hotărârilor de care faceţi vorbire în scrisoarea dumneavoastră. Astfel, în măsura în care, prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 4 sau prin hotărârea Curţii de Apel Bucureşti, rămase definitive şi irevocabile, instanţa a dispus lăsarea apartamentului în posesia dumneavoastră, în această situaţie puteţi să procedaţi la executarea silită a acestei hotărâri, împotriva celui care vă ocupă fără drept apartamentul. În acest scop trebuie să vă adresaţi unui executor judecătoresc.

3. Cu privire la ultima dumneavoastră întrebare, vă informăm că puteţi să cereţi instanţei să-l oblige pe inculpat (notarul) la plata de despăgubiri cu titlu de daune, pentru prejudiciul pe care vi l-a cauzat. Trebuie însă să aveţi în vedere că, pentru soluţionarea pozitivă a unei astfel de cereri, sunt necesare îndeplinirea mai multor condiţii, ca de exemplu:

– constituirea dumneavoastră ca parte civilă în procesul penal ce se află pe rolul Curţii Supreme de Justiţie.

În situaţia în care nu v-aţi constituit parte civilă până la momentul sesizării instanţei, va trebui să solicitaţi despăgubirile separat, pe calea unei acţiuni civile. În această situaţie însă, va trebui să achitaţi o taxă de timbru corespunzătoare cuantumului despăgubirilor pe care le solicitaţi, întrucât doar în cadrul procesului penal acţiunea civilă este scutită de taxă de timbru;

– stabilirea vinovăţiei inculpatului. În situaţia în care instanţa nu reţine în sarcina acestuia nici o culpă nu vi se vor acorda despăgubiri.

În fine întrucât înţelegem că v-aţi angajat un avocat care să vă asiste şi să vă reprezinte în faţa instanţei, acesta vă va îndruma cu privire la valorificarea drepturilor dumneavoastră.

Av. BIANCA ALECU
Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

Verificaţi-vă cunoştinţele

CRIZANTEME

1. Din ce familie de flori fac parte crizantemele?
2. De unde sunt originare aceste flori?
3. Cum se numeşte la noi, în popor, crizantema?
4. Cine a scris, în 1887, romanul „Doamna Crizantemă"?
5. Ce pictor şi xilogravor japonez este celebru pentru „Crizantemele" sale?
6. Ce compozitor român din perioada interbelică a compus şlagărul „Crizanteme" interpretat cu mult succes de Titi Botez?
7. Cui aparţine romanul de aventuri „Crizanteme pentru Erna"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Primul automobil cu aburi a fost construit în 1769 de către inginerul francez Nicolas Joseph Cugnot. 2) Primul automobil cu aburi românesc a fost construit în 1880 de inventatorul D. Vâsescu. 3) Primul automobil cu motor cu ardere internă a fost realizat în anii 1885-1887 de constructorii germani Karl Benz şi Gottlieb Daimler. 4) În 1926, inginerul român A. Persu a construit primul automobil cu formă aerodinamică. 5) Primul concurs „Grand Prix" a avut loc în 1906. 6) Poezia „Romanţa automobilului" este scrisă de George Topârceanu (1886-1937). 7) Filmul „Rolls-Royce-ul galben" a fost realizat de regizorul american Anthony Asquith (1902-1968).*

Poşta cititorilor Pentru întrebările din numărul 43 al revistei, având ca temă „Valsul veşnic tânăr" am primit scrisori de la următorii cititori.

– 7 răspunsuri corecte: *prof. Marin Ştefan – Şimleul Sivaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti*, ambii cu aceleaşi detalii interesante cu care ne-am obişnuit.

– 6 răspunsuri corecte: doi prieteni mai noi: *Viorel Comşa – Ploieşti* şi *Marius Cizmaru – Sibiu*. Sperăm să nu fie doar o întâmplare şi să primim mai des scrisorile dumnealor.

– 5 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa, Mirela Rădulescu – Iaşi; Vasile Dinu – Timişoara.*

Aşteptăm în continuare scrisorile dumneavoastră bucurându-ne sincer că rubrica şi-a câştigat noi prieteni. *(I. Stoica)*

19. Lucrătorii migranţi, cetăţeni ai uneia din părţile contractante, şi familiile lor au dreptul la protecţie şi asistenţă pe teritoriul oricărei alte părţi contractante.

ŞAH

Beliavsky – N.N., 1975

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE: 1. Tg8! Tg8 2. Dd4! Dd4 3. Cf7 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

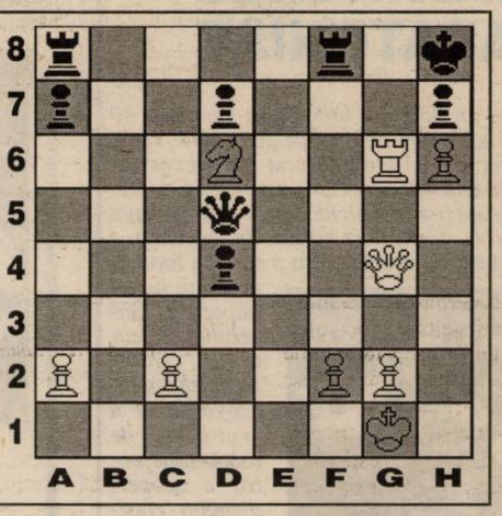

SPORT FLASH

Răzbunarea lui Olăroiu

Nu cu foarte mult timp în urmă de la cârma echipei din Ghencea a fost dat afară Olăroiu, cel care venise de la Naţional, ca fiind incompetent. În locul lui a fost readus Piţurcă, cel care fusese dat afară pentru incompetenţă. Imediat ce s-a instalat, Piţurcă a declarat că e pus pe fapte mari şi ca urmare a realizat rapid marea performanţă pe care fanii clubului o aşteptau cu sufletul la gură: s-a împrietenit cu galeria turbulentă! După o asemnea ispravă au început victoriile. Asta până sâmbătă, când a întâlnit pe teren propriu Naţionalul condus de Olăroiu, nu vă mai spun de unde venit, şi în faţa căruia a pierdut cu 0-2. În acest fel, cercul degringoladei antrenorilor de la Steaua se închide cu răzbunarea lui Olăroiu. Cârcotaşii spun că Steaua a pierdut pentru că Piţurcă n-a adus elicopterele să usuce terenul, aşa cum se lăuda cu vreo două săptămâni în urmă. Partea proastă este alta: de mai multă vreme spunem că la Steaua se petrec lucruri care o trag în jos în loc să o ridice (în clasament, măcar). Semnalele vin din vârful piramidei, coboară la antrenori şi ajung la jucători. Astfel, echipa Steaua a ajuns pe locul 7 în clasament la exact 11 puncte de lider, pierzând, din păcate, bătaia pentru o poziţie fruntaşă. Cele câteva victorii răzleţe nu au fost decât câteva balonaşe de oxigen care nu ţin în viaţă nici măcar o muscă. Dacă nu se schimbă ceva la club, Steaua se va lua de mână cu Sportul Studenţesc.

Rapid şi broaştele ţestoase

Inexistent în fotbalul european, un fel de tren personal care se ia la întrecere cu un avion de vânătoare, Rapid galopează în campionatul intern dovedind că deocamdată nu are adversari decât nişte broaşte ţestoase. O echipă oportunistă care ştie să speculeze chiar şi situaţiile neplăcute pentru ea. Sub Pietricica, Rapidul a fost condus după prima repriză cu 1-0, reuşind să câştige, însă, în minutul 85 o partidă care se îndrepta spre un egal echitabil. Ceahlăul a făcut greşeala, fatală chiar şi pentru echipele mari, darămite pentru cele mici, locale, aceea de a se retrage în apărare, sperând că va menţine diferenţa minimă. N-a reuşit şi astfel Copos se vede intrat la mari cheltuieli, nu de alta dar trebuie să facă rost de bani pentru a termina un campionat pe care e condamnat să-l câştige.

Mister total

Cornel Dinu, cel căruia i se spune Mister, merge din victorie în victorie spre eşecul final. Duminică a învins cea mai penibilă echipă din campionatul intern, pe Sportul Studenţesc, şi a urcat pe locul 2. Locul e bun, dar diferenţa între „câini" şi „trenuri" este că Rapid are 7 puncte înainte. Misterul este total pentru că se ştie că până în final drumul e lung şi echipa sub mâna lui Dinu merge bine o vreme, după care se întâmplă ceva, un declic, şi Dinamo se îneacă. Vom vedea mai încolo dacă misterul se va risipi şi dacă Dinamo va găsi antidotul la galopul de sănătate al lui Rapid.

Codaşii se agită. Degeaba

Pe la coada clasamentului discreţia este rece şi neschimbată, ca şi vremea de afară. Chiar dacă ocupantele ultimelor două locuri, FCM Bacău şi Astra au câştigat pe teren propriu, asta e ca şi cum au făcut un pas înainte rămânând pe loc. Ilie Dumitrescu vrea să scoată echipa din subsol, unde nu îi este locul, rămâne de văzut dacă va putea. Cât despre Universitatea Craiova, ea a reuşit o victorie preţioasă după şapte etape dezastruoase , dar îmi e teamă să spun prea multe pentru că nu ştiu câte înfrângeri vor urma după victoria asta. Poli AEK a ajuns pe locul 4 după victoria de acasă, în vreme ce Gloria a căzut pe 5, în urma înfrângerii de la Piteşti. Astfel merg lucrurile în fotbal pe timp de iarnă.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

CROSANDRA înfloreşte tot anul

Crosandra este o plantă de apartament mai puţin obişnuită la noi, dar care în prezent se găseşte în florării şi merită cumpărată pentru că are o serie de calităţi care o fac deosebită. În primul rând este foarte rezistentă şi are o creştere uimitor de rapidă. Florile, dispuse pe tijă în formă de spic, sunt luminoase, de un portocaliu strălucitor, iar frunzele, destul de mari şi alungite, au suprafaţa intens lucioasă. Crosandra este o plantă perenă, care creşte ca o tufă. Suportă foarte bine tăierile în orice perioadă a anului. De altfel, acestea sunt necesare la intervale de 2-3 săptămâni, pe de-o parte pentru că planta se dezvoltă foarte repede, iar pe de alta pentru a-i da o formă bogat ramificată. Dacă este amplasată într-un loc cu multă lumină, înfloreşte aproape în tot timpul anului. Dar pentru asta, mai are nevoie şi de pământ bine aerisit, pe bază de turbă şi de udări ritmice, la 3-4 zile. Pentru a-i susţine înflorirea, i se pot aplica o dată pe săptămână îngrăşăminte speciale, care stimulează acest proces. Şi înmulţirea plantei se efectuează uşor: prin butaşi care se pun la înrădăcinat în apă sau în nisip umed. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„ARTIFICII"

MIZERĂ / ADUCĂTOARE DE DEZASTRU		BIDON METALIC / CAP DE FAMILIE		CULT! / GERMAN ROMÂN		POZIŢIE / MONEDĂ DIN IRAN		CADĂ URIAŞĂ / A FÂŞÂI		FECIOARA CEA SFÂNTĂ / SERVITORI ÎN LIVREA
PARTEA VĂTĂMATĂ / FLUTURATĂ LA DESPĂRŢIRE					PICTOR DE TABLOURI RELIGIOASE / STATE					
							DUŞI CU GRÂNE LA MOARĂ / JILAV			
BRÂNZĂ DULCE / DE ACORD!				COPACUL VEVERIŢEI / RĂPEŞTE PUIŞORII					SILABĂ VESELĂ / TĂIŞ DE CUŢIT	
		RAITĂ / ANEXĂ LA GOSPODĂRIE				DISTANŢE MARINE / A DESCOPERI				VÂNTURI TROPICALE
ANDRELE / A MERGE... CEAS							ACEEA / A SE OPLOŞI			
					BĂRBATUL EVEI / GRĂDINA CERULUI					A-I CĂDEA BINE
SCÂNCET DE PRUNC / MAŞINĂ MICĂ			MOŞ MARTIN / CAMION URIAŞ				LIDERI / SARE LA ŞAH			
				ÎN ACEST LOC / PRECUM					TRUNCHI DE ZARZĂR! / ÎN MARFAR!	
CĂPETENII ARABE / CĂMIN						GĂLBIOARĂ				
					CREMĂ POPULARĂ					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „CERTIFICĂRI"

Orizontal: I - F - D - C - F - H - INCAPATANATA - CARO - ASUPRI - LUT - DATI - TIT - VAR - VIER - SA - FINALA - RAFT - IESENCE - OAC - ON - INSA - FI - H - TA - TASTA - CI - BARBAT - RUMEN - RAU - AMANUNT - SECTA - FIARTA.

Sutien de aur şi diamante

În cadrul campaniei de promovare a noului film „Femme fatale" (Femeie fatală), lansat în SUA pe 6 noiembrie, producătorii au avut ideea de a o prezenta la Los Angeles pe protagonista filmului, brazilianca Elena Edalo, la bustul gol, acoperită doar cu o splendidă piesă din aur pe post de sutien, creaţie a designerului Eilli Medeiros. Bijuteria cântăreşte 1,5 kg şi conţine nu mai puţin de 510 diamante neşlefuite, un diamant de 59 de carate şi două smaralde. Toată lucrarea costă 10 milioane de dolari, Elena Edalo a făcut furori şi se speră că şi filmul va avea succes în urma acestei prezentări.

OMUL INVIZIBIL A FOST PRINS

Nu e vorba despre celebrul personaj al lui Wells, ci de un iranian care a fost păcălit de un escroc. Tânărul voia să se îmbogăţească peste noapte, motiv pentru care a apelat la un vraci. Acesta i-a spus că îl poate transforma într-un om invizibil. Şi l-a transformat. Convins că e invizibil, tânărul

a intrat liniştit într-o bancă pentru a fura bancnotele existente într-un seif deschis din spatele unui ghişeu. Mare i-a fost mirarea când s-a trezit aproape imediat cu o grămadă de clienţi în cârcă, oamenii neştiind că hoţul se crede invizibil. Ajuns la tribunal, omul invizibil a început să plângă, povestind cum a plătit escrocului 5 milioane de riali (625 dolari) în schimbul unei licori care trebuia să-l facă invizibil.

SCAFANDRUL MARATONIST

Lloyd Scott, un pompier britanic în vârstă de 40 de ani, s-a înscris la maratonul anual de la New York, şi a „alergat" cei 42,195 km îmbrăcat într-un costum de scafandru din anii 40, care cântăreşte 70 kg. Încercarea spectaculoasă n-a fost nicidecum o extravaganţă ieftină, dimpotrivă, Scott, fost bolnav de leucemie, a ales acest „costum" de sport pentru a strânge fonduri necesare luptei împotriva cancerului şi leucemiei care afectează copiii. Lloyd Scott a avut nevoie de o săptămână pentru a acoperi distanţa clasică, în timp ce contra-concurenţilor lui cel mai bine antrenaţi le-au fost suficiente două ore şi ceva pentru a trece linia de sosire.

2,8 MILIOANE DE COCOŞI ŞOMERI

În statul Oklahoma autorităţile au interzis, în urma unui referendum, luptele de cocoşi, foarte gustate de publicul acestui stat din centrul SUA. Referendumul a avut loc o dată cu alegerile legislative parţiale de acum două săptămâni şi a fost propus de o asociaţie de apărare a drepturilor cocoşilor. De acum, cei

care vor fi prinşi vor fi pasibili de până la 10 ani închisoare şi o amendă de 25.000 dolari. Deşi foarte populare, luptele sunt considerate sângeroase pentru că de picioare, cocoşii au legate lame de ras care rănesc adversarul la fiecare atac. Cocoşilor care refuză lupta li se rupe gâtul pe loc. Luptele de cocoşi au mai fost o dată interzise în Oklahoma, în 1910, dar au fost din nou legalizate în 1963. Proprietarii cocoşilor din Oklahoma îşi vor vinde galinaceele în state ca New Mexico sau Louisiana unde luptele sunt încă legale.

CEASURI CU SADDAM

Deşi Irakul se află sub ameninţarea cu războiul, americanii dorind să schimbe regimul lui Saddam Husein, la Bagdad au apărut ceasuri cu chipul conducătorului desenat pe cadran. Mişcare propagandistică sau simplă găselniţă de marketing, ceasurile se pare că se vând destul de bine.

CEL MAI LUNG TRABUC DIN LUME

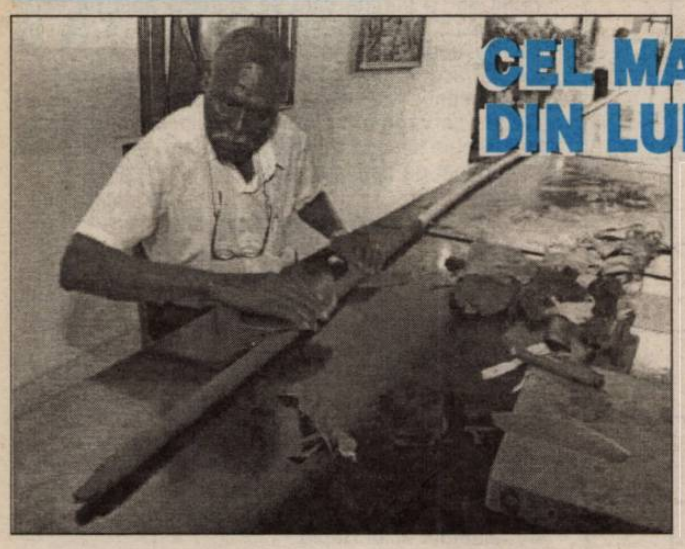

Fără nici o aluzie la cazul Monica Lewinski, un cubanez a construit cel mai lung trabuc din lume, operă cu care speră să intre în Cartea Guinness a Recordurilor. Jose Castelar şi-a bătut, săptămâna trecută, propriul record mondial al celui mai lung trabuc realizat manual. Cubanezul figurează deja în Cartea Recordurilor cu un trabuc de 11,04 metri, dar acum din mâinile lui a ieşit o ţigară de foi mai lungă cu 4 metri, adică de exact 15 metri. Jose Castelar, în vârstă de 58 de ani, face trabucuri de la vârsta de 16 ani. După omologarea recordului, ţigara va fi tăiată în bucăţi mai mici şi vândută colecţionarilor.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- **Cât de bătrân este, de fapt, Pământul?**
- **Se topesc gheturile pe Kilimanjaro...**
- **Tuberculoza, boală congenitală**
- **O trupă de balet... acum zece mii de ani!**
- **Repere pentru postul terapeutic**

HOROSCOP

18 – 24 NOIEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Două evenimente deosebite se profilează pentru această săptămână. Astfel în primele zile veţi avea o mare surpriză financiară, iar joi sau vineri veţi primi o veste excelentă privind cariera. În weekend s-ar putea ivi mici probleme de sănătate.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară cunoaşte o descreştere alarmantă, ea având chiar un minim (miercuri sau joi). Ar trebui să fiţi mult mai atent atunci când duceţi mâna la buzunar, dar, din păcate, cheltuielile neprevăzute parcă se ţin lanţ, stresându-vă în fiece zi.

GEMENI (22.05-21.06): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv., atunci de ce să faceţi singur probleme? Sunteţi mai suspicios decât de obicei şi asta vă pune în situaţii delicate atât în familie, cât şi-n mediul profesional. Din fericire, joi sau vineri primiţi bani.

RAC (22.06-22.07): Luna şi Soarele se împacă foarte bine şi vă influenţează pozitiv în toate privinţele. Vă remarcaţi la serviciu (poate chiar vă pândeşte o creştere de salariu sau o primă) şi în viaţa de cuplu parcă v-aţi întors în perioada numită de romantici luna de miere.

LEU (23.07-22.08): Se pare că în această perioadă veţi da lovitura, fie în dragoste, fie la bani. Mercur şi Venus au o poziţie foarte favorabilă faţă de Soare şi între ele însele, astfel că vă puteţi aştepta la o înzdrăvenire a bugetului sau la o love story de calitate.

FECIOARA (23.08-21.09): Curba financiară oscilează periculos, ajungând (miercuri sau joi) la un minim, după care urcă din nou spre cote înalte. Probabil că vă pândeşte un ghinion financiar, din care veţi ieşi foarte repede şi cu fruntea sus, ca de obicei.

BALANŢA (22.09-22.10): Toate vânturile prielnice ale astrelor bat în pânzele dv. Se pare că în acest interval vi se vor îndeplini toate dorinţele, dar nu chiar în proporţiile pe care le visaţi. Veţi primi bani, relaţiile la serviciu sunt admirabile şi iubirea îşi urmează cursul cel mai firesc.

SCORPION (23.10-21.11): Sub influenţa nefavorabilă a Lunii, în relaţiile de cuplu se vor petrece lucruri neprevăzute cu urmări dulci-amărui. Dar în ceea ce priveşte situaţia financiară, totul este spre bine. Veţi scăpa de datorii şi veţi putea face mici investiţii.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Sub influenţa unei persoane apropiate, în care aveţi mare încredere, veţi fi tentat să luaţi o decizie pripită. Atenţie la un Săgetător din anturaj! Acesta se intersectează destul de dur cu interesele dv. şi trebuie să luaţi unele măsuri de precauţie.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiară are o descreştere alarmantă, iar cea a carierei de asemenea. Influenţa nefericită a lui Uranus este acum pregnantă şi cel mai nimerit lucru ar fi să nu luaţi nici o hotărâre importantă şi să nu intraţi în gâlceavă cu nimeni.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Nimeni nu vă poate sta în cale. Acum aveţi iniţiative foarte profitabile şi pe cele mai multe le veţi duce la îndeplinire – spre invidia multor persoane din mediul profesional. Din punct de vedere material, revirimentul bugetului încă nu se produce.

PEŞTI (19.02-20.03): Influenţa Lunii ar putea fi pozitivă, însă relaţia acesteia cu Venus nu este benefică. În consecinţă, nu încercaţi să rezolvaţi acum problemele care vă presează, pentru a gândi mai mult cu inima decât cu mintea. O întâlnire parfumată vă aşteaptă în weekend.

Personalităţile săptămânii: *Mihai Beniuc, Urmuz, George Emil Palade (Nobel medicină), Aron Densuşianu, Dinu Pillat, Ilarie Chendi;* Toulouse-Lautrec, Manuel de Falla, George Eliot, Voltaire, Arthur Rimbaud, Carl Maria von Weber.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 600 • ANUL XLV • 21 NOIEMBRIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 47 (2350)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Când un înţelept desenează Luna, prostul vede numai creionul.*
(Proverb chinezesc)

■ *Dacă vrei să-ţi meargă bine, fă pe nebunul, fă pe prostul, dar nu te arăta înţelept.*
(Montesquieu)

■ *Bogatul se scarpină şi săracul crede că se caută să-i dea.*
(Proverb românesc)

Expoziţie excepţională la New York

EINSTEIN A FOST UN ELEV EMINENT!

Începând de vinerea trecută, la Muzeul de istorie naturală din New York s-a deschis o expoziţie excepţională dedicată „celei mai sclipitoare minţi pe care a cunoscut-o ştiinţa", Albert Einstein. Niciodată până acum nu s-au strâns laolaltă atâtea documente, scrisori, fotografii, manuscrise aparţinând „personalităţii secolului", după cum îl numea pe Einstein revista *Time*. La expoziţia de la New York se pune capăt legendei, foarte răspândite, conform căreia părintele teoriei relativităţii ar fi fost un elev mediocru, codaş al clasei. Vizitatorii pot vedea carnetul şcolar al liceanului din Elveţia, din care reiese că Einstein a avut note excelente la matematică şi fizică, chiar dacă mai trăgea chiulul şi era alergic la disciplină. În 1905, în timp ce lucra ca funcţionar de clasa a 3-a la Oficiul de brevete din Berna, redactează patru materiale în care apare pentru prima oară celebra formulă $e=mc^2$. Din păcate, nici un manuscris al acestor lucrări nu s-a păstrat. Expoziţia mai prezintă, tot pentru prima oară, scrisoarea pe care el i-a scris-o în 1939 preşedintelui Roosevelt, mesaj în care avertiza asupra cercetărilor naziste în domeniul bombei atomice. „O singură bombă de acest tip care ar exploda într-un port, l-ar distruge complet, împreună cu tot ce-l înconjoară" scria în acea scrisoare Einstein. Mai este expusă şi scrisoarea din 1952 prin care i se propunea funcţia de preşedinte al statului nou creat, Israel, şi cea prin care refuza politicos. „Dacă aş fi devenit preşedinte, aş fi fost obligat să spun poporului israelian lucruri pe care n-ar fi vrut să le audă", comenta el mai târziu. În fine, mai sunt expuse şi o mulţime de scrisori primite de Einstein de la copii. Într-una din ele, din 1950, un băieţel îi scrie: „Dragă domnule Einstein, aş vrea să ştiu ce este dincolo de cer. Mama mi-a spus că numai dumneavoastră îmi puteţi spune".

AFRICA A FOST DESCOPERITĂ DE CHINEZI

O copie a unei hărţi a lumii, în care este inclusă şi Africa, a fost recent prezentată la o expoziţie organizată în clădirea Parlamentului sud-african, la Capetown. Harta este datată în anul 1389, deci cu mult timp înainte de primele explorări ale coastelor continentului „negru" făcute de corăbiile portugheze, şi se numeşte „Da Ming Hun Yi Tu", adică Harta Marelui Imperiu Ming. Originalul acestei hărţi este păstrat în mare secret la Pekin şi n-a fost prezentată decât unui număr de 20 de persoane, după spusele preşedintei Parlamentului. În timp ce primele expediţii ale lui Bartolomeu Dias au trecut prin dreptul Capului Bunei Speranţe numai prin 1488, harta chinezească, de dimensiuni mari, 4 x 4 metri, oferă o panoramă geografică cu punct de pornire China, ajungând până la Oceanul Atlantic şi o reprezentare destul de exactă a Africii, lanţul muntos Drakensberg, în Africa Australă şi Nilul. Şi mai interesant decât atât, aşa cum se poate observa, pe hartă apare un lac uriaş în centrul Africii, care acoperă aproape jumătate din continent. Cercetătorii pun această reprezentare pe seama unei credinţe răspândite în lumea arabă din acea epocă, după care „la sud de deşertul Saharei se află un lac uriaş, mult mai mare decât Marea Caspică". Karen Harris, de la departamentul de patrimoniu cultural de la Universitatea din Pretoria, a subliniat faptul că în China se găsesc documente datând din primul secol după Christos care menţionează nume prezente pe continentul african. Chinezii, la bordul corăbiilor de sub comanda amiralului Zheng He, au ajuns în Africa de Nord cu mult înaintea lui Bartolomeu Dias, vase de lut chinezeşti datate în secolul al XIII-lea fiind descoperite în provincia Limpopo din nordul Africii de Sud. Cum mai anunţam într-un număr trecut al revistei, într-o lucrare recent publicată, cu titlul 1421, un cercetător englez, Gavin Menzies, afirmă că Zheng He, în fruntea flotei sale, a făcut turul lumii între 1421 şi 1423, cu 100 de ani înainte de expediţia portughezului Magellan, ocazie cu care, afirmă cercetătorul, a descoperit şi America, 70 de ani înaintea lui Cristofor Columb.

RECORDUL LUI PICASSO

O sculptură realizată în bronz şi semnată Pablo Picasso a fost vedeta incontestabilă a licitaţiei organizate săptămâna trecută de casa Christie's din New York, lăsând în umbră două lucrări semnate de Monet şi Modigliani. „Maimuţa şi puiul ei", o operă din 1951, s-a vândut cu 6,7 milioane dolari, ceea ce constituie un preţ record pentru o sculptură semnată Picasso. „Rochia neagră", a lui Modigliani, a rămas nevândută pentru că ultima strigare s-a oprit la 7,5 milioane dolari pentru acest portret care a fost evaluat la un preţ cuprins între 9 şi 12 milioane. Nevândut a rămas şi „Bazinul nimfelor" al lui Monet, preţul la care s-a ajuns, 8,5 milioane dolari, fiind prea mic faţă de estimările făcute, între 10 şi 15 milioane dolari. Concluzia tranzacţiilor a fost tristă: aceste tablouri sunt prea scumpe pentru moment", unul dintre oficiali pomenind chiar şi despre nişte „estimări poate prea ridicate".

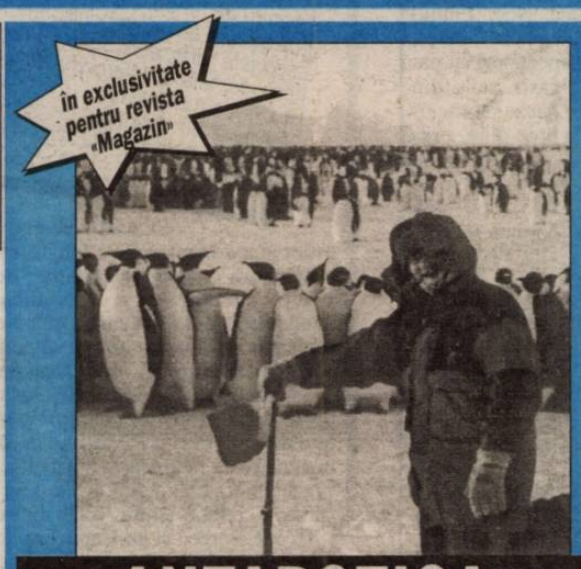

ANTARCTICA, UN CONTINENT DE VÂNZARE?

Femina club

Indiscreţii

● *Decolteu cu... diamante*

Dosarele frumuseţii

● *Răsfăţul simţurilor*

Pamela Anderson a sosit la Palau Sant Jordi din Barcelona pentru a participa la decernarea premiilor muzicale ale MTV Europa 2002, dar nu singură, ci împreună cu silicoanele ei.

TV

■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2
■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

FAPT DIVERS

Cel mai tare banc din lume

O asociaţie ştiinţifică britanică a făcut o cercetare foarte serioasă, timp de un an, pentru a descoperi cel mai bun banc din lume. Asociaţia a cerut internauţilor să trimită fiecare câte un banc şi să dea note bancurilor celorlalţi. Au fost primite 40.000 de bancuri din 75 de ţări şi 2 milioane de note. Iată cel mai tare banc, după cum a ieşit în urma anchetei: „Doi vânători merg prin pădure şi unul se prăbuşeşte. Nu mai respiră şi ochii i-au devenit sticloşi. Camaradul său intră în panică şi dă telefon la salvare: „Prietenul meu este mort, ce pot să fac?". Operatorul îi răspunde liniştit: „Calmaţi-vă. Vă pot ajuta. Mai întâi să ne asigurăm că e mort de-a binelea". În receptor se aude o împuşcătură. Vânătorul pune mâna pe telefon şi spune: "Aşa, şi acum ce mai trebuie să fac?"

Record de despăgubire

Cea mai mare despăgubire pentru o concediere i-a fost plătită unei englezoaice care a susţinut, şi a convins juriul, că motivul pentru care a fost concediată a fost misoginismul fostului ei şef. Femeia avea salariul mai mic decât colegii ei bărbaţi aflaţi pe posturi similare, fusese respinsă de la avansare şi în cele din urmă concediată pentru că a respins avansurile sexuale ale boss-ului. În schimbul acestor umilinţe, justiţia i-a acordat o despăgubire de 3.000.000 dolari, deşi ea ceruse de două ori mai mult, ceea ce reprezintă, oricum, cea mai mare despăgubire plătită vreodată în lume pentru concediere din discriminare.

Paznicul carnivor de la ZOO

Nu numai ai noştri mănâncă lebede. Un paznic de la grădina zoologică din oraşul german Recklinghausen, la nord de Köln, a fost concediat pentru că a fost prins în timp ce punea la fript pe un grătar încins, în incinta Grădinii, cinci găinuşe din munţii Tibetului şi două oi din Camerun, toate proprietatea instituţiei.

Papa a înmuiat un mafiot

Discursul recent al Papei Ioan Paul al II-lea a avut un efect cu totul neaşteptat. Imediat după sfârşitul transmisiei televizate, unul dintre cei mai cunoscuţi mafioţi italieni, condamnat la 30 de ani de închisoare pentru crimă, care se sustrăgea pedepsei, s-a prezentat la închisoarea Rebibbia din Roma şi s-a predat după ce şi-a sunat avocatul.

divanul galben

Ireversibil, la Festivalul DaKINO

Între 25 şi 30 noiembrie, Palatul Copiilor din Bucureşti va găzdui o nouă ediţie a Festivalului Internaţional de film DaKINO care îl va avea ca invitat special pe regizorul controversatului film *Irreversibil* („Ireversibil"), Gaspar Noe. Filmul este controversat din pricina faptului că la Cannes, în timpul proiecţiei, peste 200 de spectatori au părăsit sala din cauza scenelor prea dure, prea „ca în viaţă", în care este descris un viol. Violata nu este alta decât frumoasa Monica Bellucci (în fotografia alăturată) spune despre acest film că, nu e altceva decât „o frumoasă poveste de dragoste". Alţii găsesc filmul cât se poate de normal, chiar urât („Cel mai şocant lucru la filmul ăsta este – mai ales pentru admiratorii filmului de debut al regizorului, *Seul contre tous*, şi acela la fel de urât – că e teribil de insipid"). În fond, când ajungi să faci filme în care scena unui viol şi răzbunarea unui bărbat sunt atuurile peliculei, cele care nasc controversa, înseamnă că filmul s-a terminat înainte de a începe. În mare, filmul vrea se învârte în jurul dorinţei de răzbunare a bărbatului a cărui iubită a fost violată. Sinopsisul de pe Internet, în formă filozofico-poematică, nu spune nici el mare lucru: *Ireversibil. Pentru că timpul distruge totul. Pentru că unele acţiuni sunt ireparabile. Pentru că omul este un animal. Pentru că dorinţa de răzbunare este un impuls natural. Pentru că majoritatea crimelor rămân nepedepsite. Pentru că pierderea persoanei iubite loveşte ca fulgerul. Pentru că iubirea este izvorul vieţii. Pentru că premoniţiile nu schimbă cursul lucrurilor. Pentru că timpul scoate totul la iveală. Binele şi răul.* În fine, *Ireversibil* va ajunge la sufletul spectatorilor în martie, anul viitor (la vânzare pe VHS şi DVD, din 22 ianuarie 2003), aşa că, oricum, toată tevatura face parte din campania de promovare. Deşi nu este pentru copii, filmul lui Noe va putea fi văzut la Palatul Copiilor în a patra zi a Festivalului DaKINO, împreună cu filmul *Furia* al lui Radu Munteanu despre care nu se vorbeşte nimic prin oraş. Festivalul va debuta oficial, ca în fiecare an, la Sala Palatului, prilej cu care va fi proiectat filmul *Omul fără trecut* al lui Aki Kaurismaki, Marele Premiu la Cannes 2002, urmat de concertul formaţiei „Salvation Army" care a colaborat cu Kaurismaki la mai multe filme. În ziua a doua a Festivalului va evolua, în primul concert din România, formaţia *Ciocârlia* din localitatea Zece Prăjini, un taraf care a rupt gura târgului prin Europa. În următoarea zi va fi proiectat ultimul film al lui Radu Mihăileanu, *Pigmeii lui Carlo*, iar penultima seară va fi dedicată non-violenţei, prilej cu care vor fi prezenţi ambasadorul Israelului, al Palestinei, precum şi producătorul artistic al filmului 11/09/01. Am vorbit cu Dan Chişu, neobositul organizator al acestui Festival care a împlinit mai bine de un deceniu care îmi spunea: „Nu ştiu cum fac, cum nu fac, dar deşi îmi jur că nu mai organizez Festivalul, tot aici ajung. E ca o boală, dar nu mă întreba cum o să scap de ea. Vin aici oameni minunaţi, sunt filme bune, spectatorii din România vor vedea un film în premieră şi vor asculta muzică în premieră, ce pot să-mi doresc mai mult?"...

GEORGE CUŞNARENCU

Labirint sentimental

Dialog astrologic

LOREDANA VASILIU, Bârlad: „...Mari personalităţi ştiinţifice din trecut credeau în astrologie, atunci de ce să nu credem şi noi? Se spune că marele Nostradamus şi-a cunoscut evoluţia întregii vieţi încă din tinereţe şi de aceea a avut curaj să se ocupe de cei atinşi de ciumă (...) Exemple precum acesta sunt numeroase. De asemenea, eu cred şi în aşa-zisa astrologie a inimii, pentru că atât eu, cât şi sora mea mai mare am avut parte de câte o previziune în această direcţie, pe când aveam 20 de ani. N-am crezut pe atunci că mă voi mărita în SUA, aşa cum mi-a spus o astroloagă din Bârlad. Şi totuşi aşa s-a întâmplat (...) Eu aş sfătui pe toate tinerele care apelează la dumneavoastră să fie atente la ce le răspundeţi, pentru că mi-am dat seama că nu exageraţi şi că aveţi o atitudine echilibrată în articolele de la această rubrică. În final, aş dori să-mi confirmaţi că o femeie din Berbec şi un bărbat din Capricorn formează o «pereche de aur», aşa cum este situaţia mea şi a soţului meu".

– Stimată doamnă, astrologia s-a bucurat de-a lungul evului mediu şi în epocile ulterioare de o situaţie privilegiată printre ştiinţele oculte. În perioada în care a trăit Nostradamus era foarte onorant să poţi fi considerat astrolog, mai ales dacă aveai acces la Curţile regale. Astăzi, prestigiul autenticilor ghicitori în stele este periclitat de avalanşa de impostori şi de degradarea formelor de prezentare a previziunilor. În ceea ce priveşte relaţia sentimentală dintre o femeie-Berbec şi un Capricorn, teoria spune că afinitatea este maximă şi atunci când sexul „slab" este dominant, şi atunci când bărbatul se impune. Întâmplător sau nu, acest fapt este confirmat de căsnicia dumneavoastră, însă nu mă hazardez să afirm că este o regulă a destinelor perechilor formate din astfel de nativi.

* * *

– Dragă ***Geta,*** cel mai simplu şi mai generalizator răspuns este: timpul le rezolvă pe toate. Numai că la tinereţe răbdarea e un lucru rar. Privind obiectiv situaţia ta, cred că iubitul tău nu prea îţi merită dragostea; plecarea lui în clandestinitate este o dovadă de laşitate, de slăbiciune, ca orice abandon nemotivat printr-o discuţie faţă în faţă. Astrologia nu se poate implica decisiv în astfel de cazuri. Trebuie să renunţi la prejudecata conform căreia Racii sunt sortiţi cu predilecţie suferinţelor sentimentale. De altfel, se spune despre femeia-Rac că are un farmec aparte şi un suflet de aur. Afinitatea faţă de un bărbat-Scorpion nu are nimic spectaculos, preferaţii fiind Berbecii şi Capricornii. Este ceva adevăr în faptul că Scorpionii sunt fiinţe dificile, dacă le răneşti sensibilitatea şi le înşeli încrederea. Oare tu n-ai nici o vină faţă de cele petrecute între voi? Oricare ar fi adevărul, nu uita o zicală din bătrâni: **mâine e prima zi din restul vieţii tale!** Ţine minte aceste vorbe şi conformează-te!

GETA N., Bucureşti: „...Sunt disperată. Bărbatul pe care îl iubesc şi acum m-a părăsit chiar în săptămâna în care m-a cerut de nevastă. Nu mai ştiu nimic despre el de peste patru luni, nici o cunoştinţă de a lui nu-mi spune nimic (...) Doi ani am fost împreună şi părea că este cel mai iubitor om de pe lume. Politicos şi atent cu mine, nu exista nici o zi în care să nu-mi facă vreun compliment, să mă alinte şi să-mi îndeplinească o dorinţă. Nu pot înţelege ce s-a întâmplat cu el. Poate fi vorba de o altă femeie? Cu toate că am aproape 30 de ani, experienţele de până acum nu-mi sunt de nici un folos. Cred că nu mai este în ţară, dar de ce a plecat fără nici un cuvânt? Există posibilitatea să aflu vreun indiciu de la dumneavoastră? Să fie zodia mea, a Racilor, una a celor care suferă cumplit din dragoste? El este Scorpion, despre care ştiu că este o zodie dificilă, cu oameni răzbunători sau foarte buni... Nu cred că pot să-l mai iert dacă nu apare în maximum două săptămâni. Deja am un vechi prieten care vrea să-i fiu apropiată şi nu ştiu ce să fac. Dumneavoastră ce părere aveţi?"

MAGDA, Tuşnad: „...Este adevărat că femeile din zodia Fecioarei nu iubesc cu adevărat niciodată? Mi s-a spus că ele au legături reuşite indiferent de zodia bărbatului pentru că ştiu să-şi păstreze cumpătul şi nu sunt pasionale niciodată... Atunci când am aflat aceste aspecte, m-am recunoscut şi trebuie să spun că nu mi s-au aprins călcâiele după iubitul meu, pe care-l domin iar el mă adoră. Suntem apropiaţi de trei ani şi încă este topit după mine. El este Peşte şi este foarte uşor influenţabil, poate din această cauză legătura noastră este excelentă şi cred că va dura mult timp".

* * *

– Dragă ***Magda,*** scrisoarea ta m-a dat gata. Eşti atât de sigură pe tine, încât cred că ai putea juca pe degete pe orice bărbat, dar mai ales pe un sensibil de notorietate cum este Peştele. Teoria confirmă excelentele relaţii Fecioară-Peşte, numai că acest gen de bărbat este uneori un sacrificat. Îi este teamă să supere pe cineva şi caută întotdeauna liniştea sufletească. Dar dacă profiţi prea mult de generozitatea lui, s-ar putea aşa ai surprize neplăcute. Nu-l pune la încercare!

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

„Noi, tinerii, ne îndepărtăm de Dumnezeu!"

Zilele trecute am pus câtorva tineri o întrebare provocatoare: «Se îndepărtează tânăra generaţie de Dumnezeu?»

➢ Cred că da. Mulţi au intrat în anturaje în care se discută de-a dreptul numei despre tipe, senzaţii tari, cum să-i şmecherească pe fraieri etc. Vă daţi seama că nu e nimic evlavios în capul lor... *(Alina C., 18 ani)*

➢ Din păcate, se îndepărtează de Dumnezeu. Tinerii nu mai merg la biserică, şi de multe ori îl blasfemiază pe Dumnezeu. Din teribilism, din ignoranţă, din răutate... Acesta este un lucru foarte trist. *(Mirela, 16 ani)*

➢ Cred că dacă nu există acest spirit în familie, un copil are toate şansele să ajungă ateu. Şi, din păcate, sunt foarte multe familii în care Dumnezeu nu există decât în înjurături şi, paradoxal, în multe familii ce provin din mediul rural. O spun în cunoştinţă de cauză, ca asistent social. Deci, dintr-un mediu în care oamenii sunt mult mai apropiaţi de Dumnezeu. Cel puţin aşa era într-o vreme când tot satul mergea duminica la biserică. Dacă intrai într-o casă ţărănească, înainte de masă, se spunea o rugăciune. Cei care au plecat de la ţară au pierdut însă în mare parte legătura cu tradiţiile. Cu Dumnezeu. Şi asta se vede la tinerii de azi, la cei care provin din astfel de familii. Asta nu înseamnă că odraslele oraşenilor sunt mai apropiate de Dumnezeu. *(Simion Iancu, 27 ani)*

➢ Conform concluziei profesorului meu de religie, suntem foarte, foarte departe de Dumnezeu. *(Adrian, 16 ani ani)*

➢ După părerea mea, tânăra generaţie s-a îndepărtat în primul rând de normele firesti ale vieţii, de normalitate, fiind atrasă de excese, de hobby-uri excentrice. Nu greşesc când spun că un spectacol rock e mult, mult mai important decât o slujbă la biserică. Aşa încât, nu există decât un singur răspuns: noi, tinerii, ne îndepărtăm de Dumnezeu. *(Corina Simion, 19 ani)*

➢ Depinde de persoane. Dacă ne referim la băieţii de băieţi din cartiere, atunci sigur aceştia se îndepărtează de Dumnezeu. Din fericire există încă mulţi evlavioşi. Eu locuiesc în apropiere de Patriarhie şi intru foarte des în biserică pentru a mă reculege şi a mă ruga. Mă bucur foarte mult când văd fete şi băieţi, de vârsta mea sau de vârstă apropiată, care vin să se roage. Toţi par să provină din familii foarte oneste. *(Gabriela S., 17 ani)*

➢ Tânăra generaţie cred că se va apropia de Dumnezeu pentru că mai devreme sau mai târziu o să-şi dea seama că viaţa nu poate continua fără credinţă. *(Dorel Paşcu, 17 ani)*

➢ Credinţa în Dumnezeu este foarte importantă şi cred că foarte mulţi tineri sunt credincioşi – depinde şi din ce familii fac parte – dar în principiu nu prea aş crede că suntem mai aproape de Dumnezeu din cauza invenţiilor americane şi a crimelor pe care le vedem zilnic la televizor. *(Georgiana Medreanu, 15 ani)*

➢ Mie personal mi s-a dat o educaţie creştină însă din ce în ce mai mulţi colegi îmi spun că ei nu cred în Dumnezeu. *(Elena, 17 ani)*

➢ Sunt de părere că tinerii se apropie de Dumnezeu când dau de necaz şi sunt nevoiţi să se roage. *(Gabriel, 16 ani)*

➢ În alte vremuri lumea era mai credincioasă. Seara, la lumina lumânării, oamenii simţeau că Dumnezeu e aproape. Azi tentaţiile sunt atât de mari, atât de aproape şi cerul atât de departe... *(anonimă, 19 ani)*

Rubrică realizată de ***DORIN MĂRAN***

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Enigmele Terrei

Cât de bătrân este, de fapt, PĂMÂNTUL?

◆ Pământul este mai bătrân decât se credea! ◆ ...Dar Luna? ◆ Tungsten şi Hafniu: fascinanta poveste spusă de două metale ◆ Inele în jurul Terrei? ◆ Suntem într-adevăr diferiţi faţă de restul Galaxiei? ◆ Viaţa îşi aniversează primul miliard de ani!

Două studii recente au reuşit să pună de acord diversele scenarii privind durata procesului de formare a Terrei: 30 de milioane de ani după formarea Soarelui i-au fost necesari să se „maturizeze". Surpriză: cu 70 de milioane de ani „mai repede" decât estimează teoriile existente privind formarea... Lunii!

„Ţinta" au fost meteoriţii consideraţi a avea o vârstă comparabilă cu cea a Sistemului Solar. Determinări precedente fixaseră formarea Pământului în primii 60 de milioane de ani ai Sistemului Solar, dar recente cercetări au... înjumătăţit acest rezultat. Pământul este deci mai bătrân decât credeam! Echipele de la Harvard şi de la Münster care au ajuns independent la aceleaşi rezultate, au prezentat scenariul conform căruia Terra a „debutat" ca un ocean de magmă, rezultat al topirii aproape complete al oricărui fel de materiale solide în urma ciocnirilor colosale care se înregistrau. Scenariul a fost comun şi altor corpuri cereşti. Doar perioadele diferă. De dimensiuni mai mici, Marte a avut nevoie de 13 milioane de ani, în timp ce asteroidul Vesta de numai 4. Încă şi mai important, studiul britanic şi cel german au reuşit să demonstreze ceea ce doar se bănuia: dimensiunea finală a unei planete este legată de durata necesară formării sale.

Şi Luna?

Soarele s-a născut acum aproximativ 4,6 miliarde de ani în urma exploziei unei supernove, când formidabila undă de şoc generată a dus la condensarea materiei din zona învecinată sub formă de planete, asteroizi, sateliţi ai planetelor etc. Cele mai „populare" teorii actuale fixează „data de naştere" a Lunii la 100 milioane de ani după formarea Sistemului Solar, când Terra, ajunsă la 90% din dimensiunea actuală, a fost ciocnită de un obiect de dimensiunea lui Marte. Drept rezultat, o parte din tânăra planetă a fost smulsă şi aruncată pe o orbită circumterestră, devenind în timp Luna de astăzi. Al Cameron, de la Universitatea din Tucson, Arizona, unul dintre pionierii teoriei formării Lunii în urma unui impact, este astfel de părere că alte simulări pe calculator vor trebui făcute în lumina noilor date privind perioada în care s-a format Terra, care fixează începerea formării nucleului său metalic la 20-30 milioane de ani după formarea Soarelui. Mai mult: s-ar putea ca Pământul să fie...

Adevăratul „stăpân al inelelor"?

Într-adevăr, s-ar putea ca Terra să fi avut la început în jurul său inele cum are astăzi Saturn! Aşa sugerează cel puţin cele mai recente modelări pe calculator: praful şi deşeurile cosmice din jurul său s-ar fi putut aduna în inele semitransparente. Conform calculelor lui Peter Fawcett de la Universitatea New Mexico şi Mark Boslough de la Sandia National Laboratories, bazate pe structura şi evoluţia inelelor saturniene, şocul produs de ciocnirea cu o enormă rocă spaţială ar fi „aruncat pe orbită", folosindu-se şi de un nor de gaz în expansiune, mici roci terestre şi praf care au colapsat în planul ecuatorial terestru, unde au rămas pentru o perioadă cuprinsă între 100.000 şi un milion de ani. Dacă ar fi existat atunci oameni care să fie martorii acestui fenomen, ei ne-ar fi putut lăsa descrierea unui tablou de o frumuseţe copleştioare, imediat după apusul Soarelui sau imediat înainte de răsărit, când inelele ar fi început să strălucească pe fondul cerului întunecat. Dar... oamenii nu apăruseră încă şi viaţa trebuia să mai aştepte un timp. Mai puţin decât se credea.

Trăim de... un miliard de ani!

Nu doar în apă, dar şi pe uscat! Şi aici este nevoie de o corecţie! Dr. Tony Prave, geolog la Universitatea St. Andrews, a descoperit că viaţa a apărut pe Terra mai devreme decât se credea până acum, mai precis acum mai bine de un miliard de ani. El a „citit" aceasta în biocrusta ce acoperă unele pietre din regiunea Torridon în nord-vestul Scoţiei: o peliculă de bacterii cu vârstă între 543-1000 de milioane de ani. Pământul era pe atunci un loc „mortal", bântuit de cataclisme, cu o atmosferă care se schimba de la o clipă la alta, gazdă a unor condiţii cu adevărat extreme. Această crustă bacteriană ar putea fi primul semn de viaţă de pe planeta noastră. Creaturi unicelulare, dovedind şi astăzi o formidabilă putere de adaptare la orice condiţii, bacteriile, după cum dovedesc studiile Dr. Prave, au existat nu doar în oceanul planetar care acoperea Terra, ci şi pe porţiunile de uscat care, timid, începeau să se formeze. Pas cu pas, după cum se vede, ajungem să descifrăm cele mai îndepărtate şi întunecate epoci ale istoriei Universului şi ale Terrei. Întrebarea care s-ar mai pune este: ne vor ajuta ele să ne controlăm şi viitorul şi să evităm un sfârşit prea timpuriu al atât de tinerei noastre civilizaţii?

MIHAELA DOROBANŢU

„EXPLOZII" CONTRA ANTRAXULUI

Oamenii de ştiinţă responsabili se află în linia întâi a războiului pentru supravieţuire, unde se confruntă – din nefericire – tot cu produse ale cercetărilor umane. În SUA, la Universitatea Rockefeller din New York, a fost elaborată o enzimă care poate detecta şi distruge bacteria antraxului, boală contagioasă veche, dar care a căpătat forme noi, mult mai puternice şi mai rezistente la tratamente, în urma mutaţiilor suferite. Acţiunea enzimei provoacă o „explozie" a celulei bacteriei, dovedindu-şi astfel eficacitatea mult superioară celei a antibioticelor utilizate până acum.

Mai aproape de noi, o echipă de cercetători germani a anunţat descoperirea, în Marea Neagră, a unui microorganism care se hrăneşte cu metalul din atmosferă, prezenţa sa în mediul acvatic amintit (într-o zonă considerată anterior lipsită de viaţă) explicându-se prin conţinutul ridicat al mării „noastre", în gazul respectiv. Confirmarea deplină a valorii acestei descoperiri ar putea fi una epocală, întrucât ar exista astfel mari şanse de a preîntâmpina o catastrofă ecologică planetară, cauzată de încălzirea globală. Fenomenul, se ştie, e cauzat preponderent de metan – hrana miraculosului microorganism marin. *(A.N.P.)*

CURSA SPRE HIDROGENUL METALIC

Pentru a obţine hidrogen metalic este nevoie de o presiune de peste 4 milioane de atmosfere. Ultimul record obţinut de o echipă de specialişti francezi este de 3,2 milioane de atmosfere.

În 1935, fizicienii Eugene Wigner şi Hillard Huntington au stabilit că hidrogenul poate deveni metalic dacă este supus unor presiuni foarte înalte, de câteva milioane de atmosfere. De atunci, o serie de fizicieni au încercat să pună la punct tehnologii de obţinere a unor astfel de presiuni, aproximativ egale cu cele existente în centrul Pământului. Rezultatele au fost însă cu mult sub aşteptări. Până în acest an când o echipă de specialişti francezi de la Comisariatul energiei atomice a reuşit să supună hidrogenul la o presiune de 3,2 milioane de atmosfere. După ani de experimente. Merită oare atâtea eforturi această cursă spre obţinerea hidrogenului metalic?

Specialiştii susţin că da. În primul rând ar fi un câştig în domeniul astrofizicii întrucât hidrogenul metalic, sub formă lichidă, se află în componenţa unor planete uriaşe cum ar fi Jupiter şi Saturn. Pe de altă parte, acesta ar putea fi folosit, în stare solidă, drept combustibil în propulsia rachetelor. Unul dintre obiective: o călătorie mai rapidă spre Marte. Teoretic, hidrogenul metalic ar mai putea facilita realizarea fuziunii nucleare. Aşadar, echipa de specialişti francezi a reuşit o adevărată performanţă în cursa spre obţinerea hidrogenului metalic, atingând fabulosul nivel de 3,2 milioane atmosfere. Comunicarea acestui succes a fost privită cu suspiciune de lumea ştiinţifică. Şi asta pentru că începând cu anii '70 au fost comunicate o serie de anunţuri false. Nu din rea credinţă ci în urma unor măsurători greşite. În 1989, de pildă, o echipă de specialişti

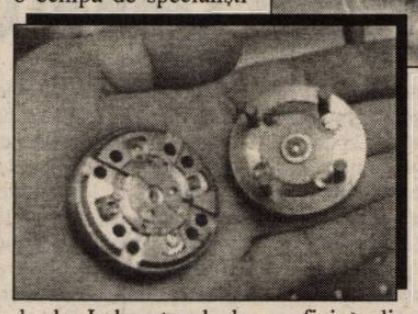

de la Laboratorul de geofizică din Washington a anunţat obţinerea unei presiuni de 2,5 milioane de atmosfere. În 1996, o altă echipă de cercetători de la Lawrence Livermore National Laboratory din California a mers mai departe, susţinând că a obţinut hidrogen metalic din hidrogen lichid. În demersurile lor francezii au folosit un dispozitiv, deloc sofisticat, de comprimare a hidrogenului cu ajutorul a două diamante (pe o suprafaţă de câţiva zeci de micrometri pătraţi), presiunea fiind asigurată de un piston acţionat de heliu gazos. Acest dispozitiv inventat în 1950 a fost utilizat pentru prima oară în 1980 în cercetarea sub presiune, în domeniul fizicii şi biologiei. Teoretic, prin această metodă se pot obţine presiuni de 6-7 milioane atmosfere. Fizicienii implicaţi în această experienţă au în vedere şi o altă variantă: compresia cu laser. Singura problemă o constituie realizarea unor lasere de foarte mare putere. Soluţii există, totul rămâne doar o chestiune de timp. Echipa de specialişti francezi a demonstrat, pe baza unor măsurători exacte, că cea mai mare parte din cursa spre hidrogenul metalic a fost parcursă. Ţinta va fi atinsă, în opinia acestora, în câţiva ani.

DORIN MĂRAN

Lentile de contact antibacteriene

Pentru persoanele cu probleme de vedere, ochelarii încă rămân mai fecvent folosiţi decât lentilele de contact, dar acestea din urmă cunosc permanent îmbunătăţiri. Se ştie că o precauţie majoră a utilizatorilor lor trebuie să fie evitarea ţinerii lor prelungite pe ochi, în caz contrar apărând riscul ca, prin neoxigenarea acestui organ, să sufere ulceraţii ale corneei, abçes şi chiar pierderea ochiului. În urma ultimelor cercetări şi teste pe iepuri, americanul Ted Reid a dat undă verde realizării lentilelor acoperite cu un strat subţire de seleniu, substanţă antibacteriană ce permite evitarea infecţiilor oculare. Durata de utilizare s-ar putea întinde pe cel puţin 60 de zile, dar – spune cercetătorul – tendinţa este de a se recomanda lentilele „de zi" sau cele din silico-hydrogel (substanţă permeabilă la oxigen), care pot fi ţinute, zi şi noapte, timp de o lună, dar nu mai mult.

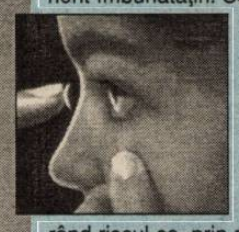

Peştele-spion

Deşi nu este un peşte în adevăratul înţeles al cuvântului, a fost numit *Spyfish* şi chiar „spionează" adâncimile marine, în interesul celor ce se tem sau nu pot (deşi ar dori) să cunoască pe viu lumea tăcerii. Între impedimentele ce au motivat fabricarea acestui minisubmarin se menţionează presiunile apei crescânde o dată cu coborârea spre zonele abisale (se ştie că acestea influenţează rapid şi foarte periculos oxigenarea sângelui) şi, nu în ultimul rând, ameninţarea rechinilor. *Spyfish* poate explora profunzimi acvatice de până la 150 metri, transmiţând prin cablu, la suprafaţă, mirificele imagini din care exploratorul Costeau a făcut un adevărat mit.

Mini – GPS de mână

Suunto M9 este o adevărată minune a tehnicii moderne, în aplicaţie practică el aflându-se în atenţia specială a navigatorilor pe mare. Instrumentul are aspectul unui ceas de mână (se poartă de fapt în acelaşi mod şi cântăreşte numai 75 grame), iar precizia deosebită a măsurătorilor se bazează pe utilizarea tehnologiei GPS (poziţionare prin intermediul sateliţilor) cea mai nouă. El este, deopotrivă, ceas, barometru, termometru, altimetru, busolă şi compas tridimensional. Folosit, de exemplu, într-o regată, Suunto M9 va calcula parametrii necesari pentru a face cele mai bune alegeri tactice, iar într-o croazieră va oferi toate informaţiile necesare menţinerii direcţiei bune. Ideal, pentru „lupii de mare"! *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Suntem vizitaţi de bio-roboţi?

Judecând după declarațiile celor peste 100 de persoane pe care le-a examinat, David Jacobs afirmă că marea majoritate a celor care efectuează răpirile posedă o înfățișare asemănătoare oamenilor, dar au înălțimea de cel mult un metru treizeci sau un metru patruzeci și o constituție extrem de fragilă. Pielea lor este colorată de la cenușiu închis până aproape de alb (dar nu albeața europenilor), însă este dificil de spus dacă sunt goi sau poartă o îmbrăcăminte lipită pe corp. Scheletul este invizibil sub musculatura amorfă, pieptul îngust, craniul este disproporționat de mare, șocând cu ochii mari, fără pupilă, iris sau cornee. Brațele sunt subțiri și fragile și adesea mâinile au patru sau chiar trei degete, fără unghii.

Între ei există un „șef", așa-numita „ființă înaltă", asemănătoare cu ceilalți dar ceva mai mare. Mulți au avut sentimentul că ea este de sex feminin, deși nici un semn nu trăda aceasta, poate cel mult un comportament mai grațios.

În afara făpturilor descrise mai sus, numite uneori „cenușii standard", multe persoane răpite relatau și despre alte „rase" cum ar fi „nordicii", „reptiloizii", „insectoizii", ca și despre ființe foarte înalte, îmbrăcate cu robe sau cu capul acoperit de o glugă.

Un comportament bizar

Nici un martor nu a văzut vreodată veneticii spălându-se pe mâini, dar nici respirând sau mișcând din buze. Nu s-au semnalat nici dinți, limbă ori salivă. Niciodată aceste făpturi n-au fost văzute mâncând sau bând; doar câteodată au oferit celor răpiți să bea ceva lichid. Nici un martor n-a spus că ar fi văzut bucătării, alimente, toalete, nici dormitoare ori paturi, nici instalații pentru distracții, cum ar fi radioul sau televizoarele noastre.

O constatare generală este că răpitorii își exercită sarcina oarecum mecanic, incapabili să aibă o atenție distributivă. Nu par să aibă sentimente la intensitatea omenească, deși uneori par să manifeste o oarecare compasiune pentru suferințele victimelor lor, pe care caută să le liniștească și să le reconforteze. Se pare că ei se tem de oameni, motiv pentru care de regulă îi imobilizează. Ei înșiși nu sunt agresivi ori furioși. Toate aceste date au făcut să se avanseze ipoteza că ființele cu care se întâlnesc cei răpiți sunt doar niște bioroboți, în slujba unei „inteligențe superioare" care rămâne ascunsă.

De unde vin?

Atunci când sunt întrebați despre lumea lor, veneticii răspund evaziv de maniera „e foarte departe" sau „nu ați fi în stare să înțelegeți" sau „nu are importanță", ca și când ar urmări o politică sistematică de non-informare. Uneori arată spre cer, într-o direcție oarecare, totuși nu vorbesc niciodată despre universuri paralele, călătorii în timp, despre alte dimensiuni, ori locuri „exotice" de acest tip.

Unele persoane răpite sunt convinse că au fost duse departe, în Cosmos, că au vizitat alte planete etc. Dar cine poate garanta că aceste călătorii n-au fost doar induse în mintea celor răpiți sau prezentate acestora într-un soi de realitate virtuală?

Cine e răpit?

Criteriile de selecție a celor răpiți nu sunt cunoscute. Statisticile făcute de David Jecobs arată că dacă un părinte este răpit, sunt șanse crescute să fie răpiți și copiii lui, ceea ce sugerează un experiment genetic, extins pe mai multe generații. Răpirile încep la o vârstă fragedă, prima răpire reamintită petrecându-se, de regulă, când victima avea între patru și șapte ani. Câteodată aceste evenimente sunt rememorate ca întâlniri cu „îngerul păzitor", cu „stafii", cu un animal miraculos ori cu alte astfel de „făpturi paravan".

O dată „aleasă", victima nu se mai poate ascunde de urmăritori, răpirile continuând, uneori până la o vârstă înaintată. Chiar dacă se mută dintr-o localitate în alta, oricât de departe, victima va fi totuși găsită. Atât timp cât se află între foarte mulți oameni este protejată pe moment, dar aceasta înseamnă doar o simplă amânare.

DAN D. FARCAŞ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

CONTROLUL MINŢII

Aproape fără excepție, cercetătorii din fosta URSS își afirmau la timpul lor speranța că descoperirile pe care le făcuseră vor fi folosite în scopuri benefice omenirii, ceea ce i-a și determinat să participe la acțiuni de spionaj și contraspionaj. Chiar dacă realizau că aceleași capacități puteau fi folosite pentru crearea de arme distrugătoare, cum s-a întâmplat și la nivelul KGB și la cel al CIA. Experimentele psihice ale SUA și ale fostei URSS – cu finanțare din surse ținute secrete – au fost motivate și sugerate de importante descoperiri psihice. Și de „nevoia" de a-l urmări... fiecare pe celălalt. Conform unor aprecieri (o comisie de evaluare a Congresului SUA a fost condusă de Congresman-ul Al Gore, care a păstrat tot timpul un constant interes pentru problemele psihice) a existat o permanentă competiție între cele două superputeri pe parcursul războiului rece, cele două putând să fi devenit... partenere la ora actuală, de exemplu în domeniul programelor spațiale. În versiunea originală a amintitei lucrări *„Descoperiri psihice"* s-a vorbit despre uluitoarea capacitate a sovieticilor de a controla prin telepatie comportarea și conștiința oamenilor. Se vorbește în capitolul despre șocul telepatic (titlul original este *„The telepathic knockout")* despre experimente din anul 1924 în care specialiști sovietici plasau subiecții în transă hipnotică și îi trezeau la distanțe de mii de kilometri de locul de plecare! Ceea ce urma era clar: un control total prin sugestie, ducând la îndeplinirea a practic oricărui ordin. O tehnică despre care s-a aflat imediat și care a fost preluată de CIA și probabil de alte servicii secrete.

Dizolvarea memoriei

Dar unul dintre cele mai tulburătoare aspecte rămâne cel prezentat în capitolul intitulat *Supermemoria*, unde se dau detalii despre programul american denumit EDOM – Electronic Dissolution Of Memory. Prin blocarea acetilcolinei, un neurotransmițător, și intervenția electronică în corpul bioplasmatic, s-a reușit efectiv o dizolvare a memoriei și transformarea individului într-un automat amnezic, într-un fel de zombie. Tehnica a permis „asigurarea" foștilor agenți supersecreți retrași, neutralizați astfel. Ca să nu mai vorbim de utilizarea aceloraşi tehnici în experimente cel puțin bizare privind memoria, efectuate asupra unor bolnavi psihic, deținuți, prizonieri, dar și voluntari care au știut foarte bine la ce se supun, un program desfășurat în anii 1960 și stopat printr-o decizie a Congresului SUA de-abia în anul 1976.

„Oferta" personalităţilor multiple

Cele mai senzaționale au fost însă experimentele inspirate de patologiile înglobate sub titlul de „personalitate multiplă". Au fost astfel recent dezvăluite experimente americane de „însămânțare artificială" a mai multor personalități într-un același corp, fiecare cu „banca sa de memorie", inaccesibilă personalității „conlocuitoare". Un medic din cadrul CIA, Gil Jensen, ar fi creat-o astfel pe Arlene Grant în corpul unui celebru topmodel al anilor '50-'60, Candy Jones, prin hipnoză și droguri care modificau memoria. Super-antrenată ca spion, Arlene era „declanșată" prin apeluri telefonice în timpul turneelor de prezentare ale frumoasei sale „gazde", îndeplinindu-și astfel sarcinile secrete. Totul era posibil datorită programului de Control Intracerebral Radio-Hipnotic, bazat, se pare, pe descoperirile sovietice privind manipularea electromagnetică a corpului bioplasmatic. Inutil de subliniat că nici sub cea mai grea tortură, personalitatea primară nu poate accesa banca de date a celeilalte personalități...

EUGEN CELAN

Porți în spațiul mioritic

SCUTUL ENERGETIC

Localizarea zeilor pe vârfuri de munți despre care se poate crede că la un moment dat în istorie erau practic inaccesibile este un lucru de așteptat. Culminând cu Olimpul grecilor, această situație se întâlnește mai în toate mitologiile. La fel de normală apare în acest context urcarea rituală a muntelui de către credincioșii căutând mângâiere sau rezolvarea unor suferințe, dar și de cei care simțeau o nevoie lăuntrică de a-și demonstra puterea credinței și respectul, venerația, pentru zeii lor. Era pasul făcut pe un teren sfânt. Era situarea într-un spațiu în care pentru cel credincios se deschidea o poartă de comunicare cu Divinitatea. Toți cei care aveau puterea (și, uneori, și curajul!) de a pătrunde în asemenea zone, simțeau că primesc o încărcătură vitalizantă, se simțeau efectiv apărați de un adevărat scut energetic – noțiune care este prezentă, sub alte forme, în aproape orice mare creație SF contemporană! Unii preferă să vorbească despre o formă de energie de origine biologică; alții, în schimb, consideră că este vorba despre o formă mult mai înaltă, mai pură, pe care o numesc „energie duhovnicească". Care este încă și mai puternică atunci când este vorba de spații unde a existat o permanență de pustinci și călugări marcând locul cu prezența lor, indiferent în care perioadă, temporală sau atemporală, a vieții lor.

Iar în ceea ce privește spațiul românesc, evident că locul cel mai căutat rămâne în continuare Kogaionul (Kogaiononul), cum am mai amintit, muntele sfânt al dacilor, menționat pentru prima dată în această calitate de Strabon. Sau, cum spunea poetul latin Marțial, preluat de N. Densușianu în „Dacia Preistorică", „Muntele cel faimos din țara hyperboreilor, unde zeii se legaseră cu jurământ, lângă altarul cel mare, să lupte uniți contra titanilor și unde vechii giganți îi asaltează pe zeii olimpici". Personalități de prim ordin, din toate timpurile, stabilesc diferite localizări pentru Kogaion. Eruditul prinț, Dimitrie Cantemir, îl identifică cu Muntele Ceahlău, cum aveau să o facă și alții, inclusiv Vasile Pârvan.

Pentru alții, muntele sfânt al dacilor ar fi fost Masivul Bucegi – N. Densușianu (1913), A. Bucurescu (1998). În fine, încheind triada localizărilor celor mai plauzibile și pornind de data aceasta de la ideea – evidentă, de altminteri – că muntele sacru trebuia să se afle în vecinătatea capitalei politice, cercetători de talia lui Hadrian Daicoviciu, Petrescu-Dâmbovița sau P. Tatomirescu l-au localizat pe Grădiștea Muncelului. La care trebuie adăugate și alte alternative discutate, cum ar fi Muntele Godeanu, Vârful Curcubeta din Munții Bihorului, Muntele Gugu și chiar Retezatul. Indiferent însă unde s-ar fi aflat, specialiștii sunt de părere că „terenul sacru" pe care l-a reprezentat nu a fost ocupat de romani: argumentul este foarte solid, căci dacă nu ar fi fost așa, cu siguranță că poeții vremii, extrem de inventivi și cuprinzători în laudele lor, nu ar fi avut cum să nu menționeze o performanță de o asemenea semnificație și importanță.

MIHAELA DOROBANŢU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂŢARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.

M/47

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Dominarea viitorului

Căsătoria, o problemă magică

De antichitate și până astăzi, ghicirea viitorului soț și cât timp va trece până la înfăptuirea mariajului au reprezentat și reprezintă întrebări la care metodele așa-zis magice pretind că dau răspunsuri prompte și exacte. Este dreptul oricărei femei să creadă în orice tehnică de ghicire, însă pe noi ne interesează mai mult partea „artistică" a unor astfel de anticipări ale destinului.

Enciclopediile ne arată că în zona slavă a continentului (în special Rusia), fetele de măritat se așază în cerc, iar în fața fiecăreia dintre ele se pune o grămăjoară de boabe de ovăz. Un cocoș înfometat și legat la ochi (de regulă un exemplar foarte țanțoș) este aruncat de oficiantă (o bătrânică deținătoare a tuturor tainelor femeiești) în mijlocul acelui cerc. Atât a așteptat cocoșul; simțind hrana, el se duce bezmetic spre grămăjoarele de ovăz și le înfulecă lacom. Fata respectivă se va mărita prima, apoi înaripatul o „indică" pe a doua ș.a.m.d. Important este ca pasărea să nu se satură și vreo codană să rămână cu buzele umflate până la o nouă „ședință" de magie albă.

Fata căreia îi ard călcâiele poate „executa" de una singură o ședință specială, la care trebuie să-și pună din greu imaginația la încercare. La miezul unei nopți anume (de obicei cu Lună plină), ea se așază între două oglinzi luminate doar de două lumânări. Apoi rostește cu ochii închiși o chemare fierbinte către bărbatul vieții ei, apoi se uită peste umăr într-una dintre oglinzi. Ce vede acolo, aceea se va împlini. Dacă își pune pe pernă ramurele în formă de gratii, atunci va visa ceea ce a văzut în oglindă, ceea ce reprezintă o confirmare a vedeniei.

În unele țări nordice, fetele care-și așteaptă perechea cunosc un procedeu mult mai dur. Adunate în casa unei oficiante, ele își pun între sâni o bucățică de gheață și așteaptă să vadă cât de repede se topește. Nici una nu clipește, deși senzația nu este deloc plăcută. Cu cât sânii sunt mai arzători, cu atât iubitul va „răsări" mai repede în viața ei. Magiciana poate apoi să identifice statura tânărului și chiar trăsăturile lui, „citind" în formele jucăușe ale flăcărilor din sobă. Înfiorate, fetele o cred pe cuvânt, iar soarta le va fi favorabilă fără nici o îndoială. Lipsa de încredere pericliteză vraja, or nevoia de a fi mințite frumos nu va dispărea niciodată, deși lumea e plină de Feți-Frumoși, nu-i așa?

PAUL IOAN

În exclusivitate pentru revista «Magazin»

Exploratorul Theodor Negoiţă a plecat spre Polul Sud

ANTARCTICA, UN CONTINENT DE VÂNZARE?

– Stimate Domnule Negoiţă, de-abia am stat de vorbă după revenirea din solitarul dv. periplu arctic, şi iată-vă pregătit, de data aceasta pentru o nouă expediţie antarctică. Mai mult, folosiţi, ca să spun aşa, o rută... ocolită!

– ...cum vă şi anunţam, de altfel. Şi iată că în cadrul cooperării româno-chineze iniţiată de Ministerul Educaţiei şi Cercetării, Institutul Român de Cercetări Polare, s-a realizat prima cooperare ştiinţifică în Antarctica între cele două ţări. Elementul de noutate este mobilizarea cercetătorilor polari pe bioprospectările din Antartica. Şi trebuie spus că rezultatele obţinute împreună cu Universitatea Dunărea de Jos din Galaţi, colectivul Conf. Dr. Bahrin, devin acum esenţiale: din toate bacteriile izolate de noi din soluri antarctice începând din anul 1998, surprizele au venit exact din zona spre care ne îndreptăm din nou acum! Activităţile comune de cercetare se vor desfăşura între 20.11.2002 – 24.11.2003, timp de patru luni de zile, pătrunzându-se mai adânc ca niciodată pe continent. Vedeţi dv., bacteriile din gheaţă aduse la viaţă după mii de ani pot fi spectaculoase în laborator – chiar dacă sunt aceleaşi specii care se găsesc şi pe la noi...

– ...Sau poate tocmai de aceea. În ceea ce priveşte programul de lucru, acesta este desigur unul extrem de dens...

– Programul expediţiei debutează pe 18 noiembrie cu inspecţia echipajului şi a grupului de cercetători care pleacă în Antarctica; două zile mai târziu se pleacă din Shanghai cu vasul de cercetări oceanografice „XUE LONG" (un spărgător de gheaţă); pe drum se efectuează cercetări oceanografice în Oceanul Pacific, între Shanghai şi Christchurch (Noua Zeelandă), eu urmând să determin nivelul oxigenului, silicaţilor, salinităţii şi poluanţilor. După o oprire pentru alimentare în Noua Zeelandă de 2-4 zile, pe 10 decembrie vom pleca spre Antarctica. Vom efectua cercetări oceanografice în apele Oceanului Îngheţat de Sud, apoi, în ajunul Anului Nou vom fi stabiliţi şi vom efectua cercetări pe continentul Antarcticii, la baza chineză Zong Shang şi pe insulele care mărginesc Antarctica. Luna februarie 2003 este dedicată pătrunderii până la 300 km în ţara Prinţesei Elisabeta, Dealurile Larsseman şi pe calota de gheaţă a Antarcticii, ceea ce implică şi o deosebită performanţă sportivă. A doua zi după Mărţişor vom părăsi Antarctica... Cooperarea cu cercetătorii chinezi, foarte experimentaţi şi cu o mentalitate total diferită, poate duce la rezultate foarte bune...

– Iar participarea românească la o expediţie de o asemenea amploare este un mare succes...

– ...Şi rezultatul aprecierii cercetătorilor români pe plan internaţional, fapt care sperăm să intereseze mass-media românească, pentru popularizarea acţiunii pe măsura aprecierilor de care ne-am bucurat din partea chineză.

– Înţeleg că s-a pus la un moment dat chiar şi întrebarea dacă Antarctica, cel mai neospitalier continent de pe glob., este... de vânzare!

– Într-adevăr, o asemenea întrebare s-a ridicat cu ocazia celei de a 25-a Şedinţe Consultative a Tratatului Antarctic (Varşovia, 10-20 septembrie a.c.) la care am participat şi eu. Trebuie spus mai întâi că România a înregistrat un pas important, devenind membru cu drepturi depline în cadrul Comitetului de Protecţia Mediului în Antarctica, organism important din cadrul sistemului Tratatului Antarctic. Este perfect adevărat că Antarctica este asaltată de interese comerciale. În frunte se află industriile pescuitului şi turismului. Apoi, industria logistică (sute de lucrări în cadrul Tratatului Antarctic), industria filmelor de aventuri, industria apei, bioprospectările – o nouă direcţie de cercetare care a înfierbântat minţile oamenilor de ştiinţă. Toate acestea afectează Antarctica pe variate planuri şi duce la creşterea nivelului impactului omului asupra mediului în această regiune. De altfel, a crescut dramatic numărul oamenilor aflaţi în Antarctica – peste 15000 de turişti pe an în Antarctica de vest şi numărul creşte cu o rată de 1000/an! A crescut braconajul. Părţile Tratatului Antarctic, inclusiv România, vor trebui să se implice mai puternic în aceste probleme. La toate acestea se adaugă efectul de seră – creşterea temperaturii planetei cu 2,5 grade Celsius în ultimii 50 de ani. Modelele obţinute pe calculator sugerează o creştere posibilă cu 4-5º C în următorii 100 de ani a temperaturii mărilor în Antarctica – o reală provocare psihologică pentru multe specii! Deci, cum spuneaţi, se poate pune întrebarea: este, de fapt, Antarctica de vânzare?

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

GÂNDURI DESPRE ANTIGRAVITAŢIE

Ne înconjoară misterele, în viaţa de zi cu zi – şi pentru că răspunsurile (pe care le căutăm dar nu le găsim) ne apar, uneori, năucitoare, preferăm să nu mai punem întrebările, căci aşa este construită mintea omului. Astăzi voi pune două asemenea întrebări, la care voi încerca să schiţez, totuşi, tentative de răspuns.

Iată prima dilemă, tulburătoare: de ce zboară păsările? Răspuns, în 2002: habar nu avem – căci dacă am avea, avioanele, nu-i aşa, ar înainta prin atmosferă mişcând din aripi şi nu învârtind elicea sau expulzând jeturi de gaze. Singura teorie – de fapt, nu teorie, ci ipoteză – este că, într-un mod încă neînţeles de către specialiştii din aerodinamică, aparatul de zbor numit pasăre-fluture-insectă creează, deasupra aripilor, nişte curenţi ascendenţi care „sug" în sus aeronava în cauză. O fi, n-o fi aşa? Iată o problemă la care apreciez eu, savanţii vor mai avea de lucru secole de-a rândul (iar când vor fi rezolvat-o, adaug, geneticienii vor şti să ne crească, pe spinări, aripi, pentru acea democraţie a naturii, vorba lui Mircea Dinescu...)

A doua întrebare: cum Dumnezeu se hrănesc copacii? Adică: cum este învinsă gravitaţia, pentru ca sărurile, extrase de rădăcini din sol, să se ridice până la frunze, pentru fotosinteză, prin xylem, acel înspăimântător de complex angrenaj al conductelor din trunchi şi crengi? „Transportul apei în arbori este pur şi simplu imposibil!" tranşează botanista Barbara Bond, de la Universitatea Oregon din Corwallis, exact ca în bancul ardeleanului cu girafa („Aşa un animal nu se există!"). Or, bunul-simţ ne arată că „pompele" – care or fi ele – fie împing apa şi sărurile minerale, de jos, de la rădăcinile arborelui, fie o atrag, de sus, de undeva de prin frunze şi crengi. „Pompele de sus" sunt o tentativă de teorie mai veche, implicând, probabil, forţe electrostatice şi tensiunea superficială din lichide, energia de tracţiuni venind însă de la Soare, din razele solare care mângâie frunzele – ceea ce, după părerea „pompiştilor de sus", creează în xylem, adică în reţeaua de capilare din trunchi, o presiune de minus 20 atmosfere! Ideea „pompei de jos" frizează pur şi simplu SF-ul: deşi s-a dovedit că arborii nu au inimi ci sistolă-diastolă, care să sugă şi să respingă, prin xylem, apa de la rădăcini, s-ar putea ca fenomenul fizic numit osmoză să fie „vinovat" de misteriosul drum al lichidului vieţii, drum care se face, atenţie, cu incredibila viteză de înaintare de 50 m/h! Fantezistă, această idee a invizibilei pompe osmotice din rădăcini...

În concluzie, rămâne ca la început: mister total, antigravitaţie pur şi simplu, şi în cazul zborului păsărilor, şi în cel al acestui de neînţeles drum al apei prin arbori...

ALEXANDRU MIRONOV

PLANETA CARE SE TOPEŞTE

Ultimul gheţar de pe Kilimanjaro...

Lonnie G. Thompson şi colegii săi de la Ohio State University au studiat şase probe de gheaţă de pe Kilimanjaro, cel mai înalt vârf al Africii şi au ajuns la concluzia că peisajul era cu totul diferit acum 9.500 de ani. Urmărind scăderea în timp a nivelului de metan, ei şi-au dat seama că acum 8.000 de ani lacurile Africii au început să sece, pentru ca acum patru milenii să se instaleze o perioadă de secetă de 300 de ani. Date care corespund şi celor din istoria imperiului egiptean. De data aceasta este vorba de primele informaţii despre gheţarii africani colectate la faţa locului şi informaţia pe care ne-o dau ele este de-a dreptul cutremurătoare. Cum ne spun şi imaginile transmise de sateliţi, peste 80% din gheţurile africane au dispărut între 1912 şi 2000. Dacă procesul continuă în acelaşi ritm, s-ar putea ca în următorii 20 de ani zăpezile de pe Kilimanjaro să dispară cu desăvârşire... Ceea ce ar însemna...

...Sfârşitul unei ere

Gheţarii tropicali de pe Kilimanjaro au început să se formeze acum 11.700 de ani. Şi istoria lor a fost marcată de trei perioade de secetă cumplită care a lovit întreaga zonă tropicală acum 8.300, 5.200 şi 4.000 de ani. Încălzirea globală actuală, efectul de seră – cum îi mai spunem – va duce însă la dispariţia lor definitivă în următoarele două decenii, conform celor publicate în revista americană *Science.* Calculele sunt destul de simple, având în vedere că în ultimii 40 de ani s-a înregistrat o scădere cu 17 m a gheţurilor – o medie de aproape o jumătate de metru pe an!

Mai trebuie spus că echipa de la Ohio a trecut printr-un adevărat coşmar pe parcursul colectării celor şase probe de gheaţă, de la angajarea a 92 de hamali până la obţinerea a 25 de autorizaţii oficiale de deplasare. Rezultatul a fost însă „depunerea" a 215 m de gheaţă în congelatoarele Centrului de Cercetări Polare Byrd.

Kilimanjaro – un munte care a început să îngrijoreze multă lume

Indiciu neaşteptat

Un alt amănunt spectaculos este legat de „markerul" care a permis etalonarea datelor – reprezentat de urmele izotopului radioactiv Clor-36, o rămăşiţă a... testelor nucleare din anii 1951-1952, urme regăsite şi în probe prelevate de aceeaşi echipă în America de Sud şi din China! Aşa au putut cercetătorii americani să descopere că lacul Ciad, al patrulea rezervor de apă al Africii, cu cei 17.000 km² de astăzi, acoperea acum 9.500 de ani mai bine de 350.000 km², adică mai mult decât Marea Caspică! Apoi, după cum indică urmele de praf „faraonic", de acum 4.000 de ani, a început seceta, punând în pericol regimul politic din Egipt. Astăzi, în schimb, creşterea temperaturii şi topirea accelerată a gheţurilor, un alt aşteptat efect major al lui El Niño, vor ajunge să afecteze profund toată populaţia globului care trăieşte la tropice. Ceea ce înseamnă aproximativ 70% din populaţia lumii! Făcând să avem în viitor...

...O planetă mult mai săracă

Acoperişurile de gheaţă ale lumii s-ar putea să nu mai existe până în anul 2025. Şi nu doar pe Kilimanjaro. Situaţia este la fel de dramatică în Alpii elveţieni, austrieci sau francezi, unde limbi de gheaţă care ameninţau pur şi simplu casele satelor din vecinătate, acum nu mai există deloc. Şi nici Antarctica nu stă mai bine! Şi, dintr-o dată, studiile publicate în reviste ştiinţifice depăşesc orice interes academic: pentru că ele nu se mai limitează doar la reconstituirea, oricât de fascinantă ar fi ea, a unui tulburat trecut al planetei Terra, ci ne oferă şi imaginea viitorului ei. Un viitor care nu ne promite prea multă linişte şi, din păcate, nici nu este foarte departe...

* * *

„...Vârful dinspre apus e numit Massai „Ngàje Ngài", Casa Domnului. Foarte aproape de vârful dinspre apus se află hoitul uscat şi îngheţat al unui leopard. Nimeni n-a reuşit să explice ce căuta leopardul la această altitudine". Cu aceste cuvinte, aşezate drept motto, se deschide una din cele mai emoţionante nuvele ale lui Ernest Hemingway, „Zăpezile de pe Kilimanjaro". Să fi fost profetice aceste cuvinte? Să ajungem într-o zi ca cineva, scriind din nou despre cel mai înalt munte al Africii, să „descopere", pe vârful său, urma unui gheţar şi să se întrebe ce caută asemenea urme acolo? (M.D.)

Modificări dramatice în Himalaya

Este pe cale de a se „topi" anul 2002, cel care a fost declarat de ONU drept „Anul internaţional al munţilor", iar observaţiile privind straturile de gheaţă ale lanţului himalayan sunt, poate, cele mai alarmante. Monitorizările prin satelit (în primul rând) au condus la identificarea a peste patru mii de gheţari în proces accelerat de topire. În consecinţă, mai mult de cinci mii de lacuri glaciare pot „exploda" în viitorul apropiat; acumulările de apă ale acestora pun în pericol întinse teritorii din Kaşmir, Nepal, Buthan, India şi China. Rapoartele din 2002 ale UNEP (organism specializat pe probleme de mediu al ONU) precizează că sunt iminente revărsările a 44 de lacuri montane. Din zonele ameninţate de inundaţii diluviene deja se produc masive migraţii ale băştinaşilor spre locuri mai sigure.

Scăderea cu aproximativ 15 metri pe an (în anotimpul cald) al grosimii gheţarilor a fost semnalată de observatoarele indiene încă de acum cinci ani. Cele 49 de staţii meteorologice din Nepal (finanţate de ONU) indică o creştere a temperaturii medii anuale în Himalaya cu 0,06 grade Celsius. Urmarea? Suprafeţele lacurilor glaciare vor creşte de cinci ori în viitorii 10-20 de ani, iar inundaţiile catastrofale vor fi inevitabile. De altfel, întregul peisaj hibernal al lanţurilor muntoase ale planetei va deveni o amintire după anul 2050, dacă efectul de seră nu se va diminua. Statisticile sumbre privesc toate continentele; fenomenul topirilor drastice ale gheţarilor se înregistrează şi în Munţii Zăpezilor din Australia, în Munţii Stâncoşi (America de Nord; aici se estimează că zăpezile vor dispărea peste 30 de ani) şi în Lanţul Anzilor Cordilieri (America de Sud). În Europa, cel mai grav afectaţi sunt Alpii elveţieni, unde practicarea sporturilor de iarnă a devenit problematică. Regiunile alpine reprezintă o pătrime din suprafaţa uscatului Terrei; ele găzduiesc o zecime din populaţia mondială şi asigură apa dulce pentru o jumătate din omenire. Modificările globale ale climei îi îndreptăţesc pe specialişti să afirme că situaţia regiunilor montane este dramatică.

PAUL IOAN

E bine de ştiut

Nu este de mirare că un gen de carii dentare se pot declanşa chiar pe dinţii de lapte. De la vârsta de 2 ani, micuţii au dureri chinuitoare de dinţi. Părinţii ar trebui însă să ştie că aceste infecţii se pot transmite în constituţia dinţilor definitivi, pentru care tratamentul este obligatoriu...

Cariile dentare, în copilăria mică

Este atât de firească întrebarea: *la ce vârstă trebuie dus copilul la cabinetul de stomatologie?*

Fără a greşi, se poate spune, chiar de la vârsta de un an. Aşadar, celui mic abia i-au apărut primii dinţi, alţii se grăbesc să irumpă şi noi hai la... dentist. Este de fapt o vizită pentru mame cărora trebuie să li se explice cum şi de ce unele obiceiuri alimentare specifice vârstei mici (biberonul, suzeta, sucurile alimentare cu prea mult zahăr sau ciocolată pentru „somnul de noapte") sunt cel mai adesea nocive.

Desigur, toţi specialiştii în stomatologie pot să îngrijească un copil la cea mai fragedă vârstă dar cu rezultate de excepţie o fac mai ales pedodontiştii.

Ce se poate face pentru evitarea cariilor la cei mai mici pacienţi?

O primă măsură ar fi antrenarea dinţilor pentru o viaţă sănătoasă din momentul apariţiei acestora pe maxilare. Spun aceasta, pentru că de la vârsta de un an se poate folosi mai întâi în joacă periuţa de dinţi, specială, fără pastă de dinţi, pe care copiii neştiutori o pot înghiţi. La un an şi jumătate sau doi ani, utilizând sub supraveghere periuţa de dinţi, gestul poate crea deja obiceiul de igienă. La trei ani spălarea dinţilor este deja intrată în preocupările zilnice ale celui mic.

Dacă pedodontistul descoperă o carie pe dinţii de lapte, acesta va curăţa şi va obtura dintele, respectiv caria, cu mare delicateţe. Dacă însă caria este deosebită, atinge nervul dintelui; acesta va fi devitalizat cu grijă şi se va trata rădăcina respectivă. Este posibil însă ca dintele să fie deteriorat, caz în care pedodontistul va hotărî extragerea acestuia. Pentru a păstra spaţiul între dinţii vecini celui operat, se va pune o proteză pediatrică ce va asigura buna creştere a dinţilor definitivi.

Părinţii ar trebui să mai ştie că micuţul nu va suporta dureri în timpul manevrelor de lucru pentru că specialistul va folosi un anestezic gel care va face ca durerea să fie inexistentă.

Dr. VALERIU MANTA

Actriţa cleptomană

Winora Ryder preferă transparenţa. Acuzată că a sustras dintr-un magazin îmbrăcăminte şi accesorii în valoare de 5000 de dolari, actriţa a fost condamnată la trei ani de închisoare. Are timp să „intre în pielea" unei cleptomane, pregătindu-se astfel pentru un eventual viitor rol. Dar, pe judecătorii din Los Angeles apărarea sa i-a lăsat rece, chiar dacă s-a prezentat într-o rochie de o transparenţă perfectă. Dincolo de fineţea rochiei semnată Marc Jacobs, se pot distinge desuurile rafinate, pentru care a scos din buzunar ceva bănuţi...

Indiscreţii

Decolteu cu... diamante

După Claudia, Laetitia şi Gisele, marca de lenjerie Victoria's Secret a ales-o pe Karolina Kurkova drept model pentru catalogul de Anul Nou. La 18 ani, blonda de origine cehă a repurtat câteva succese notabile. Sutienul purtat de top-modelul de aur este „brodat" cu 1150 de rubine, 1600 de smaralde şi un diamant uriaş. Dantela reprezintă o... bagatelă de 10 milioane de dolari...

Subiect de film

Ultimul film al Madonnei, realizat de soţul său, Guy Ritchie, nu a fost chiar un succes răsunător. De aceea starul a decis să-şi reia în propriile mâini cariera, optând pentru un rol într-o comedie al cărei scenariu a fost scris de soţul său. Madonna o va interpreta chiar pe... Madonna. Filmul va relata viaţa trepidantă a unei artiste „foarte cunoscute, dar puţin respectată" şi va fi o reflecţie asupra „caracterului absurd al celebrităţii".

Expoziţie... nostalgică

Imprimeurile îndrăznеţe şi decolteurile arogante făceau o pată de culoare aparte între creaţiile de modă. Creatorul italian, Gianni Versace, şi-a atras aprecieri de pe toate meridianele. Timp de mai mult de trei decenii el a antrenat în preajma sa un turbion strălucitor de celebrităţi. Stilul său era indisolubil legat de staruri celebre: Madonna, Courtney Love, Jennifer Lopez sau Elizabeth Hurley. Cea mai strălucitoare prinţesă a sfârşitului de secol XX, lady Diana a fost încântată de creaţiile sale şi de prietenia enigmaticului creator. Linda Evangelista, una dintre frumuseţile feminine tulburătoare, i-a apreciat, de asemenea, creaţiile. Din '97, decesul lui Gianni Versace, Donatella, sora sa, a continuat activitatea celebrei Case de Modă. De această dată, un celebru muzeu din Londra va găzdui, până la jumătatea lunii ianuarie a anului viitor, prima retrospectivă europeană consacrată, creatorului italian. 130 de modele şi desene creionează parcursul creaţiei. O expoziţie nostalgică.

Pentru părinţi

COPILUL STÂNGACI

A fost o vreme când persoanele stângace erau considerate ca infirme. Chiar anturajul lor familial îi persecuta şi voia să le impună folosirea mâinii drepte îndeosebi în scris, pictură, broderie, servirea mesei, sculptură etc. Preferinţa de a lucra însă cu mâna dreaptă trebuie diagnosticată încă din anii de preşcolar. Până la 3-4 ani, copilul este ambidextru şi numai după aceea se fixează lateralizarea pentru mână. Astfel, din cei peste 10% stângaci din copilăria mică, la vârste adulte mai rămân doar puţin peste 5%.

Dar nu trebuie uitat că activitatea manuală, oricât automatism ar avea la bază, este condusă în primul rând de mecanisme neuro şi psihosenzoriale.

La vremea învăţării desenului ori a scrisului, părinţii nu ar trebui să intre în panică dacă „elevul" foloseşte şi sau numai mâna stângă. De altfel, este falsă convingerea că scrierea trebuie făcută numai cu mâna dreaptă. În fond, scrierea arabă se face de la dreapta la stânga şi nu se execută cu mâna stângă. De altfel, stângacii nu scriu mai greoi ori mai indescifrabil decât dreptacii.

Poate singura dificultate este că mâna lor stângă, cea care scrie, ascunde literele, acoperindu-le involuntar. O sumedenie de activităţi pot fi făcute însă după deprindere – cu dreapta, ori tot atât de corect şi de rapid cu stânga.

Cu insistenţă, acasă, mama trebuie să dubleze munca învăţătoarei din orele de şcoală, pentru ca micul elev să folosească mâna dreaptă. În acelaşi timp, nu ar trebui să se uite că aceste funcţii sunt comandate de mecanisme neurologice, că impun din partea copilului eforturi neuromotorii crescute şi mai ales că pentru stângacii înnăscuţi randamentul lor în acest domeniu este inferior în comparaţie cu elevii dreptaci.

Iată de ce stângacii pot prezenta tulburări de adaptare şcolară, în perioada învăţării scrisului şi chiar a cititului. Şi nu-i de mirare ca această neîndemânare motorie să fie resimţită de copil ca o inferioritate. Tonusul muscular şi capacitatea de a executa mişcări de precizie sunt întotdeauna mai mari de partea căreia s-a precizat dominanta manuală.

Aşadar, trebuie încercată întotdeauna învăţarea scrisului cu mâna dreaptă, chiar de către copiii stângaci. Această tentativă trebuie însă părăsită dacă părinţii şi cadrele didactice constată unele tulburări de comportament ori dacă opoziţia copilului este categorică şi obositoare. Este demonstrat faptul că există stângaci care învaţă scrisul foarte uşor, dar ar fi bine să se ştie că în alte activităţi stângacii ar trebui să fie lăsaţi să lucreze după preferinţe, pentru că stângăcia nu este un defect!

De altfel Rafael, Michelangelo şi Leonardo da Vinci au fost stângaci. Cine ar fi crezut?

(Dr. V.M.)

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Răsfăţul simţurilor

Orice femeie preocupată de aspectul său ştie cât de important este parfumul cu care îi învăluie pe cei din jur. Specialiştii domeniului nu întârzie să adauge că dacă acesta este ales corect, aveţi asigurat succesul în toate sferele vieţii. Pentru că, să nu uităm un adevăr perceput de fiecare femeie: toţi bărbaţii sunt atraşi de acea enigmatică undă de parfum lăsată în jur. Mirosul se întipăreşte la nivelul subconştientului, transmiţând informaţii despre persoana respectivă. Din acest motiv parfumurile nu se aleg la întâmplare, ci numai dacă vi se potrivesc. Oricum, e bine de ştiut că se recomandă să dispunem de mai multe parfumuri şi ape de toaletă, pe care să le folosim în funcţie de împrejurări: unele la serviciu, altele la petreceri speciale, sau pentru întâlniri neaşteptate. Cei pricepuţi afirmă că aromele unui parfum pot identifica procesul comunicării, creează confort şi relaxare. Oricum, mirosul plăcut este o redutabilă armă de seducţie pe care orice femeie trebuie să o mânuiască cu măiestrie.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 47
Valabil până pe data de: 28 NOIEMBRIE 2002

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Publicăm alte reţete din inepuizabila imaginaţie gastronomică a cititoarei noastre fidele din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Supă cu găluşte de brânză

½ lingură unt, 4 linguri caşcaval ras, 1 felie pâine, 1 lingură lapte, 1 lingură făină, 3 ouă, sare.

Se freacă untul cu caşcavalul. Se adaugă miezul de la o felie de pâine muiat în lapte şi stors, 3 gălbenuşuri şi 2 albuşuri bătute spumă, făina, sare. Se freacă bine, se fierbe o găluşcă de încercare. Dacă este prea moale se mai adaugă făină, dacă este prea tare, se pune şi al treilea albuş. Se fac găluştele cu linguriţa şi se fierb 10 minute.

Supă de roşii cu usturoi

1 kg roşii, 1 ceapă, 1 lingură de unt sau ulei, 1 morcov şi 1 pătrunjel, 200 g orez, 1 linguriţă zahăr, 3 căţei de usturoi, sare, 1 l zeamă de carne.

Se îngălbeneşte în puţin unt sau ulei o ceapă tăiată mărunt. Se spală roşii bine coapte, se rup în bucăţi şi se pun împreună cu ceapa într-o oală acoperită la foc mic. Când s-au muiat, se adaugă un morcov mic şi o bucată de pătrunjel, orezul ales şi spălat, zeama de carne sau apa în care a fiert zarzavat, sarea, zahărul şi usturoiul. Se lasă să fiarbă trei sferturi de oră, până ce orezul se face ca o cremă. Se trece totul prin sită şi se lasă să mai dea câteva clocote, amestecând ca să nu se prindă.

Budincă cu brânză de vaci

300-400 g brânză de vaci, 0,250 l lapte, 2 linguri făină, 100 g şvaiţer, 2 ouă, 100 g zahăr, ½ baton de vanilie, 50 g stafide, 1 lingură unt, 1 ceşcuţă sirop de fructe.

Se pune laptele la fiert. Separat se desface făina în puţin lapte rece, amestecând bine să nu se formeze cocoloaşe şi se toarnă peste laptele clocotit. Se adaugă zahărul şi vanilia, continuându-se fierberea încă 10 minute, timp în care se amestecă, să nu se prindă. Se trage oala de pe foc, se lasă să se răcorească, apoi se pune brânza de vaci, şvaiţerul ras, ouăle şi stafidele, amestecând bine până la omogenizare. Se ia o tavă potrivită, se unge cu unt, se presară cu o lingură de zahăr tos apoi se toarnă compoziţia. Se introduce tava în cuptor, pentru 40-45 minute, la foc potrivit. Când budinca este coaptă se scoate din cuptor, se taie în romburi sau pătrate (după dorinţă) şi se serveşte cu sirop de fructe. Se serveşte caldă.

Crap cu sos de vin

1 kg crap, 200 ml vin, 100 ml ulei, 1 lingură bulion sau sos de roşii, 1 lămâie, usturoi, sare.

Peştele se curăţă şi se spală; se presară cu sare şi piper, după care se aşază în tavă cu câteva boabe de piper şi căţei de usturoi. Se adaugă ulei şi bulion, desfăcut în apă, înainte de a se da la cuptor. Se pun deasupra felii de lămâie şi când crapul este gata se toarnă vinul.

Crap cu roşii

1 kg peşte, 1 kg roşii, 150 ml ulei, sare, piper, verdeaţă.

Facultativ: *unt.*

Crapul curăţit şi spălat se taie în bucăţi potrivit de mari. Roşiile felii se aşază cu verdeaţă în cratiţă; deasupra se pun bucăţile de peşte şi – din nou un strat de roşii cu verdeaţă şi sare. Se dă la cuptor, ungându-se eventual înainte cu unt. Se poate servi rece dacă se întrebuinţează numai ulei.

Remedii naturale

CURA CU GRÂU ÎNCOLŢIT

Grâul încolţit este un stimulator al sănătăţii organismului foarte preţuit de medicina tradiţională. Grâul are un conţinut bogat de vitamine din complexul B, alte vitamine, precum şi numeroşi fermenţi necesari reglării proceselor din organism. Cura de grâu încolţit (de 2-3 săptămâni pe an) este recomandată atât pentru menţinerea unei stări bune de sănătate, cât şi pentru tratarea anumitor boli cum ar fi: decalcifieri, anemii, dureri de cap, boli ale sângelui, tromboflebite, bronşite, arterite, tumori, afecţiuni ale nervilor, ochilor, rinichilor etc.

Pentru obţinerea germenilor de grâu se procedează astfel: seminţele se spală şi se lasă 24 de ore în apă rece (iarna, chiar şi 48 de ore). Iată şi câteva modalităţi în care poate fi folosit:

- După ce a fost lăsat în apă, la încolţit, grâul se întinde pe o tavă emailată, care se pune într-un loc întunecos şi cald; la fiecare 6-8 ore se umezeşte. Se consumă când colţul ajunge de 2 cm. Pentru o zi sunt necesare 50 g de grâu. Seminţele încolţite (3 linguri pe zi) fie se mestecă bine şi se înghit, fie se adaugă în diferite mâncăruri sau alte alimente (brânză de vaci, iaurt). Pentru persoanele cu dantura deficitară, se pot trece prin maşina de tocat.
- Se iau 50-100 g de grâu încolţit (lăsat 24 de ore în apă rece), se spală de câteva ori, se trece prin maşina de tocat sau prin râşniţa de cafea şi se amesteacă cu lapte fiert (sau apă fiartă). În funcţie de gust, i se poate adăuga miere (după ce se răceşte).

CURA DE ALOE

Cura de aloe este indicată în astenie nervoasă, cefalee, scleroză, astm, anginâ pectorală, ulcer, eczeme. Cura durează 28 de zile, timp în care e bine să se evite consumul de ouă şi lapte. Pentru prepararea reţetei este nevoie de 1,5 kg de frunze de aloe recoltate de la plante în vârstă de 3-5 ani, neudate timp de 5 zile. Acestea se spală, se dau prin maşina de tocat şi se pun într-un borcan, în combinaţie cu 2,5 kg miere şi 3,5 litri de vin roşu. Amestecul se ţine la loc întunecos şi răcoros. În primele 7 zile se ia câte o linguriţă, cu două ore înaintea meselor principale; în următoarele zile se ia tot câte o linguriţă, dar cu o oră înaintea meselor principale.

TUBERCULOZA

boală contagioasă

Tuberculoza este o infecţie bacteriană contagioasă şi cronică. Caracterul infecţios şi contagios al bolii a fost demonstrat pentru prima dată în 1865 de medicul francez Jean-Antoine Villemin, dar cel care a descoperit bacteria responsabilă de declanşarea tuberculozei a fost medicul german Robert Koch (1882). *Mycobacterium tuberculosis* a mai fost botezată şi cu numele descoperitorului ei şi este cunoscută îndeosebi ca *bacilul Koch,* care există în trei variante: bacil uman, bacil bovin şi cel al păsărilor. Oricare dintre acestea poate infecta omul, dar cele mai importante surse de contaminare sunt primele două.

Tuberculoza pulmonară

Este forma cea mai întâlnită, contaminarea făcându-se cel mai frecvent pe cale aeriană, în urma contactului cu particule minuscule de salivă ce conţine bacilul Koch. După ce pătrunde în organism, bacilul provoacă într-o primă etapă formarea unei leziuni pulmonare. Este aşa-numita primo-infecţie tuberculoasă, care în multe cazuri se vindecă spontan. Dar, din păcate aceasta nu este o regulă. Sunt totuşi îngrijorător de multe situaţii în care infecţia nu este înfrântă de sistemul imunitar şi bacilul se dezvoltă, aria leziunii pulmonare extinzându-se. În cazuri destul de rare bacilul poate declanşa o „ftizie galopantă", care afectează cu repeziciune un întreg lob pulmonar, făcându-l nefuncţional.

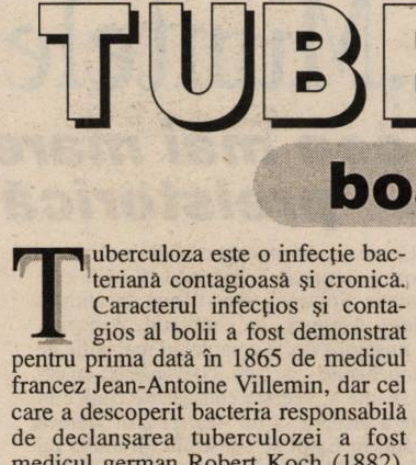

Tuberculoza extrapulmonară

Există posibilitatea ca bacilul Koch, după ce a provocat leziunile pulmonare iniţiale, să se localizeze şi la nivelul altor organe sau să se extindă în întreg organismul.

- ***Tuberculoza osoasă.*** Leziunile osoase cele mai frecvente sunt cele ale vertebrelor, umărului, genunchiului şi piciorului.
- ***Tuberculoza urogenitală.*** Afectarea rinichilor de către bacilul ce produce tuberculoza se manifestă în primul rând prin infecţii urinare repetate. La femei, uterul şi trompele sunt deopotrivă sub un mare potenţial de risc.
- ***Tuberculoza ganglionară.*** Cel mai adesea, ganglionii cervicali sunt cei care „captează" bacilul Koch. În absenţa tratamentului, la nivelul acestor organe se formează abcese (tumori) tuberculoase silenţioase, care nu se exprimă neapărat prin simptome ce pot deveni semnale de alarmă pentru persoana în cauză.
- ***Alte localizări.*** Pericardul reprezintă o altă arie a organismului ce poate fi atacată de bacilul Koch. Dar şi pielea sau ochii. Mai rar, apar şi leziuni gastrointestinale, dar îndeosebi în zona ileocecală.

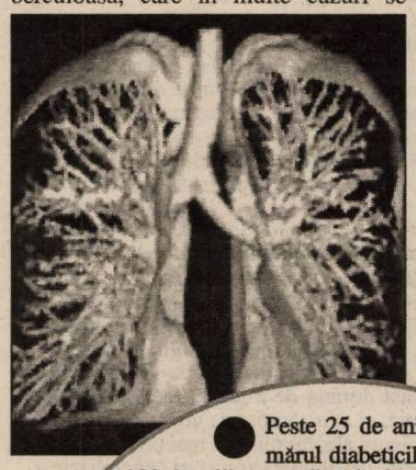

Tratament şi prevenţie

Maladie incurabilă în urmă doar cu două generaţii, tuberculoza s-a înscris pe lista bolilor vindecabile o dată cu apariţia antibioticelor, îmbunătăţirea nivelului de viaţă şi respectarea la scară mare a regulilor elementare de igienă. De asemenea, apariţia vaccinului BCG, a testului pentru identificarea bacilului responsabil de tuberculoză, precum şi a medicamentelor care fac posibile tratamentele precoce constituie instrumente de prevenţie care ar putea exclude această boală dintre problemele de sănătate majore. Şi totuşi, după 1980, o dată cu răspândirea maladiei SIDA (care are ca primă complicaţie tuberculoza) şi apoi, după 1990, de când s-a constatat că au apărut suşe ale bacilului Koch rezistente la antibiotice, perspectivele asupra incidenţei tuberculozei nu mai sunt atât de optimiste. Noile variante al bacilului dovedesc o capacitate de contaminare mult mai mare, provocând adevărate epidemii chiar şi în comunităţi care, teoretic cel puţin, nu ar fi avut nici un risc în raport cu boala. Aşa se face că bacilul Koch rămâne unul dintre germenii patogeni cei mai periculoşi pentru viitorul omenirii.

În 1998, *Mycobacterium tuberculosis* a ucis peste 3 milioane de persoane din întreaga lume, în timp ce 8 milioane de persoane au fost înregistrate ca noi cazuri. Extrapolând aceste date, OMS estimează că în următorii 30 de ani, la nivelul planetei noastre s-ar putea înregistra 225 de milioane de noi cazuri şi 79 de milioane de morţi. Ce se poate face pentru a evita un asemenea bilanţ negru? Regim de viaţă alimentar şi igienic corect, investigaţii medicale periodice pentru a surprinde din timp infecţia, tratament antituberculoză dacă e necesar. Pe de altă parte, cercetătorii speră ca prin secvenţierea completă a genomului bacilului Koch să se găsească în cel mai scurt timp noi modalităţi de prevenire şi vindecare a bolii.

COMPRIMATE

● Peste 25 de ani numărul diabeticilor va fi de 300 de milioane, adică de două ori mai mult decât în prezent. Totuşi, maladia poate fi prevenită, prin măsuri destul de simple: regim de viaţă echilibrat şi alimentaţie fără excese.

● După Ţările de Jos, Belgia este a doua ţară din lume care a legalizat parţial eutanasia. Într-o primă etapă, orice cerere de eutanasiere va trece printr-o comisie special constituită, însărcinată să verifice legalitatea condiţiilor prevăzute de lege: identitatea pacientului şi a persoanelor consultate în legătură cu decizia de eutanasiere; natura bolii de care suferă; gradul suferinţei şi motivele pentru care aceasta nu poate fi alinată. Dosarul va trebui să mai cuprindă cererea pacientului şi dovada că nu a fost făcută sub presiunea altor persone, ci că exprimă propria lui voinţă. Şi nu în ultimul rând, trebuie precizată modalitatea aleasă pentru suprimarea vieţii.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

MIHAELA S. MINCULESCU din Medgidia. Tahicardia (pulsul accelerat), durerile de cap, senzaţia de oboseală şi transpiraţia abundentă sunt simptome care pot apărea pe fondul unor tulburări neurovegetative. La vârsta de nici

TAHICARDIE

30 de ani, e puţin probabil să aveţi probleme cardiace (hipertensiune) şi, de altfel, după cum spuneţi, la controlul tensiunii arteriale aţi avut în general 140/90 mm Hg. Deci nu sunt motive de îngrijorare. Tulburările neurovegetative persistente s-ar putea să vă fi alterat în schimb starea psihică, să vă fi creat acea senzaţie de panică de care vă plângeţi; nu ar fi rău să solicitaţi un consult psihiatric, care v-ar readuce starea de linişte şi echilibru psihic prin tratament cu sedative uşoare şi alte recomandări legate de stilul de viaţă. Pe fondul acestei frici permanente „că inima va ceda" e posibil să ajungeţi la o depresie, care abia atunci vă va genera probleme serioase...

Imunitatea naturală faţă de SIDA

Cum se explică faptul că unii seropozitivi (infectaţi cu virusul HIV), ce-i drept puţini la număr (1-2%) nu dezvoltă niciodată boala? Această întrebare a făcut obiectul a numeroase cercetări din întreaga lume şi iată că recent, după 15 ani de căutări, răspunsul a fost găsit de un grup de oameni de ştiinţă americani şi chinezi, de la Centrul de cercetări Aaron Diamond din New York. Aceştia au reuşit să izoleze un grup de trei proteine capabile să inhibe replicarea virusului, împiedicând astfel evoluţia infecţiei către boala ucigaşă – SIDA.

Descoperirea este deosebit de importantă deoarece permite înţelegerea modului în care organismul uman poate să lupte împotriva virusului HIV. „Cunoscând mecanismul sistemului imunitar al unor persoane, cel care ţine sub control infecţia, putem să punem la punct noi metode de tratament, adaptate acestui fenomen", declara dr. Linqi Zhang, conducătorul lucrării de cercetare.

Încă din 1986 se ştia că unele globule albe ale sistemului imunitar (limfocitele T CD8) produc substanţe chimice capabile să inhibe multiplicarea virusului. În cazul de excepţie al persoanelor seropozitive „non-progresive pe termen lung" (care nu dezvoltau niciodată boala şi tot cortegiul ei de complicaţii), se presupunea doar că acestea beneficiază de o imunitate naturală aparte. Un studiu realizat de un cercetător canadian în Kenya, în rândul prostituatelor, avea să susţină acest lucru: 5% dintre femei, deşi seropozitive de mulţi ani, păreau să aibă o imunitate specială faţă de virusul HIV, eventual de origine ereditară. Excepţiile de la „regulă" au sporit astfel şi mai mult misterul.

Recenta descoperire a celor trei proteine care inhibă multiplicarea virusului a rupt până la urmă vălul „secretului". Mai mult, cercetătorii au dovedit că acestea acţionează împotriva oricărei suşe („variante") de virus HIV şi chiar în absenţa limfocitelor T CD8, care într-un experiment au fost intenţionat suprimate. În etapa următoare, cercetătorii şi-au propus să realizeze o versiune sintetică, fabricată în laborator a proteinelor respective. Dar etapa aceasta de cercetare s-ar putea să mai necesite încă vreo 10 ani.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Spaima de trecut

O scrisoare primită de la Iaşi ne aduce în atenţie problema tratamentului în cazuri – din păcate foarte dese – de depresie: ***„Am fost la un psihoterapeut la începutul depresiei, dar m-au speriat efectele pe care le-a avut asupra mea conştientizarea trecutului şi a relaţiilor pe care le-am avut cu familia. Drept pentru care am recurs la antidepresive (recomandate de un psihiatru). A fost foarte bine pentru un timp, după care stările iniţiale au revenit. Am apelat din nou la psihoterapie, dar nici de data aceasta nu am mers până la capăt, mi se părea că nu fac nici un progres. Acum iau din nou medicamente, dar iar au început să nu-şi mai facă efectul. Ce să fac dacă nu merge nimic?"***

– Dragă Eugenia, scrisoarea ta m-a pus pe gânduri, pentru că eu cred că nu eşti singura persoană care trece prin aşa ceva fără să ştie ce să facă, încotro s-o apuce. E greu să vezi că nu te ajută nimic şi te afunzi pe zi ce trece în boala care îţi provoacă atâtea neplăceri. Totuşi, ce e de făcut? În primul rând, să te hotărăşti ce vrei de fapt: să iei medicamente, care te ajută la început mai uşor, după aceea mai greu, dar sunt mai comode şi „lucrează" ele pentru tine; sau să urmezi o psihoterapie şi să munceşti tu din greu pentru a te înţelege şi a te schimba. E mult mai anevoios al doilea drum, dar în cele mai multe cazuri oferă un rezultat de durată, stabil. Foarte mulţi cred că dacă merg la psihoterapie, psihoterapeutul îi va face bine. Le va spune ce să facă. Dacă îl vor asculta, se vor vindeca. Din păcate, lucrurile nu stau chiar aşa de simplu. Psihoterapeutul nu poate vindeca singur. Poate doar să ajute pacientul în drumul pe care trebuie să-l urmeze el însuşi spre vindecare: ghidează, oferă alternative, generează idei, dar doar pacientul poate să muncească efectiv cu sine însuşi pentru a-şi depăşi problemele. În cazul tău, se pare că nu ţi-a surâs ideea de a lucra tu însăţi cu psihicul tău, cu problemele tale. Ai preferat să ţi se ofere o soluţie de-a gata: medicamentul. Dar nu a dat nici el rezultate, pentru că nu a reuşit decât să-ţi abată atenţia temporar de la problemele tale, nicidecum să le rezolve. Prin psihoterapie le poţi rezolva, dar cu răbdare şi încredere. Dacă i-au trebuit atâţia ani unui om să se îmbolnăvească, adaugând picătură peste picătură de nemulţumire, frustrare, neîmpliniri pentru a se declanşa boala, de ce ne-am aştepta ca vindecarea să se petreacă peste noapte? Mai este posibilitatea să nu intri în rezonanţă cu terapeutul, să nu ai suficientă încredere ca să te simţi în siguranţă în terapie. Mai bine caută alt terapeut, dar nu renunţa. Iar dacă lucrurile se repetă, înseamnă fie că nu ţi se potriveşte metoda în sine, fie că fugi pur şi simplu de responsabilitatea de a te vindeca, ca şi cum ai avea şi avantaje din faptul că eşti bolnavă, de pildă pasivitatea în care trăieşti şi care îi face pe cei din jur să te trateze mai cu blândeţe, cu grijă. Nimic mai plăcut. Şi totuşi, gândeşte-te bine, ce e mai important pentru tine? Când vei şti răspunsul la această întrebare, vei şti şi ce drum să urmezi: unul mai comod sau unul mai eficient. Mai scrie-ne, să ne spui ce hotărâre ai luat. Succes!

MIHAELA DOROBANŢU

„COPIII" LUI DARWIN

DE CE AU DISPĂRUT MAMUȚII?

Cazul acestui mamifer este unul dintre cele mai interesante, privit din punctul de vedere al evoluției mamiferelor. Cu toate că în milioanele de ani de existență a mamuților, aceștia s-au adaptat modificărilor climatice într-un mod foarte eficient, dispariția lor nu a fost încă elucidată de specialiști.

Cea mai veche varietate cunoscută, originară din Africa, a trăit acum 2,5-2,6 milioane de ani. O dată cu migrația în zona europeană, a apărut treptat mamutul de stepă, perfect adaptat la condițiile de climă mai rece. Acum 350 de mii de ani s-a produs o altă migrație masivă, de data aceasta spre extremitatea estică a continentului asiatic, în regiunile deosebit de reci ale Siberiei. Noua varietate apărută în consecință a fost mamutul lânos, care reușea să reziste gerului cumplit și să-și găsească hrana chiar și în solul înghețat, pe care îl răscolea cu molarii săi uriași. Cu toate modificările morfologice suferite, acum zece mii de ani specia a dispărut în mod surprinzător.

Ipotezele specialiștilor nu sunt unanime. Unii cercetători susțin că omul l-a exterminat pur și simplu, chiar dacă nu era deloc ușor de vânat. Dar cele mai noi teorii sunt legate de răspândirea unei maladii ucigătoare printre coloniile de mamuți. Despre ce virus este vorba? Încă nu se poate preciza. Cert este că unul dintre animalele care au confirmat pe deplin teoriile lui Darwin a dispărut după ce ajunsese la cea mai adaptată formă de existență.

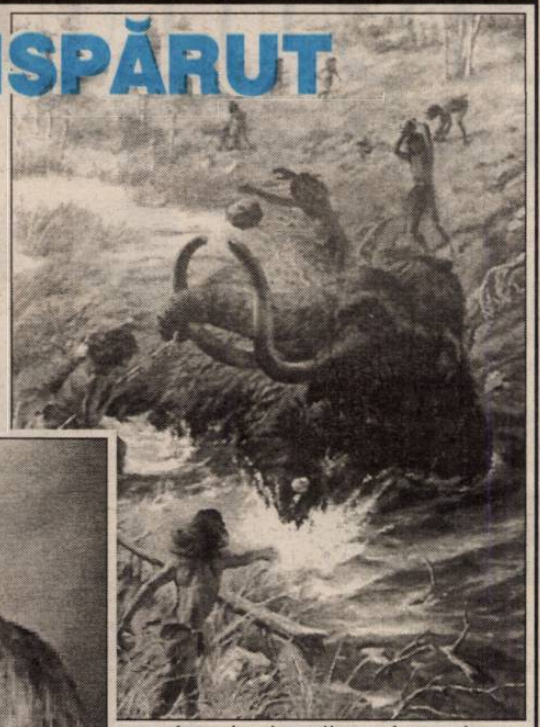

„Muntele Silbury"

cea mai mare construcție preistorică a Europei

Cel mai controversat edificiu realizat pe teritoriul european în mileniul III î.Ch. este „Muntele Silbury", aflat lângă localitatea engleză Avebury, în comitatul Wiltshire. Mai misterios decât complexul megalitic de la Stonehenge – pe care îl devansează cu câteva secole –, această construcție conică în trepte a început să fie realizată în vremea pe când în Egipt se construia Piramida lui Snefru, tatăl lui Keops, adică acum 4560 de ani. A existat vreo legătură de ordin spiritual între cele două construcții?

Simboluri nedescifrate

Este dificil de susținut că Muntele Silbury este o variantă europeană a cultului egiptean al morților. Dimensiunile monumentului preistoric din Anglia sunt mai mici decât toate piramidele importante din vremea faraonilor; el are doar 30 de metri înălțime și o circumferință a bazei de 55 de metri (Piramida lui Snefru are 61 m înălțime și laturile bazei dreptunghiulare de 109/121 m). Dar ambele sunt etajate și dedicate unui conducător de seamă al epocii respective. Însă, pe când în Egipt toți coloșii arhitectonici au destinații precise, în ceea privește Monumentul Silbury există doar ipoteze și nici o certitudine.

Dacă pentru Piramida lui Snefru au lucrat peste 100 de mii de oameni, timp de aproape 20 de ani (estimarea cea mai optimistă), la Silbury au lucrat, probabil, 700 de muncitori timp de 10 ani. În ce scop și la ordinul cui? Urmele găsite în interiorul uriașului con în trepte dovedesc că a fost o lucrare dedicată unei zeițe a fertilității și că a fost inaugurată în anotimpul recoltelor. De asemenea, o veche legendă (sec.XVIII) spune că a fost găsit aici scheletul unui călăreț purtând armură de aur, dar aceste vestigii au dispărut. În consecință, se pare că la Silbury nu a existat dorința de a păstra memoria cuiva anume, ci a fost inițiativa unor personalități religioase ale vremii. Cel mai probabil simbol este cel al unei exorcizări generalizate a acelui ținut. O străveche legendă celtică, preluată peste milenii, spune că diavolul a vrut să îngroape așezarea sub un munte de pământ și atunci „oamenii s-au grăbit să ridice ei înșiși un munte, pentru a-l deruta" (John Cassidy, paleontolog englez).

O asemănare, poate întâmplătoare, este orientarea cardinală precisă, și anume spre răsărit. Fiind construit din calcar strălucitor, Soarele în primele ore ale dimineții dădea o strălucire fantastică monumentului. Cu toate acestea, ipotezele care susțin că este o „simplă" construcție spirituală contra spiritelor rele sau pentru milostivirea celor bune sunt bulversate de cele mai recente descoperiri. Cele șase etaje (semănând cu platformele ziguratelor) nu sunt separate între ele. A existat o tainică potecă spiralată care le unea și care ajungea în vârf. Acolo ar fi existat un fel de capelă, utilizată fie pentru observații astronomice, fie pentru rugăciu-nile elitei preoției. Mai mult, anumite linii trasate pe harta ținutului leagă imaginar Monumentul Silbury de alte locașuri de cult primitiv din regiune. De-a lungul mileniilor, construcțiile spirituale ulterioare au ținut seamă de orientarea lor față de Silbury, ca și cum ar exista o „geometrie sacră" – asemănătoare, dar nu la fel de riguroasă, cu amplasamentul celor trei mari piramide și al Sfinxului de pe platoul Giseh, de lângă Cairo.

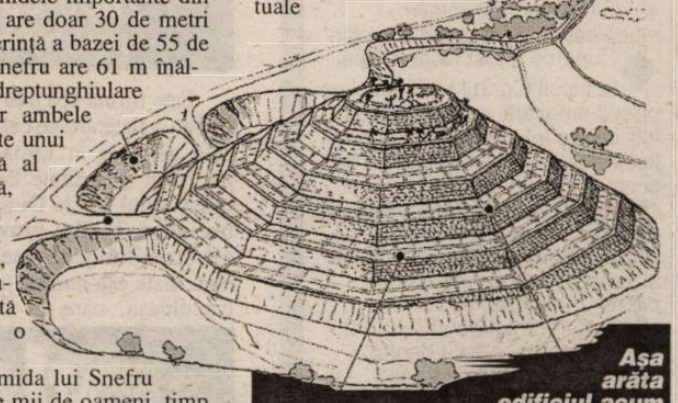

Așa arăta edificiul acum 4560 de ani – reconstituire după analizele nedistructive

În spațiul european nu a mai existat o astfel de inițiativă preistorică monumentală. Precizia geometrică a conului în trepte și amploarea efortului depus au condus la plauzibila idee a unui centru inițiatic al preoției (în interior), ferit de ochii și urechile muritorilor de rând. Însă nu se știe nimic cu precizie despre ce cult anume era vorba și de ce astfel de inițiative au fost abandonate. Cei mai împătimiți cercetători vorbesc despre o influență europeană a atlanților, sosiți și în această parte de lume după scufundarea continentului lor, nu numai în Egiptul antic.

O TRUPĂ DE BALET... ACUM ZECE MII DE ANI!

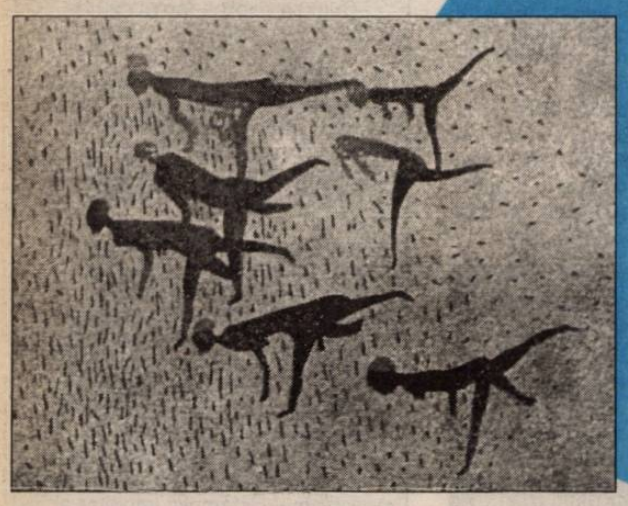

Într-o grotă din regiunea vestică a statului african Niger au fost descoperite picturi rupestre cu totul deosebite față de cele cunoscute până-n prezent. Una din scenele realizate acum aproximativ zece mii de ani are în prim plan un grup de șapte femei într-o poziție care sugerează dansul, mai precis o balansare înainte a corpului, pe un singur picior, și cu mâinile depărtate. Prima impresie este aceea a unei scene de balet sau a poziției numită „cumpăna" din gimnastică.

Paleoantropologii spun despre acest unicat în domeniu că reprezintă ilustrarea unui ritual al unei comunități de tip matriarhat. „Balerinele" au o atitudine umilă față de o conducătoare sau față de o zeitate care nu este reprezentată. Numeroasele linii care sugerează vegetația atestă faptul că acum zece mii de ani acea regiune saharianâ era încă înfloritoare și este posibil ca dansul ceremonial să fi fost dedicat fertilității naturii. Dincolo de aceste supoziții, perfecțiunea desenatorului este uimitoare. Starea de echilibru a corpurilor dovedește un talent incredibil pentru epoca respectivă.

Francisco de Goya

un artist deprimat

Născut în 1746 la Fuendetodos, în nordul Spaniei, Francisco Jose de Goya y Lucientes a parcurs o viață în care au predominat necazurile, clipele de fericire fiind prea puține. Geniul său artistic a fost apreciat cum se cuvine încă de la vârsta de 25 de ani, atunci când a realizat frescele catedralei din Saragossa. El devine curând apreciat de cele mai înalte cercuri ale societății spaniole, ajungând prim-pictor al Curții regale și șeful departamentului de artă din cadrul Academiei Regale.

Momente grele din viața sa încep să apară după ce s-a căsătorit cu Josefa Bayeu, sora unui reputat artist al vremii. Copiii lor mor unul după altul, unul singur ajungând la vârsta maturității. Și, în pofida faptului că primea numeroase și prestigioase comenzi, Goya își pierde încet-încet bucuria de a trăi. Anul 1792 îl găsește bolnav, iar în urma maladiei rămâne complet surd. Aceasta a fost lovitura soartei care l-a însingurat și l-a determinat să se refugieze în așa-numita perioadă neagră a existenței sale. Începe să lucreze mai mult pentru sine, este din ce în ce mai sarcastic în ceea ce privește moravurile vremii. Situația politică din țara sa și învazia napoleoniană îl determină să se autoizoleze într-o casă singuratică de lângă Madrid. Apoi, din 1824 și până la sfârșitul vieții (în 1828) se retrage în Franța, la Bordeaux, continuând să picteze în culori din ce în ce mai sumbre. S-a retras în neant în deplină singurătate, el, omul despre care se spune că avusese o tinerețe aventuroasă, din care n-au lipsit femeile frumoase și chiar experiența de toreador.

„Autoportret" executat la 41 de ani

Goya n-a excelat numai în pictură, ci și în gravură și în arta desenelor pentru tapiserii – fiind deseori solicitat de regii Spaniei și în această privință. Maestrul mărturisea că desena și picta câte zece ore pe zi, la lumină naturală. Apoi noaptea făcea ultimele retușuri. „Velasquez, Rembrandt și natura au fost profesorii mei", spunea marele artist, figură emblematică pentru neoclasicismul spaniol.

„Maja"

„Don Quijote"

„Somnul rațiunii naște monștri"

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

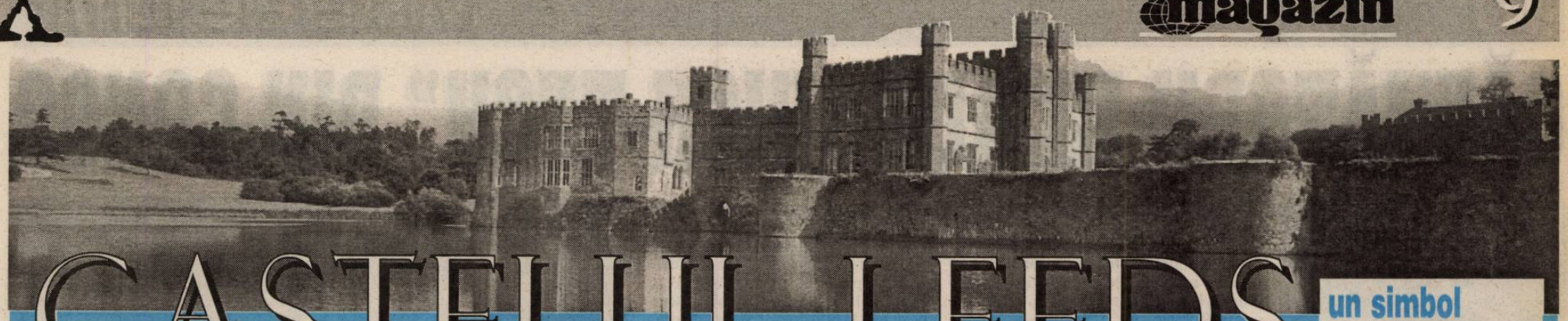

CASTELUL LEEDS

un simbol al ospitalităţii

Aflat în sudul Marii Britanii, la jumătatea drumului între Londra şi Canalul Mânecii, Castelul Leeds, cu toată înfăţişarea severă a vechilor ziduri cu turnuri şi metereze, este numit cu mândrie de locuitorii ţării „cel mai încântător castel din lume". O contribuţie însemnată în acordarea acestui calificativ o are, desigur, peisajul minunat care îl înconjoară.

Pe două insule, în mijlocul unui lac, primul ministru al regelui din Kent înălţase în anul 857 o fortăreaţă din lemn. Ministrul se numea Ledian, de aici şi numele construcţiei. După

bătălia de la Hastings, din 1066, urmată de cucerirea normandă, castelul a fost reconstruit din piatră în 1119. Înconjurat de grădini, a rămas proprietatea Coroanei până în 1552. A fost permanent fortificat, îmbogăţit şi îndrăgit de regi şi regine, de la Edward I şi Eleonora de Castilia, la Henry al V-lea şi Caterina de Valois, şi până la Henry al VIII-lea şi prima lui soţie, Caterina de Aragon.

Datorită numeroaselor regine care au locuit aici, faimosul aşezământ este cunoscut şi sub numele de Castelul Doamnei.

Nemaifiind proprietate regală de la mijlocul secolului al XVI-lea, castelul şi-a schimbat stăpânii şi, o bună bucată de vreme, şi-a ţinut porţile ferecate. În secolul trecut însă, ultimul proprietar, Lady Olive Baillie a hotărât să dea castelului o destinaţie aparte. Cumpărând domeniul în 1926, ea şi-a petrecut cea mai mare parte a vieţii restaurând Castelul şi transformându-l într-un adevărat simbol al ospitalităţii. Astăzi ne apare ca o dovadă a dragostei pentru frumos.

Minunate colecţii de picturi, mobile şi tapiserii umplu camerele, a căror vizitare este permisă tot timpul anului. Fiecare anotimp însă reprezintă, prin manifestaţiile organizate, noi valori care se adaugă nepreţuitelor frumuseţi de aici. Se organizează astfel concerte, festivaluri, expoziţii, concursuri florale, focuri de artificii şi chiar spectacole clasice, la mare cinste fiind romantica tragedie shackespeariană „Romeo şi Julieta".

În egală măsură eşti fascinat de frumuseţea grădinilor, străjuite de arbori şi străbătute de alei şerpuitoare. Florile înmiresmate sunt expuse pe terase de tip mediteranean. O mare atracţie o reprezintă labirintul cu peşterile aflate dedesubt. În imediata apropiere a castelului există sera, plasată în mijlocul unei bogate vii. De o mare faimă se bucură şi colecţia de

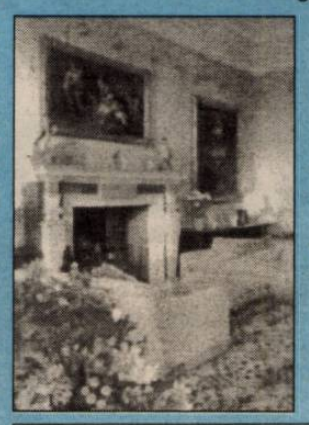

păsări, numărând peste 100 de specii. Întâlneşti aici păuni, egrete, berze şi mai ales lebede negre. Un muzeu aparte este cel dedicat câinelui, de fapt zgardei sale. Este unic în Anglia şi expune piese de acest gen mai vechi de 400 de ani. Terenul de golf reprezinta de asemenea un loc de relaxare, mult căutat de împătimiţii acestui joc.

O vizită la Castelul Leeds, situat pe vechiul drum al pelerinilor, reprezintă o experienţă unică, o rememorare a trecutului şi a personajelor lui Chaucer din Povestiri din Canterbury, dar şi o împăcare cu prezentul şi cu splendorile pe care ţi le poate oferi natura.

IRINA STOICA

Stăpânul aurului din Eldorado

Pe 16 noiembrie 1532, Francesco Pizarro, în fruntea unui grup înarmat, a ajuns pe platoul Caxamalca, la 3.000 de metri altitudine, locul de întâlnire cu armata împăratului Atahuallpa. În urma măcelului, Pizarro a devenit boss-ul unui imperiu care n-a ştiut să se apere de conchistadori. Atunci, noul stăpân a auzit despre existenţa unui tărâm al făgăduinţei, Eldorado (Auritul), situat undeva în nordul Peru-ului de azi. O armată de 800 de oameni a primit misiunea să-l găsească. După un marş istovitor şi periculos, atacaţi de indieni şi de animale sălbatice, doar 150 de oameni au putut spune în final, cu mâna pe inimă, că Eldorado există. Ţinutul înfloritor, plin de bogăţii, era la picioarele lor. Spaniolii, în numele noului stăpân, au pus mâna pe mii de opere de artă din aur, le-au tăiat, le-au topit şi le-au transformat în lingouri. Doar câteva piese de aur, care demonstrează gradul de cultură al vechilor incaşi, au scăpat de la topit. Unele din acestea (vezi foto), se găsesc astăzi la Muzeul aurului din Bogota, Columbia.

Viitorul aparţine spaţiului

SATELIŢI pentru naufragiaţi

Anul acesta, programul internaţional de salvare a naufragiaţilor cu ajutorul sateliţilor COSPAS-SARSAT a împlinit două decenii de funcţionare cu succes; acum acest sistem dispune de şase sateliţi artificiali pe orbite polare joase (subsistemul LEOSAR), de trei sateliţi pe orbite geostaţionare (subsistemul GEOSAR), 48 de staţii – sol de recepţie şi prelucrare a semnalelor cuprinzând mesajele de S.O.S. (pericol iminent) ale potenţialilor naufragiaţi şi peste 600.000 de balize care funcţionează pe frecvenţa de 121,5 MHz.

Constelaţia sateliţilor din sistemul COSPAS-SARSAT (vezi foto) a fost menţinută operaţională prin nu mai puţin de 18 lansări efectuate din 1985 şi până în prezent. Acum, sateliţii METEOSAT din generaţia a doua (MSG), lansaţi din august a.c., sunt în măsură ca, începând din 2003, să asigure acoperirea integrală a Europei, Africii şi a unei mari părţi a Oceanului Atlantic.

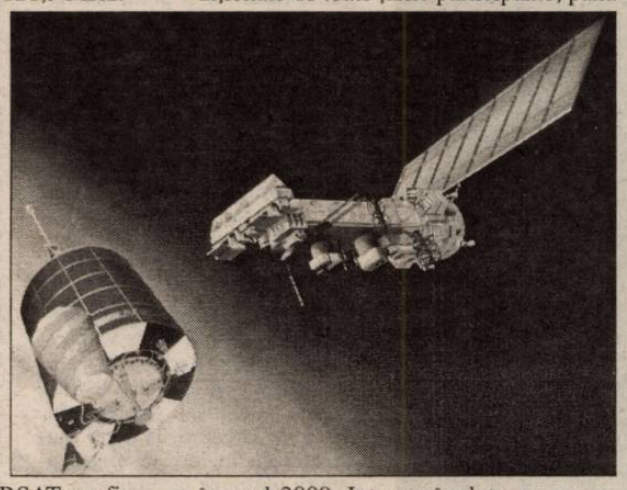

Între anii 2000 şi 2004, şase noi lansări pe orbite joase de sateliţi din sistemul COSPAS-SARSAT vor finaliza aducerea în spaţiu a unor echipamente considerate acum ca fiind „clasice"; începând din anul 2005, firmele aerospaţiale THALES şi ALCATEL SPACE vor furniza echipamente perfecţionate datorită introducerii de tehnologii digitale şi care vor fi ambarcate pe sateliţii EUMETSAT şi TIROS-A. Prin convenţia încheiată cu NOAA (Administraţia naţională americană pentru oceane şi atmosferă), vor fi lansaţi sateliţii GOES, echipaţi cu o platformă modernă de echipamente SAR; o dată cu acest eveniment se va trece de la frecvenţa de 121,5 MHz la cea de 406 MHz. Începând cu luna octombrie a.c. a fost analizată posibilitatea de elaborare a unei baze internaţionale de date, înregistrate de la balizele de 406 MHz, care urmează a fi achiziţionate de toate ţările participante, până în anul 2009. Intrarea în dotare a receptoarelor GPS va facilita operaţiunile de găsire a navelor şi aeronavelor aflate în pericol; se poate afirma că deceniul 2000-2010 este, pentru sistemul COSPAS-SARSAT, unul integral tehnic!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

◆ *...prin „hurmuz" se înţelege un mărgăritar fals, de sticlă? În trecut se importa din localitatea Ormuz de pe malul Golfului Persic.*

◆ *...eremiţii sunt călugări care trăiesc în retragere totală în peşteri, păduri sau pustiuri? Ei practică asceza şi pocăinţa.*

◆ *...mojdreanul este un arbore din familia oleaceelor?*

Ştiaţi că...

Atinge înălţimea de 10-12 metri şi are flori albe. Creşte în regiunile sudice ale ţării noastre.

◆ *...palafitele erau locuinţe lacustre, pe piloţi, construite în neolitic? Primele astfel de „case" au fost descoperite în 1864 pe lacul Zürich în Elveţia.*

◆ *...„prundăraşul" este o pasăre călătoare de mărimea unei prepeliţe, de culoare brună pe spate şi albă pe pântece, cu câte o dungă neagră transversală pe piept şi părţile laterale ale capului? Trăieşte şi în ţara noastră pe malurile apelor.*

◆ *...laricele este un arbore din familia pinaceelor cu tulpina dreaptă şi lemn foarte tare? Lemnul este folosit în construcţia navelor, a caselor, pentru confecţionarea unor mobile, din răşină se extrage ulei de terebentină de calitate superioară, iar din scoarţă tanin.* (I.S.)

CĂUTĂTORII DE AUR „HIGH-TECH" DIN CONGO

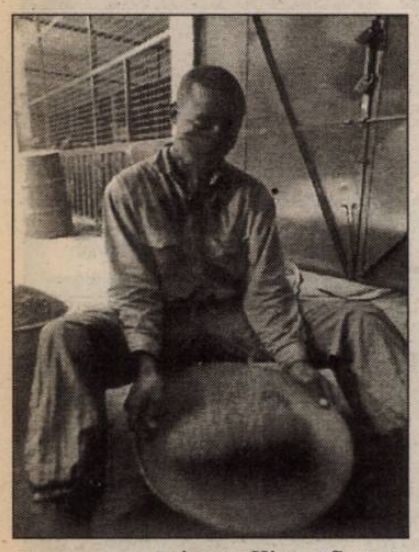

Regiunea Kivu aflată în estul Republicii Democrate Congo (fostul Zair) a fost până nu demult o zonă paradisiacă. Cel puţin din punct de vedere agricol. Prin anii '90, datorită conflictelor armate, aproape întreaga infrastructură a fost distrusă, mai ales drumurile care asigurau transportul produselor agricole spre oraşe. După încheierea conflictelor, acest paradis agricol ar fi trebuit să renască din propria-i cenuşă. Nu s-a întâmplat însă aşa pentru că în scurt timp zona a devenit un Eldorado al căutătorilor de „aur high-tech", o metaforă în „spatele" căreia se ascunde o pulbere neagră denumită *coltan*. Un rebut din extracţiile mai vechi de staniu de care industria electronică, în special, are însă o imensă nevoie. Una din componentele coltanului – tantalul – este extrem de interesantă datorită proprietăţilor sale fizico-chimice: este un metal lucios, foarte maleabil, de două ori mai dens decât oţelul şi se topeşte la o temperatură de 2.996 grade C faţă de 1.535 grade în cazul fierului şi este extrem de rezistent la coroziune. Calităţi care îl recomandă industriei chimice, electronice, nucleare şi spaţiale. De reţinut este şi faptul că acest material este folosit cu succes în fabricarea implanturilor dentare şi a protezelor osoase. În a doua decadă a anului 1990, ţăranii din Kivu au renunţat să mai cultive pământul în favoarea extracţiei coltanului. O exploatare dificilă şi riscantă. Pe de-o parte, datorită accidentelor de muncă iar pe de alta, infiltrării în zonă a unor bande înarmate din Rwanda care încearcă să monopolizeze carierele de coltan, recurgând adesea la forţă. În cursul anului 2000, explozia vânzărilor telefoanelor mobile şi a altor produse ale industriei high-tech, ridică spectaculos preţul coltanului. Dacă în ianuarie 2000 preţul de export a fost de 80 dolari pe kilogram, în decembrie acesta ajunge la 800 dolari! Şi asta datorită grupurilor armate care controlează exploatarea preţiosului minereu. O situaţie care nu va dura decât câteva luni şi asta din două motive. Pe de-o parte datorită scăderii producţiei unor aparate high-tech iar pe de altă parte datorită unor presiuni internaţionale de a diminua sau chiar de a sista importul de coltan din Congo pentru a atrage atenţia opiniei publice asupra situaţiei din Kivu. Violenţă, distrugerea pădurilor şi afectarea solului, braconarea unor specii de animale protejate... Un motiv de îngrijorare pentru industriaşi care vor fi nevoiţi să se aprovizioneze cu coltan din Australia, Brazilia şi Canada. Oferta acestor ţări este însă mai puţin atractivă: preţul coltanului este mai mare iar conţinutul de tantal este mai mic. Acum, doar 10% din importuri provin din Congo. O ţară care deţine însă 65% din rezervele mondiale de coltan! Restricţia importurilor nu a sensibilizat, deocamdată, autorităţile congoleze abilitate să pună capăt jafurilor şi haosului din această parte a ţării. Paradisul agricol din Kivu este încă departe de timpul în care ar putea renaşte din propria-i cenuşă.

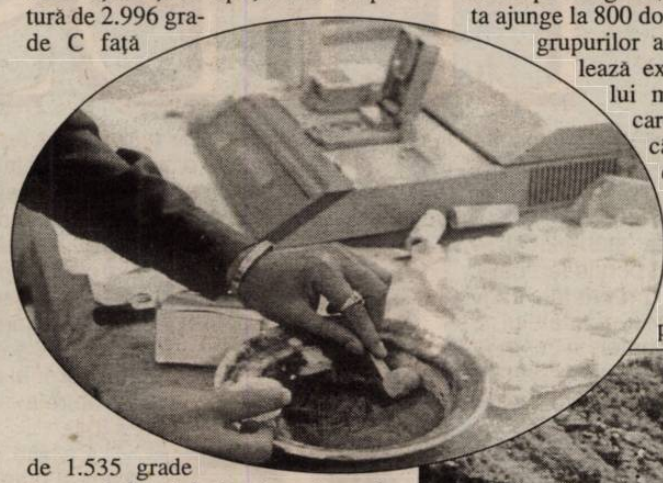

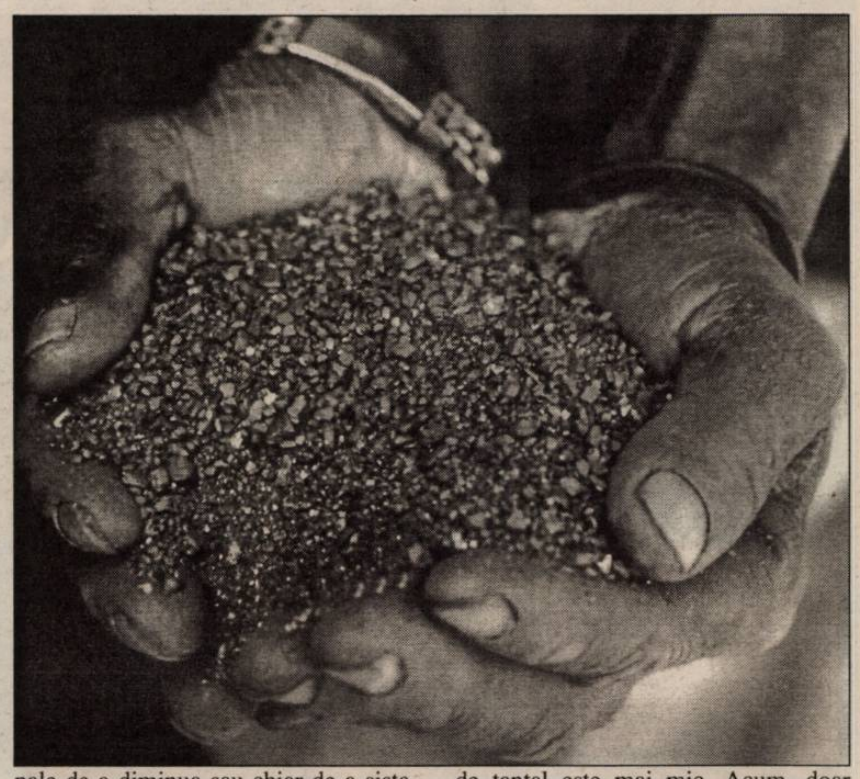

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

Oglinda iluziilor

Cam cum problemele, dilemele chiar, ridicate de majoritatea aspectelor privind cele mai vechi mituri şi legende ale lumii nu ar fi de ajuns, ca şi cum întrebarea asupra motivelor care au determinat „ascunderea" întâmplărilor şi nivelului de cunoaştere şi civilizaţie al lumii antice nu ar fi încă fără răspuns, ne mai confruntăm cu încă un aspect, poate şi mai straniu decât celelalte. Anume, se pot recunoaşte fără prea mare dificultate, atât în legendele propriu-zise şi în poveşti şi povestiri, dar şi în simboluri şi tradiţii, adevărate „dubluri", populaţii şi locuri „pereche", unele fiind efectiv replica virtuală, „imaginea în oglindă" a celeilalte! Etiopieni „cu ochi albaştri" în Mauritania sau Canare, pereche cu cei reali; imagini în oglindă ale Atlantidei – să fie vorba de o „implantare" voită, calculată a unei confuzii generale? Şi, dacă da, cine ar fi făcut aceasta şi în ce scop? Şi cum s-ar explica sau măcar comenta frapanta legătură care se impune cu zeiţa maya-şă a dezamăgirii, al cărei simbol era, printre indienii maya, tocmai „oglinda iluziilor"? Un motiv pe care, revenind în Lumea Veche, îl regăsim la gnostici în general, în particular la catari şi fenicieni. La care Marele Maya devine o zeitate luciferică, civilizator al umanităţii, arhitectul care a ridicat legendara Lanka, oraş şi capitală a unui imperiu, care cuprindea întreaga lume, arhetip evident al Atlantidei.

Aşa s-a transmis până la noi una dintre cele mai surprinzătoare menţiuni a unei „perechi în oglindă": cea a Coloanelor lui Hercule, celebrele stânci care străjuiesc şi astăzi încă strâmtoarea Gibraltar. Şi care, pe două monede feniciene, apar ...în adevărata lor localizare, în Extremul Orient! În timp ce figura lui Maya, ca suprem făurar al indienilor, se regăseşte până şi în mitologia celtică, sub chipul lui Lug. Întâmplare? Simple coincidenţe? Greu de presupus. Oricum, există o interpretare mult mai la îndemână şi care are toate şansele de a fi una corectă: chiar şi în acele vremuri îndepărtate au existat contacte între civilizaţii, de la celţi până al arienii indonezieni, cunoscuţi în antichitate drept etiopienii credincioşi din Taprobane. În timp ce Coloanele lui Hercule din Gibraltar sau Grădina Hesperidelor din Insulele Canare devin imaginile în oglindă ale unor adevărate insule ale binecuvântării aflate tot în arhipelagul indonezian de astăzi. Aceasta în timp ce „locurile" unde este „plasată" Atlantida ajung la adevărate recorduri, din insulele Canare şi Azore până în Mauritania sau Creta, ca să nu mai vorbim de localizări în Antarctica. De ce toate acestea? Să fie vorba de o încercare (disperată) a anticilor de a distrage atenţia profanilor şi de a-i împiedica să găsească vreodată Continentul Pierdut şi adevăratul loc unde se găseşte Paradisul? De a-i depărta de locuri cum ar fi Syrta în Libia, Bosforul, coastele britanice sau insulele irlandeze? Este vorba de mai mult? Ar putea fi încă o „oglindire" în structura mentală şi spirituală a omenirii a modului de constituire şi structurare a Universului care a „pornit" cu un echilibru între materie şi antimaterie pentru a ajunge astăzi la o predominanţă absolută celei dintâi? Cel puţin din cât este accesibil observaţiei directe din acest Univers...

MIHAELA DOROBANŢU

Vechi meşteşuguri româneşti

Ceramica de Săcel

Olăritul este unul dintre meşteşugurile de străveche tradiţie, care continuă să se practice în ţara noastră în numeroase centre ceramice. Renumele centrului de olari din comuna Săcel, judeţul Maramureş, se datorează faptului că este singurul centru unde se lucrează ceramică roşie nesmălţuită, dar lustruită, iar unele vase au forme foarte apropiate de cele dacice.

Tradiţia acestui centru este continuată şi astăzi de olari a căror activitate şi obiecte sunt cunoscute nu numai pe meleagurile natale ci şi peste hotare. Olari din tată-n fiu, ceramiştii de Săcel duc acest vechi meşteşug mai departe, lăsând peste timp o bogată colecţie de obiecte.

În prima jumătate a secolului trecut, în Săcel lucrau peste 40 de olari, ce-şi desfăceau produsele prin satele de pe valea Izei, Vişeului, Marei, precum şi prin alte localităţi din apropiere sau chiar în satele judeţului Bistriţa-Năsăud.

Piesele ceramice confecţionate la Săcel erau foarte variate: *„oale de gâluşte"* – acele oale mari, de circa 20 kg, cu două toarte, în care se fierbeau sarmalele în zilele de sărbători, la nunţi sau se utilizau în loc de bărbânţe pentru păstrarea laptelui acru -, *„bocăi de prins lapte"* cu o toartă – oală de formă alungită, ceva mai largă la gură, în care se punea lapte nefiert la prins, *„ulcioare"* de diverse mărimi, în care femeile duceau mâncare la câmp, *„hârdaua"* cu două toarte laterale în care se făcea *„coleaşa"* (mămăliga), *„la boşa"*, cu care se aducea slatina (apa sărată), strecurători, diferite categorii de blide, ulcele pentru băut apă şi *„tepşe"* adică tăvi utilizate pentru a coace pâine în ele.

Materia primă pentru realizarea acestor piese ceramice se lua dintr-un loc denumit Drovădeaua şi se aducea acasă cu carul; aici lutul se prelucra până ce se eliminau toate impurităţile. Apoi, meşterul (olarul) începea să lucreze oala la roată, punând câte un boţ de lut pe „crâng" (denumirea locală pentru partea superioară a roatei olarului). După ce-i dădea forma dorită, folosind din plin şi cu multă măiestrie „fachiuşul" – o mică unealtă din lemn de forma unui dreptunghi – olarul începea să ornamenteze vasul, folosindu-se mai întâi de o pensulă pentru a trage trei dungi de culoare neagră, denumite de olari „şaru", apoi o linie în zig-zag împrejurul vasului, numită „zâmţi" şi, o linie subţire, numită de ei „şâru" ce diviza exact la mijloc „zâmţi"-ul. După toate aceste operaţii, vasul se punea la uscat timp de câteva zile. Înainte de a se usca în întregime, vasul se freca bine cu o piatră albă de râu, realizându-se astfel tot felul de linii în spirale, în zig-zag etc., după care se lăsa iarăşi la uscat. Când se strângeau vase pentru un cuptor, se începea arsul. O adevărată artă este această operaţie. Arsul vaselor dura cam o zi întreagă şi o noapte. După ce se scoteau vasele din cuptor, locurile frecate cu piatra de râu, căpătau un luciu cu efecte decorative.

Această tehnică străveche de ornamentare, prin frecare cu piatra de râu, se mai foloseşte şi de către olarii din Marginea, judeţul Suceava, la confecţionarea ceramicei negre lustruite.

IOANA PROCA-FLORIA

Panteon creştin

Sfânta Ecaterina

Peste câteva zile, pe 25 noiembrie, biserica ortodoxă o prăznuieşte pe Sfânta Mare Mucenită Ecaterina. Preotul Nicolae Barbu ne spune că Sfânta s-a născut în Alexandria Egiptului, în anul 288, într-o familie nobilă. Tatăl, Consta, era guvernator iar mama, o bună creştină, o educă în spiritul Celor Sfinte, ducând-o la biserică. Tânăra nu era doar o fată frumoasă ci avea şi o minte deosebit de luminată. Primind o învăţătură aleasă, ea studiază literatura şi filozofia. Învaţă cu uşurinţă limbi străine şi citeşte operele marilor învăţaţi greci şi romani: Virgiliu, Platon, Aristotel, Esculap. Marea ei dorinţă este însă aceea de a-şi închina viaţa slujirii lui Hristos.

La 18 ani era recunoscută drept o capacitate, dar în timpul împăratului Diocletian şi Maximian, începe o prigoană cumplită împotriva creştinilor. Urmărită mai ales de Maximian Daja (305-313) îi sunt aduşi spre confruntare 150 de filozofi. Sfânta îi uimeşte prin cunoştinţele ei şi, mai mult decât atât, îi convinge să îmbrăţişeze credinţa întru Hristos. Mulţi dintre aceştia au devenit mai târziu martiri. Tânăra îl înfruntă plină de curaj pe rege spunându-i: „Fă ce voieşti, pentru că muncile acestea vremelnice vor mijloci slava cea veşnică şi mulţime de popor va crede în Hristos". După nedreapta judecată este aruncată în temniţă şi supusă unor chinuri groaznice. Bătută cu cruzime este trasă apoi pe roată dar scapă nevătămată. Suferinţele ei constituie un exemplu pentru alţi credincioşi care îşi privesc soarta cu mai mult curaj.

Augusta, soţia împăratului, şi 200 de soldaţi în frunte cu Porfirie vin la ea şi li se taie capetele. Se spune că a primit un inel din partea Mântuitorului şi această mică bijuterie i-a insuflat şi mai multă dârzenie.

În ziua de 25 noiembrie anul 307 însă, a venit tragicul sfârşit. Sfânta a fost decapitată din poruncă împărătească iar din cap a curs lapte. Moaştele se găsesc la mănăstirea Sfânta Ecaterina de pe muntele Sinai iar imaginea Ei apare adesea în iconografia noastră, de cele mai multe ori fiind prezentată alături de cumplita roată de tortură.

IRINA STOICA

La închisoare, din greşeală

16 persoane au petrecut 50 minute încuiate într-o încăpere a închisorii din Laon (Franţa), fără să aibă nici o vină. Veniseră de fapt la vorbitor, să-şi viziteze rudele sau prietenii care într-adevăr aveau de executat o pedeapsă. După ce timpul de vizită a expirat, gardienii au fost preocupaţi să-i însoţească pe deţinuţi către celulele lor, iar oaspeţii s-au îndreptat spre ieşirea din vorbitor. Însă, nu mică le-a fost uimirea să constate că uşa era încuiată şi că nu puteau să părăsească încăperea. Au strigat, au bătut în uşă, dar nimeni nu i-a auzit. Ca nişte prizonieri au încercat timp de 50 de minute să se facă auziţi de vreun supraveghetor pentru... a fi eliberaţi. Furioşi, tocmai se pregăteau să spargă uşa când un zornăit greu de chei s-a auzit. Şi aşa au scăpat de închisoare. Nu au plecat însă spre casă cu sufletul împăcat până nu au reclamat incidentul directorului penitenciarului şi... presei. *(A.P.)*

Viaţa, cu încă o crimă nerezolvată

...au trecut mai bine de cinci ani de la cumplita crimă care a curmat viaţa „prinţesei frumuseţii", cum i se spunea micuţei JonBenet: nici condiţiile asasinatului nu au fost clarificate, nici lumea nu a uitat. După audierea a peste 125 de suspecţi, 45 recunoscuţi cu antecedente de agresiune sexuală, s-a vorbit insistent despre posibila implicare a... mamei fetiţei, Patsy Ramsey! Mai ales din momentul în care John Ramsey, tatăl lui JonBenet, a vândut casa de vacanţă din Charlevoix, Michigan, şi a şi anunţat vânzarea locuinţei din Atlanta. Toţi au declarat că John se pregăteşte de viaţa fără Patsy! Momentul crucial pare să fi fost cel în care, admiţând după doi ani de la tragedie, să vorbească unui investigator al FBI, Patsy a spus că în seara crimei ea se dusese să o culce pe JonBenet, dar că fetiţa a cerut să vină tatăl ei! Ceea ce contrazicea flagrant primele declaraţii făcute poliţiei, când cei doi soţi afirmaseră că în seara respectivă fuseseră plecaţi şi că JonBenet dormea când s-au întors acasă. Apropiaţii familiei au vorbit de o posibilă înţelegere la care John Ramsay încerca să ajungă la o înţelegere cu soţia sa: să-şi recunoască vina dar să pună totul pe seama nebuniei! Cum? După cum povesteşte fosta lor guvernantă, Patsy lua un medicament care să-i anuleze pofta de mâncare. Numai că acest medicament producea ca efecte secundare, după cum precizează psihiatrii, stări de agitaţie, nelinişte, diferite crize şi chiar halucinaţii. „În stări de tensiune – spune Dr. Jack Leady – anxietatea unei persoane poate creşte într-atât de mult încât să se ajungă la o reacţie exagerată şi la tulburări de judecată." După moartea fetiţei, cei doi părinţi şi-au dus viaţa mai mult separat, ceea ce a şi fost interpretat de către oamenii legii ca o indicaţie a implicării în crimă, mai ales că totul pare să indice o crimă efectuată de cineva din casă şi nu de o persoană venită din exterior. Dar oricât de mult doreşte John să vorbească cu Patsy, aceasta pare să-şi fi blocat orice amintire legată de JonBenet, făcând practic imposibil orice dialog. Şi lumea rămâne şi mai întunecată fără alt copil frumos şi nevinovat şi, din păcate, cu încă o crimă nerezolvată la activ... *(M.D.)*

John Ramsey

Patsy

Cercetătorii fac lucruri trăsnite!

Poate că lumea sobră a ştiinţelor n-ar mai avea farmec decât prin pragmatismul realizărilor sale, dacă unii slujitori ai ei nu s-ar gândi să mai pună şi ceva „condimente" în cercetările lor. Dacă uneori avem de-a face cu savanţi excentrici de-a dreptul, în cazul lui Colin Jahoda, de la Universitatea din Durham (Anglia) ideile năstruşnice i-au fost animate de cele mai bune intenţii. El a prelevat celule din propriile folicule piloase (cuvântul se referă la *păr*, desigur, nu la binecunoscutul trafic de influenţă!), după care le-a transplantat pe braţul... soţiei sale, Amanda Reynolds. După trei săptămâni, cele câteva celule au generat pe pielea femeii o structură astfel organizată, încât pe locul respectiv a început să crească păr, iar analiza genetică a confirmat faptul că era vorba despre păr al ingeniosului ei soţ.

Cercetătorul englez nu poate fi totuşi bănuit de discriminare sexuală. Mai întâi, pentru că Amanda a colaborat la reuşita experimentului „de bunăvoie şi nesilită de nimeni", ea însăşi lucrând în domeniul cercetării. Apoi, pentru că bărbatul a restabilit egalitatea între ei doi, prelevând firele de păr crescute pe antebraţul soţiei şi grefându-le pe propriul cap. Dar, dincolo de latura anecdotică a acestei insolite aventuri nonconjugale, cei doi soţi au reuşit să demonstreze că amintitele celule bineficiază de un anume privilegiu imunitar, care permite transplantarea lor, fără nici un fel de risc să fie respinse. Realizarea este cu atât mai remarcabilă, cu cât Colin şi Amanda au grupe sangvine diferite, iar pe plan genetic incompatibilitatea lor merge atât de departe, încât o grefă de organ, de la unul la celălalt, ar fi practic imposibilă. Faptul că grefa de păr s-a putut face totuşi cu succes, fără utilizarea vreunui medicament, indică fără dubiu apartenenţa celulelor foliculelor piloase la categoria foarte restrânsă a celor care nu provoacă vreo reacţie a sistemului imunitar. Atâta doar nu s-a mai precizat: dacă părul lui Colin a continuat să crească pe antebraţul soţiei sale! *(A.N.P.)*

CU PUBELA LA EXAMEN

Un absolvent al unui liceu din Brescia s-a prezentat la examenul oral de bacalaureat într-o ipostază cu totul excentrică. Tânărul a împrumutat de la o firmă de salubritate o pubelă pe care a adus-o cu el în sala de examinare. După ce a umplut-o cu apă, a intrat în ea într-un costum de baie în dungi, după moda anilor 20, şi şi-a anunţat examinatorii că e pregătit să-şi susţină examenul. Candidatul a reuşit cu mult tact şi şarm să stingă revolta profesorilor care l-au poftit pe un ton categoric să părăsească sala. În cele din urmă, aceştia au acceptat să-l examineze. Tânărul le-a explicat profesorilor că prin acest mod încearcă să reînvie tradiţia dadaismului care a făcut atâta vâlvă în epocă. Examenul a fost extrem de riguros şi spre satisfacţia tuturor, candidatul a fost notat cu notă maximă. După examinare, tânărul a mai reuşit o performanţă, convingându-i pe profesori să-l sprijine şi în alte manifestări de promovare a dadaismului. *(D.M.)*

O lume nebună

În numele tuturor celibatarilor din satul în care locuieşte (El Hoyo, 85 de km faţă de Madrid) un fermier spaniol a pus la cale o întâlnire romantică între 400 de femei şi 150 de bărbaţi, pe care i-a anunţat să vină la rendez-vous printr-un simplu anunţ telefonic. Mariano Navas, în vârstă de 46 de ani – autorul acestei isprăvi – a avut astfel bucuria de a vedea cum la ora stabilită, centrul satului, s-a umplut de femei şi bărbaţi, încântaţi să petreacă câteva ore bune în faţa unui pahar cu vin, să tăifăsuiască şi să danseze în acordurile orchestrei cu muzică de bal. La plecare, unii dintre invitaţi şi-au spus părerea despre „acţiunea" la care au participat. O septuagenară a declarat, de exemplu, că totul a fost minunat, mai puţin faptul că tot nu şi-a găsit perechea pentru restul zilelor pe care le mai are de trăit. Poate cei mai tineri să fi avut mai mult noroc.

Hotărât ca o dată şi o dată să-şi împlinească visul de o viaţă, acela de a deveni proprietar, un australian în vârstă de 92 de ani a reuşit în sfârşit să facă un împrumut la bancă pe care s-a angajat să-l ramburseze până în anul... 2032. Aşadar, Margaret Cole, care a trăit toată viaţa într-o mică localitate minieră şi a cunoscut din plin sărăcia, nu s-a dat niciodată bătut când banca a refuzat să-l crediteze şi, dacă abia la venerabila vârstă de 92 de ani a inspirat încredere, n-a ezitat să folosească prilejul şi să împrumute banii necesari, adică vreo 7.000 de dolari australieni (3.850 dolari americani). Evident că banca şi-a luat măsurile de cuviinţă, obligaţia rambursării banilor pe parcursul viitorilor 30 de ani revenindu-le fiicei şi ginerelui nonagenarului. Cu banii obţinuţi, Margaret Cole şi-a cumpărat o casă, cu trei camere, situată într-un cartier din Sydney.

Doi hoţi prost inspiraţi şi-au ales ca loc de pradă tocmai casa unui foarte cunoscut poliţist din Dallas – Chris Gilliam, purtător de cuvânt al poliţiei municipale, persoană foarte mediatizată de canalele locale de televiziune, care de obicei comentează faptele împotriva legii comise de concetăţeni. Hoţii au crezut că sunt inteligenţi, au ales ca moment al spargerii cel în care la televizor se prezenta o emisiune cu nelipsitul Gilliam. Pentru ei era o garanţie că acesta nu e acasă. Numai că emisiunea fusese înregistrată cu ceva timp înainte, aşa că atunci când ei au pătruns în domiciliul poliţistului, acesta se afla... acasă. Şi mai avea şi o armă de vânătoare, care s-a dovedit a-i fi foarte utilă. Unul dintre hoţi s-a ales cu un glonţ în picior, iar celălalt a reuşit să fugă. Dar până la urmă a ajuns după gratii, alături de partenerul lui de tâlhării. (A.P.)

ASCUNS ÎN MIJLOCUL NATURII

David Forbes şi soţia sa, Helene, au decis să se despartă după aproape cincisprezece ani de căsnicie searbădă. Nu aveau copii iar dragostea dintre ei fusese doar o himeră. Divorţul devenise iminent.

Separarea a survenit în mod mai puţin obişnuit. În timpul uneia dintre plimbările sale prin pădure, lui David i s-a făcut rău. A leşinat şi a zăcut fără cunoştinţă mai bine de douăsprezece ore. Helen, căreia nu-i prea mai păsa de soarta lui, nu a alertat poliţia din Camerstone – micul oraş unde locuiau, în statul american Virginia. Când şi-a revenit, bărbatul a rătăcit drumul spre casă. Nu se simţea deloc bine şi o nouă noapte în sălbăticie i se părea cea mai bună soluţie. Spre norocul său, găseşte din întâmplare o cabană părăsită. De voie, de nevoie, David se instalează acolo cu gândul ca în zorii zilei următoare să se întoarcă neapărat acasă. Însă peste noapte i-a venit altă idee: ce-ar fi să rămână acolo, în deplină singurătate, mai multe zile şi să-şi găsească în sfârşit liniştea sufletească?

David s-a descurcat atât de bine în pădure, încât a stat peste doi ani ascuns în mijlocul naturii, fără să dea ochii cu vreun cunoscut! Ştia că Helen va fi puţin îngrijorată, dar nu disperată. Femeia îl dăduse în cele din urmă dispărut, iar după un an a reuşit să divorţeze în lipsa soţului. A rămas cu toată agoniseala şi s-a şi căsătorit. Ce-şi putea dori mai mult? După mai bine de doi ani de la ciudata dispariţie a lui David, Helen şi noul ei bărbat, Samuel, au decis să organizeze o petrecere. Zis şi făcut, numai că, pe la miezul nopţii, unuia dintre invitaţi i se pare că la o fereastră stă cineva care observă ce se întâmplă înăuntru. Helen are o bănuială. Iese afară şi dă de David! Îmbrăcat în zdrenţe dar cu un chip vesel, acesta o salută ceremonios, ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Femeia leşină şi în câteva minute petrecăreţii dau ochii cu „arătarea". Situaţia era penibilă pentru toată lumea. David „înviase", iar fosta sa soţie trebuia să împartă totul cu el... Deşi foarte complicate, lucrurile s-au lămurit cu ajutorul unui certificat de boală pentru soţul care îşi adusese aminte de lumea civilizată. Declarat bolnav psihic, omul pădurilor s-a întors de bună voie în natură. Era decis să nu mai deranjeze pe nimeni, niciodată. Nici acum nu se ştie exact cum se descurcă; nimeni din orăşelul Camerstone nu l-a mai văzut. *(P.I.)*

■ Se mai întâmplă şi aşa!

GEMENE COMPLET DEOSEBITE

Francine şi Mireille sunt două fetiţe drăgălaşe, de opt ani, care trăiesc în oraşul Lille din nordul Franţei şi care, asemenea tuturor copiilor de vârsta lor, merg regulat la şcoală. Sunt surori, chiar gemene, dar nu seamănă deloc. Una are părul blond ca mierea iar cealaltă roşu vâlvătaie. Deosebirile nu se opresc însă la înfăţişarea exterioară! Cauzele acestora trebuie căutate însă atent, cu aproape nouă ani în urmă. Mama lor, Francine, fusese foarte fericită când rămăsese însărcinată. Sarcina era destul de uşoară, aşa că tânăra femeie îşi permitea tot felul de călătorii. Depăşise luna a şaptea când a plecat din Lille pentru a-şi vizita părinţii la Dunkerque. Soţul încercase o uşoară opoziţie dar Francine se arătase neînduplecată. Ajunsă la părinţi pe la ora 5 după amiaza i s-a declanşat pe neaşteptate travaliul. Dusă de urgenţă la spital a dat naştere unei fetiţe suficient de mici ca să fie băgată la incubator. Se ştia că are gemeni, dar cel de al doilea copil întârzia să apară iar mama cerea cu insistenţă să fie dusă la doctorul „ei" de acasă. Personalul medical s-a opus cât a putut, dar, în cele din urmă a fost suită într-un elicopter şi trimisă la Lille, însoţită evident de un doctor şi o asistentă. Ajunsă aici, femeia a născut a doua fetiţă în jurul orei 1 noaptea. Cele două gemene sunt astfel născute (şi înregistrate) nu doar în oraşe ci şi în zile diferite! *(I.S.)*

Săptămâna 22-28 NOIEMBRIE

1

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România! 11.00 Tezaur folcloric (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.05 Serial: „Aşa e viaţa!" 18.40 România politică 19.00 Jurnal 20.00 Ploaia de stele 22.05 Mrs. România World 0.10 Film: „A patra poruncă" (ultima parte).

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 10.00 Auto Club 11.00 Debut 50 Plus 12.45 Spectacolul lumii 14.20 Mulţumesc! 16.00 Poveste fără sfârşit 17.00 Gimnastică artistică 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize 23.15 Film: „Între viaţă şi moarte" (SUA, 1999). Cu: Nicolas Cage, Patricia Arquette.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop 11.00 Viaţa satului 12.50 Ultima ediţie 14.55 Fotbal: Steaua – Farul Constanţa 17.00 Gimnastică artistică 19.00 Jurnal 20.00 Gimnastică artistică 20.30 Film: „Poveste de dragoste în lumi paralele" (SUA, 1998) 23.10 Minutul 91.

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România! 10.00 Surprize, surprize (r) 14.30 Spectacolul lumii 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Vitrina lui Leo 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Om bogat, om sărac" 22.00 Calea de mijloc 23.30 Profesioniştii.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România! 11.00 Iartă-mă! (r) 12.05 Tezaur folcloric (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.05 Serial: „Aglomeraţie în garaj" (ep.1,2) 18.00 Vitrina lui Leo 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Pe ţărm" (SUA, 2001, partea I). Cu: Armand Assante 21.55 Seara bună! 23.30 Cu ochii'n 4.

MIERCURI 7.10 Bună dimineaţa, România! 11.00 Seara bună! (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 16.00 Panorama 17.05 Serial: „Aglomeraţia în garaj" 18.00 Vitrina lui Leo 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Pe ţărm" (ultima parte) 22.05 Seara bună! 23.30 Nocturna artelor 0.30 Marele jazz.

JOI 7.10 Bună dimineaţa, România! 11.00 Seara bună! (r) 12.10 Serial (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.05 Serial: „Aglomeraţie în garaj" 18.00 Vitrina lui Leo 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Cerul se prăbuşeşte" (Italia, 2000). Cu: Isabella Rossellini 22.00 Seara bună!

ARMAND ASSANTE
ROMÂNIA 1, marţi, 20.00

acasă

VINERI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 8.45 Serial: „Aventurile lui Sylvester şi Tweety" 9.30 Serial: „Rază de lumină" 10.20 Serial: „Prima dragoste" 13.10 Serial: „Amor latino" 14.00 Club 700 16.00 Serial: „Iubire fără de păcat" 17.30 Serial: „Dădaca" 18.00 Serial: „Arabella" 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Amor de cătel" 21.00 Serial: „Inimă sălbatică" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Maddie şi David" 0.00 Serial: „Profu'".

DUMINICĂ 9.45 Serial: „Rază de lumină" 10.30 Serial: „Prima dragoste" 13.15 Serial: „Amor latino" 14.00 Film: „Răul îmblânzit" (SUA, 1960) 17.00 Dana de pică 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Inimă sălbatică" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Maddie şi David".

LUNI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 6.00 – 13.15 Reluări 13.40 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 6.00 – 13.15 Reluări 13.45 Serial: „Femei înşelate" 15.30 Serial: „Betty cea urâtă" 16.20 Serial: „Terra nostra" 17.20 Serial: „Perla, cărările iubirii" 18.20 Serial: „Între iubire şi ură" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Secretul iubirii" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere".

ANTENA 1, vineri, 0.00
MERYL STREEP

PRO TV, vineri, 21.00
STEVEN SEAGAL

ROMÂNIA 1, joi, 20.00
ISABELLA ROSSELLINI

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile ProTV 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.30 Câştigi fără să ştii 21.00 Film: „Sechestraţi în larg" (SUA, 1992). Cu: Steven Seagal, Patrick O'Neil, Tommy Lee Jones 23.30 Serial: „Totul despre sex" 0.15 Film: „Fraţi de sânge" (SUA, 1987).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 10.30 Review Raliu Anglia 11.30 Promotor 12.00 Provest 13.00 Serial: „Cybill" 13.30 Sub semnul întrebării 15.00 Magazin UCL 16.00 Fotbal: FCM Bacău – Sportul Studenţesc 18.00 Serial: „Smallville" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Panică în tunel" (SUA, 1996). Cu: Sylvester Stallone 22.45 Film: „Insula doctorului Moreau" (SUA, 1996). Cu: Marlon Brando.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Cybill" 13.30 Serial: „Susan" 14.00 Bucătăria lui Radu 15.00 Film: „Omul cu chipul lui Bogart" (SUA, 1980). Cu: Robert Sacchi, Franco Nero 17.00 Fotbal: Rapid Bucureşti – FC Naţional 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 23.00 Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.00 Film: „Clopotele de la St. Mary" (SUA, 1945). Cu: Ingrid Bergman 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Mafia!" (SUA, 1998) 22.45 Serial: „Familia Bundy" 23.30 Serial: „Alias" 0.45 Film: „Johnny Guitar" (SUA, 1954) 2.45 Serial: „Nume de cod: Eternity" 3.45 Film: „Trenul terorii" (SUA, 1979).

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Magazin UCL (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Pasagerul 57" (SUA, 1992). Cu: Wesley Snipes 21.45 UEFA Champions League 1.30 Serial: „Nume de cod: Eternity" (SUA, 1997).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 11.00 Bucătăria lui Radu (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Răzbunătorul" (SUA, 1989) 21.45 UEFA Champions League 1.30 Serial: „Dosarele X" (ep. 1) 2.30 Film: „Furtuna" (SUA, 1998). Cu: Peter Fonda.

JOI 8.00 Ştirile ProTv 10.30 Profeţii despre trecut (r) 13.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 14.15 Serial: „Criminaliştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Râul ucigaş" (SUA, 1994). Cu: Meryl Streep 22.45 La bloc 23.30 Serial: „Familia Bundy" 1.30 Film: „Cazul Billy Mitchell" (SUA, 1955). Cu: Gary Cooper 3.30 Film: „Renegaţii" (Australia, 1996).

prima

VINERI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.15 Cupa Liceenilor la baschet 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Desene animate 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Super Banc Show 22.30 Focus Plus.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „ED" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mutant X" 20.00 Serial: „24 de ore" 21.00 Film: „Ziua Independenţei" (SUA, 1996). Cu: Will Smith, Bill Pullman 23.00 Film: „Micile crime" (SUA, 1971) 0.45 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 7.30 Desene animate 10.00 HIT 40 – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 12.30 Ambianţa 13.00 Concert Tudor Gheorghe 18.00 Focus 19.00 Apel de urgenţă 20.00 Film: „Air Rage" (SUA, 2001). Cu: Ice-T 22.00 Film: „Înscenarea" (SUA, 1995).

LUNI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Desene animate 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Zeul cartoforilor 2" (Hong Kong, 1994) 22.30 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Desene animate 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Film: „Clanul italienilor" (coprod., 2000) 22.30 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Desene animate 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Cronica cârcotaşilor 22.00 Poliţia în acţiune 22.30 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 13.45 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Desene animate 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.00 Serial: „În familie" 20.30 Reuniunea de clasă 22.30 Focus Plus.

2

VINERI 7.00 Poesis 8.30 Serial: „Tribul" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.55 Serial: „Atenţie la neatenţie" 14.00 Gimnastică 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 18.30 Desene animate 19.00 Gimnastică 22.35 D'ale lu'Mitică 23.45 Film: „O lume periculoasă" (SUA, 1995).

SÂMBĂTĂ 8.15 Arta apărării 10.35 Desene animate 11.00 Lumea lui Chiţ-Chiţ 11.45 Serial: „În direct" 12.15 Arca lui Noe 13.55 Fotbal: U. Craiova – Politehnica AEK Timişoara 16.00 Bărbaţi, la cratiţă! 17.35 Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" 18.10 Serial: „Tabăra din Alpi" 18.45 Serial: „În înaltul cerului" 19.35 Serial: „Un bărbat de succes" 20.10 Serial: „Străini în ţara făgăduinţei" 21.05 Film: „Intoarcerea mareşalului Rocca" (partea a III-a) 22.50 UNIFEST – 2002 Festivalul Studenţilor din România.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.05 Cronici votive 10.35 Desene animate 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „În direct" 12.45 Aleea cu ghimpi 14.00 Documentar 15.00 Club Art 16.35 De la retro la modern 17.35 Poesis 18.10 Serial: „Tabăra din Alpi" 18.40 Serial: „În înaltul cerului" 19.35 Serial: „Un bărbat de succes" 20.05 Serial: „Străini în ţara făgăduinţei" 21.05 Film: „Cornuri cu miere" (Italia, 2000) 22.40 Film: „Binecuvântare mortală" (SUA, 1981).

LUNI 7.00 Poesis 10.45 Primul pas 12.20 Splendorile naturii 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Eco 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.35 Răscruci 19.05 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Documentar 21.05 Serial: „Locuinţă pentru doi" 23.05 Teatru: „Vassa Jeleznova" de Maxim Gorki 2.10 Televiziunea, dragostea mea!.

MARŢI 7.05 Desene animate 8.30 Serial: „Tribul" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.10 Poesis 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Expediţie în necunoscut 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.35 E dreptul tău 19.10 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Documentar 21.05 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.35 Film: „Mihai Viteazul" (partea a II-a) 23.20 Remix – „undergROund".

MIERCURI 7.05 Desene animate 8.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.55 Splendorile naturii 13.45 Desene animate 15.05 Toţi, împreună 16.30 Expediţie în necunoscut 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.35 Afaceri la cheie 19.05 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Documentar 21.05 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.40 Film: „Preţul banilor" (Italia, 1995) 23.35 Cauza şi defectul.

JOI 7.05 Desene animate 8.35 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 9.30 Documentar 10.00 Dimineţile unui bărbat cuminte 11.55 Splendorile naturii 13.45 Desene animate 15.05 Siesta 16.30 Expediţie în necunoscut 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.35 Puls 2002 19.10 Serial: „Familia şi legea" 20.00 Documentar 21.10 Serial: „Locuinţă pentru doi" 21.40 Film: „Misterele adevăratului Sherlock Holmes: Stratagema calului alb" (Anglia, 2001) 23.15 Din coasta Evei.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 12.45 Serial: „Misiune imposibilă" 14.00 Film: „Sosea odată un călăreţ" (SUA, 1979). Cu: James Caan, Jane Fonda 16.00 Film: „Kane şi Abel" (SUA, 1985, partea I). Cu: Peter Strauss, Sam Neill 17.20 Serial: „Isabella" 19.00 Observator 20.00 Film: „Misiune imposibilă" (SUA, 1996). Cu: Tom Cruise 22.00 Film: „Delta force" (SUA, 1986). Cu: Chuck Norris 0.00 Film: „Iubita locotenentului" (M. Britanie, 1981). Cu: Meryl Streep, Jeremy Irons.

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Documentar 14.30 Serial: „Misiune imposibilă" 15.30 Film: „Întâlnire misterioasă" (SUA, 1991) 17.30 Serial: „Cei şapte magnifici" 18.30 Kulinoriada 19.00 Observator 20.00 Divertis Parc 21.00 Film: „Ochi pentru ochi" (SUA, 1995). Cu: Sally Field 23.00 Serial: „Stargate SG-1" 0.00 Film: „Donatorul" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 8.00 Divertis Parc (r) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Toţi căţeii ajung în Rai" 11.30 România mea 12.30 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 13.30 Serial: „Roswell" (ultimul ep.) 14.30 Serial: „Powder Park" 15.30 Serial: „Misiune imposibilă" 16.30 Film: „Răzbunătorii" (SUA, 1955) 19.00 Observator 19.55 Batem palma 23.00 Film: „Rădăcinile dragostei" (SUA, 1985).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Batem palma (r) 16.00 Film: „Kane şi Abel" (partea a II-a) 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Forţă ostilă" (coprod., 1996) 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 13.15 Film: „Secretul din Santa Vittoria" (SUA, 1969). Cu: Anthony Quinn 16.00 Film: „Kane şi Abel" (partea a III-a) 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 12.45 Serial: „Misiune imposibilă" 16.00 Film: „Kane şi Abel" (partea a IV-a) 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Canal TV 21.00 Cacealmaua 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Maria Emilia" 12.45 Serial: „Misiune imposibilă" 16.00 Film: „Kane şi Abel" (partea a V-a) 17.00 Serial: „Isabella" 17.50 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Conspiraţia Rubicon" (SUA, 2001) 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Serial: „Dilemele vârstei".

ANTHONY QUINN
ANTENA 1, marţi, 13.15

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri 11.00 Documentar 14.00 Film (r) 16.30 Serial: Secretele succesului (r) 18.00 Documentar (r) 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.05 Cântece populare.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial pentru copii 12.00 Documentar (r) 13.00 Sport 7 15.35 Serial: „Secretele succesului" 16.00 Cutia muzicală 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 19.30 Film: „Umbrele trecutului" (SUA) 21.10 Cutia muzicală (r).

DUMINICĂ 8.05 Videoclipuri 11.00 Serial pentru copii 14.00 Film (r) 16.05 Cântece populare 17.30 Cântăreţii străzii 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „În vâltoarea vieţii" (SUA) 21.05 Concert 22.00 Loto – Pariu Trio.

LUNI 8.05 Videoclipuri 11.00 Documentar 14.00 Film (r) 16.00 Serial: „Aventurile ştiinţei" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 22.00 Documentar (r).

MARŢI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 16.30 Istoria ortodoxiei (r) 17.00 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Surprins" (SUA) 21.30 Concert 22.30 Documentar (r).

MIERCURI 8.05 Videoclipuri 11.00 Documentar 14.00 Film (r) 16.30 Serial: „Fabrica razei de soare" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 21.00 Melodii, melodii 22.00 Documentar (r).

JOI 8.05 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 14.00 Serial (r) 16.30 Serial: „Strada copiilor" (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Film: „Martin Luther" (SUA) 21.25 Jazz 22.20 Loto – Pariul Trio.

PRO TV, sâmbătă, 20.00
SYLVESTER STALLONE

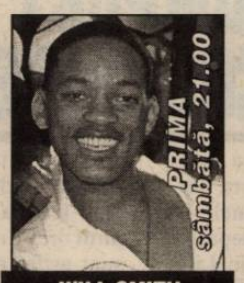

PRIMA, sâmbătă, 21.00
WILL SMITH

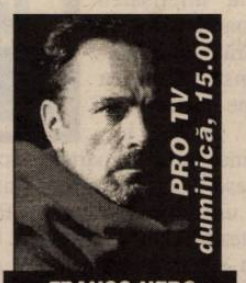

PRO TV, duminică, 15.00
FRANCO NERO

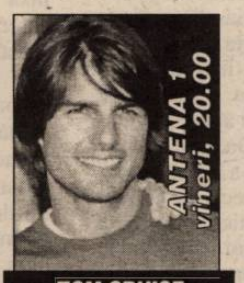

ANTENA 1, vineri, 20.00
TOM CRUISE

„STUART LITTLE 2"

şoricelul cu inimă de leu

Nici n-a apucat bine să se obişnuiască cu deliciile vieţii de familie – şi cu cele bune şi cu cele rele – şi să cucerească pe deplin inimile spectatorilor care l-au însoţit în aventurile din primul film *Stuart Little* (realizat de Rob Minkoff), că şoricelul care vorbeşte şi-a şi vârât năsucul roz într-o continuare a primei producţii, pregătit pentru noi isprăvi în *Stuart Little 2*.

După doi ani de când a venit în casa familiei Little, Stuart are tot ce-i trebuie ca să fie fericit: merge la şcoală, şofează şi face parte dintr-o echipă de fotbal. Fantezia şoricelului debordează, mai ales că îi are deja alături pe mama, tata şi fratele său George. Până şi Snowbell, fastuoasa pisică persană, rămâne fără replică şi depune armele în faţa tirului de sarcasme lansat de Stuart. Dar nici mica fiinţă nu e mereu încununată de glorie, căci începe să aibă tot mai dese momente de melancolie, semn că nu se simte chiar în largul ei într-o lume a giganţilor. Deşi e iubit de familia care l-a adoptat, şoricelul nu este chiar un copil obişnuit, se simte sufocat de adoraţia celor din jur şi totodată singur, aşa că tare îl mai roade gândul să evadeze din această stare. Iar când i se iveşte primul prilej chiar o face: se îndrăgosteşte de Margalo, o fată-canar blondă, nostim îmbrăcată şi cu ochi rimelaţi, pe care familia Little o adoptă ca pe un copil neajutorat, mai ales că este rănită. Evident, fata e cântăreaţă. Într-o noapte Margalo dispare pe neanunţate, luându-şi cu ea propriile secrete bine ascunse, dar şi inelul cu diamante al doamnei Little. Hotărât să facă lumină în această afacere urâtă, Stuart, de data aceasta secondat de Snowbell, pleacă pe urmele fugarei, sfidând orice pericol, gata de orice sacrificiu. Ca şi eroii din basme sau din filmele de acţiune Stuart ajunge la timp pentru a-şi salva iubita din ghearele lui Faulcon (şoimul), autorul întregii încurcături.

Realizat de Rob Minkoff, format la şcoala filmelor de animaţie cum ar fi *Regele Leu*, *Stuart Little* – o adaptare a operei lui E.B.White – este un amestec de imagini numerice (realizate pe computer) cu imagini filmate real. Primul episod al aventurilor micului Stuart a fost nominalizat anul acesta la Oscar pentru efecte vizuale.

OMAGIU LUI CARY GRANT

Pe 29 noiembrie se împlinesc 16 ani de la moartea unuia dintre cele mai mari staruri masculine ale cinematografiei – Cary Grant (1904 – 1986). Timp de peste trei decenii, el s-a identificat cu seducătorul elegant, inteligent, spiritual şi onest, cele mai multe roluri fiind interpretate în filme de comedie – uneori sentimentale, alteori poliţiste, dar în majoritate devenite clasice. În semn de omagiu pentru talentul şi cariera sa artistică, Poşta americană a editat un timbru înscris în seria „Legendele Hollywoodului", în valoare de 37 de cenţi, cu efigia actorului. Mitul Cary Grant este astfel continuat şi recunoscut şi pe această cale, acest timbru adăugându-se la colecţia compusă din Marilyn Monroe (1995), James Dean (1996), Humphrey Bogart (1997), Alfred Hitchcock (1998), James Cagney (1999), Edward J. Robinson (2000) şi Lucille Ball (2001).

În 1969, lui Cary Grant i se oferea Premiul Oscar onorific „pentru talentul său unic de a fi actor de marcă şi, totodată, de a-şi respecta şi aprecia colegii". El a rămas nemuritor graţie rolurilor interpretate împreună cu unele dintre cele mai mari staruri feminine – Katherine Hepburn, Grace Kelly, Audrey Hepburn – în comedii romantice cum ar fi: *Mâna lui dreaptă* (1940), *Poveste din Philadelphia* (1940), *Arsenic şi dantelă veche* (1944), *Călători clandestine* (1952)... Stilul ambiguu al actorului a fost pus în valoare la cel mai înalt nivel de Alfred Hitchcock în *Bănuiala* (1941), *Notorious* (1945), *Goana după hoţ* (1955), *La nord prin nord-vest* (1959).

PENELOPE CRUZ

ţigancă

Actuala iubită a lui Tom Cruise se pregăteşte să joace împreună cu tânăra Nathalie Portman (*Star Wars*) într-o dramă a cărei acţiune este plasată în perioada celui de-al doilea război mondial. Filmul se va numi *Head In The Clouds* (Cu capul în nori) şi va fi regizat de John Duigan (*Sirene*). Eroina din *Star Wars* va întruchipa de data aceasta o tânără fotografă de modă, Gilda, care se decide să meargă să-şi întâlnească iubitul, plecat să lupte în Spania. În această aventură a sa, o va cunoaşte pe Mia (Penelope Cruz), o ţigancă pe care şi-o va face prietenă.

Dar înainte de a se metamorfoza în ţigancă, iubita lui Tom Cruise trebuie să termine turnările la *Fanfan la Tulipe*, un remake (finanţat de regizorul francez Luc Besson), al versiunii originale din 1951, în care jucau Gina Lollobrigida şi Gerard Philipe. Replica actuală a cuplului de demult este formată din Penelope Cruz şi actorul francez Vincent Perez.

HARRY POTTER

apără valorile creştine!

Mai întâi romanele scriitoarei britanice J.K. Rowling, apoi filmul inspirat de această operă au constituit subiecte de vii controverse în special în Anglia, între cei care susţineau că atât cărţile cât şi producţia cinematografică promovează valorile creştine şi cei care afirmau că ele sunt o periculoasă apologie a forţelor oculte şi a vrăjitoriei. Când studiourile Warner Bross au cerut responsabililor Catedralei Canterbury permisiunea de a filma în acel loc unele secvenţe din *Harry Potter la şcoala de vrăjitoare*, refuzul a fost categoric, motivul invocat fiind că reprezentanţii bisericii se tem că ideea „găzduirii chiar şi doar a unor imagini de vrăjitoare şi magicieni în catedrală i-ar putea supăra şi îndepărta pe unii dintre credincioşi". De curând însă conflictului pare să i se fi pus capăt deoarece Biserica anglicană şi-a exprimat oficial punctual de vedere, recomandând ca faimoasa saga ce îl prezintă pe Harry Potter la şcoala de vrăjitorie să fie folosită pentru ilustrarea valorilor creştine, cum ar fi iubirea, altruismul, generozitatea, prietenia, sacrificiul... Aventurile micului erou prezentate în romanele care s-au vândut în peste 100 de milioane de exemplare sau care au fost vizionate în cinematografe de pe întreaga planetă „cer oamenilor să arunce o nouă privire asupra egoistei lumi materiale şi să mediteze la adevăratele valori creştine, folosindu-se de acest ghid spiritual. Este în spiritul tradiţiei creştine să se folosească cultura contemporană drept mijloc de ilustrare şi susţinere a valorilor creştine", au spus reprezentanţii Bisericii anglicane. Şi chiar au recomandat să fie folosite extrase din cele deja patru tomuri ce-l au ca erou pe Harry Potter, drept modele pentru tema luptei dintre forţele binelui şi ale răului.

SHREK

adoptat de Sam Mendes

Regizorul Sam Mendes, autorul filmului *American Beauty* premiat cu Oscar, a fost atât de fascinat de filmul de animaţie apărut în 2001 – *Shrek* – încât l-a... adoptat pentru a-l... adapta într-o comedie muzicală. Şi a convins şi studiourile Dream Works că *Shrek* poate deveni un spectacol musical pentru marele ecran, în care personajele să fie interpretate de actori adevăraţi. Distribuţia încă nu a fost stabilită, deci încă nu se ştie nici măcar cine va fi în pielea eroilor principali: simpaticul Shrek, prinţesa Fiona, lordul Farquaad şi măgăruşul. E posibil să fie aleşi chiar actorii care în varianta filmului animat au dublat vocile: Mike Myers, Cameron Diaz, Eddie Murphy şi John Lithgow.

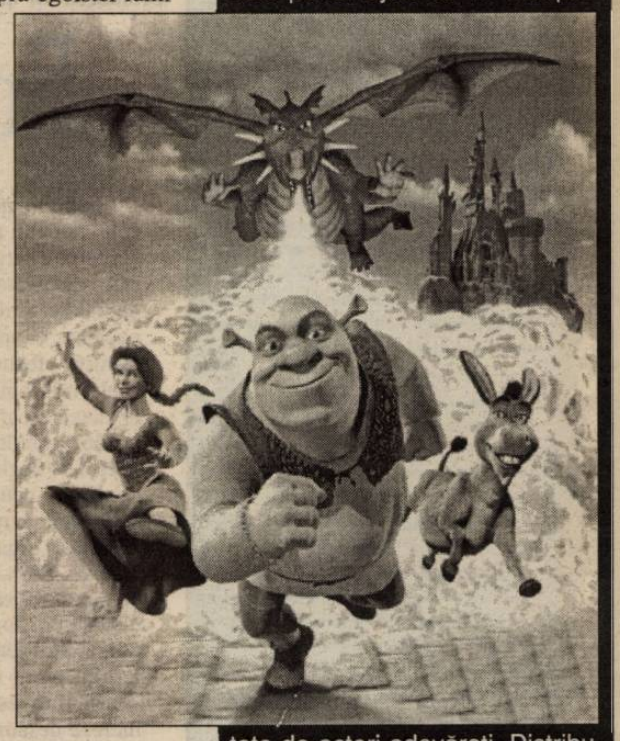

Jennifer Lopez şi Ben Affleck: între iubire şi muncă

Noul cuplu incendiar al Hollywoodului este de nedespărţit. J.Lo., până acum foarte independentă, simte nevoia să-l ţină mai tot timpul aproape pe noul său iubit, actorul Ben Affleck, aşa că de fiecare dată când poate, îl ia cu ea la concerte, filmări etc. Ba mai mult, încearcă să-l strecoare în clipurile pe care le face. Aşa s-a întâmplat la turnările pentru cel mai nou clip –*Jenny from the Block* – extras de pe cel mai recent album al ei. Filmările au avut loc la Miami şi New York, iar imaginile sunt axate în special pe deliciile oferite de viaţa de cuplu, un apropo mai mult sau mai puţin subtil la fericirea din care cei doi protagonişti se înfruptă la ora actuală. Pe de-o parte, J.Lo ştie că fanii ei sunt avizi de poveştile ei sentimentale, iar pe de alta a petrecut câteva zile de vis în compania iubitului.

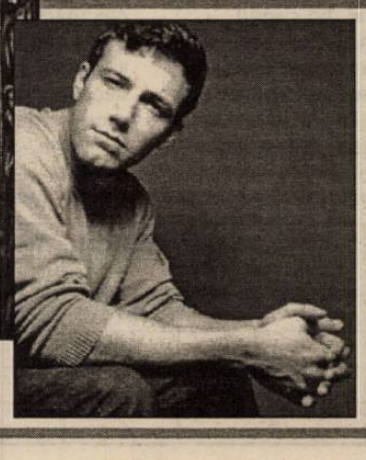

De fapt, relaţia lor a început tot pe un platou de filmare, când au lucrat împreună la *Gigli*, şi a continuat cu prilejul următorului lor film *Jersey Girl*.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

REPERE PENTRU POSTUL TERAPEUTIC

Despre postul terapeutic, la care ne-am referit în numărul anterior al publicaţiei „Magazin", se pot spune multe generalităţi importante şi interesante, dar punem acum accent pe ideea că, în special persoanele care urmează tratamente medicale, dacă intenţionează să recurgă la un post complet sau parţial, trebuie să-şi verifice în prealabil riguros starea sănătăţii.

Planificarea şi respectarea etapelor

Se ştie, desigur, că posturile tradiţionale au perioade prestabilite exact, fără nici un fel de aproximări. Aici apare acel aspect al convingerilor religioase despre care am mai scris; vom mai menţiona doar că, nu din întâmplare, posturile religioase cele mai importante şi mai lungi apar în sezoanele de tranziţie, primăvara şi toamna. Totuşi, pentru persoana individuală trebuie specificat că nu e deloc sănătos să te hotărăşti de pe o zi pe alta să începi un post, deci fără a pregăti organismul pentru o asemenea schimbare. Există în acest sens trei etape de urmat:

◆ *faza pregătitoare*, care înseamnă reducerea progresivă a raţiei alimentare şi, la modul ideal, alegerea unui regim vegetarian, evitând produsele rafinate (zahărul şi marea majoritate a uleiurilor de floarea-soarelui se încadrează în această categorie, ca şi unele specialităţi de panificaţie);

◆ *postul în sine*, complet sau parţial;

◆ *reintegrarea alimentară*, respectiv revenirea graduală la alimentaţia normală, pe parcursul unei perioade egale cu aceea a postului.

La începutul postului, în cele mai multe cazuri foamea devine oarecum chinuitoare, dar senzaţia respectivă dispare după 2-3 zile, lăsând locul unei senzaţii de uşurare, un gen de euforie şi o mai mare limpezime a conştiinţei. Pierderea în greutate de la început se atribuie în special eliminării de apă şi de sare. Apoi, pentru fiecare kilogram în minus, corpul pierde aproximativ 310 grame de proteine şi 550 grame de grăsimi. Dacă micşorarea raţiei alimentare a fost respectată în timpul fazei pregătitoare, simptomele secundare (dureri de cap, insomnie, greaţă, ameţeală, iritaţii cutanate, mirosuri corporale, dureri musculare etc.) sunt în general trecătoare.

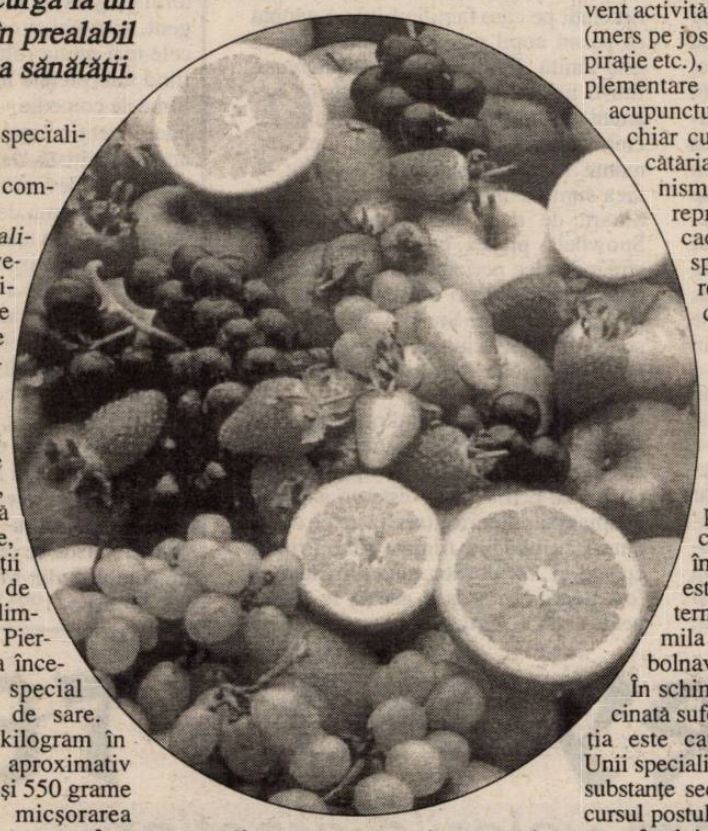

Cum? Cât timp? Unde?

Pentru a determina durata şi tipul postului, unii terapeuţi evaluează în prealabil starea mentală a subiectului, înainte să ia în calcul alţi factori, cum sunt vârsta, sexul, greutatea, forţa vitală, gradul de intoxicare a organismului, severitatea afecţiunilor ş.a.m.d. E bine de reţinut totuşi că în majoritatea cazurilor se recomandă posturi terapeutice de 3-10 zile, până la 3 săptămâni. Uneori, este posibil să se indice întreruperea postului în momentul când organismul s-a eliberat de toxine, stare indicată şi de faptul că limba nu mai este încărcată, urina se limpezeşte, reapare foamea, ceea ce înseamnă că perioada de restricţii alimentare a fost prea lungă, lucru contraindicat persoanelor fără o minimă practică în domeniu.

Dacă în România postul terapeutic stă cu precădere în atenţia nutriţioniştilor, în ţări ca SUA, Canada, Anglia, Australia, există instituţii de sănătate specializate în posturi supervizate, pe aspecte componente: de la infirmier şi medic, până la naturopat şi psiholog. Centrele care nu urmează metoda clasică (post complet cu apă) propun frecvent activităţi fizice de scurtă durată (mers pe jos, yoga, exerciţii de respiraţie etc.), iar altele – metode complementare (masaj, aromaterapie, acupunctură, art-terapie ş.a.) şi chiar cursuri de iniţiere în bucătăria vegetariană şi în igienism. De fapt, toate acestea reprezintă oferte pentru un cadru riguros organizat, specializat, însă perfect realizabile şi la domiciliul pacientului.

Menţiuni speciale

Particularizăm succint ideea de post terapeutic, pentru cazurile copiilor şi ale femeilor însărcinate, unde metoda este puternic contestată. Pe termen scurt, se poate asimila ideea de post la copilul bolnav căruia nu-i este foame. În schimb, pentru femeia însărcinată suferindă de diabet, restricţia este categoric contraindicată. Unii specialişti consideră că anumite substanţe secretate în sânge pe parcursul postului se poate să-i dăuneze grav fătului, dar până acum studiile ştiinţifice nu au depistat asemenea efecte în cazul sarcinilor la femei non-diabetice. Mai mulţi cercetători, care au supervizat posturi de scurtă durată în primele trei luni de sarcină ale unor paciente, nu au înregistrat efecte negative. Totuşi, înaintea pronunţării definitive e nevoie de încă multe alte studii temeinice, deoarece, chiar dacă s-au dovedit efectele pozitive incontestabile ale postului, nu trebuie uitată regula de bază a oricărei terapii: nu se tratează *o boală* anume, ci *un pacient* anume, fiecare caz fiind unic în felul său.

Energizare prin respiraţie

Incompleta satisfacere a nevoii permanente de energie vitală este remarcată mereu de medici şi de pacienţi, deopotrivă, întrucât efectul rămâne acelaşi: îmbolnăvirea. O cauză esenţială a bolilor, care însă de obicei se neglijează, o constituie neutilizarea la capacitate maximă a funcţiilor organelor noastre. Ştim, de pildă, că nu ne folosim decât un mic procent din potenţialul real al creierului, că ne obligăm sistemul digestiv să lucreze deseori haotic (a se vedea hrănirea dezordonată, din punct de vedere al calităţii alimentelor, al cantităţii mâncării, al orelor de masă etc.), că nu respirăm la întreaga capacitate a plămânilor. Datorită colaboratorului nostru Mihai Afteni, v-am prezentat în câteva numere anterioare tipuri de tratamente împotriva fumatului şi metode de respiraţie – toate, subordonate terapiilor complementare, adresarea făcându-se, implicit, şi către nefumători sau fumătorii pasivi. Din aceeaşi sursă, reproducem în continuare un exerciţiu de respiraţie extras din practica înţelepţilor şi care a fost de mare folos pentru toţi cei ce l-au aplicat, întrucât prin el se poate realiza energizarea principalelor organe din corpul uman.

Aşadar, celor ce doresc să-şi întărească energia prin intermediul plămânilor, Mihai Afteni le recomandă exerciţiul următor, care trebuie făcut până la vindecare. (Sperăm că tabelul este suficient de explicit şi deci uşor de înţeles; cifrele indică ritmul pentru fiecare etapă, la care ne vom referi şi mai jos. De exemplu, baza 1 va însemna pentru inimă – să spunem – 3 secunde, 12 reţenţie pe plin, 6 expiraţie.)

După vindecare, pentru echilibrarea organismului, se recomandă efectuarea exerciţiilor de mai sus pentru toate organele, unul după altul, câte 5 minute pentru fiecare. Nu trebuie persistat în efectuarea exerciţiului întăritor pentru plămâni şi după vindecare, deoarece se vor produce dezechilibre în organism – aparent paradoxal – printr-un gen de hiperenergizare a acestor organe. „Reţineţi, spune Mihai Afteni, că uriaşul unei singure puteri este un monstru!"

Revenind la ritmul din tabel, trebuie menţionat că acesta este ritmul fundamental, care face ca energia din aerul inspirat să fie dirijată spre organul corespunzător. În realitate, veţi înmulţi cifrele din tabel cu 3,4,5. Astfel, de exemplu, ritmul pentru plămâni va fi 3-12-6-3 sau 4-16-18-4 ş.a.m.d. Important este ca organismul să nu fie supus unui mare efort. De aceea, veţi începe cu un ritm înmulţit cu 3, iar pe măsură ce organismul „se dă pe brazdă", puteţi folosi un ritm fundamental înmulţit cu 4 etc. Bunul simţ al sănătăţii vă va spune când să faceţi această schimbare, ceea ce înseamnă că nu trebuie să uitaţi o regulă esenţială: orice lucru, întins peste o anumită limită, se rupe.

Organul / Etapa	Inspiraţie	Reţenţie pe plin	Expiraţie	Reţenţie pe vid
Plămâni	1	4	2	1
Ficat	1	1	4	2
Organe digestive	2	1	1	4
Organe de eliminare	4	2	1	1
Inimă	1	4	2	-

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

POLUANŢI ORGANICI DE SINTEZĂ

O ameninţare foarte serioasă la adresa sănătăţii oamenilor şi a mediului o reprezintă grupul de substanţe chimice de sinteză – „poluanţi organici de sinteză" (POPs) – din păcate prea puţin sau deloc cunoscuţi de populaţie. POPs au o toxicitate foarte ridicată, sunt persistenţi în mediul înconjurător, se bio-acumulează în ţesăturile grase ale organismelor vii şi migrează în mod natural, pe distanţe mari, spre zonele reci ale globului.

Cercetătorii fenomenului au descoperit reziduuri de POPs în grăsimea peştilor, dar şi în laptele matern, concentraţiile cele mai ridicate înregistrându-se în regiunile arctice ale planetei. De asemenea, păsările şi mamiferele sălbatice suferă, din aceeaşi cauză, anomalii congenitale, modificări de comportament, disfuncţii ale glandei tiroide, scăderea imunităţii. În ce priveşte populaţia umană, expunerea la POPs se face prin hrană, în cea mai mare parte din cazuri, iar efectele sunt asociate cu declanşarea diabetului, cu apariţia şi dezvoltarea diverselor forme de cancer, a tulburărilor neurocomportamentale, a modificărilor biochimice, a disfuncţiilor sistemului imunitar.

Într-un comunicat recent al Ministerului Sănătăţii şi Familiei, s-a menţionat că şi în România există surse de expunere la POPs, principala filieră identificată fiind reprezentată de unele pesticide – în parte, fabricate pe plan intern, altele importate, pentru utilizarea în agricultură, ceea ce înseamnă transmiterea directă către consumator, prin produsele alimentare provenite din acest domeniu economic. Din unele studii şi statistici, reiese că mortalitatea în urma cancerului la sân, în continuă creştere în ultimele două decenii la noi, este favorizată în mod substanţial de expunerea la POPs. Sinteza acestei grave probleme pare cu atât mai alarmantă, cu cât guvernele unui mare număr de ţări au abordat-o cu toată seriozitatea, încă de acum 10 ani. Din păcate, întâlnirile şi negocierile internaţionale desfăşurate între timp au rămas la stadiul de „punere în temă" asupra stării de fapt, cu accent pe ideea că trebuie să se elaboreze strategii realiste de eliminare a emisiilor POPs şi de adaptare a unor alternative în care deciziile politice ar urma să joace rolul cel mai important. Deocamdată, se pare că totuşi fenomenul proliferează fără prea mari oprelişti, în dauna sănătăţii oamenilor şi a mediului.

Consultaţii parapsihologice

„UMBRA" părintelui dispărut

Emilia VLĂDESCU, colaboratoare binecunoscută a revistei „Magazin", înzestrată cu calităţi extrasenzoriale de excepţie, are o experienţă bogată şi deţine o cazuistică vastă, referitoare la *sănătate, conflicte, evenimente şi fenomene greu de explicat, transformări comportamentale* ş.a.m.d. Dintre acestea, vă vom prezenta detaliat – cu explicaţiile şi exemplele de rigoare – elemente reprezentative pentru viaţa noastră cotidiană.

Dacă în numărul anterior ne-am referit la un aspect anume al crizelor de personalitate manifestate în adolescenţă, în cele ce urmează vom pătrunde mai adânc, ajutaţi de Emilia Vlădescu, într-o fenomenologie mai subtilă, care nu afectează doar trecător individul tânăr (şi nu numai pe acesta). În cazuri cum este cel prezentat mai jos, impactul morţii unui părinte, prin intermediul subconştientului, asupra destinului fiului/fiicei, poate avea urmări toată viaţa, mai ales dacă el este potenţat şi de relaţia subiectului cu celălalt părinte, rămas în viaţă. O asemenea situaţie are implicaţii mult mai vaste decât suntem dispuşi, în principiu, să admitem şi să înţelegem. Psihanaliza a găsit în ele un teritoriu extrem de fertil, dar noi ne vom referi aici la ajutorul nemijlocit, foarte preţios, pe care *parapsihologul* îl poate da în vederea depăşirii conjuncturii nefericite.

* * *

Nu mai constituie un subiect tabu acea „dragoste sufocantă" a părintelui faţă de propriul copil, sentiment ce pare firesc până la un punct, dincolo de care se cade în domeniul patologicului. Este şi graniţa dintre comunicarea raţională şi tăierea oricăror punţi de legătură cu cei din jur: părintele... absolut nu acceptă sfaturi din partea nimănui, pentru a-şi creşte şi a-şi educa sănătos copilul, tot ce face el atinge perfecţiunea, pentru că acţiunile au la bază sentimentul de neînlocuit al celui ce a adus pe lume acel vlăstar. Evident, acest ultim aspect este incontestabil, dar oare este justificată supralicitarea unui amănunt afectiv (golul sufletesc lăsat de dispariţia celuilalt părinte), în numele unei „pedagogii a absenţei"?

Tânăra prezentată la cabinetul Emiliei Vlădescu avea 22 de ani. Cu mulţi ani în urmă, tatăl a murit (ea avea atunci doar 4-5 ani) şi fetiţa a fost crescută de mamă. Aceasta nu o avea decât pe ea şi nu s-a recăsătorit, tocmai în ideea că un eventual nou mariaj ar fi putut avea repercusiuni negative fie asupra copilei, fie asupra relaţiei dintre soţi, fie în ambele sensuri. Relaţia puternic sedimentată în timp între mamă şi fiică este destul de simplu de descris, dar foarte gravă. Femeia, rămasă fără soţ, şi-a revărsat preaplinul afectiv către fetiţă, trăindu-şi viaţa prin aceasta. Paravanul asigurării unei vieţi în care copila „să nu simtă că tatăl a murit" (în realitate, un nonsens!) a ascuns întotdeauna o atenţie maladivă, efectiv sufocantă, faţă de aceasta. Efectul a fost însă contrar celui dorit. Copila, devenită apoi adolescentă şi tânără evoluând spre maturitate, a început să manifeste tot mai frecvent crize de depresie, ce au degenerat într-o bulimie cu forme de manifestare acute: nu mai conta ce şi când anume mânca, a ajuns chiar să fure bani din casă, pentru a-şi cumpăra mâncare. Oarecum surprinzător, faţă de Emilia Vlădescu s-a dovedit perfect conştientă de problemele ei, adăugând observaţia semnificativă: „Mama e tot timpul în spatele meu, tot timpul mă sfătuieşte, vrea să mă ajute şi eu mă simt obligată să găsesc întotdeauna modalitatea de a o mulţumi. Ştiu că ea îşi trăieşte viaţa prin mine, de când a murit tata şi pentru aceasta, eu trebuie să-i răsplătesc dragostea."

În schimb, mama nu s-a arătat deloc receptivă, mai curând deloc pregătită pentru o discuţie cu parapsihologul. Sub acest aspect, Emilia Vlădescu afirmă că foarte importantă în activitatea ei este comunicarea cu pacientul. Există persoane care îi trimit scrisori telegrafice, unele semnate indescifrabil(!) şi care îi cer imposibilul. În cazul semnalat, va trebui muncit foarte mult, în primul rând pentru a intra într-un dialog real cu mama, care consideră că numai fiica ei are probleme. *Consilierea psihologică* îşi are aici rolul de bază, dar ea poate fi sprijinită şi de *consilierea parapsihologică*, pe baza căreia „umbra" părintelui dispărut să nu mai impună relaţiile forţate, exagerate, dintre mamă şi fiică.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi ***Emiliei Vlădescu*** *– psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.*

MUNȚII BUCEGI

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	S	F	I	N	X	U	L	■	I	Z
2	I	A	L	O	M	I	T	A	■	A
3	N	U	I	L	■	T	■	C	O	N
4	A	N	■	O	R	A	L	E	■	O
5	I	A	Z	■	A	R	U	N	C	A
6	A	■	B	A	B	E	■	T	U	G
7	■	M	■	R	I	■	M	A	R	A
8	B	U	S	T	E	A	I	■	C	■
9	O	R	T	O	■	A	R	I	A	N
10	D	E	N	S	U	S	I	A	N	U

ORIZONTAL: 1) Enigmatică „sculptură" în piatra stâncilor, ce se găsește în Bucegi (alături de Babele) – Miros specific. 2) Renumită peșteră din Bucegi. 3) Orhidee – Fructul conifere-lor. 4) Primele informații despre Masivul Bucegi datează din... 1550 când erau arendate pășuni de către râșnoveni (neart.) – Care se transmite prin viu grai. 5) Lac artificial – A azvârli. 6) Geograful Simion Mehedinți nota despre aceste uriașe ciuperci „Stânci ciudate, asemenea unor momâi puse înadins să păzească singurătatea bântuită de viscole" (neart.). Lângă ele se află Sfinxul, asemănător cu un imens cap de om – Tren nemțesc. 7) Unitate de lungime (siglă) – Esență de arin – Roman de Slavici. 8) Localitate de unde telecabina te duce la Babele, iar de aici la Peștera pe o lungime de 2611 m. 9) Element de compunere care înseamnă „drept", „corect" – Adept al arianismului. 10) Autor care în lucrarea sa „Dacia Preistorică" (București 1913) numea vârful Omu „Columna Cerului" căci acesta este un bloc masiv cu 3 fețe.

VERTICAL: 1) Masivul Bucegi este accesibil din orașul... prin intermediul telecabinei care urcă până la cota 2005 m – Localitate din apropierea Brașovului, renumită prin fabricarea de zahăr. 2) Este reprezentată, în Munții Bucegi, de lup, urs, vulpe, cerb, veveriță – Fruct comestibil, negru și lucios, căutat prin pădurile acestui masiv (pl.). 3) Pilit în esență! – Începe zborul! – Satana fără a! 4) Localitate în Mexic – Pâine care servește la împărtășanie. 5) Oricum! – Turbare. 6) Lipsa oricărei amintiri – Avansat... în față. 7) Mult în urmă! – Un capăt de lume! – Nume dat celor două persoane ce se căsătoresc. 8) Specii de plante erbacee decorative ale căror frunze și rădăcini sunt folosite în medicină – Ofertă la piață! 9) Pasăre domestică posesoare a unei cozi în formă de evantai. 10) Cheile... lungi de 1 km, fiind cele mai impunătoare din Bucegi – Negare.

DICȚIONAR: ORTO, STN, NOLO, XM.

PESCARIU ELISABETA – *Timișoara*

SOLUȚIA CAREULUI („Munții Bucegi"): SFINXUL - IZ - IALOMIȚA - A - NUIL - T - CON - AN - ORALA - O - IAZ - ARUNCA - A - BABE - TUG - M - RI - MARA - BUSTENI - C - ORTO - ARIAN - DENSUSIANU.

Verificați-vă cunoștințele
COLUMNA LUI TRAIAN

1. În ce an a fost înălțată Columna lui Traian, la Roma?
2. Ce arhitect a ridicat faimosul monument?
3. Unde și când a murit împăratul Traian a cărui cenușă a fost depusă în soclul Columnei, într-o urnă de aur?
4. Cine a compus muzica operei „Decebal"?
5. Cine a fost directorul revistei „Columna lui Traian", revistă bisăptămânală, politică, economică și literară apărută la București între 1870 și 1883, cu unele întreruperi?
6. Cine a realizat, în 1968, filmul „Columna"?
7. Unde se găsește, în țara noastră, o copie desfășurată a basoreliefurilor Columnei?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Crizantemele fac parte din familia Compositae. 2) Crizantemele sunt originare din Asia. 3) În popor crizantema se numește tufănică sau drumărița. 4) Romanul „Doamna Crizantemă" a fost scris în 1887 de prozatorul francez Pierre Loti (1850-1923). 5) Printre operele pictorului și xilogravorului japonez Hocusai (1780-1849) trebuie amintite și „Crizantemele". 6) Șlagărul anilor 1930-1938 numit „Crizanteme" și interpretat de Titi Botez aparține compozitorului Petre Andreescu (1893-1966). 7) Romanul de aventuri „Crizanteme pentru Erna" a fost scris de Theodor Constantin (1910-1976).

Poșta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 44 al revistei noastre, întrebări cu tema „Vulturul" am primit scrisori de la următoriii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: veșnicii rivali *Mihai Waspusch – București,* pe care îl felicităm pentru rigoarea absolută și *prof Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei,* pe care de asemenea îl felicităm mai ales pentru entuziasmul de care dă dovadă în tot ceea ce întreprinde;

– 6 răspunsuri corecte: *Monica Ionescu – București, Mirela Rădulescu – Iași* și *Marius Cizmaru – Sibiu;*

– 5 răspunsuri corecte: *Viorel Comșa – Ploiești* și *Vasile Dinu - Timișoara.*

Kolea Kureliuc – Măriței Mică. Dumneavoastră rămâneți unul dintre cei mai vechi și mai dragi cititori ai revistei noastre. Ne pare rău că nu suntem întotdeauna pe gustul dumneavoastră.

Tuturor cititorilor noștri le dorim mult succes așteptându-le scrisorile. *(I. Stoica)*

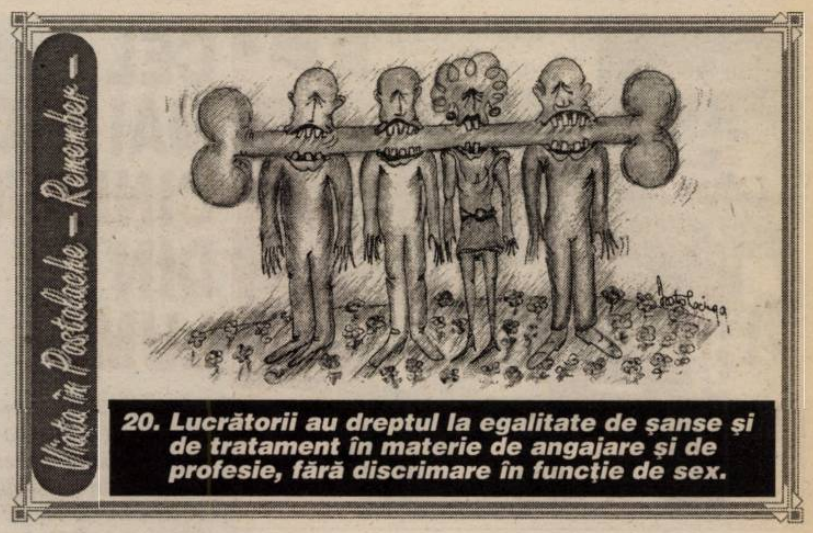

ȘAH

Madsen-Napolitano, 1953

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută și câștigă

DEZLEGARE:
1... Te1 2. Te1 Dd4!! Dd4
3. de1D mat.

© GHEORGHE POPESCU –
maestru F.I.D.E.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Cordyline este o plantă de apartament deosebit de decorativă prin modul cum sunt arcuite frunzele și, mai ales, prin culoarea lor. Florile, deși deosebit de delicate, nu sunt foarte spectaculoase, punctul de atracție al acestei plante rămânând frunzele care, în funcție de «vârstă» și de felul cum captează lumina, pot fi de mai multe culori pe aceeași tulpină. Cele mai tinere, de la vârf, sunt verde crud, eventual bordate cu un fir roșcat, iar cele mature sunt unele stacojii, cu puțin verde pe mijloc, altele mov intens, tivite cu un roșu stins.

CORDYLINE
etalare de culoare și eleganță

Pe măsură ce frunzele de la baza plantei se usucă și capătă aspect de pergament, trebuie îndepărtate. De asemenea când lujerii cresc prea mult în lungime, trebuie rupte vârfurile deoarece Cordyline este cu atât mai spectaculoasă cu cât are o tufă mai bogată. Părțile de vârf obținute după tăiere se pot pune în pământ, chiar la baza tufei din ghiveci (sau, pentru mai multă siguranță, mai întâi în apă), deoarece planta se înmulțește deosebit de ușor. Lăstarii prind rădăcini în scurt timp. Susținută cu o scăriță, poate să capete o ținută înaltă sau, lăsată să crească în voie, planta poate fi așezată în coșuri suspendate, aspectul ei fiind al unui candelabru cu brațe fastuos coborâte spre pământ. După cum, în același ghiveci, se pot planta mai multe Cordyline de mărimi diferite, una fiind ajutată să crească pe înălțime (poate ajunge până la 1 m), iar celelalte fiind dispuse în trepte descrescătoare. Se formează un aranjament deosebit de atrăgător.

(A. Popescu)

Integramă de GHEORGHE POPESCU
„LOGICE"

GIGANȚI / DUC RĂNIȚII CU TARGA	U	MOȘ CE ADOARME / CĂMAȘĂ DE ZALE	E	A SE OȚELI / LIDERI	C	ÎN CADĂ! / A MIZA TOTUL PE O CARTE	A	FRIG STRĂȘNIC / ZBURĂTOR LEGENDAR	G	LEGALĂ / URLETE ANIMALICE	L
B	R	A	H	C	A	R	D	i	E	R	i
NIȘTE ÎNCHIPUIȚI / CREANGĂ	i	R	E	A	L	i	PICIOR DE PANTALON / A-ȘI DA OBOLUL	C	R	A	C
R	A	M	A CIUPI / NAVE-COMERCIALE	P	i	S	C	A	GINA IORGU / SALTURI ATLETICE	G	i
A ÎNVÂRTI / MONEDĂ DIN BALCANI	S	U	C	i	STRÂNGE LA PIEPT / LIVID	C	O	R	S	E	T
L	i	R	A	DORMEZĂ / SETURI DE TIMBRE	P	A	T	FIR / O GURĂ DE APĂ	A	T	A
E	CARBONIZATĂ / A STA ÎN CUMPĂNĂ	A	R	S	A	OUĂ DE PEȘTE / SAU	i	C	R	E	A GÂDILA LA URECHE
U	E	SUSPICIUNI ÎN DRAGOSTE / MÂNĂ	G	E	L	O	Z	i	i	MORAL	F
ÎN DUET! / PLANARE / ÎNVINȘI	Z	B	O	R	DULAP CU ARME / SCOP	R	A	S	T	E	L
B	i	R	U	i	T	i	A JUCA ȘAH / DIN AMOR!	M	U	T	A
FORȚĂ / A FACE MÂNCARE	T	A	R	i	E	CALITATE SUPE-RIOARĂ	M	E	R	i	T
G	Ă	T	i	REGINA SAVANEI	L	E	O	A	i	C	A

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „ARTIFICII"

Orizontal: S - C - L - L - V - M - CATASTROFALA - RANA - ICONAR - BATISTA - SACI - CAS - ALUN - HA - DA - TUR - MILE - CARLIGE - AIA - TICAI - ADAM - LA - OA - URS - CAPI - CART - AICI - RZ - SEICI - AURIE - VARTA - ALIFIE.

SPORT FLASH

Bătrâna Doamnă a umilit Steaua

Camerunezul Njock de la UTA a deschis victoria contra Stelei și Nagy a parafat-o.

Fără suportul financiar (?) și logistic (?) care există la Steaua, UTA a reușit în etapa de sâmbătă, a 12-a, performanța de a se impune într-o partidă în care Pițurcă a arătat din nou că n-are nici o idee de fotbal în cap, în timp ce arădenilor parcă li s-a trezit orgoliul mai vechi intrat în adormire o bună bucată de timp. După cum a jucat, Bătrâna Doamnă vrea să spună că locul 14 e prea jos pentru ea. Iar Steaua – spuneam săptămâna trecută că o victorie chinuită de-a militarilor nu face nici cât un balonaș de oxigen – rămâne la mijlocul clasamentului, exact în vecinătatea Sportului. Un loc care este ecoul degringoladei de la nivelul de comandă al clubului din Ghencea. De când e Steaua, Steauă, nu s-a întâmplat ca după 12 etape echipa să marcheze doar 11 goluri și să primească 12!

Oțelul, tare ca fierul

Ce vă spuneam mai ieri? Că la Dinamo, când vine Cornel Dinu la cârma echipei, se petrece o revigorare, după care urmează, inevitabil, căderea. Mă întrebam doar când se va petrece aceasta. Se pare că un brânci ușor, de început, al căderii, l-a primit Dinu la Galați, unde s-a confruntat cu prima înfrângere de când a revenit, ca nou, la cârma echipei. Cel care a fost ghimpele în călcâiul „câinilor" s-a numit Guriță, un atacant care i-a mâncat sufletul lui Gică Popescu, proaspăt revenit la Dinamo, dar cam trecut. Gică vorbește frumos la televizor, dar și suporterii dinamoviști știu să le zică pe teren. Ei l-au gratulat pe căpitan cu sloganul reiterativ „Gică, Gică, Gică, lasă-ne, lasă-ne, lasă-ne!". E cazul. În clasament, Dinamo a fost depășită de Național și de Poli AEK Timișoara, care, după victoria asupra Ceahlăului, a ajuns pe locul trei.

Băcăuanii s-au bronzat la mare

Un fost jucător foarte bun pare că se descurcă bine și ca antrenor. E vorba de Ilie Dumitrescu, un antrenor tânăr care fără prea multă emfază reușește să facă la Bacău ceea ce și-a propus: să o ridice de pe locul codaș. Venind pe malul mării, la Constanța, FCM a reușit o primă victorie în deplasare, e drept, poate și din cauza „grevei japoneze" pe care au practicat-o jucătorii constănțeni, nemulțumiți pe conducere că le-a blocat primele de joc. Nici antrenorul gazdelor, Hizo, nu e prea iubit pe malul mării, galeria i-a oferit gratis și soluția cea mai bună pentru el: „Întoarce-te la Rapid". Să consemnez revenirea unei mai vechi revelații, Cătălin Cursaru, autor a două dintre cele trei goluri ale băcăuanilor. Dacă joacă bine, Bacăul are șansa de a se ridica în clasament, poate chiar înaintea Sportului. Și chiar că merită!

Rapidul n-a oprit la Bistrița

Toată lumea se aștepta la o înfrângere a liderei, acolo unde nu era învinsă de 7 sezoane. N-a fost așa nici în acest an, dimpotrivă, rapidiștii și-au impus stilul și au învins la un scor de forfait o echipă care nu se comportă deloc rău până acum, vorbesc de Gloria. Astfel, echipa lui Rednic se menține pe prima poziție, aflată la exact 7 puncte de următoare, care acum e Național, asta după ce duminică, pe teren propriu „bancarii" au administrat o bătută sănătoasă piteștenilor.

Nu știu cum să zic, dar săptămâna asta lucrurile au stat parcă mai normal, fără stupize-stupize...

GEORGE CUȘNARENCU

CEL MAI MIC CINEMA DIN LUME

Un inventator englez a avut o idee de-a dreptul trăsnită: aceea de a pune în circulaţie cea mai mică sală de cinematograf din lume. Ea constă dintr-o remorcă amenajată pentru proiecţii cinematografice, este acoperită cu o cortină de culoare roşie şi poate primi înăuntru maximum doi spectatori care doresc să privească în linişte un film.

Karl Lagerfeld A SLĂBIT 42 DE KILE

La cei 64 de ani, celebrul creator de modă Karl Lagerfeld, 1,80 m, se mai poate lăuda cu ceva: după 13 luni de cură de slăbire a ajuns la greutatea de 60 de kilograme, slăbind nu mai puţin de 42 kg! Vorbind despre radicala schimbare de siluetă, cu ocazia lansării cărţii cu titlul „Cel mai bun regim de slăbire", creatorul de la Chanel a recunoscut că a uitat de el în anii 90: „Am fost foarte ocupat, aveam mereu alte priorităţi, colecţii, lansări, case de modă, fotografii, nu mai mă interesa propria persoană." Apoi, la sfârşitul lui 2000, s-a hotărât să schimbe totul din temelii, mobilerul (din secolul al XVIII-lea), colecţia de haine (japoneze) şi apariţia „devenind un ţicnit de 60 de kilograme, greutate necesară pentru noul look". Când îşi aduce aminte de hainele de dinainte, spune că „pantalonii şi cămăşile negre, toate nu erau decât pentru a camufla grăsimea. Ochelarii negri şi evantaiul nu erau decât un zid între mine şi lume".

60 DE ANI CU UN GLONŢ ÎN CAP

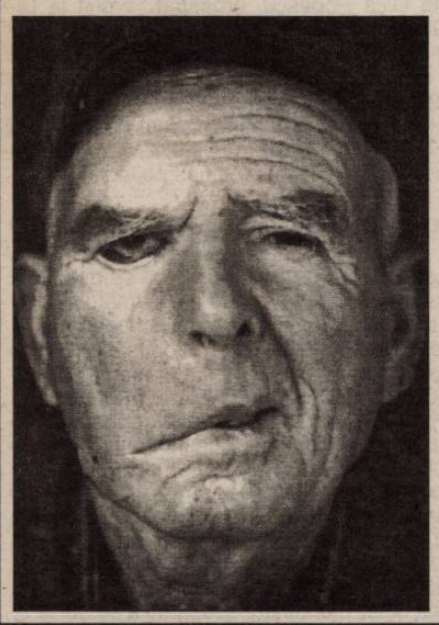

Bulgarul din imagine, în vârstă de 77 de ani, ţine cu tot dinadinsul să intre în Cartea Guinness a Recordurilor cu un record care nu este chiar la îndemâna oricui: de 60 de ani, Kolio Botev trăieşte cu un glonţ în craniu. Glonţul a ajuns acolo nu în timpul războiului, nu la vânătoare, ci dintr-o întâmplare ciudată: în timp ce-şi curăţa arma, aceasta s-a descărcat accidental, glonţul intrându-i în cap, fără să mai iasă de atunci de acolo. Şi omului i-a mai intrat ceva în cap: vrea să fie recunoscut oficial şi să intre în Cartea Recordurilor ca omul care a trăit cel mai mult cu un plumb în cap, aşa că problema operaţiei nu s-a pus niciodată. După câte ştie, recordul este în prezent deţinut de un japonez despre care bulgarul spune că este un junior pe lângă el. Glonţul lui i s-a oprit în zona occipitală stângă în anul 1942.

GISELE, O SCAMĂ PE BLANĂ

În timpul unei prezentări de lenjerie intimă a casei Victoria's Secrets, vinerea trecută la New York, modelul de origine braziliană, Gisele Bunchen (de altfel foarte drăguţă), a fost „atacată" de un grup de trei militante pentru drepturile animalelor care purtau pancarde cu doar trei cuvinte, deloc măgulitoare pentru braziliancă, aşa cum se vede în imagine (traducerea aproximativă, „Gisele, scamă pe blană", cuvântul *scum* însemnând „scamă", dar şi „om de nimic". Şi asta pentru că în urmă cu o lună, frumoasa Gisele a prezentat o colecţie de haine de blană.

COLA MUSULMANĂ

Cu ocazia Ramadamului, pe piaţa musulmană s-a pus în vânzare „Mecca Cola", o versiune „mereu rece" a celei mai răspândite băuturi răcoritoare din lume. Băutura gazoasă a fost creată de directorul postului Radio Mediterana, Taoufik Mathlouthi, şi poartă pe etichetă, în limbile franceză şi engleză, sloganul „Bea angajat", adică nu ca prostul. Pe eticheta sticlei se mai poate citi că 10 la sută din beneficiile nete vor fi vărsate unei clădiri palestiniene, acelaşi procent fiind destinat uneia europene.

Regele mincinoşilor

Cel mai mare mincinos din lume şi-a păstrat titlul pentru al doilea an consecutiv. El a înşirat, într-o cârciumă din nordul Angliei, în faţa unui juriu format din 6 persoane, toate elucubraţiile care i-au trecut prin cap, povestind cum a câştigat o victorie în marele premiu de motociclism de pe insula Man cu o motocicletă care avea un motor de lemn şi cum şi-a permis în timpul cursei să se oprească pentru a cere un sfat pilotului de formula unu Nigel Mansell care-şi plimba câinele. George Kemp, 35 de ani, a reuşit să-l detroneze anul trecut pe deţinătorul titlului, un mincinos pe nume John Graham, care, la rândul lui reuşise, până atunci, să păstreze titlul cinci ani consecutivi. Premiul cel mare a fost invers proporţional cu gogoşile povestite de concurenţi, mai exact 25 de lire sterline, cam 40 de euro, o cravată şi o farfurie de argint care este transmisibilă.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- *Creierul „zombie"*
- *Bomba cu hidrogen, un pas mortal*
- *7 căi pentru a învinge stresul*
- *Taj Mahal, simbolul unei mari iubiri*
- *Clint Eastwood, un cineast fără complexe*
- *Biodansul - arta mişcării pentru sănătate*

HOROSCOP

25 NOIEMBRIE - 1 DECEMBRIE

BERBEC (21.02-20.04): Cel mai interesant aspect al acestei săptămâni este ascensiunea curbei financiare. Până marţi aceasta stagnează, apoi se ridică semeaţă până la un maxim de toată frumuseţea (joi sau vineri). În weekend vă pândeşte o întâlnire parfumată cu o persoană de excepţie.

TAUR (21.04-21.05): Vă obsedează un vis în care nu apăreţi deloc într-o postură favorabilă şi nu ştiţi ce să credeţi despre asta. Din fericire, o întâmplare petrecută la serviciu elucidează problema. Curba financiară stagnează la cote acceptabile, dar are tendinţa de a scădea.

GEMENI (22.05-21.06): Două evenimente fericite vor umple această perioadă. Primul se dsfăşoară luni sau marţi, când veţi primi o consistentă sumă de bani. Cel de-al doilea eveniment vă pândeşte spre finele intervalului, când o surpriză plăcută vine din sânul familiei.

RAC (22.06-22.07): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Relaţia dintre Soare şi Jupiter este una extrem de favorabilă. În consecinţă, veţi lua una sau două decizii profitabile în mediul profesional sau în cel de afaceri. Mici probleme de sănătate pot apărea în weekend.

LEU (23.07-22.08): Nici un nor în constelaţia dv., iar Venus şi Marte vă influenţează pozitiv. Astfel, sunteţi mai seducător ca oricând şi aveţi iniţiative excelente atât în dragoste, cât şi-n domeniul profesional. Despre bani, nimic nou. Deocamdată.

FECIOARA (23.08-21.09): Influenţa lui Saturn se va face simţită spre finele intervalului, atunci când veţi intra pe post de mediator într-o situaţie delicată, în mediul profesional. Atenţie! Curba financiară oscilează periculos şi este posibil să aveţi probleme acute cu banii.

BALANŢA (22.09-22.10): Veţi fi nevoit să plecaţi scurtă vreme la o distanţă medie de oraşul în care locuiţi. Poziţia lui Mercur faţă de Soare indică faptul că aveţi unele necazuri în afaceri sau în relaţiile cu un fost coleg. Curba financiară tinde să scadă sub normal, aşa că fiţi foarte prevăzător.

SCORPION (23.10-21.11): Şoaptele ademenitoare ale unei aventuri galante vă sunt aduse la ureche de către Venus şi Uranus, ceea ce sugerează că primejdiile nu sunt excluse. Un Vărsător sau un Berbec au căzut în farmecele dv., însă povestea nu pare să aibă deznodământul pe care l-aţi dori.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Nici o scamă de nor pe cerul constelaţiei dv. Se pare că veţi avea una dintre cele mai liniştite perioade ale toamnei, când veţi putea medita la situaţia sentimentală şi materială. O întâlnire cu un vechi prieten vă va aduce un plus de vivacitate.

CAPRICORN (21.12-19.01): Soarele şi Luna formează acum o pereche instabilă. Este de aşteptat ca relaţiile dv. amoroase să aibă mult de suferit, iar orgoliile exagerate să deterioreze relaţiile din mediul profesional. Din fericire, spre sfârşitul săptămânii veţi primi bani.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Atenţie la un Capricorn sau la un Taur din anturaj! Este posibil ca viaţa dv. sentimentală să aibă mult de suferit din cauza unui nativ al acestor zodii. Pe de altă parte, curba financiară are o ascensiune galopantă şi probabil că veţi primi o sumă frumuşică de bani.

PEŞTI (19.02-20.03): Soarele este stăpân peste constelaţia dv. şi vă puteţi aştepta numai la lucruri bune. Situaţia profesională are unele meandre, dar în ansamblu se îmbunătăţeşte simţitor. S-ar putea ca, spre sfârşitul intervalului, să primiţi veşti foare bune despre bugetul dv.

Personalităţile săptămânii: *Liviu Rebreanu, Vasile Voiculescu, N.D. Cocea, Paul Zarifopol, Aron Pumnul, Grigore Antipa;* Gaetano Donizetti, Stefan Zweig, Lope de Vega, Tina Turner.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

SERIE NOUĂ - 601 • ANUL XLV • 28 NOIEMBRIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 48 (2351)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Ne trebuie doi ani să învăţăm să vorbim şi întreaga viaţă să învăţăm să tăcem.
(Proverb chinezesc)

Istoria îţi permite s-o violezi, dar numai dacă eşti în stare să-i faci un copil.
(Alexandre Dumas)

Aproape tot ce-şi doresc oamenii săraci se pedepseşte cu închisoarea.
(Louis-Ferdinand Céline)

JFK — Teoria asasinului unic nu mai stă în picioare

22 noiembrie 1963 este ziua în care John Fitzgerald Kennedy, preşedintele în exerciţiu al SUA, a intrat în Dallas zâmbitor, alături de soţia sa Jacqueline, pentru ca apoi să fie împuşcat mortal. La câteva ore după asasinat, aproape bătător la ochi de repede, poliţia a prins „făptaşul": un anume Lee Harvey Oswald care ieşea de la un film. Într-o fotografie făcută la prima conferinţă de presă în care Oswald a apărut, omul părea destul de liniştit şi relaxat pentru un asasin. Mai ales aşa cum avea să fie portretizat de FBI, Oswald era „un om însetat de sânge, răzbunător, care ura SUA şi administraţia americană, fiind un simpatizant comunist". La două zile după arestarea sa, Oswald avea să fie împuşcat de un ins care lucra într-un bar, pe nume Jack Ruby, când ieşea din arestul poliţiei din Dallas. Şi astfel, pe parcursul a două zile şi cu o zi înainte de înmormântarea lui John F. Kennedy, asasinul preşedintelui a fost asasinat. În acest fel ingenios, „afacerea" Kennedy se putea considera închisă. Comisia Warren care a fost desemnată în 1963 să stabilească modul în care a fost ucis preşedintele JFK, a stabilit că Oswald a fost singurul trăgător, unicul asasin. Dar timpul avea să dovedească, fără prea multe dubii, că, departe de a se împământeni, concluzia Comisiei Warren s-a clătinat continuu, fiind astăzi aproape complet depăşită.

(Continuare în pagina a 9-a)

Catastrofă ecologică în Oceanul Atlantic

Prestige rupt în două înainte de a se scufunda

Voluntari îndepărtând pete de titei

Păsări moarte pe plajele galiciene

Săptămâna trecută, petrolierul liberian **Prestige** *a eşuat în largul Oceanului Atlantic, la 250 km de La Coruña (Galicia, Spania), rupându-se în două şi deversând în ocean peste 10.000 tone de ţiţei (După surse* **Greenpeace,** *ar fi vorba despre o cantitate dublă). Această catastrofă ecologică a pus în stare de alarmă toată faţada atlantică europeană, Franţa şi Portugalia simţindu-se la fel de ameninţate de o maree neagră ca şi Spania. Din pricina curenţilor apei şi a vântului din sud-vest, pata de ţiţei a fost împinsă spre coastele galiciene. Până acum, peste 400 km de ţărm stâncos din Galicia, faleze, plaje şi* **rias,** *văi fluviale inundate de mare, tipice peisajului galician, au fost mânjite cu ţiţei. Primele victime vizibile ale catastrofei au fost păsările, câteva duzini fiind descoperite zilnic de către voluntari. Pescuitul, principala resursă economică a Galiciei, a fost interzis între Cap Priorino şi nordul oraşului La Coruña (250 km), tocmai acum în plin sezon de recoltare a fructelor de mare, foarte căutate de sărbătorile Crăciunului. Pagubele pentru Spania se ridică până acum la suma de 43 milioane de euro. Partea proastă este că vasul* **Prestige** *mai avea în rezervoare în jur de 66.000 de tone de ţiţei în momentul în care s-a scufundat. După autorităţile spaniole, nu există însă nici un pericol latent, deoarece ţiţeiul din rezervoarele navei s-a solidificat din cauza presiunii marine şi nu se va împrăştia în apa oceanului. S-ar putea ca în zilele ce vor urma, o expediţie a submarinului* **Nautilius** *să clarifice această problemă, dar, oricum, acest nou accident ecologic repune în discuţie securitatea maritimă şi responsabilităţile în caz de naufragiu, probleme ce s-au discutat marţi la întâlnirea anuală franco-spaniolă de la Málaga.*

Furt de cărţi rare

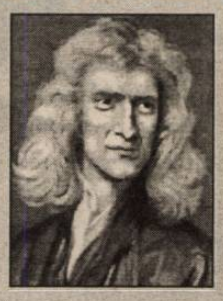

Nu cu mult timp în urmă, din Sankt Petersburg au dispărut două exemplare din ediţia originală a Tratatului în care fizicianul englez Isaac Newton a enunţat legea gravitaţiei universale, în anul 1687. Exemplarele au fost furate din două biblioteci din oraşul rusesc la începutul lunii noiembrie, de doi indivizi care şi-au dus la capăt planul dându-se drept cititori, specialişti în fizică. Săptămâna trecută, făptuitorii, care erau din Saratov, au fost prinşi, pe seama lor fiind pus furtul a patru cărţi rare, printre care şi *Philosophiae Naturalis Principia Mathematica* semnată de Newton. În Tratatul din 1687, care a avut efectul unei bombe în lumea ştiinţifică a vremii, tânărul savant (Newton s-a născut la Woolsthorpe, pe 25 decembrie 1642) descria, de asemenea, cele trei legi ale sale despre mişcarea corpurilor. Sir Isaac Newton a construit, de asemenea, primul telescop cu oglinzi în loc de lentile, în anul 1668, a fost interesat de alchimie, teologie şi misticism, în vreme ce tratatele *Principia...* şi *Optics* sunt considerate printre cele mai reprezentative opere ştiinţifice publicate vreodată de un singur autor. Legenda după care savantului i-a venit în minte legea gravitaţiei în momentul în care i-a căzut un măr în cap a fost lansată de Voltaire care a spus că povestea a fost auzită de el de la o nepoată a lui Newton.

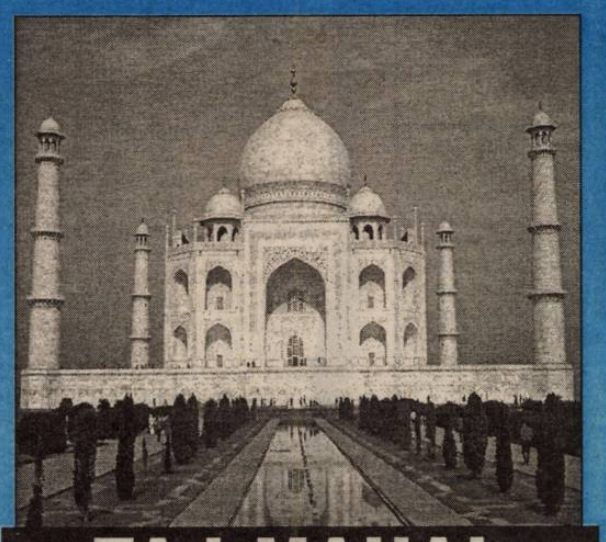

TAJ MAHAL SIMBOLUL UNEI MARI IUBIRI

Femina club

• Şarm şi eleganţă

Dosarele frumuseţii

• Machiaj perfect

Madonna stă aşa de prost cu banii încât a trebuit să împrumute două lire de la clienţii unui restaurant londonez pentru a cumpăra o prăjitură fiicei sale. Partea şi mai proastă este că binefăcătorii nici măcar n-au recunoscut-o pe „artistă".

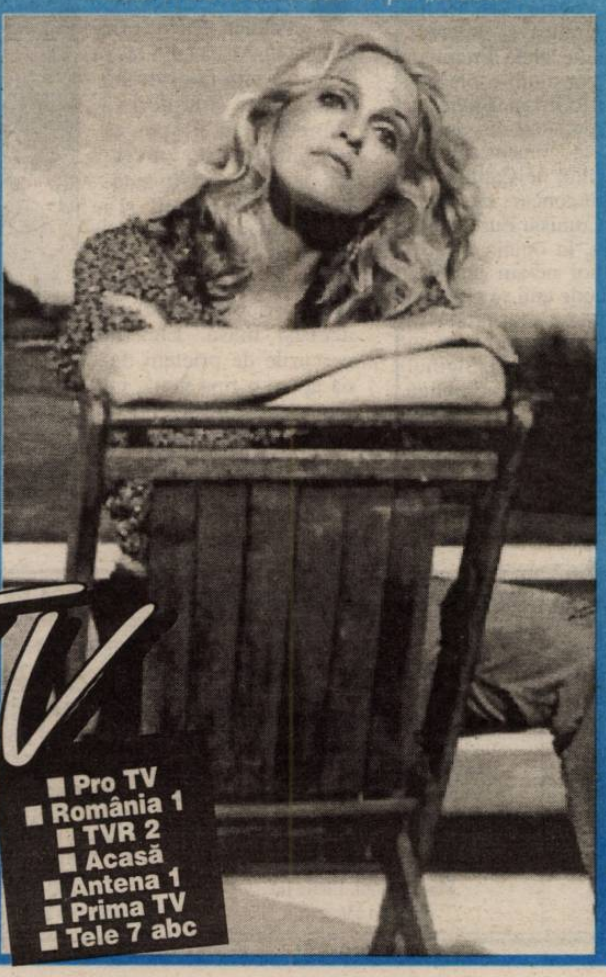

TV

- Pro TV
- România 1
- TVR 2
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

FAPT DIVERS

Britanicii nu-s ruşinoşi. O anchetă, publicată cu ocazia salonului Erotica 2002 care s-a ţinut vineri la Londra, şi care analizează viaţa sexuală a britanicilor, constată că unul din patru bărbaţi de pe insulă simulează clipa maximă a contactului sexual. Dintre cei 2500 de englezi intervievaţi, 23 la sută dintre bărbaţi şi 56 la sută dintre femei au admis că simulează orgasmul. Studiul spulberă şi mitul britanicului pudibond: „orgii, dezmăţ, infidelitate, nimic nu le este străin britanicilor"!

Aisberg uriaş. Un aisberg uriaş a fost detectat săptămâna trecută în Oceanul Atlantic în dreptul oraşului balnear Mar del Plata, la 400 km sud de capitala Argentinei. Masa de gheaţă lungă de 700 m şi lată de aproximativ 50 m a alertat autorităţile navale din zonă după ce a fost descoperită de o barcă de pescuit care a raportat că aisbergul se deplasează cu 1700 m pe oră. Specialiştii consideră că prezenţa blocului de gheaţă la această latitudine este neobişnuită şi poate fi explicată doar prin prezenţa curenţilor marini şi a climei speciale din acest an.

„Căsătorie fantomă". 30 de membri ai familiei au asistat săptămâna trecută la „căsătoria fantomă" a doi tineri decedaţi, o ceremonie tradiţională în Taiwan. Căsătoria dintre Chen Yen-jen, un tânăr de 26 ani, şi Chiang Chia-ling, 21 de ani, a avut loc la morga din localitatea Keelung. Chiang s-a sinucis prin asfixie pe 3 noiembrie, la opt zile după ce iubitul ei a murit de o meningită survenită în urma unei intervenţii dentare, şi a cerut în scrisoarea de adio să fie căsătorită cu iubitul ei după moarte şi să fie îngropată alături de el.

Ghepardul criminal. Un ghepard, eliberat din cuşca sa de către un necunoscut, a omorât zece canguri gri uriaşi originari din estul Australiei, pensionari ai Grădinii Zoologice din Krefeld, Germania. Singurul supravieţuitor al carnajului a fost un pui de 750 grame, care a rămas în buzunarul mamei sale după

moartea acesteia în urma tăieturilor făcute de ghearele felinei.

Biblioteca Judeţeană

divanul galben

OMUL FĂRĂ TRECUT

Festivalul internațional de film DAKINO a debutat luni seară la Sala Palatului cu proiecția filmului regizorului finlandez Aki Kaurismaki, *Omul fără trecut*. Filmul este câștigătorul de la Cannes în acest an, dar calitatea specială a lui este de găsit în altă parte. Lumea marginalizaților, a amărâților de la periferia capitalei Helsinki este pretextul pentru Aki de a vorbi despre solidaritatea umană, despre frumusețea sufletului indiferent de hainele pe care le poartă, despre puterea de a răzbi indiferent cât de jos ai ajuns. În această lume, maxima recompensă pentru un serviciu mărunt este „dacă o să mă vezi căzut cu fața în jos, să mă întorci pe partea ailaltă". O poveste de dragoste lipsită de retorică, cu ușoare tușe rusești, un umor fin și bine dozat, alegerea unor actori la antipodul rețetei Hollywoodului sunt alte calități ale peliculei. Regizorul finlandez reușește performanța artistică de a descoperi în mijlocul unei bălți noroioase acel diamant care dă sens unei opere de artă. Lecție pe care ar putea-o învăța și regizorii noștri, chiar și maestrul Pintilie. Finalul serii a oferit celor 200 de spectatori, care au mai rămas în Sala Palatului, după sfârșitul filmului, prilejul de a asculta în direct formația *Salvation Army Band*, aleasă de Aki Kaurismaki să cânte în filmul *Omul fără trecut*. O muzică finlandeză plăcută la audiție, un rock de calitate, cu un sunet instrumental amintind de anii 70, ceea ce pentru noi, care suntem nevoiți să ascultăm de dimineață până seara *trash, house, rap* și alte „genuri" inepte, a fost o reală plăcere.

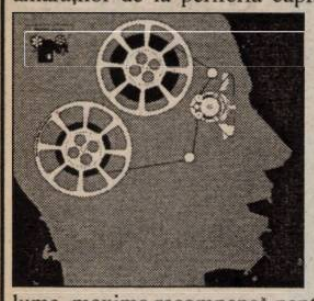

GALA ITC 35, SPECTACOL MULTIMEDIA

Institutul pentru Tehnică de Calcul a deschis ieri, în sala *Auditorium* a Muzeului Național de Artă al României, GALA ITC 35, un spectacol multimedia prilejuit de aniversarea a 35 de ani de la înființarea acestui important institut național. Au fost invitați specialiști și profesori din industria tehnologiei informațiilor din țară și de peste hotare, precum și personalități culturale și științifice care au colaborat cu ITC la câteva dintre cele mai importante producții multimedia din România. E vorba despre realizarea CD-ROM-urilor *Căile Raiului* și *Grădina Valahă, Obiceiuri tradiționale la români*, în colaborare cu Fundația Culturală Română (o producție care a fost prezentată la Washington, la Festivalul de folclor „Smithsonian"), *Eminescu, opere complete*, în colaborare cu Fundația Culturală Libra, pagina *web* a *Muzeului Țăranului Român*, cu grafica și desenele regretatului Horia Bernea și multe altele. Premiera absolută la GALA ITC 35 a constituit-o prezentarea unor imagini de pe CD-ROM-ul *Brâncuși*, realizat cu sprijinul unor personalități din domeniul istoriei artei, un adevărat monument cultural care a primit în acest an „Sigiliul de Calitate" la EUROPRIX, cel mai important concurs multimedia din Europa, organizat de Comisia Europeană. „ITC este, în ultimul deceniu, în opinia mea, o poveste de succes, în care noi ne-am implicat plenar, reușind chiar și acolo unde unii se așteptau mai puțin, și anume în dezvoltarea unor producții culturale pe media electronică, producții care au întrunit aprecierile specialiștilor europeni. Sigiliul de calitate EUROPRIX ne onorează și ne obligă să editâm lucrări multimedia la fel de valoroase în viitor", a spus dl. Grigore Popescu, directorul general al ITC.

GEORGE CUȘNARENCU

Dialog astrologic

MARIA N., București: „...Deși urmăresc de multă vreme această rubrică, nu cred că ați pomenit vreodată despre victimele astrologiei. Eu sunt una dintre aceste victime, pentru că am avut prea mare încredere în spusele unui așa-zis astrolog pe care l-am întâlnit întâmplător la o petrecere (...) Nu eram foarte tânără, aveam 26 de ani când acel om mi-a prezis, doar pe baza datei de naștere, că voi afla fericirea deplină în dragoste după 33 de ani. Eu eram pe atunci deja foarte strâns legată de un bărbat cu multe calități, dar căruia îi cam plăcea să bea. Până atunci nu mă gândisem să rupem relația, dar după ce l-am auzit pe astrolog ne-am despărțit. Am suferit, dar nu prea mult, apoi am dus o viață de «femeie liberă» După ce am împlinit 33 de ani, am început să fiu mai atentă la bărbații care mă plac (...) Iată că am împlinit 38 de ani și nu am reușit să încheg nici o relație serioasă. Pe fostul meu iubit nu știu să-l găsesc și nici dacă e bine să-l caut. Nici pe astrologul de ocazie nu l-am mai văzut, să-i spun vreo două de la obraz... Eu sunt născută la 16 august? Este oare «cariera» mea sentimentală și amoroasă terminată?"

– Stimată doamnă ***Maria,*** am putut cita o mică parte din lunga și impresionanta dv. scrisoare, dar cred că cititorii vor reuși să-și facă o părere corectă asupra necazurilor pe care le-ați avut. Vă mărturisesc faptul că îmi este greu să cred că în perioada despre care vorbiți ați ocolit cu bună știință șansa de a fi protagonista unei iubiri adevărate. Dacă așa stau, totuși, lucrurile, atunci într-adevăr sunteți victima ironiei soartei, căci se pare că v-ați jucat cu propriul destin. Pe de altă parte, sunteți Leoaică și vă caracterizează o fire puternică; sunteți dinamică, plină de inițiativă și poate cam orgolioasă. Așa spune teoria. În aceste condiții, cred că vă este destul de ușor să vă găsiți perechea ca parte dominantă a cuplului. Pentru femeia-Leu, afinitățile se îndreaptă către Berbeci, Lei și Scorpioni; nu vă împăcați deloc cu Taurii și Capricornii. Vă doresc succes de acum încolo și aș dori să-mi mai scrieți despre evoluția vieții dv. sentimentale.

– Stimată doamnă ***Liliana,*** hazardul nu poate ocoli o pseudoștiință, așa cum este astrologia. Neoperând cu legi, ci cu reguli stabilite arbitrar, astrologii experți care au stabilit afinitățile dintre zodii nu au acordat probabilitate maximă concluziilor lor. Îmi permit să spun că potrivirea față de zodiacul chinezesc poate fi pur și simplu rodul întâmplării. Este uimitor cum dumneavoastră vă selectați relațiile sentimentale așa cum vă „indică" acel zodiac asiatic! Mărturisesc faptul că îmi vine greu să cred așa ceva, dar se pare că orice este posibil. Sunt convins că aveți o experiență profitabilă în dragoste, dar cu toate acestea „ghidul" nu este sufletul, ci astrologia de tip chinezesc. Nu-mi rămâne decât să vă urez multă fericire.

LILIANA DUMITRU, Iași: „...Nu-mi explic de ce zodiacul chinezesc mi se potrivește mai bine decât cel obișnuit. Întâmplător am verificat lucrul acesta, doar pentru propriul meu amuzament. Fiind Mistreț, adică Scorpion, am avut relații excelente exact cu persoanele indicate de zodiacul chinezesc, adică cu Oaia (racul) și Iepurele (Pești). Conform zodiacului nostru, ar fi trebuit să am legături foarte bune cu Racul, dar nu s-a întâmplat deloc așa. Dimpotrivă. Un bărbat din zodia Racului a devenit acum câțiva ani cea mai mare povară a vieții mele și de care am scăpat cu mare greutate și sacrificii. Era primul meu soț și cred că și ultimul. Acum prefer să am legături în afara căsătoriei exact cu cine mi-a indicat zodiacul chinezesc. Cum de este posibil așa ceva? Să reprezinte acest aspect faptul că astrologia noastră se mai înșală câte o dată?"

PAULA N., Ploiești: „...Au trecut aproape trei ani fericiți de când sunt alături de un bărbat din Balanță. Eu sunt născută în Scorpion și aș vrea să știu dacă și în continuare va fi la fel (...) Nu mai vreau să vă scriu decât că urmăresc această rubrică pentru că mi se pare echilibrată în ceea ce privește răspunsurile la niște întrebări foarte delicate, care țin mai mult de suflet decât de astrologie. Aștept cu nerăbdare opinia dumneavoastră".

– Dragă ***Paula,*** îți răspund direct că teoria nu precizează ce fel de relații (excelente sau execrabile) sunt într-un cuplu Balanță-Vărsător. Asta nu înseamnă că în viața unui om astrologia nu poate fi prinsă cu mâța în sac, așa cum ți se întâmplă și ție și multor altor persoane care mi-au scris. Concluzia? Previziunile, indiferent de natura lor, au o doză mare de incertitudine, iar atunci când se îndeplinesc, este foarte greu să afirmăm că faptul se datorează lor sau a fost o pură coincidență.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Cum se „agață" o fată?

◆ O fată se agață cu stil dacă vorbim despre fete... decente. O inviți de pildă, la un teatru sau la operă. Uneori, e de ajuns și un simplu, Bună! Ce faci? și restul e floare la ureche. *(Rodica Mihalcea, 17 ani)*

◆ Depinde de persoană. Sunt băieți care fluieră pe stradă după fete, le pun întrebări de prost gust și, incredibil, unele (și nu puține) se lasă agățate. Cel mai simplu e în discoteci, le inviți la dans, le întrebi de una, de alta și dacă fata te place, idila poate începe. *(Cristina, 16 ani)*

◆ Strada oferă atâtea și atâtea prilejuri de a intra în vorbă cu o fată. Dacă se uită la o vitrină o întrebi ce și-ar dori să cumpere sau îi spui că mai încolo e un „magazin de magazin". În autobuz cobori primul și-i întinzi mâna. La o terasă, dacă ai stil (și nu e cu prietenul ei) poți s-o convingi să beți sucul la aceeași masă. Etc. În cercurile de prieteni dacă apare o tipă nouă, nu mai e nevoie de nici o strategie. Poți să-i spui orice. Dacă te place, e ziua ta norocoasă! *(Virgil Zaciu, 17 ani)*

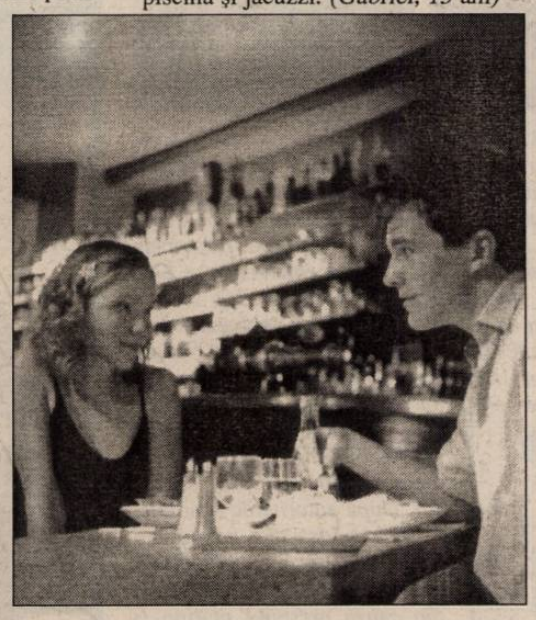

◆ Dacă ești simpatic și cu tupeu, orice metodă dă rezultate. *(Dan, 18 ani)*

◆ Nu-ți trebuie prea mult tact și imaginație. Pur și simplu intri în vorbă cu ele oriunde s-ar afla. Cu cât discuția e mai banală cu atât șansele de a le cuceri sânt mai mari. O fată nu se agață cu citate din Kant și Schopenhauer, ci cu banalități pe care trebuie să le debitezi spontan și cu farmec personal. *(Virgil, 17 ani)*

◆ Trebuie să ai bani, să fii îmbrăcat frumos, să ai o mașină superserioasă, o vilă pe măsură și să fii stilat. Ah, am uitat. Vila să aibă piscină și jacuzzi. *(Gabriel, 15 ani)*

◆ Cred că prin zâmbete, priviri „adânci" și mângâieri ușoare. *(Cristina, 15 ani)*

◆ Dacă arăți ca Banderas, vine ea la tine. *(Corin, 16 ani)*

◆ Întrebarea asta e puțin cam complicată. În primul rând depinde de cum arăți, dacă ai stil de cuceritor, dacă fata intră în joc... Că sunt unele care nu se uită decât de la Adrian Ilie în sus... Eu mă ghidez după metodele clasice, demodate. Îi spun poezii, îi dau bomboane de ciocolată, îi scriu o scrisorică, așa, să se simtă bine când o citește. *(Claudiu Prisăcaru, 16 ani)*

◆ Eu cred că o invitație la un suc e suficientă. *(Andrei, 17 ani)*

◆ Nu știu cum se agață o fată dar nu mi se pare normal să se folosească o astfel de expresie pentru că o fată nu e un obiect. Chiar dacă o folosiți la figurat. *(Adriana, 15 ani)*

◆ În primul rând o întrebi ceva fără importanță ca să-ți faci intrarea. Apoi o inviți la un suc sau o cafea unde discuți serios ca ea. *(Cătălin, 16 ani)*

◆ Depinde de vârstă. Dacă ești major, ai mai multe facilități. Experiență, mașină, bani. Noi, cei minori, n-avem bani, mobile etc. Le aburim cum putem. *(Dorel Vancea, 15 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Arsenalul de seducție al femeilor

Formele corpului feminin îi pun pe jar pe bărbați. Deși bine camuflate, acestea „activează" fantasmele bărbaților care încearcă să-și închipuie ce se ascunde sub vestimentația femeilor. Altfel spus, să le dezbrace din ochi. Foarte multe reprezentante ale sexului frumos își aleg vestimentația în așa fel încât formele lor să iasă cât mai bine în evidență. Pantaloni strânși pe talie, fuste scurte, rochii mulate pe corp și cât mai decoltate etc. Dincolo de aceste „dezvăluiri", femeile dispun de un alt important arsenal de seducție care îi atâță pe bărbați. Buzele machiate în roșu, o culoare cu puternice conotații sexuale, „cu ecou genital" (o expresie folosită de sexologul francez Desmond Morris), părul lung, exprimând suplețe și senzualitate, timbrul plăcut al vocii, râsul, gestica și expresivitatea facială: spontană, grațioasă nuanțată. Un adevărat spectacol mimetic, realizat în special de doi „actori" redutabili, ochii și buzele, care îi fascinează pe bărbați. Cel puțin pe cei care au o minimă sensibilitate estetică. Iată câteva motive în plus care îi determină pe aceștia să facă o serie de sacrificii pentru a le cuceri, pentru a le asigura confort, pentru a le face fericite. *(D.M.)*

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicușor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Misterele lumii noastre anterioare

Creierul „zombie”

Revista New Scientist a folosit sintagma „creierul zombie”! pentru a prezenta performanţa de-a dreptul senzaţională a unei companii de biotehnologie de a păstra ţesuturi cerebrale vii timp de câteva săptămâni, permiţând astfel testarea unor substanţe chimice pe reţele neuronale întregi, nu doar pe celule individuale. „Ceea ce facem noi reprezintă nişte mini-creiere, dezgolite, dacă vreţi, şi montate direct pe un cip”, spune Miro Pastrnak de la Tensor Biosciences, Irvine, California. Industria medicamentelor va putea testa acum direct posibile tratamente pentru o largă gamă de tulburări neurologice, de la Alzheimer la schizofrenie. S-a anunţat de altfel că deja s-ar putea să se fi descoperit tratamentul cel mai eficace al anxiozităţii. Ideea metodei porneşte de la legătura între comportamentul nostru şi activitatea electrică a câtorva miliarde de celule cerebrale. Asupra lor acţionează medicamentele, dar până acum ele nu au putut fi testate decât pe celule individuale, nu pe ansamblul creierului.

O secţiune prin craniul uman ne pune în faţa misterelor profunde ale minţii noastre într-un moment când renasc speranţele că prin simulări în timp real a EEG-urilor putem studia direct funcţionarea creierului nostru

Ce este creierul nostru?

Iată câteva răspunsuri care pot completa o imagine, cum spuneam, departe de a fi completă: ◆ cea mai complexă structură din Universul cunoscut; ◆ singurul organ care nu „stă” niciodată pe tot parcursul vieţii; ◆ cântăreşte 2% din greutatea corporală ◆ foloseşte 20% din energia corpului; ◆ greutatea creierului uman este de aproximativ 1400 grame, faţă de 4,75 grame la cel de gâscă şi 1700 grame la delfin.

Cum poate trăi un mini-creier?

Cercetătorii folosesc o reţea de 64 electrozi pe suprafaţa cip-ului, urmărind activitatea electrică a creierului ca într-o electroencefalogramă (EEG), pentru a „vedea” astfel efectul diferitelor medicamente asupra ţesuturilor. În cele câteva săptămâni cât supravieţuieşte creierul, se pot realiza şi culturi de diferite părţi ale sale pe acelaşi cip, examinându-se şi comunicarea dintre diferitele zone. Ţesuturile sunt prelevate de la şoareci sau şobolani şi menţinute într-o soluţie de fluid cerebral artificial.

Ritmurile naturale

Neurofizicianul Peter Fromherz de la Institutul de Biochimie Max Planck din Martinsried, Germania, care a pus la punct tehnologiile de creştere a neuronilor pe siliciu, afirmă că cipurile ar fi şi mai eficiente dacă ar putea înregistra activitatea neuronilor individuali. Dar, chiar dacă cei 64 de electrozi folosiţi sunt prea depărtaţi între ei pentru a furniza informaţii asupra circuitelor neuronale, ei sunt totuşi suficienţi pentru realizarea EEG-urilor. În plus, s-au dezvoltat tehnici de producere a ritmurilor EEG naturale – a undelor cerebrale – în cipuri. Acestea continuă chiar şi după dispariţia substanţei chimice care le-a produs. Ceea ce face ca noua tehnică să fie extrem de promiţătoare în viitoarele teste ale medicamentelor!

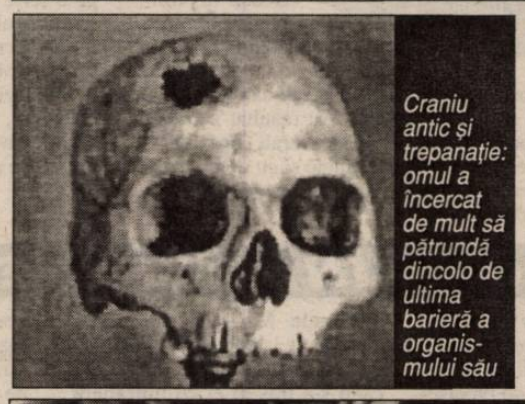

Craniu antic şi trepanaţie: omul a încercat de mult să pătrundă dincolo de ultima barieră a organismului său

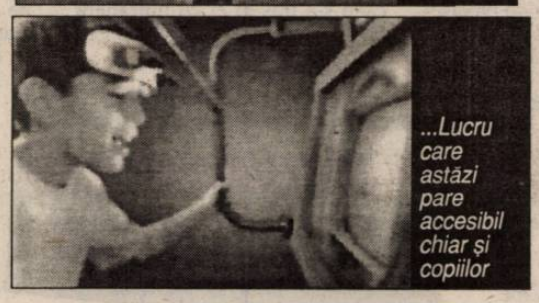

...Lucru care astăzi pare accesibil chiar şi copiilor

Cine suntem noi?

Puteam foarte bine intitula acest ultim capitol „misterul minţii”. Mintea este pusă în legătură cu creierul. Percepţia, învăţarea, memoria, conştiinţa, toate acestea fac parte din minte. Visele, de asemenea. Cum „lucrează” însă mintea, rămâne un mister. Explorarea sa reprezintă ultima frontieră a cercetărilor asupra creierului. De exemplu, este oare real ceea ce vedem? Sunt ochii noştri ferestre de acces direct în lumea exterioară? Nu. Ei nu fac decât să transmită semnale electrice la creier, iar acesta le prelucrează şi le interpretează. Creierul nostru este cel care creează realitatea căreia îi aparţinem. Datând de aproximativ 200 milioane de ani la mamifere, care au adăugat memorie şi emoţii creierului reptilelor, prin dezvoltarea a ceea ce noi avem astăzi sub formă de *sistem limbic*, creierul uman modern a „debutat” acum 1,5 milioane de ani, când şi-a început dezvoltarea sa explozivă. Au crescut straturile exterioare iar cortexul cutat a început să „înveleaşcă” părţile mai vechi. O creştere care a împins în sus oasele craniului, ajungându-se astfel la fruntea înaltă a omului, „loc” unde au putut fi adăpostite zonele unde se efectuează controlul gândirii şi limbajului omenesc. Într-un fel, se poate spune că noi suntem, fiecare, creierul nostru...

MIHAELA DOROBANŢU

Leoaicele preferă „bruneţii”

Această constatare insolită îi aparţine lui Craig Packer, de la Universitatea Minnesota (SUA), care a studiat comportamentul leoaicelor faţă de leii din parcul naţional tanzanian Serengeti. Toate femelele se apropiau, atrase irezistibil, de masculii cu coamă de culoare închisă, în acelaşi timp, ceilalţi masculi, cu coame de nuanţe deschise, îndepărtându-se temători. Cercetătorul a făcut studii în zonă timp de 24 de ani, prelevând probe de sânge de la respectivele sălbăticiuni, analizele relevând un nivel anormal de ridicat al testosteronului, la leii „bruni”. Dar, pe de altă parte, aceştia sufereau mai mult din cauza căldurii, calitatea spermei lor fiind astfel afectată. În comportamentul obişnuit, ei sunt mai agresivi, îşi apără mai bine puii şi „cuceresc” mult mai uşor femelele, însă nu sunt totuşi cei mai buni taţi pentru calitatea generaţiilor de descendenţi.

Stimulator cardiac biologic

Cea mai mare parte a aplicaţiilor terapiei genice se orientau până nu demult către tratarea maladiilor legate de absenţa sau de deficienţele unei gene. O echipă de la Institutul „Johns Hopkins”, din Baltimore (SUA), a utilizat recent genele simpaticului porcuşor de Guineea ca pe o... „trusă de scule”, în scopul realizării primului stimulator cardiac biologic. Animalului i-a fost injectat un virus purtător al genei însărcinate cu modificarea concentraţiei de potasiu al celulelor sale cardiace. După trei-patru zile, şi-au reluat activitatea spontană şi ritmică, normală. Cercetătorii dezvoltă acest procedeu, deoarece fiziologia cardiacă a porcului de Guineea este apropiată de cea a omului. Reuşita experimentelor va constitui o speranţă majoră pentru bolnavii care nu pot „aspira” la un stimulator cardiac electronic, din cauza riscului de infecţii sau a vârstei prea mici pentru un asemenea implant.

Pruncucidere prin nicotină

Nicotina din sângele femeilor însărcinate, fumătoare, poate constitui ulterior un factor de risc în moartea subită a sugarului, principala cauză a mortalităţii infantile în Europa. O echipă complexă de cercetători francezi şi suedezi a descoperit una dintre cauzele fiziologice ale acestui sindrom. Unul din receptorii la acetylcholină, sensibil şi la nicotină, joacă un rol crucial în menţinerea reflexului respirator, mai ales în cazul apneelor din timpul somnului, suspectate de a fi principala cauză a morţilor subite. În mod normal, reacţia reflexă de trezire salvatoare succede aceste frecvente „pauze respiratorii”. Experimentele pe şoareci cu modificări genetice, cărora li s-a eliminat acest receptor, le-au demonstrat cercetătorilor că acest reflex vital era inhibat. Concluzia ar fi că impregnarea sângelui matern cu nicotină, în timpul sarcinii, mărind la fetus numărul receptorilor respectivi, alternează reflexul, condamnându-l pe viitorul sugar să nu mai poată reacţiona la apnee. *(A.N.P.)*

Efectul razelor gamma asupra anemonelor

Pe data de17 octombrie a.c., de pe cosmodromul din Baikonur (Kazahstan), o rachetă rusă a lansat pe orbită laboratorul spaţial *International gamma-ray astrophysics laboratory (Integral)*, care are misiunea de a studia razele gamma din Univers, începând cu anul 2003. Razele gamma sunt produse de evenimentele cele mai violente petrecute în Universul ce ne include şi pe noi, cum sunt exploziile stelare, atragerea materiei către găurile negre ş.a.m.d. Fenomenele respective sunt dificil de observat, tocmai din cauza naturii acestor raze, care traversează materia mult mai uşor decât razele X.

Analizele razelor gamma le vor permite oamenilor de ştiinţă să înţeleagă mai bine felul în care se formează elementele cele mai grele din Univers. Ele le vor oferi şi ocazia studierii obiectelor încărcate cu foarte multă energie şi foarte dense, cum sunt stelele neutronice şi găurile negre rezultate din transformarea supernovelor, aceste stele masive care se „scufundă” în ele însele. De asemenea, astronomii sunt aproape convinşi că vor putea vedea masiva gaură neagră situată chiar în inima Căii Lactee, galaxia noastră. Proiectul contează în egală măsură şi pe observarea pulsaţiilor gamma, flash-uri foarte puternice, capabile să degajeze cantităţi de energie uriaşe şi care ar rezulta din coliziunea a două stele neutronice ori din crearea unei găuri negre.

Satelitul va avea la bord patru instrumente concepute special pentru a ţine sub urmărire razele gamma: radiometrul Ibis, „operator de imagine” însărcinat cu detectarea şi cartografierera surselor de radiaţii gamma, spectrometrul SPI, care va măsura energia acestor surse, ca şi un detector de raze X şi un telescop optic, care vor realiza imagini în lungimile de undă ale razelor X şi ale luminii vizibile.

Integral a fost conceput de Agenţia spaţială europeană (ESA), costul său total ajungând la 545 milioane dolari canadieni. El cântăreşte 4,1 tone, are 5 metri înălţime şi 3,7 metri diametrul. Până în prezent, telescoapele care observau razele gamma nu puteau distinge decât sursele cele mai strălucitoare.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

BABUINII au simţul abstracţiei

Cercetătorii care studiază inteligenţa animală au fost multă vreme convinşi că aceasta s-ar fi dezvoltat gradual, începând cu animalele inferioare şi culminând cu specia umană. În momentul în care genomul omului şi cel al cimpanzeului – socotit a fi cea mai apropiată „rudă” a omului – au fost comparate, geneticienii au constatat că acestea sunt identice în proporţie de 98,7 %. Aşadar cea mai apropiată „rudă” a sa a fost desemnată pentru titlul de cel mai înţelept dintre animale. Unele scene care atestă particularitatea cimpanzeilor de a acţiona în urma unor raţionamente abstracte au devenit familiare: spargerea nucilor de cocos cu ajutorul unei pietre ori a unei bucăţi de lemn sau aruncarea acestor obiecte în cocotieri pentru a-i scutura de fructe etc. O capacitate excepţională de a trata informaţiile din mediul înconjurător, de a rezolva probleme de adaptare, de a răspunde la stimuli, de a acţiona cu o inteligenţă specifică omului. Iată însă că o recentă experienţă realizată de câţiva specialişti de la Centrul de neuroştiinţe cognitive din Marsilia, în care protagonişti au fost doi babuini, a demolat convingerea că cimpanzeii sunt performerii raţionamentelor abstracte. Experimentul (efectuat şi pe subiecţi umani) s-a derulat în felul următor. Pe ecranul unui computer au fost afişate mai multe serii de imagini conţinând câte 16 reprezentări ale unor obiecte (telefon, minge, zaruri etc.) Imaginile conţineau fie obiecte identice (ex: 16 telefoane) fie obiecte diferite. Cu un joystick în mână, babuinii au încercat să-şi demonstreze capacitatea de a conştientiza relaţia simbolică care diferenţia sau unea imaginile, dovedind un uimitor simţ al abstracţiei. Fiecare încercare s-a desfăşurat în două etape. Computerul a afişat o imagine cu obiecte identice sau diferite. După câteva clipe această imagine a dispărut iar pe ecran au fost afişate simultan două imagini reprezentând obiecte identice sau diferite ce nu se regăseau în imaginea anterioară. Babuinii stimulaţi de un ciorchine de banane, trebuiau să selecţioneze cu joystick-ul imaginile care prezentau aceeaşi caracteristică cu (cea) cele din seria dinainte. Adică imaginea cu obiecte identice, dacă cea dinainte conţinea obiecte identice sau imaginea cu obiecte diferite, dacă seria dinainte prezenta o imagine cu obiecte diferite. După 7000 de încercări, babuinii au reuşit această performanţă, dovedind un formidabil simţ al abstracţiei. Ba mai mult, au efectuat acest test de 11 ori mai repede decât „subiecţii” umani care au participat la experiment.

DORIN MĂRAN

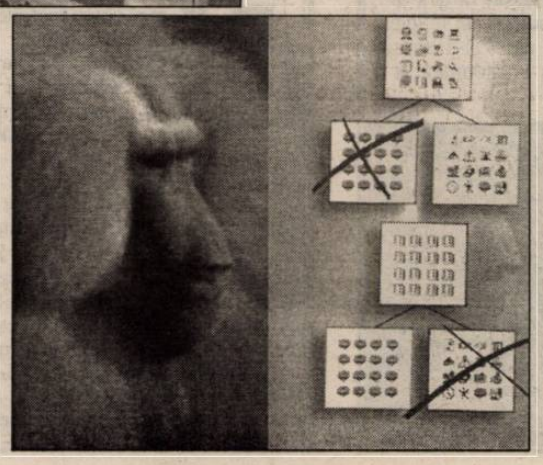

Răpiți de OZN-uri

Nu există explicații raționale mulțumitoare

Care să fie adevărata explicație a fenomenului răpirilor OZN? Profesorul David Jacobs a trecut în revistă în cărțile sale toate explicațiile raționale avansate în acest sens, fără să găsească vreuna satisfăcătoare.

Explicații psihologice?

S-a spus că istoriile despre răpiri sunt *invenții*. Dar un investigator experimentat, care a examinat un mare număr de cazuri, în care se repetă zeci de detalii, adesea nedate publicității, va identifica imediat un caz fabricat. Jacobs respinge și o altă explicație – presupusele *abuzuri* suferite în copilărie – arătând, între altele, că de foarte multe ori părinții îngrijorați sunt cei care aduc copiii la investigatori, pentru poveștile pe care aceștia le spun. Există astfel copii foarte mici, chiar de doi ani, care povestesc despre „omul-ou" care a intrat noaptea pe fereastră și i-a luat la plimbare etc. Nici *contagiunea isterică*, sugerată ca explicație, nu e satisfăcătoare, întrucât aceasta are cu totul alte modele de desfășurare. *Stările din preajma somnului*, deci răpirea ca un soi de vis paradoxal, nu pot explica numeroasele cazuri în care răpirea a avut loc în timp ce victima era perfect trează, nu era obosită, mergea ori conducea o mașină etc.

Halucinațiile sunt și ele scoase din cauză, deoarece ele se compun din imagini văzute anterior de pacient, amestecate cu elemente geometrice etc., or în relatarea victimei unei răpiri apar multe elemente care nu aveau cum să fi fost văzute înainte. La rândul lor, *mitomanii* produc povești cu un caracter foarte individual, pline de detalii care nu se potrivesc cu cele cunoscute ale răpirilor.

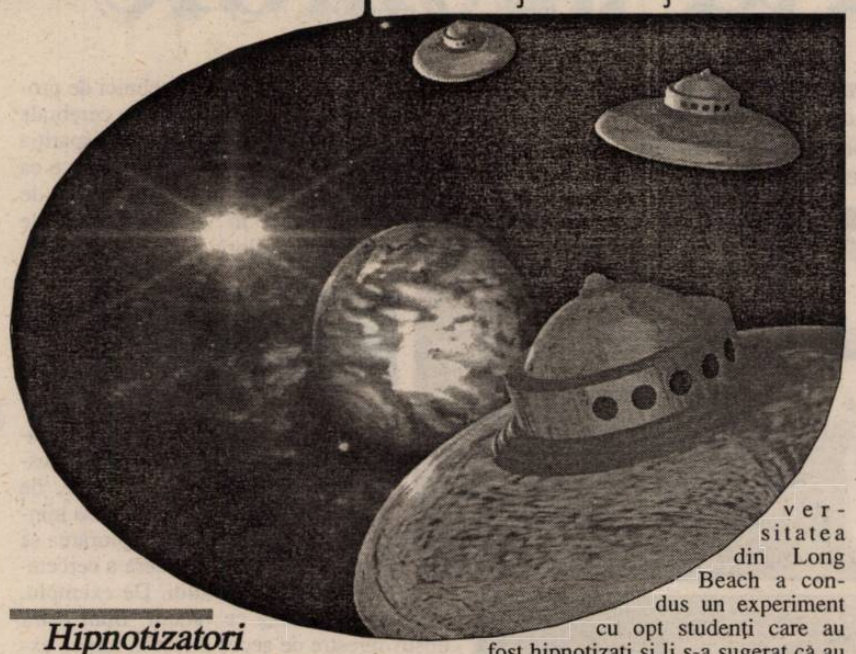

Hipnotizatori incompetenți?

S-a spus că de vină ar fi hipnotizatorii care sugerează, involuntar, anumite detalii. Experiența demonstrează însă că majoritatea martorilor refuză să se lase influențați de hipnotizator. Au existat chiar tentative de a abate deliberat subiecții sub hipnoză de la cele istorisite, dar fără succes. În plus, o bună parte din întâmplările privind răpirile sunt reamintite conștient, ele conținând *aceleași detalii* cu cele readuse în memorie sub hipnoză. Profesorul Alvin Lawson, de la Universitatea din Long Beach a condus un experiment cu opt studenți care au fost hipnotizați și li s-a sugerat că au fost răpiți, fiind apoi rugați să relateze ce li s-a mai întâmplat. Au rezultat istorisiri foarte pitorești, acestea erau însă foarte deosebite unele de altele și cu detalii care nu aveau nici o legătură cu răpirile cunoscute.

Alte explicații?

Se știe că răpirile sunt însoțite adesea de urme fizice: cicatrice, julituri, vânătăi, pierdere de sânge, fenomene ginecologice sau urologice indubitabile. David Jacobs arată că ideea avansată – cum că acestea ar fi „*stigmate*" induse prin autosugestie – nu poate fi acceptată.

S-a spus că cei răpiți ar fi *bolnavi psihici*, iar răpirile fac parte din delirul lor. Este adevărat, uneori nebunii spun că se află în legătură cu Ființe de pe alte planete, dar istorisirile lor sunt inconsistente și incoerente. Dimpotrivă, „adevăraților" răpiți povestesc cu toții un același scenariu, nu confundă nici o clipă fanteziile cu realitatea cotidiană, majoritatea sunt membri productivi și respectați ai societății și nici un test cunoscut nu a descoperit că ar suferi de vreo boală psihică. În același mod, profesorul Jacobs respinge o serie de alte încercări de explicare a fenomenului: liniile de înaltă tensiune ori faliile tectonice care ar induce anumite trăiri în lobul temporal, filmele SF despre invadatori extratereștri, „inconștientul colectiv", trauma nașterii, puterea psihicului care ar fi în stare să creeze obiecte materiale reale etc.

DAN D. FARCAȘ

Porți în spațiul mioritic

ALTARELE MUNȚILOR

Există în Biblie, mai precis în Cartea Judecătorilor (6.25), un erou, pe numele său Ghedeon, căruia Dumnezeu i s-a arătat în vis, dându-i poruncă să distrugă altarul ridicat zeului Baal și în locul acestuia să-l pună pe al Său. Ceea ce Ghedeon a și făcut întocmai. Prin ce misterioasă legătură s-a ajuns ca în Ceahlău să găsim numele de Ghedeon legat de câteva locuri, la fel de speciale și surprinzătoare ca și posibila sursă biblică? Căci există vârful Bâtca Ghedeonului, apoi, nu departe, spre răsărit, izvorăște Pârâul Ghedeonului, care, în continuare, va deveni Izvorul Muntelui. Să fie, cum spuneau acum câțiva ani în ipoteza lor N. și E. Țicleanu, o „încercare de disimulare" a însuși numelui de Kogaion? Să fie vorba efectiv de un altar, căci Piatra Lată din Ghedeon fără prea mare dificultate poate fi imaginată ca reprezentând un altar, dispunând spre apus de un superb amfiteatru natural al versantului estic al Bâtcii Ghedeonului?

Ca să nu mai spunem că avem aici de-a face cu un cuvânt de origine dacică, *bâtca*, și că, așa cum remarcau autorii studiului, dacă numele ar fi fost doar să amintească numele unui călugăr, atunci tradiția locului ar fi cerut să se vorbească despre Bâtca *lui* Ghedeon (tot așa cum avem Peștera *lui* Vucol sau Claia *lui* Miron).

Încă și mai interesant de remarcat este un alt aspect, de obicei neobservat, pentru că ne-am obișnuit prea mult cu legendele și povestirile Ceahlăului: avem aici un senzațional amestec de denumiri dacice și creștine! Adică, pe lângă „dacicile" Bâtca, Brâna, Curmătura, Dochia, Durău, Detunata, Stânile, Lespezi, Piatra, Poiana avem și „creștinele" Toaca, Panaghia, Schitul și încă altele. În nici un alt loc din Carpați nu întâlnim o astfel de împletire de nume dacice și creștine! Și în asemenea număr! Să fi fost toate acestea deloc întâmplătoare și să fi avut un înțeles mult mai adânc? După cum ne arată documentele, la mai puțin de două sute de ani de la cucerirea Daciei de către romani, pe teritoriul ei se instaurează creștinismul. Dincolo deci de o posibilă încercare de „criptare" a numelui Muntelui Sfânt al dacilor ar fi posibil ca să avem de-a face cu un mesaj care, peste timp, să ne transmită un fapt foarte simplu, și anume că sacerdoții lui Zalmoxis (ktistaii) au trecut la slujirea noii religii creștine. Ceea ce ar explica și „ascunderea" datelor despre religia lor mai veche (cum ar fi localizarea Muntelui Sfânt) și despre evenimentul trecerii la creștinism prin intermediul legendei biblice care li s-a părut cea mai potrivită. Evident că cele două religii au coexistat probabil destul timp, un lucru care nu poate surprinde (fost semnalat și de mari personalități, cum a fost Domnul Dimitrie Cantemir, în celebra sa *„Descriptio Moldaviae")* căci se întâlnește și la alte popoare, și în alte vremuri.

MIHAELA DOROBANȚU

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

DEZVĂLUIRI SENZAȚIONALE

Multe lucruri care se petreceau „în spatele cortinei de fier" se bănuiau, chiar dacă nu existau informații extrem de precise și detaliate. Informațiile au fost completate încă de la începutul anilor '90 – unele au confirmat, altele, poate, s-au dezamăgit. Se pare însă că dintre toate aceste știri ale epocii postcomuniste, cele mai spectaculoase au fost de departe cele privind OZN-urile și Luna.

Surprizele dosarelor KGB

Cine nu-și amintește incredibilele aterizări „publice" ale unui OZN la Voronej, în septembrie 1989 ?!? Sute de copii și adulți au văzut nava aterizând și extratereștri uriași sau roboți pitici plecând în plină zi „la plimbare" spre piața centrală, Piața Zavodsk. Câteva mii de oameni au observat discuri uriașe rotindu-se deasupra uzinei nulcearo-electrice și un disc cu diametrul de 100 m atârnând deasupra Comandamentului Apărării Aeriene Sovietice în luna aprilie. Conform dosarelor KGB declasificate, Ministrul maghiar al armatei, Col. (r) Georgë Keleti a informat despre prezența în aceeași perioadă a unei mari aglomerări de OZN deasupra Budapestei și chiar încercări ale unor roboți cu patru picioare de a se urca în avioanele MIG ale ungurilor. Gărzile de la sol au fost îndepărtate cu arma în mână, dar atunci când s-a tras în ei cu mitraliera ET-Roboții înalți de peste 3 m au fugit.

Alarmă în spațiu

Deși se vorbește mai peste tot despre transparență, programele spațiale sovietice abundau în informații care primiseră clasificarea „strict secret". Col. Marina Popovici, de exemplu, din aviația URSS, a prezentat la conferința de la San Francisco, din 1989, fotografii luate de sonda Phobos-2 ale unui obiect lung de 25 km (!) care zbura în vecinătatea lui Phobos, una din „lunile" lui Marte. Modulul lunar *Luna 9*, care a aselenizat în Oceanul Furtunilor (4 februarie 1966), a furnizat spectaculoase imagini 3D ale unui obiect în formă de obelisc, de origine evident artificială. O analiză matematică complexă, exhaustivă, a fotografiilor de către inginerul spațial dr. Alexander Abramov a relevat faptul că era vorba de ruine arheologice! O serie de obeliscuri așezate după o schemă care o reproducea pe cea a piramidelor de la Gizeh, așezate pe o abacă (o veche rețea egipteană cu 49 de pătrate)! Pentru ca dr. S. Ivanov, unul dintre cei mai (re)cunoscuți oameni de știință ruși, să confirme și el că era vorba de structuri artificiale, de origine extraterestră, aranjate după o schemă bine definită de legi geometrice.

Adevărul?

Și dacă nu vă ajung toate acestea, zborul american al Orbiter 2 (20 noiembrie 1966) a confirmat descoperirile sovietice ale momentului. Dr. Ivan T. Sanderson, redactor științific la revista *Argosy*, a analizat fotografiile și a anunțat că structurile cele mai înalte sunt cât o clădire de 15 etaje, iar cele mai mici, cât un copac pipernicit... și mai există încă nenumărate imagini ținute încă secrete, se pare, de către NASA, ceea ce l-a determinat pe un fost astronaut, Dr. Brian O'Leary, citat în cartea *Descoperiri Psihice*, să afirme că secretele care se referă la ET, la controlul minților, la ingineria genetică, propulsia prin antigravitație și altele, pot declanșa un nou Watergate, ceea ce va face ca vechile și teribilele procese cu același nume să constituie, prin comparație, niște simple jocuri de grădiniță...

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.

M/48

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Dominarea viitorului

La ce sunt bune ceara și cocoșul?

Două dintre cele mai vechi metode de ghicire a unor evenimente viitoare sunt *ceromancia* și *alectriomancia*. Prima folosește ceara topită ca „materie primă", iar cea de-a doua „deciziile" unui cocoș.

Istoricii ocultismului spun că ghicitul cu ceară era intens folosit în Imperiul Otoman, mai ales în timpul evului mediu. Dar această tehnică a dispărut abia în secolul XIX. Practic, ghicitoarea topea ceară și o picura într-un vas cu apă sau untdelemn. Apoi, conform cu „știința" sa despre interpretarea formelor obținute astfel, oficianta putea anticipa destinul cuiva. Bucata de ceară era „individualizată" de la un client la altul prin cântarea unor formule magice în care intra numele celui (celei) care apela la ghicitoare. Se spune că formele puteau indica fericirea sau eșecul în dragoste, apariția bolilor, durata vieții. Însă cel mai interesant aspect era ghicirea unui hoț sau criminal; tehnica respectivă era ținută în mare secret, dar i se acorda o mare credibilitate. În Germania și Anglia, prin ceromancie se ghicea sexul copilului ce urma să fie născut.

Alectriomancia (denumire datorată termenului grecesc pentru cocoș) se răspândise în Imperiul Roman sub influență arabă. Cocoșul – de obicei un exemplar impunător – știa să ghicească viitorul prin ciugulirea unei pietricele de o anume culoare. Astăzi pare o glumă, însă se spune că mulți generali romani aveau în preajma lor câte un cocoș pe care-l consultau înaintea luptelor. „Conversația" se făcea cu pietricele depuse pe bucăți de pânză de culori diferite. Indicația înaripatului era coroborată cu felul în care cânta dimineața; stăpânul său era trezit de o slugă înainte de concertul matinal, iar prima impresie a generalului era decisivă: va învinge sau trebuie să amâne cu o zi intrarea în luptă. De asemenea, mari demnitari romani se străduiau să convingă cocoșul să li se așeze pe umăr; dacă pasărea alegea umărul drept, era semn bun, dacă nu, nu mai ieșea din casă în acea zi. Cronicile spun că împăratului roman Vitelius i s-a așezat un cocoș pe umărul stâng. Asistența s-a speriat și apropiații l-au sfătuit să amâne o ciocnire militară cu galii. Dar suveranul nu a vrut să dea crezare sfatului și a fost învins... Amuzante și imposibil de crezut, ceromancia și alectriomancia au fost odată la mare cinste.

PAUL IOAN

Lecţiile trecutului

BOMBA CU HIDROGEN

un pas mortal

Istoria schimbată

„Este o schemă cu totul diferită şi aceasta va schimba cursul istoriei" – a spus soţiei sale matematicianul Stanisław Ulam, acum jumătate de secol, la 1 noiembrie 1952, cu prilejul primului test al bombei cu hidrogen, sau bomba termonucleară – pe scurt, „bomba H". Era a doua oară când omul descătuşa energii nebănuite ale Naturii. Şi, chiar dacă acum exista un precedent, dacă fizicienii ştiau mai mult sau mai puţin la ce să se aştepte, chiar şi ei au fost şocaţi de violenţa reacţiei termonucleare. Ulam a avut dreptate de două ori: era vorba de un proces fizic nou şi istoria lumii avea să nu mai fie niciodată ceea ce fusese.

Nume de cod: Mike

Acesta a fost numele sub care a fost înregistrat testul secret care a avut loc în depărtata insulă Elugelab din Oceanul Pacific. A fost de ajuns o singură clipă pentru ca puterea dezvoltată de bombă să depăşească tot ce însemnase explozia declanşată de Aliaţi în timpul celui de-al Doilea Război Mondial: echivalentul a 10.4 milioane tone de TNT. Mike a produs o sferă de foc cu diametrul de 5 kilometri. Ciuperca, norul exploziei, s-a ridicat în doar un minut şi jumătate la o înălţime de 17 km. După alte 5 minute norul a atins straturile cele mai înalte ale stratosferei – 41 km şi o lăţime de 13 km. „Ar fi putut elimina de pe hartă o întreagă metropolă", spune fizicianul Phil Morrison, care în timpul războiului a lucrat la fabricarea primei bombe atomice la Los Alamos. Insula Elugelab pur şi simplu s-a evaporat. Tot ce a mai rămas din ea este un crater submarin. La proiect au lucrat 11.650 de persoane, dintre care 2.300 de civili – doar 408 dintre ei, se spune, nu au fost iradiaţi...

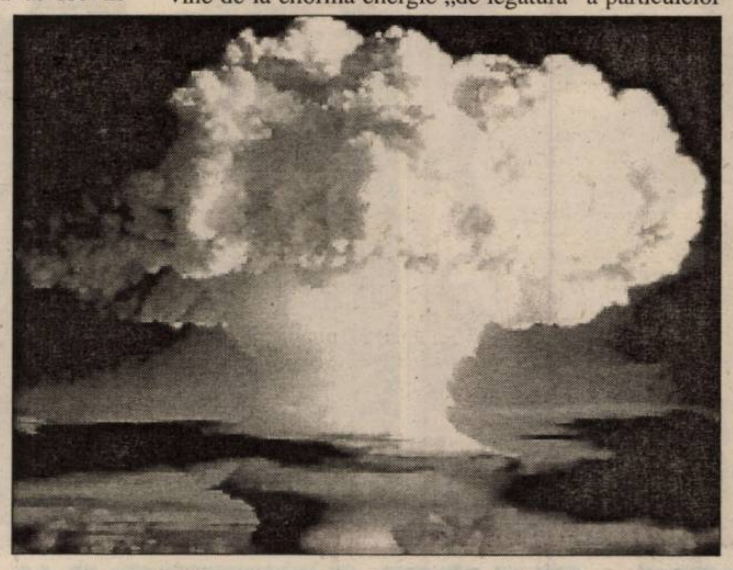

Fuziune!

Noua „schemă" de care vorbea Ulam era cea a fuziunii nucleare: dacă bombele de 15 şi 20 de kilotone de la Hiroshima şi Nagasaki se bazau pe „ruperea" atomilor (fisiunea nucleară), „noua bombă", urmare naturală a celei dintâi, apela la procesul invers, cel de fuziune nucleară, în care nucleele de hidrogen se „unesc" între ele pentru a da naştere nucleelor de heliu. Şi dacă în ambele cazuri puterea distrugătoare provine de la enorma energie „de legătură" a particulelor subatomice care este degajată, în cazul bombei cu fuziune avem de-a face cu un combustibil mult mai uşor şi o eficienţă mai mare, ceea ce o şi face mult mai puternică. Decizia de construire a ei nu a fost însă nici una uşoară şi în nici un caz unanimă. În timpul unei reuniuni istorice care a avut loc la Los Alamos în 1946, mulţi au gândit probabil ca şi Phil Morrison: „un război nuclear a fost de ajuns".

Reacţie în lanţ

Rușii, britanicii, chinezii şi francezii au efectuat rând pe rând propriile teste cu bomba cu hidrogen. Viitorul cursei înarmărilor avea să aparţină însă bombelor atomice mai sofisticate şi în orice caz mai mici decât cei aproape 7 m ai lui Mike – erau bombe care puteau cu uşurinţă să fie montate pe o rachetă obişnuită... Ca şi mulţi fizicieni care au participat la Proiectul Manhattan, Morrison a devenit un asiduu avocat al dezarmării. Oamenii politici au înţeles, aidoma oamenilor de ştiinţă înaintea lor, că „puterea nelimitată nu este de ajuns pentru a te păzi". Testele nucleare cu bomba H au semănat îndoială, mai ales privind retrospectiv cei 50 de ani scurşi de la „evaporarea nucleară" a unei nevinovate insule din Pacific. Mai mult poate ca în alte situaţii, ştiinţa a mers cu un pas prea departe. Ce va urma?

MIHAELA DOROBANŢU

Salvgardarea Moştenirii Mondiale

În noiembrie 2002 s-au împlinit 30 de ani de când UNESCO (Organizaţia Naţiunilor Unite pentru Educaţie, Ştiinţă şi Cultură) a inaugurat lista Patrimoniului Mondial, adoptând tratatul numit World Heritage Convention (Convenţia asupra Moştenirii Universale). Această prestigioasă listă – alcătuită prin aportul fiecărei naţiuni în parte – conţine categoriile: aşezăminte culturale, zone naturale protejate şi ansambluri mixte, cultural-naturale.

Din 1972 şi până-n prezent sunt înscrise în prestigioasa Listă 172 de ţări din cele 192 ale ONU (conform cu datele oferite de „National Geographic", octombrie, 2002). România este prezentă printre naţiunile semnatare ale Convenţiei cu următoarele obiective de interes mondial: *Delta Dunării (rezervaţie a Biosferei din 1990), satele şi bisericile fortificate din Transilvania, mănăstirea Horezu, mănăstirile Moldovei, centrul istoric al Sighişoarei, fortăreţele dacice din Munţii Orăştiei, bisericile din lemn ale Maramureşului (în ordinea prezentării din Lista Patrimoniului Mondial).* Ca obiectiv natural de primă mărime, experţii UNESCO remarcă importanţa covârşitoare a Deltei Dunării; se precizează că acest ecosistem, cel mai valoros al Europei, are peste 300 de specii de păsări, peste 1.150 de soiuri de plante şi numeroase specii de peşti, în cei 5.640 de kilometri pătraţi ai săi. Totodată, Delta noastră este un popas natural major pentru păsările migratoare din emisfera nordică.

Centrul istoric al Sighişoarei

Statistici şi clasamente

Pe harta lumii figurează actualmente 563 de obiective culturale (c), 144 naturale (n) şi 23 cultural-naturale (cn). Dintre continente, pe primul loc se află Europa (289c şi 23n), iar pe ultimul loc se află Australia, care nu are nici un aşezământ cultural de importanţă universală. Cu toată vastitatea sa, Asia este înscrisă cu numai 132 obiective culturale; Africa are 57, America de Nord 48, iar America de Sud are 37. Cele mai multe zone naturale de importanţă universală sunt în Africa (32), dintre care jumătate sunt ameninţate fie de calamităţi naturale, fie de conflicte armate. Unul dintre cele mai periclitate obiective este zona grotelor Tassili din regiunea saharianã a Algeriei, care deţine o sumă extraordinară de picturi rupestre. Un alt site natural de excepţie este considerat a fi Parcul Dinozaurilor din provincia canadiană Alberta, unde au fost descoperite cele mai multe şi mai edificatoare fosile ale „teribilelor reptile".

Scopul Convenţiei asupra Moşterinii Mondiale nu este doar de a înregistra şi analiza obiectivele prezentate de naţiunile semnatare, ci şi de a interveni şi a sprijini cu fonduri ţările care au probleme de salvgardare a comorilor lor universale. Printre succesele de acest fel sunt citate evitarea construirii unei autostrăzi în apropierea marilor piramide egiptene, a unui baraj pe Nil (care i-ar fi afectat profund delta) şi ocrotirea balenelor gri din regiunea de coastă a Mexicului. Şi programele de conservare a sălbăticiei (şi implicit a biodiversităţii) Deltei Dunării sunt susţinute financiar de UNESCO.

De treizeci de ani, generaţiile de astăzi ale planetei se gândesc în comun la moştenirea viitorimii. Dar la generaţiile actuale, din multe alte puncte de vedere, cine se gândeşte?

PAUL IOAN

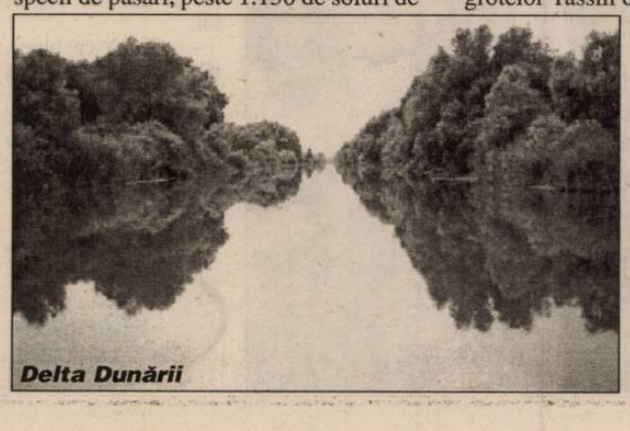

Delta Dunării

Întrebări pline de candoare

De ce sunetul trece prin pereţi şi lumina nu?

Şi sunetul, şi lumina reprezintă – în sens larg – unde, dar sunt de naturi diferite. *Unda sonoră* este o undă *mecanică:* ea e constituită din energie care se propagă făcând să vibreze şi să oscileze moleculele de aer. Tocmai de aceea, în spaţiul cosmic nu există ceea ce numim sunet, deoarece acolo este prezent vidul. (Aviz spectatorilor de filme SF, unde navele intergalactice se deplasează uneori... ambalându-şi zgomotos motoarele!) Când o undă sonoră întâlneşte un zid, moleculele de aer îşi transmit energia către atomii de la suprafaţa acestuia, care la rândul lor „comunică" vibraţia atomilor vecini, până ce respectiva undă sonoră traversează obstacolul solid. Ajunsă de partea cealaltă, se reface procesul invers: atomii suprafeţei opuse transferă energia moleculelor de aer şi unda sonoră îşi urmează drumul spre timpanele noastre.

În cazul *luminii,* este vorba despre o *undă electromagnetică:* un câmp electric şi unul magnetic, care se deplasează împreună în spaţiu. Undele electromagnetice nu au nevoie de un suport material, pentru a se deplasa, motiv pentru care – revenind la spaţiul cosmic – ele pot călători (şi) în vid. Dar, atunci când întâlneşte un zid, unda luminoasă este fie reflectată, fie absorbită de suprafaţa acestuia. Dacă obstacolul nu e gros, o parte din respectiva undă poate chiar să-l traverseze. De fapt, lumina percepută de noi nu reprezintă decât o mică parte din spectrul undelor electromagnetice.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Anatomia secundei

CARUSELUL GALACTIC

În ultima seară de tabără pe fabuloasa insuliţă-universitate „Atlantykron", de pe Dunăre, tinerii astronomi de la clubul sucevean, după ce mi-au arătat un splendid program educaţional pe monitorul PC-ului (aşezat, firește, sub un tufiş), mi-au îndreptat telescopul spre Calea Lactee şi, de deasupra apelor Dunării, de dincolo de atmosferă, din profunzimile genurilor de stele, mi-a lucit în ochi, rece, maiestuoasă şi îndepărtată, mirifica Nebuloasă din Andromeda, vedetă a taberei şi ţinta amorului nestins al miilor de astronomi de pretutindeni. Înfipt cu tălpile pe solul insulei din marele fluviu şi pierzându-mi privirile către adâncul boltei cereşti, am avut atunci revelaţia infinitului dinamic care mă înconjoară: un gigantic amalgam de stele, planete, nebuloase, o supă cosmică fierbând de energii explozive şi un carusel care se răsuceşte şi îşi răsuceşte diversele componente în jurul unor axe născute de gravitaţie, cu fantastica viteză de 200 de kilometri pe secundă!

„Demascată" de Galileo, în 1610, ca un conglomerat de stele pe cer, Calea Laptelui a devenit, de atunci, subiectul preferat de spionaj celest, atât al telescoapelor şi interferometrelor cu care sunt dotaţi astronomii de astăzi, cât şi al satelitului-telescop „Hubble", al cititorului în raze X, „Chondra X-ray Observatory", tot satelit al Terrei, al altor artefacte umane supertehnologizate, prin care ţinem sub observaţie câteva zeci de „găuri negre" şi nu mai puţin de 2,6 milioane de sori, rude cu Soarele nostru. Interesantă şi intrigându-ne, gaura neagră din mijlocul Căii Lactee este unul dintre obiectele „bestiarului" ceresc, care ne dă mult de lucru: strania-i liniște de acum contrastează cu activitatea furibundă, raportată de astronomi cu câtăva vreme în urmă, ridicând probleme specialiştilor – mai ales că pare a fi situată în interiorului unui surprinzător „megatub" de stele şi nebuloase, un cilindru cu înălţimea de 150000 ani-lumină şi diametrul de 15000 ani lumină. Şi toate se învârt, nebuneşte – pur şi simplu, în numele mişcării.

Priveam prin telescopul de pe „Atlantykron" în acea superbă noapte de vară şi mă gândeam că, răsucindu-ne, noi, în jurul acelui misterios centru, cu planeta Pământ şi Soarele nostru, cu o rotaţie cam la fiecare 240 milioane de ani, de la naşterea Terrei şi până astăzi nu am descris, de fapt, decât 20 de rotaţii prin Univers. Şi că, socotind că puzderia de galaxii pe care le percepem prin şi în jurul Căii Lactee, îndepărtându-se constant de noi, dacă peste 150 de miliarde de ani ar fi să ridicăm ochii spre cer, ei bine, cerul ar fi negru şi aproape gol: doar Norii lui Magelan, galaxii apropiate de Calea Laptelui, vor mai sclipi, vag, de pe cerul de smoală al deşertului cosmic, restul materiei aflându-se la distanţe prea mari pentru ca Homo Sapiens din acel viitor să mai perceapă muzica stelelor, cea pe care mi-o cânta, astăvară, Nebuloasa din Andremeda...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Herniile se formează pe corp în punctele mai puţin rezistente. Un organ sau o parte a unui organ ies din cavitatea care le conţine atunci când peretele respectiv se slăbeşte, se rupe şi face o proeminenţă. Tratamentul lor este ştiut: se operează ori se reduc. Hotărârea aparţine medicului iar acesta o ia în funcţie de zona în care este plasată hernia, de vârsta pacientului şi de temerile lui. La vârste adulte, operaţia poate da complicaţii pentru că hernia recidivează, adeseori.

La copii însă hernia se manifestă cu precădere în plica inghinală dreaptă şi se extinde până la vulvă ori la scrot. De regulă, această suferinţă se manifestă la sugari, în principal la băieţi, dar şi la copilul mic.

Drept cauze ale herniei sunt aşadar situaţiile când segmente mobile ale cavităţii abdominale pătrund în spaţii libere prin ruperea peretelui abdominal. O poartă a manifestării herniei poate fi şi inelul ombilical.

Ce este HERNIA?

Dacă presiunea cavităţii abdominale creşte la apăsare sau atunci când copilul plânge ori ţipă, sacul herniar cu conţinut se pune în evidenţă. În astfel de cazuri, este posibil ca datorită disproporţiei dintre orificiu şi conţinut, să se producă strangularea.

Hernia inghinală este existentă încă de la naştere şi aceasta pentru că aşa-numitul canal inghinal este deschis. Este hernia pe care o fac îndeosebi băieţii, deoarece testiculele trebuie să coboare din abdomen în scrot, prin canalul inghinal. Între cauze, există, ce-i drept, şi o predispoziţie ereditară a herniei. La început se observă în centrul plicii inghinale o denivelare. Aceasta se măreşte în timp până când ajunge în scrot. De regulă, sacul herniar conţine sub tegument peritoneul sau o ansă a intestinului subţire, mai rar un segment de colon sau o parte a vezicii.

În herniile banale, bolnavul nu are dureri sau jenă. Când hernia se strangulează, se declanşează dureri mari, greaţă şi stări de vomă. Hernia se palpează şi se vede în plică drept o formaţiune dură, ondulatorie. Atâta timp cât nu se declară strangularea herniară, nu este necesară intervenţia chirurgicală; aceasta poate fi amânată. Când copiii nou-născuţi fac hernie însă, intervenţia este indicată, după vârsta de trei luni.

În hernia ombilicală, denivelarea se evidenţiază în regiunea ombilicului mai ales când sugarul ori nou-născutul plânge.

Cauza o constituie subdezvoltarea ţesutului conjunctiv din inelul ombilical, dar aceasta nu este o hernie autentică, pentru că în regiunea ombilicală nu există sac herniar. Acest gen de hernie se formează în cursul primilor ani şi se retrage de la sine. La copiii mici, vindecarea acestei hernii se face prin încingerea cu un pansament cu plasture.

Dr. VALERIU MANTA

Şarm şi eleganţă

În moda acestei ierni se simte aerul anilor '60. Stilul şi rafinamentul vestimentar fac din orice femeie o seducătoare irezistibilă. Nu vă rămâne decât să alegeţi din modelele alăturate ceea ce vi se potriveşte. Oricum, se menţin în top blănurile şi garniturile din blană, combinaţiile cu piele, dar la fel de puternic este şi curentul „etno".

Pentru părinţi „TONUL FACE MUZICA"

un adevăr despre care adolescenţii... nu au auzit

Un adolescent care răspunde părinţilor pe un ton dezagreabil este o imagine... firească. În acest fel se afirmă noua lor personalitate. Dar, există limite ce trebuie respectate. Oricum responsabilitatea părinţilor este uriaşă mai ales dacă avem în vedere şi rezultatele unor anchete recente ale unor organisme internaţionale, ce nu par deloc liniştitoare. Astfel, la 15 ani, trei fete din zece fumează cu regularitate (aproximativ 10 ţigări pe zi). Este ştiut, între prieteni, adolescenţii folosesc un limbaj grosier. Este o manieră de a se demarca de lumea adulţilor, chiar dacă acasă ştiu să se exprime corect. O anchetă recentă arată că săracia limbajului la adolescenţi le creşte violenţa. Când nu au suficiente cuvinte pentru a se exprima, preferă pumnul.

Revenind la dialogul cu părinţii, trebuie spus că există multe cauze care îi fac irascibili şi îi determină pe adolescenţi adesea „să răspundă". La vârsta lor, insolenţa este legitimă. Ea îi ajută să „ia distanţă" faţă de părinţi. Ei îşi marchează în acest fel noul teritoriu, ne arată că au crescut şi, în consecinţă, trebuie ţinut cont de punctul lor de vedere.

A le răspunde părinţilor este, de asemenea, o manieră de a testa limitele părinţilor, la fel ca atunci când aveau 3 ani erau încăpăţânaţi şi se opuneau la orice.

Schimbările fizice joacă şi ele rolul lor. Copiii dv. au crescut atât de repede încât, fiind mai înalţi vă privesc „de sus". Este o situaţie nouă, care îi fascinează şi îi derutează, în acelaşi timp.

În sfârşit, un adolescent suportă greu frustrările. Ei vor totul, rapid. Această presiune se explică prin faptul că trebuie „să digere" atât de rapid toate schimbările petrecute cu ei.

Cum trebuie să procedeze părinţii pentru a-i face să coboare tonul? În primul rând, ne sfătuieşte psihologul Jacques Arènes, nu trebuie să părem indiferenţi faţă de problemele lor şi să-i ascultăm cu maximă atenţie, oferindu-le şi soluţii.

Păstraţi-vă calmul în dialogurile cu copilul dv. Chiar dacă nu este uşor, este singura manieră de a menţine situaţia sub control. Evitaţi ca discuţia să fie presărată cu insulte. Un adolescent care le-a adresat părinţilor cuvinte jignitoare va fi foarte afectat de acest lucru. Când lucrurile par greu de rezolvat, încercaţi să o faceţi împreună; ambii părinţi trebuie să adopte aceeaşi poziţie. Altfel, adolescentul va profita de diviziunea cuplului.

După ce lucrurile au fost puse la punct, ştergeţi cu buretele incidentul. Nu aveţi nimic de câştigat întreţinând o atmosferă de tensiune şi agresivitate.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

MACHIAJ PERFECT

Când captaţi cu uşurinţă priviri admirative starea dv. de spirit este excelentă, iar siguranţa de sine atinge cote convenabile. Un machiaj perfect, care să vă scoată în evidenţă calităţile, estompând eventualele imperfecţiuni, nu poate decât să vă ajute.

Pentru un ten impecabil şi un machiaj reuşit aplicarea ***fondului de ten*** este foarte importantă. Şi aceasta pentru că fondul de ten maschează micile neregularităţi ale feţei şi conferă prospeţime tenului. Nuanţa fondului de ten trebuie să fie apropiată de culoarea tenului, pentru ca machiajul să aibă un aspect natural. Fondurile de ten cremoase sunt recomandate pentru pielea uscată, iar în cazul unui ten cu porii dilataţi este utilă pudra compactă.

Nu uitaţi atenuarea cearcănelor şi ascunderea iritaţiilor tenului cu ajutorul batoanelor corectoare. Pentru a aplica fondul de ten mai bine, folosiţi un bureţel moale, umezit. Dacă aveţi nasul prea lat, folosiţi un mic truc: puneţi puţin fond de ten mai închis în stânga şi în dreapta bazei nasului, întindeţi-l şi nasul va părea mai îngust. Peste fondul de ten aplicaţi pudra cu o pensulă deasă.

Fardul de obraz, aplicat pe pomeţi, la jumătatea frunţii şi pe bărbie dă strălucire machiajului.

Fardurile de pleoape vă ajută să aveţi o privire mai profundă, iar ***rimelul*** dă volum şi furmuseţe genelor. Pentru pleoape se recomandă să folosiţi două nuanţe de fard asemănătoare, una mai închisă, cealaltă mai deschisă. Cea deschisă „limpezeşte" privirea, iar cea închisă îi conferă mai multă intensitate.

Buzele corect conturate şi rujate sunt extrem de senzuale. Nu uitaţi acest amănunt când alegeţi culoarea creionului pentru contur şi nuanţa rujului. Cu ajutorul creionului puteţi corecta forma buzelor. Evitaţi machiajul strident. Nu uitaţi că între seducţie şi stridenţă nu este semnul egalităţii.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 48 Valabil până pe data de: 5 DECEMBRIE 2002

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**

Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31

Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Redăm alte reţete sugerate de cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Supă cu găluşte de cartofi

Găluşte: *250 g cartofi, 1 ou, 1 lingură făină, 1 lingură unt proaspăt, sare, piper.*

Se fierb cartofii, se curăţă de coajă şi se trec prin maşina de tocat sau pe răzătoare. Se freacă untul, se adaugă oul, făina, sarea, puţin piper şi se amestecă cu cartofii. Se formează găluştele cu mâna, se dau uşor prin făină, se pun la fiert în apă clocotită; în 10 minute sunt gata. Se scurg, se pun în castron, iar deasupra se toarnă supa.

Pizza picantă

Pentru aluat: *400 g făină, 150 g margarină, 1 ou, 2-3 linguri apă, ½ linguriţă sare, 1 lingură ulei.*

Pentru umplutură: *500 g roşii, 250 g ceapă, 20 măsline negre, 2 cutii fileuri de ansoa, 5 linguri ulei, cimbru, 1 frunză de dafin, sare, piper.*

Se prepară mai întâi aluatul fraged şi se lasă la rece. Se iau 400 g roşii curăţate de coajă şi 200 g ceapă, se taie mărunt, se înăbuşă cu 3 linguri de ulei şi se fierb până devin un pireu destul de consistent, la care se adaugă foaia de dafin, sare şi piper după gust. Cele 2-3 roşii şi ceapa rămasă (din cantitatea totală) curăţate şi spălate, se taie rondele foarte subţiri, se pun într-o farfurie, se stropesc cu două linguri de ulei şi se lasă pentru decorare. Se ia o formă, se unge abundent, se presară cu făină şi se lasă deoparte. Din aluat se întinde o foaie, atât cât să acopere fundul tăvii şi 2/3 din laturile formei şi se înţeapă în câteva locuri cu furculiţa. Se toarnă pireul obţinut din ceapă şi roşii şi se decorează cu felii de ceapă şi roşii păstrate separat. Deasupra se pun măslinele fără sâmburi şi fileurile de ansoa. Se presară cu cimbru tăiat foarte mărunt. Pizza astfel pregătită se introduce în cuptorul încălzit, la foc potrivit. După 30 de minute preparatul se poate servi.

Şalău cu smântână

1 kg şalău, 300 g smântână, 150 g caşcaval, 1 lingură făină, sare.

Facultativ: *20-30 g unt.*

Şalăului curăţat, spălat şi fiert în apă cu sare i se îndepărtează oasele. Se pune într-o tavă unsă presărând caşcaval mărunţit (sau brânză de oi). Deasupra se toarnă smântâna amestecată cu o lingură de făină. Se dă la cuptor şi când este gata se serveşte fierbinte. Eventual se poate adăuga unt deasupra.

Marinată

1 kg cod, 3 linguri făină, 1 lingură bulion, 2 linguriţe oţet, 1 linguriţă zahăr, ½ linguriţă muştar, 4-5 cepe, piper, sare.

Codul se taie felii, apoi se spală şi se lasă să se dezgheţe. Separat, cepele tăiate pescăreşte se călesc, se adaugă bulion, puţin zahăr, muştar, oţet, sare şi piper. Feliile de cod se dau prin făină şi se prăjesc în tigaia în care s-a pregătit compoziţia arătată. Preparatul se dă la cuptor.

Tort din biscuiţi

¼ kg biscuiţi, 100 g zahăr, 80 g unt, 1 linguriţă cu vârf cacao, 2 linguriţe cicoare.

Facultativ: *fructe glasate.*

Cicoarea se pune la fiert şi se strecoară. După ce s-a răcit se moaie în acest lichid biscuiţii, care apoi sunt puşi să se scurgă pe o sită. Jumătate din ei se aşază pe un platou în care vor fi serviţi, iar pe deasupra se ung cu cremă făcută din cacao, unt şi zahăr (frecată până devine omogenă). Se aşază din nou un rând de biscuiţi, peste care se pune restul de cremă. Ca ornament pot fi folosite fructe glasate.

Remedii naturale

INHALAŢII CONTRA VIROZELOR

Inhalarea aburilor încărcaţi cu principiile active ale unor plante este un remediu bun de alungat răcelile şi gripele. Metoda este simplă: o infuzie sau un decoct din plante, foarte fierbinte, se pune într-un vas deasupra căruia se ţine capul aplecat, acoperit cu un prosop. Aburii se inspiră.

- Inhalaţii cu *busuioc* şi *chimen* – 2 linguriţe de amestec de plante la o inhalaţie; se fac două inhalaţii pe zi, una seara la culcare. Ajută în gripe şi adenoviroze.
- Inhalaţii cu *fructe de ienupăr* – 2 linguriţe de fructe la o inhalaţie. Înlătură guturaiul.
- Inhalaţii cu *ulei de ienupăr* sau *ulei de isop* – se toarnă câteva picături într-un vas cu apă fierbinte şi se inspiră adânc. Se pot face 2-3 proceduri pe zi. Calmează efectele bronşitei.
- Inhalaţii cu *ulei de brad, molid* sau *pin* – 2-3 „reprize" pe zi reglează respiraţia astmaticilor.
- Inhalaţii cu *flori de soc* – 2-3 linguriţe de plantă se pun într-un vas cu apă în clocot: se fac 2-3 inhalaţii pe zi, împotriva guturaiului.

LEGUME-MEDICAMENT

Prazul. Bogat în vitaminele B şi C, precum şi în fier, calciu, fosfor, magneziu, sodiu, potasiu, mangan, sulf şi siliciu, prazul este un aliment preţios pentru sănătate. Se poate consuma ca atare sau sub formă de suc, după cum se poate folosi ca remediu de uz extern, sub formă de cataplasme. Are capacitatea *de a tonifica sistemul nervos, de a combate anemia, dispepsia şi ateroscleroza.* Este totodată un foarte eficient *laxativ şi diuretic,* motiv pentru care se recomandă în *gută, afecţiuni urinare, insuficienţă renală, ateroscleroză, prostatită, arterită, reumatism, obezitate şi acnee.* Rădăcinile de praz pisate, combinate cu lapte, sunt un remediu contra *viermilor intestinali.*

Diabeticii pot apela la o reţetă care constă din 30 g de rădăcini macerate 10 zile într-un litru de vin alb; se bea un pahar de 100 ml în fiecare dimineaţă. *Abcesele şi furunculele* colectează şi se vindecă mai uşor dacă sunt oblojite cu un amestec de suc de praz cu lapte (în proporţie de 1 la 3) în care se adaugă miez de pâine sau făină de secară. Se aplică sub formă de cataplasme călduţe.

7 căi pentru a învinge STRESUL

Stresul suportat pe perioade lungi de timp poate duce la apariţia de boli fizice şi psihice, susţin medicii. Ca să nu ne numărăm printre victimele stresului, ideal ar fi să ne ţinem departe de acest factor de risc pentru sănătate. Numai că acest lucru este aproape imposibil deoarece stresul poate fi provocat de mulţi factori, deseori fiind legat chiar de schimbările importante din viaţa fiecăruia. Iar schimbările pot fi evenimente pe care le considerăm fericite – căsătoria, un loc mai bun de muncă, o călătorie... – sau nefericite – moartea unei persoane dragi, divorţ, pierderea locului de muncă etc. În cele din urmă, indiferent de factorul de stres, reacţia este de anxietate, îngrijorare, teamă, tensiune iar aceasta nu se manifestă doar în plan mental. Sub stres, organismul eliberează „mesageri" de natură chimică, ce produc perturbări ale funcţiilor normale: de exemplu, pulsul devine mai rapid, ritmul respiraţiei creşte şi el, gura pare uscată. Aceste modificări pregătesc de fapt organismul pentru atitudinea de „luptă sau retragere", atitudini de pe urma cărora poate fi învingător sau învins.

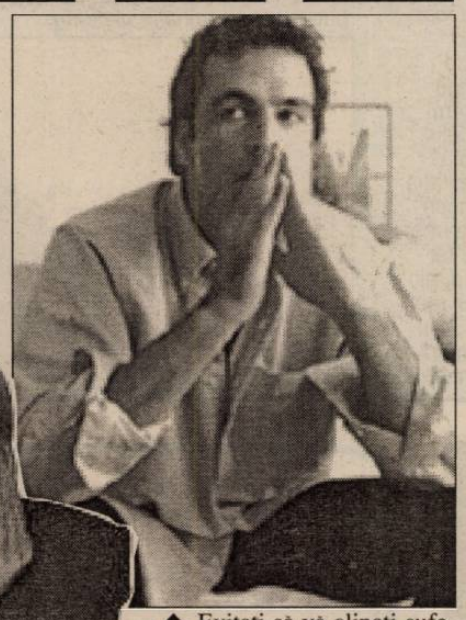

Simptomele cauzate de stres

Când stresul copleşeşte organismul, semnele sunt clare şi se manifestă din punct de vedere fizic, psihic şi comportamental. Care sunt acestea?

Fizic: dureri de cap, senzaţia de uscăciune a gâtului, dureri în piept, greutate la respiraţie, bătăi puternice de inimă, creşterea tensiunii arteriale, dureri musculare, indigestie, constipaţie sau diaree, transpiraţii abundente, oboseală, insomnie, îmbolnăviri frecvente.

Psihic: anxietate, iritabilitate, presentimente funeste, depresie nervoasă, gândire înceată, senzaţia de neajutorare, de lipsă de preţuire, de lipsă de sens, tristeţe, tendinţă de însingurare, hipersensibilitate, apatie.

Comportamental: abuz alimentar sau lipsa poftei de mâncare, predispoziţie pentru certuri, fumat excesiv, consum excesiv de alcool, interiorizare sau izolare, neglijarea sau amânarea responsabilităţilor, diminuarea performanţelor şcolare, profesionale sau de orice alt ordin, neglijarea aspectului fizic.

Cum diminuăm stresul?

Punând în practică „7 porunci" ale psihologilor:

- Învăţaţi câteva tehnici de relaxare (musculară, de respiraţie) care vă pot ajuta să scăpaţi de tensiune. Ce trebuie să urmăriţi este să scădeţi ritmul cardiac, tensiunea arterială şi să detensionaţi musculatura.
- Planificaţi-vă munca şi celelalte obligaţii din aproape în aproape, urmărind să îndepliniţi pe rând sarcinile, în funcţie de priorităţi.
- Fiţi realist şi alegeţi-vă ţeluri pe care apreciaţi că le puteţi atinge.
- Învăţaţi să faceţi faţă enervării şi să vă exprimaţi furia după ce număraţi în gând până la 10, ca să vă mai calmaţi şi să reacţionaţi într-o manieră rezonabilă şi mai eficientă.
- Oferiţi-vă câte o scurtă vacanţă (măcar sfârşitul de săptămână), ieşirea din rutina cotidiană şi schimbarea de decor permiţându-vă să vedeţi lucrurile dintr-o altă perspectivă.
- Evitaţi să vă alinaţi suferinţa provocată de stres prin automedicaţie, fumat excesiv sau consum iraţional de alcool. Aceste metode constituie doar un refugiu din faţa problemelor, nu o rezolvare.
- Dormiţi suficient, faceţi mişcare şi consumaţi alimente hrănitoare. Excesul de energie negativă generată de stres va fi îndepărtat, iar corpul astfel întreţinut va ajuta la rândul lui mintea.

O definiţie la îndemâna oricui

Prima descriere medicală a stresului datează din 1936, şi aparţine canadianului Hans Seyle.

Printre numeroasele definiţii ale stresului se numără cea formulată în 1984 aproape identic (deşi întâmplător) de către americanii Lazarus şi Folkman: o relaţie între individ şi mediul în care trăieşte, resimţită de persoana respectivă ca fiind excesivă, peste resursele sale de a-i face faţă şi care îi ameninţă starea de bine. Ceea ce înseamnă că stresul are o componentă subiectivă: o situaţie percepută de un individ ca fiind extrem de stresantă pentru altul poate fi acceptabilă...

Scara şocurilor emoţionale

Doi cercetători americani – sociolog şi psihiatru – au stabilit o scară (de la 1 la 100) a şocurilor emoţionale în măsură să provoace stresul şi implicit diferite boli.

- Pierderea unui copil - 100
- Moartea unuia dintre soţi - 85
- Accident, boală, întreruperea unei sarcini – 53
- Căsătorie – 50
- Sarcina (începând cu trimestrul II) - 40
- Schimbarea profesiunii sau a locului de muncă – 39
- Moartea unui prieten apropiat – 37
- Cearta conjugală – 35
- Un mare succes profesional – 28
- Schimbarea locuinţei – 20
- Cura de slăbire – 14
- Vacanţa, concediul –13

CÂND INIMA SPUNE STOP

Potrivit rezultatelor unui studiu finlandez realizat de un grup de cercetători de la Finnish Institute of Occupational Health din Helsinki, stresul legat de profesie şi de locul de muncă ar dubla riscul de deces prin maladii cardiace. Cercetarea s-a realizat pe un număr de 812 persoane (545 bărbaţi şi 267 femei) a căror stare de sănătate a fost analizată pe baza evidenţelor medicale de acum 25 de ani până în prezent. Subiecţii aleşi au fost de la simpli angajaţi până la şefi de servicii şi directori. Pornind de la examene clinice şi interogatorii, autorii studiului au măsurat tensiunea arterială, rata colesterolului şi indicele masei corporale ale fiecărei persoane. De asemenea, au evaluat gradul lor de stres pe baza unui chestionar la care trebuiau să răspundă. Medicii au constatat că tensiunea generată de muncă (definită pe de-o parte de o exigenţă foarte crescută faţă de rezultate iar pe de alta de deficienţe privind organizarea activităţii de către factorii responsabili, precum şi de insuficienta recunoaştere din partea conducerii întreprinderii a meritelor personale) multiplică de două ori riscul de deces prin maladii cardiace. De asemenea, stresul legat de muncă este un factor agravant pentru hipercolesterolemie.

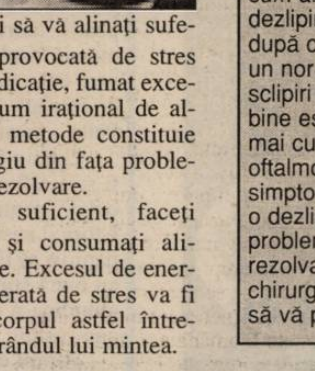

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

OANA PREDA din Bucureşti. Substanţa gelatinoasă din spatele cristalinului (corpul vitros) este susţinută şi distribuită uniform în interiorul globului ocular de o reţea fibroasă. Pe măsură însă ce înaintaţi în vârstă, fibrele devin mai groase şi

Senzaţia de „nisip în ochi"

se adună în mănunchiuri, dând senzaţia unor grăunţe de nisip, scame, firişoare care se mişcă în interiorul şi în afara câmpului vizual. Punctele mobile, care apar gradat şi apoi de-a lungul timpului devin din ce în ce mai puţin perceptibile, sunt de obicei fără gravitate şi nu necesită tratament. În schimb, punctele mobile care apar brusc pot fi semnul unei afecţiuni oftalmologice mai grave, cum ar fi hemoragia sau dezlipirea de retină. Dacă, după cum spuneţi, vedeţi un nor de pete însoţite de sclipiri luminoase, cel mai bine este să consultaţi cât mai curând un specialist oftalmolog. Aceste simptome pot fi cauzate de o dezlipire de retină, problemă care se poate rezolva prin intervenţie chirurgicală. Altfel riscaţi să vă pierdeţi vederea.

A se potoli sau... a se trata!?

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Corespondentul nostru, dl. Cornel din Bucureşti, în vârstă de 50 ani, ne spune că la vârsta dumneaului s-a gândit că ar trebui poate „să se potolească, cel puţin după cum i-au spus prietenii". Dar: „nu văd un motiv de a renunţa la viaţa sexuală. Unele, «inconveniente» persistă, iar altele chiar s-au accentuat. Când «reuşesc», mă lovesc de faptul că... rezist foarte puţin. Când nu reuşesc... este o adevărată tragedie. Ce să fac? Să recurg la viagra? Există cărţi sau lucrări de sepcialitate pe care le-aş putea citi şi să învăţ măcar acum ce trebuie să fac? Legăturile mele sexuale sunt mai mult sau mai puţin întâmplătoare. De aceea, o «ratare» pe mine mă costă foarte mult..." Într-adevăr, ce are de făcut cititorul nostru şi care sunt informaţiile cele mai relevante care sunt legate de un asemenea caz?

–Aveţi dreptate, stimate domnule Cornel! La vârsta dumneavoastră a renunţa la viaţa sexuală înseamnă renunţarea la a mai trăi! Acum, maturitatea spirituală şi sexuală vă permit să aveţi cele mai răscolitoare experienţe erotice. Faptul că aveţi o activitate sexuală cu multe pauze şi că schimbaţi des partenera nu face decât să agraveze aceasta tulburare, care are de cele mai multe ori o cauză emoţională. Pentru a vedea dacă nu este şi o cauză organică, este indicat să vă adresaţi unui sexolog care, prin sfaturi şi un tratament adecvat va rezolva această problemă. Aveti în primul rând mai multă încredere în dumneavoastră şi respectaţi indicaţiile medicului. Eu sunt sigur în acest caz că totul va reveni la normal!

MIHAELA DOROBANŢU

VITAMINA C, leac pentru fumători

Câteva tablete de vitamina C, luate pe parcursul zilei, diminuează pofta de fumat, susţin medicii de la Serviciul de tabacologie al Spitalului Albert Chenevrier (Franţa). Acest „truc", pretind ei, îl ajută de fapt pe fumătorul decis să renunţe la acest obicei să treacă peste perioada dificilă de abstinenţă.

Ce merite ar avea vitamina C în acest context? Ea acţionează prin trei mecanisme: 1. efect antioxidant, ce acţionează asupra stresului oxidativ antrenat de radicalii liberi existenţi în fumul de ţigară; 2. efect stimulativ, tonifiant şi antidepresiv, prin intermediul dopaminei pe care o conţine; 3. efect de diminuare a dorinţei de a fuma, printr-o acţiune neelucidată încă din punct de vedere ştiinţific. Încercaţi şi această metodă!

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Grădina DRAGONULUI LINIŞTIT

Cel mai interesant loc de meditaţie din Japonia este „Grădina" asociată templului Ryoanji (Dragonul liniştit) din Kyoto. De peste jumătate de mileniu (a fost concepută în 1450), ceea ce niponii numesc grădină este de fapt un teren de 30/10 metri, acoperit cu nisip alb şi unde au fost plasate într-un mod special cinci grupuri de câte trei pietre; dar de oriunde ai privi, nu se pot distinge decât 14 pietre. Care este misterul acestui inospitalier loc, unic în felul său, unde nu zăreşti nici o plantă?

Înţelepţii care practicau meditaţia Zen spun că numai printr-o concentrare exemplară a privirii asupra unei pietre o poţi „zări" şi pe a 15-a. Iar când reuşeşti să faci acest lucru, ai uitat de toate necazurile. Astăzi, japonezii numesc această grădină „antistresul ideal". Dar acest tip de meditaţie se poate practica indiferent de religie. Psihiatrii care au discutat cu persoanele care s-au supus acestui „joc" au aflat că, într-adevăr, aşa-numitul ochi al inconştientului „vede" nu numai a 15-a piatră, ci şi peisaje de o frumuseţe rară! Se pare că austeritatea „grădinii" provoacă nu numai linişte sufletească, dar şi o putere de imaginaţie uluitoare.

Şi astăzi este un mister cum de a fost inventată acum peste cinci secole o astfel de metodă de relaxare care presupune cunoştinţe speciale de psihologie. Modalitatea aşezării geometrice a pietrelor şi albul strălucitor al nisipului sunt elementele exterioare ale unui secret deţinut numai de înţelepţii japonezi ai secolului XV.

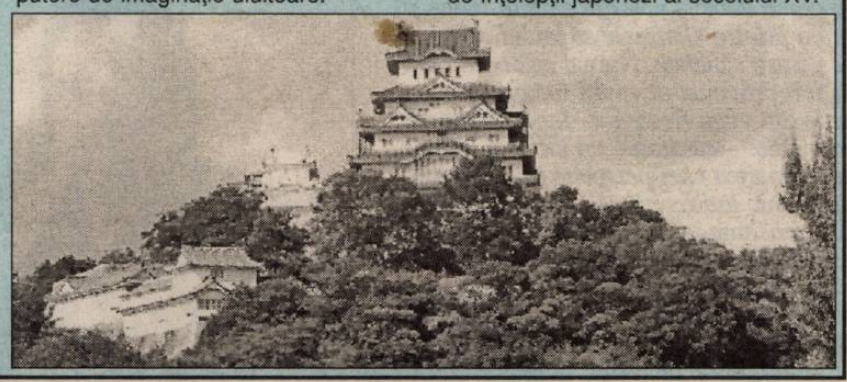

UNICATE ZOOLOGICE

„Şopârla cu coarne pe tot corpul"

Numai în rezervaţia naturală Alice Spring Desert din Australia mai poate fi întâlnită „şopârla cu coarne pe tot corpul", specie care a fost contemporană cu dinozaurii şi ale cărei dimensiuni s-au redus treptat până la 12-15 centimetri. Deşi are cel mai agresiv aspect dintre toate suratele sale, această „bestie" în

miniatură se hrăneşte numai cu furnici şi alte insecte mici. Coarnele şi micile sale platoşe, asemănătoare cu cele ale unor dinozaurieni, aveau menirea să-i înspăimânte pe prădătorii săi. Însă ornamentele fioroase s-au dovedit a fi ineficiente, specia fiind pe cale de dispariţie. Greutatea corpului său, mărită de ţepoasele „anexe", explică vulnerabilitatea acestei rarităţi faunistice.

Mumie învelită în... literatură

O descoperire extrem de valoroasă a adus la lumină cele mai vechi epigrame greceşti scrise pe o foaie de papirus. Circumstanţele acestui eveniment de excepţie pentru literatura greacă antică au fost surprinzătoare. Cele 112 poeme scurte ale manuscrisului au fost identificate printre învelişurile unei mumii aflate într-o casetă a unei colecţii particulare din Milano. Experţii au stablit că scriitorul este ultimul autor de comedii propriu-zise al acelei perioade (secolul III î.Ch.), şi anume Posidippus din Pella – localitate din regiunea macedoniană a Eladei.

Cum a fost posibil ca opera unui autor cunoscut la acea vreme – Posidippus ar fi scris 20 sau 30 de comedii, afirmându-se după anul 289 î.Ch. – să devină „ambalaj" pentru trupul neînsufleţit al unei personalităţi egiptene (neidentificate)? Istoricii susţin că în acele vremuri exista obiceiul (nu foarte răspândit) ca şi foile de papirus să fie folosite la mumificare. Cei care au făcut operaţia respectivă au ignorat cu bună ştiinţă faptul că reprezentau un manuscris. Numai că, din fericire, această atitudine a determinat conservarea excepţională a papirusului.

Faptul că opera unui literat grec a fost folosită în Egipt se datorează interferenţelor culturale ale acestei ţări cu Elada, după domnia lui Alexandru Macedon (mort în 323 î.Ch.). Bizar este şi faptul că persoana mumificată astfel nu a avut nici o legătură cu Posidippus. Epigramele sale se referă la viaţa cotidiană din Grecia, în special la întrecerile sportive şi la moravuri. Dacă autorul l-ar fi cunoscut pe cel mumificat, atunci cel puţin una din epigrame ar fi trebuit să se refere la calităţile defunctului – aşa cum se obişnuia în Grecia antică. Pe de altă parte, Posidippus a fost identificat ca autor numai datorită a două dintre scurtele sale poeme, răspândite oral şi rescrise după moartea lui, probabil în anul 240 î.Ch.

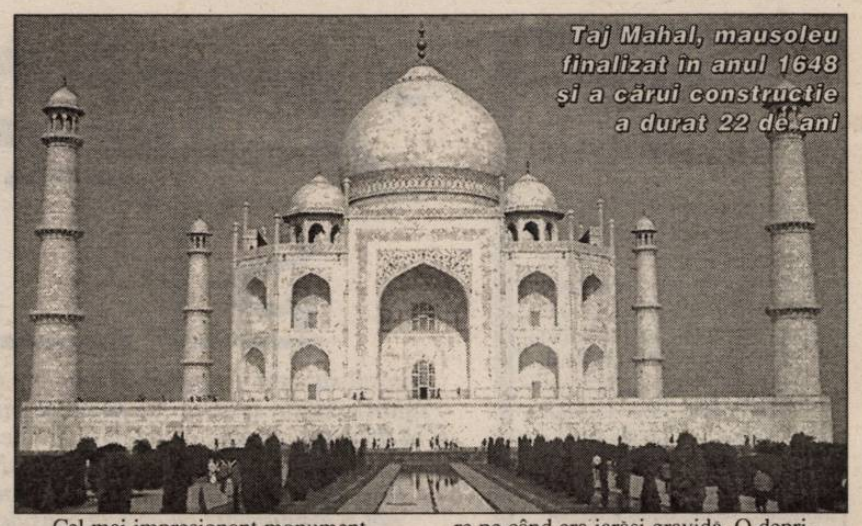

Taj Mahal, mausoleu finalizat în anul 1648 şi a cărui construcţie a durat 22 de ani

TAJ MAHAL
simbolul unei mari iubiri

Cel mai impresionant monument arhitectural al Indiei şi unul dintre cele mai spectaculoase din întreaga lume este mausoleul Taj Mahal din Agra. Cunoscut şi sub numele de Palatul Coroanei, acest edificiu are o istorie aparte, consemnată de cronicarii indieni ai secolului XVII, cu nuanţe uneori divergente.

Această bijuterie arhitecturală a fost finalizată în anul 1648, în timpul extrem de interesantei domnii a regelui Shan Jehan („Regele lumii"). De origine nobiliară, acesta s-a căsătorit la 18 ani, când era cunoscut ca fiind prinţul Kurram, cu fermecătoarea Mumtaz Mahal. Era anul 1612 şi nimeni n-ar fi putut bănui ce importanţă deosebită avea să aibă această femeie pentru destinul regatului.

În 1627 prinţul devine suveranul suprem al statului şi din acel an începe o extraordinară activitate de înfrumuseţare a ţării cu moschee, splendide grădini cu sisteme de irigaţii speciale, edificii şi forturi durate cu generozitate într-un stil musulman în care excelau ornamentele şi fanteziile constructive ale arhitecţilor. Intelectual desăvârşit al epocii, Shan Jehan cheltuia din vistierie cu mare largheţe, provocând uneori adevărate crize financiare. Se spune că mult iubita lui soţie îl influenţa decisiv în toate privinţele. Mumtaz Mahal îl însoţea peste tot, chiar în timpul incursiunilor în statul rival, sultanatul Deccan. Apetenţa pentru frumos şi grandios era comună amândurora. Însă fericirea celor doi „veşnic îndrăgostiţi" (cum spun cronicarii) a primit o lovitură ireparabilă în 1630, la numai trei ani de la instaurarea ca rege. Mumtaz, care adusese pe lume până atunci nu mai puţin de 14 copii (în 18 ani de căsnicie), moare pe când era iarăşi gravidă. O deprimare profundă l-a cotropit pe Shan Jehan. Atunci el a decis ca edificiul început la Agra, unde mutase capitala de la Delhi, să devină mausoleul soţiei sale. Iar celebrul arhitect Ahmed Lahari i-a îndeplinit toate dorinţele. Aşa a fost durat splendidul edificiu Taj Mahal – care înseamnă, după unii autori, „locul de veci al lui Mahal". Lucrările au durat în total 22 de ani, la ele participând 20 de mii de muncitori şi meşteri. Pentru irigarea ansamblului de grădini ale imensului parc înconjurător, s-au făcut şi lucrări de amenajare a râului Yamuna de lângă Agra. Unii cercetători ai vieţii acestui rege spun, totuşi, că monumentul a fost ridicat pentru însuşi suveranul care începuse să sufere de mania grandorii. Sursele istorice privind această variantă sunt incerte; singura aşa-zisă dovadă constă în faptul că, în pofida marelui şoc psihic suferit, Shan Jehan a supravieţuit la putere 28 de ani după dispariţia soţiei sale. Însă moartea lui Mumtaz Mahal a deteriorat mult sănătatea regelui. Astfel, până în anul 1658 (când a murit), suveranul a asistat neputincios la luptele pentru putere dintre fiii săi, dar a rezistat tuturor intrigilor mai ales pentru faptul că s-a dovedit a fi un bun conducător al oştilor sale. De asemenea, Shan Jehan a fost o figură aparte printre suveranii din acele secole. Era extrem de amabil cu toată lumea, indiferent de rangul social, şi se interesa personal de situaţia păturilor nevoiaşe ale societăţii... Se spune că deseori privea ore întregi Taj Mahal-ul şi că s-a stins admirându-l. A fost înmormântat, evident, lângă singura iubire a vieţii sale.

Paul Cézanne
„părintele picturii moderne"

Afirmaţia din titlu a fost făcută de însuşi Pablo Picasso, care mai obişnuia să spună că „Cézanne a fost singurul meu maestru". Născut în 1839 în sudul Franţei, la Aix-en-Provence, Cézanne a parcurs o viaţă plină de anxietate, pe fondul unui psihic extrem de sensibil şi al firii sale retrase.

Prima sa dramă existenţială a reprezentat-o conflictul cu tatăl său, care dorea ca fiul să-i continue activitatea de bancher, cu toate că talentul artistic devenise evident încă din copilărie. Sfidându-şi părintele, Cézanne pleacă la Paris să savureze „marea artă". Cu acel prilej, tânărului de 20 de ani i se fixează un fel de complex de inferioritate. „N-am să creez niciodată ceva important", mărturisea el bunului său amic, Emil Zola. Revine la Aix, se conformează un timp imperativelor tatălui său, însă în cele din urmă se întoarce la Paris, decis să se dedice picturii. Primeşte, însă, încă o lovitură a soartei: este respins la admiterea în şcoala de Arte Frumoase. Intră, totuşi, în cercurile artistice parisiene, dar nu se remarcă în mod deosebit. Pânzele sale sunt refuzate de organizatorii Salonului împăratului, o altă decepţie importantă.

Această perioada neagră a vieţii sale ia sfârşit o dată cu întâlnirea Hortensei Fiquet (în 1870), cea care îi va reda gustul pentru creaţie. Dragostea lor a determinat o schimbare radicală în viziunea artistică. Creativitatea sa a devenit una de-a dreptul excepţională, iar inovaţiile coloristice i-au determinat pe impresionişti să-l accepte în rândurile lor. Însă Cézanne i-a depăşit, el iniţiind curentul denumit de critică post-impresionism; specialiştii l-au alăturat lui Van Gogh, Gauguin şi Seurat şi l-au decretat drept „deschizător de drumuri" spre fovism, cubism şi abstracţionism. Temele sale predilecte au fost, începând din 1875, femei îmbăindu-se, naturile moarte şi peisajele.

Recunoaşterea valorii operei sale a venit foarte târziu. Abia în 1895, pe când avea 56 de ani, deschide prima sa expoziţie personală la Paris, sprijinit de dealer-ul de artă, Ambroise Vollard. S-ar fi putut ca, fără marile eforturi ale acestuia, Cézanne să devină celebru post-mortem... În a doua parte a vieţii, maestrul redevine anxios şi din ce în ce mai retras. Rupe chiar şi vechea prietenie cu Zola (în 1886), căci acesta, în opinia pictorului, crease un personaj de roman care semăna cu el, şi anume un artist ratat. Câţiva ani mai târziu, Cézanne se desparte şi de familie (care trăia la Paris), autoexilându-se la Aix-en-Provence. Aici a murit în 1906, bolnav de plămâni. Se stingea în deplină singurătate unul dintre cei mai importanţi pictori francezi ai secolului XIX.

Femei îmbăindu-se (Nuduri în peisaj), 1900-1905

Jucătorii de cărţi, 1886

Visul lui Chatterton, 1880

Pagină realizată de PAUL IOAN

Teoria asasinului unic nu mai stă în picioare

(urmare din pag. 1)

După cum se ştie, Raportul Comisiei Warren a lăsat o moştenire grea opiniei publice americane: o teorie care n-a stat niciodată în picioare, o muşamalizare a unui caz complicat şi foarte mulţi martori care au dispărut. Aproape toate concluziile majore ale Comisiei sunt şubrede. Dar cea mai stupefiantă concluzie a comisiei, avansată de judecătorul Alen Specter, a fost aceea că un singur glonţ a pătruns în corpul preşedintelui şi al Guvernatorului de Texas, ucigându-l pe primul şi rănindu-l grav pe cel de-al doilea. Şi cum la autopsie s-a observat că în corpul preşedintelui şi în cel al Guvernatorului Connally, care stătea în faţa lui Kennedy în limuzina prezidenţială, în momentul fatal, erau şapte urme de răni de glonţ, Comisia a trebuit să găsească o explicaţie. Iat-o în relatarea aproape comică, dacă n-ar fi tragică, a cercetătorului Gerald McNight: *„Conform Raportului Warren, glonţul l-a lovit pe JFK în ceafă şi apoi, fără să lovească nici un fragment de os a traversat gâtul şi a ieşit prin partea din faţă a acestuia. Apoi glonţul s-a întors în aer şi a intrat în spatele Guvernatorului de Texas, John B Connally, prin zona omoplatului braţului drept. S-a strecurat pe lângă a cincea coastă şi a ieşit prin piept, în dreptul sfârcului drept. Apoi, glonţul s-a răsucit în aer, a intrat încă o dată în Guvernator, de data asta prin încheietura mâinii drepte, pentru a ieşi prin palmă şi a se opri în coapsa dreaptă. De aici, cu un ultim spasm de energie kinetică inversă, glonţul a ieşit spontan din coapsă şi s-a oprit pe o targă din holul Spitalului Parkland. Acolo a aşteptat calm întâlnirea cu istoria”.* Studii şi analize (vezi foto alăturate) demonstrează că nici măcar nu s-a tras din clădirea „depozitului de cărţi” de unde s-a spus că a tras Oswald şi asta pentru simplul motiv că traiectoria glonţului din acel unghi este cu totul alta în comparaţie cu cea rezultată în urma autopsiei preşedintelui. Cu toate acestea, decenii la rând, ea a fost teoria oficială, teorie numită a „glonţului rătăcitor” şi a asasinului unic. O mulţime de analişti americani au vorbit despre un complot şi existenţa mai multor trăgători, deci a mai multor gloanţe.

De la aeroport, direct spre moarte

Reconstituirea tintei „lunetistului asasin”

Schiţa autopsiei pentru glonţul din spate

Lee Harvey Oswald, un „asasin” scos din buzunar

Ruby îl asasinează pe „asasinul” lui JFK

Între timp, s-a destrămat oarecum şi mitul lui Oswald „agent sovietic”? însetat de răzbunare şi plin de ură faţă de JFK. În realitate, Oswald făcuse parte din nişte detaşamente ale CIA care se pregăteau pentru o intervenţie în Cuba, după care plecase în URSS, e drept, se şi căsătorise acolo, dar nu ca iubitor al ţării „roşii”, ci ca agent CIA, un fel de spion. Când lucrurile au devenit tulburi pentru el la Moscova, CIA i-a făcut rapid rost de un paşaport şi l-a adus acasă imediat. Un pion, care atunci când s-a ivit ocazia, a fost sacrificat., fiind prezentat de FBI ca asasin al Preşedintelui şi preparându-i-se, pentru uzul publicului, o carte de vizită care amesteca ceva realitate cu ceva poveşti ţesute de creierul sclipitor al lui Edgar J. Hoover, cel mai faimos director al FBI din toate timpurile. Ceea ce nu ştia Oswald la conferinţa de presă, unde părea complet relaxat, era faptul că între timp, Jack Ruby primise misiunea de a-l asasina.

Priviţi fotografia-document în care Ruby trage asupra lui Oswald şi din care reiese că agentul care îl ţine de mână pe presupusul asasin nu are nici cea mai mică reacţie. Totul pare o scenă de film, mai puţin pentru Lee Harvey Oswald. Raportul Comisiei Warren a primit o lovitură decisivă, în septembrie 1998, când a fost difuzat în SUA un Raport Final al unei Comisii care a reluat analiza documentelor în cazul asasinării lui Kennedy. Din acest Raport se pot desprinde o mulţime de lucruri interesante. Un reporter de la Washington Post scria atunci că un membru al Comisiei care a editat Raportul, i-a declarat că la autopsia făcută în zilele imediat următoare asasinării, au fost analizate două creiere diferite, unul al preşedintelui şi altul aparţinând altui decedat, discrepanţele în fotografiile făcute atunci dovedind acest lucru. „Sunt 90-95 la sută sigur că fotografiile din Arhive nu sunt ale creierului Preşedintelui” a spus oficialul. La această afirmaţie se adaugă cele ale medicilor de la Spitalul Parkland din Dallas care au spus reporterilor că au impresia că preşedintele fusese împuşcat din faţă şi nu din spate. Declaraţii care anulează complet teoria comisiei Warren şi a asasinului unic care a tras din spatele maşinii prezidenţiale.

GEORGE CUŞNARENCU

IERUSALIM

oraşul marilor religii

Puţini dintre noi sunt aceia care nu ascund în adâncul sufletului dorinţa de a merge la Ierusalim, de a călca pe pietrele sacre ale străzilor care se întretaie în locurile venerate de cele trei mari religii monoteiste: iudaism, creştinism şi islamism.

Cu toate că oraşul, de-a lungul străvechii sale istorii, a fost ocupat de 18 ori de puteri străine a reuşit să-şi conserve admirabil caracterul său unic. Ca o ironie a soartei numele oraşului semnifică în ebraică tocmai noţiunea de „pace” şi totuşi distrugerile s-au repetat aproape cu ostentaţie, ca şi reconstrucţiile, înălţate din aceleaşi pietre, pe vechi temelii. Ce i-a legat pe oameni în asemenea măsură încât să reziste tuturor vitregiilor? Multă vreme a fost considerat „buricul lumii” şi a fost venerat aşa cum se cuvine până în zilele noastre.

Nici un drum comercial nu străbate oraşul, nu e scăldat de apele nici unui mare fluviu, nici aur nici petrol nu se ascund sub pietrele străvechi. Totuşi rămâne veşnic actual, „Capitala memoriei” cum i se mai spune, locul unde nu se uită nimic. Fiecare centimetru pătrat este de o importanţă unică. Fiecare comunitate religioasă îşi respectă legile sale, în interiorul unor graniţe stricte dar invizibile. Pentru evrei, Ierusalimul este oraşul lui David şi Solomon, pentru creştini oraşul lui Cristos iar pentru musulmani al treilea oraş sfânt după Meka şi Medina.

Vechiul oraş se mândreşte cu Turnul lui David care adăposteşte Muzeul de Istorie a Ierusalimului, cu Muzeul Etnografic şi cele patru sinagogi de rit sefard, cu celebrul „Zid al Plângerii”.

Acesta din urmă, prin excelenţă iudaic, reprezintă locul unde Dumnezeu i s-a arătat lui Abraham. Are o înălţime de 15 metri şi o lungime de 150, fiind ridicat din blocuri mari de pietre calcaroase, unde mulţimea credincioşilor se roagă pentru împlinirea dorinţelor. Este tot ce a mai rămas din Marele Templu ridicat de Irod pe locul Templului lui Solomon, distrus de invadatori. Centru al universului religios iudeu, Marele Templu este distrus şi el de trupele romane, conduse de Titus, şi tradiţia spune că va fi reconstruit numai după sau puţin înainte de venirea lui Mesia.

Islamul trăieşte şi el în vechiul oraş prin Marea Moschee de lângă Zidul Plângerii, cu esplanada împodobită cu fântâni şi cu întăriturile de piatră înălţate de Soliman Magnificul. Pentru creştini Ierusalimul înseamnă, pe lângă numeroasele biserici ca Sfânta Ana, locul de naştere al Fecioarei, oraşul în care se întinde Via Dolorosa, drumul Patimilor lui Iisus. Tot aici se află biserica Sfântului Mormânt în centrul căreia există uriaşa piatră de pe mormântul Mântuitorului. În apropierea oraşului vechi se înalţă Muntele Măslinilor cu Grădina Ghetsemani, locul ultimei rugăciuni a lui Iisus. Se spune că opt din măslinii de aici sunt mai bătrâni de 2000 de ani şi au fost martorii rugăciunii. În apropiere, ceva mai jos, este mormântul în care a fost depus trupul Sfintei Fecioare, ridicat apoi la ceruri.

Oraşul nou te îmbie cu construcţii elegante, cu alte muzee, cu teatre şi universităţi dar sufletul nostru rămâne legat de pietrele colţuroase care ascund paşii marilor profeţi ai lumii, paşi pe care nici un dezastru nu îi va şterge vreodată.

IRINA STOICA

◆ *...perşii erau iranieni adepţi ai zoroastrismului care, după cucerirea Persiei de către arabi, în secolul al VII-lea, au refuzat să treacă la islamism? Mulţi dintre ei s-au refugiat în India pentru a scăpa de persecuţiile religioase.*

◆ *...zeul sumerian Neti aparţinea lumii subterane? Era paznicul ei principal.*

Ştiaţi că...

◆ *...mahmudelele erau monede de aur turceşti din secolul al XIX-lea? Au circulat şi în Principatele Române.*

◆ *...cel mai înalt podiş din lume este Tibetul din partea central-sudică a Asiei, în sud-vestul Chinei? Este situat la o altitudine medie de 4785 m. şi are o suprafaţă de 2.000.000 km.p.*

◆ *...grangurul este o pasăre migratoare din ordinul paseriformelor? La noi trăieşte prin livezi şi foioase, iar cântecul masculului seamănă cu un fluierat.*

◆ *...heraldica este o disciplină auxiliară istoriei? Ea se ocupă cu studiul stemelor statelor, oraşelor, familiilor nobile etc.*

◆ *...irbisul este o specie de mamifer carnivor din familia felinelor, asemănător cu pantera? Trăieşte în Asia Centrală la altitudini de 3000-5000 metri.* (I.Ş.)

Viitorul aparţine spaţiului

EXISTĂ VIAŢĂ pe planete extrasolare?

După ce astronomii au descoperit aproximativ 100 de planete evoluând pe orbitele altor stele din Galaxie, NASA – Administraţia naţională americană pentru aeronautică şi spaţiu a lansat contracte de studii preliminare pentru proiectarea viitoarelor telescoape instalabile pe orbite circumterestre şi capabile să descopere planete extrasolare locuibile... Mai mult, astronomii au calculat că la cele aproximativ 300 de miliarde de stele existente în Galaxie, revin 10% stele similare Soarelui nostru; ca urmare, pot exista peste 100 de miliarde de... sateliţi ai planetelor acestor sisteme stelare!... Importanţa acestor sateliţi naturali, a arătat astronomul american Alan Boss de la Institutul Carnegie din Washington, provine din faptul că „...există astfel posibilitatea ca pe sateliţii din aşa-numita *zonă locuibilă* a stelei sistemului respectiv să existe forme de viaţă!...”. Se menţionează că prin „zona locuibilă” se înţelege, în sens astronomic, acea regiune din jurul unei stele unde energia acesteia este aceea corespunzătoare creării de condiţii moderate de temperatură, asemănătoare celor de pe Terra. (Trebuie menţionate şi alte condiţii, cum ar fi cele aferente atmosferei planetare, propice menţinerii vieţii şi compatibile cu chimia acesteia).

Un alt argument, oferit de această dată de astrofizicianul E. Ward, provine de la faptul că chiar unele „luni” existente în Sistemul nostru Solar ar putea adăposti forme de viaţă, fie ele şi din clasa virusilor, iar satelitul jovian Europa este un candidat „serios” în acest sens. În caz că această ipoteză s-ar dovedi o realitate şi sub crusta de gheaţă demonstrată deja că acoperă suprafaţa satelitului Europa ar exista... microbi, ea ar conduce, mai întâi, la dublarea numărului lunilor extrasolare (!) pe care să existe forme de viaţă, iar pe de altă parte la faptul că existenţa vieţii în alte zone ale Galaxiei poate deveni o... certitudine!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

SACRIFICII UMANE

în lumea celtică

Basorelief reprezentând un ritual de sacrificii

Coborâre în infern

Mormintele descoperite în situl Acy-Romance (Ardennes, Franţa) i-au lăsat perplecşi pe arheologii care încearcă să deslușească misterele lumii celtice, de cele mai multe ori „surprinse" într-un cadru macabru, terifiant. Este vorba de o necropolă din epoca de bronz, anii 1100 î.Ch., şi de 23 de morminte, unele dintre ele descoperite în apropierea unui amplasament în care se desfăşurau banchete rituale, semnalate de numeroasele oseminte de boi şi cai, altele în preajma unor construcţii de cult dintre care, cea mai mare se întinde pe o suprafaţă de 110 metri pătraţi. La câţiva paşi de vestigiile acestei clădiri, au fost găsite scheletele a 19 tineri, înhumate în gropi circulare, săpate la mică adâncime. Poziţia în care se aflau era tulburătoare: ghemuiţi, cu capul între picioare. Conexiunile anatomice erau excelent conservate, un indiciu din care specialiştii au tras concluzia că înainte de a fi îngropate, corpurile au fost mumificate natural.

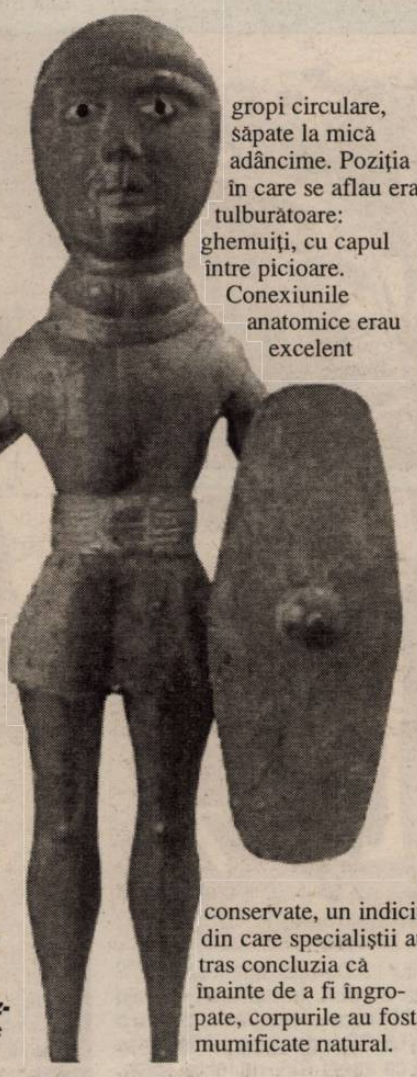

Statuetă din bronz reprezentând un războinic celt

Înhumări misterioase

În urma cercetărilor efectuate s-a emis ipoteza că fiecare corp a fost închis într-o ladă, înainte de a fi coborât în pământ. O ipoteză susţinută în primul rând de poziţia oaselor, mai ales cele ale mâinilor şi picioarelor care păreau să se sprijine pe un perete. Descoperirea unui alt schelet lângă peretele unei case, ar putea explica aceste înhumări misterioase. Individul fusese ucis cu o lovitură de topor în cap în timp ce stătea în genunchi, cu mâinile legate la spate. Este vorba aşadar de o moarte violentă într-o epocă în care incinerarea corpurilor era obligatorie şi care nu poate avea decât o singură explicaţie: cea a sacrificiilor umane.

Sacrificiile umane reprezintă unul din puţinele obiceiuri ale celţilor menţionate de cel puţin zece autori antici. În unele cazuri, în mod exagerat, pentru a sublinia cruzimea acestora. Celţii procedau la aceste sacrificii umane în numele unor divinităţi care, conform credinţei lor, le cereau vieţi umane oferindu-le în schimb garanţia perpetuării generaţiilor. În general, erau sacrificaţi bărbaţi atinşi de boli grave, dar şi femei. Prezenţa acestora demonstrează că nu poate fi vorba, aşa cum opinează unii specialişti, de un rit de război (de execuţia unor prizonieri de război). Prin secolul al II-lea î. Ch. în societăţile celtice cele mai avansate, cei sacrificaţi sunt doar criminalii condamnaţi la moarte.

DORIN MĂRAN

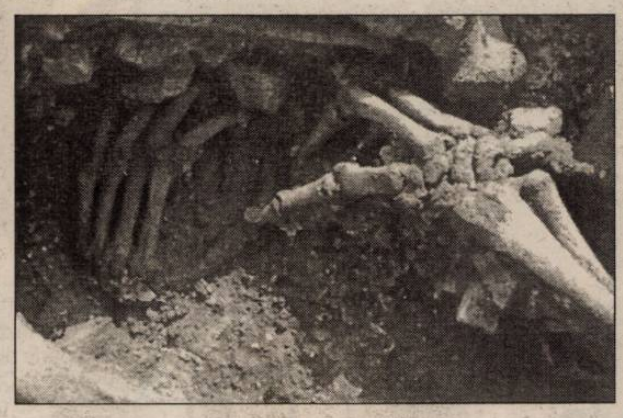

Corpurile ghemuite ale tinerilor sacrificaţi introduse în lăzi de lemn

Pagini secrete ale omenirii

Conspiraţia antică

De ce să fi existat o „conspiraţie antică", îndreptată în primul rând spre „ocultarea" localizării Atlantidei, simbol plauzibil – printre altele – al mirificului Paradis. Al Raiului nostru. Al Edenului biblic. Cei mai vechi locuitori ai Terrei ştiau că începutul a tot ce însemna Omenire şi Civilizaţie se afla „acolo", în Edenul ancestral, de unde omul a fost izgonit şi care a fost distrus de Potop la data precizată de însuşi Platon: acum 11600 de ani!

Locul sau locurile unde s-au petrecut toate acestea nu puteau fi însă ştiute – ele ţineau de cumplitul secret al vechilor Mistere şi divulgarea era considerată ca o extrem de serioasă crimă de profanare: era vorba de informaţii, cum am spune astăzi, a căror divulgare putea fi pedepsită inclusiv cu moartea! Şi este posibil ca acesta să fi fost motivul real al condamnării şi morţii lui Socrate, după cum este la fel de posibil ca şi Platon să fi avut probleme de acelaşi fel şi din aceleaşi motive. Despre locul unde se afla Paradisul nu se putea vorbi decât codificat, într-un limbaj „special", o combinaţie de alegorii şi ghicitori, de înţeles doar pentru cei iniţiaţi şi care cunoşteau de mai înainte asemenea secrete. Evident că o asemenea „conspiraţie" are şi consecinţe tragice. Una dintre localizările preferate ale Atlantidei este de pildă, cum se ştie, arhipelagul Canarelor. Populaţia nativă a acestor locuri este populaţia guanşă (*Los Guanches*), care i-a intrigat pe antropologi datorită faptului că este formată din indivizi cu tenul mai întunecat dar, neaşteptat, cu părul... blond! Şi cu ochi albaştri!

Şi astfel, Atlantida, pământul căutat atât de febril şi de atâta vreme şi de oameni de rând, pasionaţi de arheologie şi istorie, şi de simpli aventurieri, dar şi de cercetători, pare să rămână în continuare „ascunsă" în spatele nu doar al unor prejudecăţi şi superstiţii, ci şi al unei intenţii care datează de foarte multă vreme de a „păstra" în afara accesului prea uşor al celor nechemaţi, marile adevăruri ale istoriei omenirii. Şi, o dată cu acestea, atât de discutata şi de greu de imaginat „cunoaştere ascunsă" sau „ştiinţă secretă". O serie de date, inclusiv unele noi, sugerează localizarea Altantidei în Orientul îndepărtat. O ipoteză care se bazează inclusiv pe date geologice şi antropologice. Printre acestea se află caracteristicile rasiale, tipurile de sânge, folclorul local, adică miturile, legendele, tradiţiile, obiceiurile, tehnicile folosite şi motivele artistice, şi, deasupra a orice, importante şi fundamentale legături, afinităţi lingvistice, culturale religioase. Căci ce ar putea fi mai puternic, mai clar, mai direct ca argument de legătură între două naţiuni care provin dintr-o rădăcină comună! Ar mai rămâne să ne întrebăm însă: dacă într-adevăr a existat o conspiraţie antică, cine au fost conspiratorii? Şi unde se află urmaşii lor?

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Peştera Liliecilor

Cheile Caraşului sunt renumite prin sălbăticia şi frumuseţea lor. Ele sunt creaţia râului Caraş în încercarea sa de a-şi croi drum de-a latul calcarelor foarte cutanate din zona Reşiţa-Moldova Nouă. Apa, circulând prin fisurile calcarelor puternic tectonizate, a dat naştere unor spectaculoase forme carstice de suprafaţă. Una din aceste forme carstice este şi peştera despre care vom vorbi în următoarele rânduri.

Ajunşi în locul unde râul Caraş face un cot mare, la o altitudine de 226 m şi deasupra albiei vreo 15 m, în coasta dealului Fac (Cârşa) vom găsi intrarea *Peşterii Liliecilor*.

Explorarea peşterii a început în 1955 de către o echipă formată din Val. Puşcariu, I. Viehmann şi T. Rusu, apoi continuată prin anii 1963-1964 de către echipa A. Negrea şi L. Botoşăneanu. Terminată în 1965 de către V. Sencu şi E. Cristea, *Peştera Liliecilor* a continuat să exercite o atracţie deosebită în cercetările de ecologie cavernicolă, punându-se accentul pe studiul faunei de guano de liliac.

Intrarea în peşteră este suspendată pe un perete şi are o lăţime de 8 m şi o înălţime de peste 10 m. Lungimea peşterii este de circa 640 de m şi s-a format datorită lărgimii diaclizelor sub acţiunea combinată a apei de infiltraţie, dar şi a unui curs de apă subteran.

Galeria prezintă la început câteva îngustări din cauza unor formaţiuni stalagmitice masive ce impresionează (scurgeri parietale foarte proeminente, coloane şi stalagmite groase) şi înălţimi de la 1 metru până la... 13 metri. Pe porţiunile neconcreţionate s-au păstrat urme de eroziune şi coroziune (linguriţe, hieroglife, marmite, cupole, septe, lapiezuri, vermiculaţii şi argilă depusă în „formă de leopard").

Tavanul se lasă treptat până ce ajunge aproape să se îngroape în nisip. Dincolo de acest *Dop de Nisip*, galeria se continuă pentru ca prin puţul de 20 m din porţiunea finală a peşterii să se poată coborî la un nivel de apă. Acest puţ serveşte la drenarea unui pârâiaş subteran ce apare numai după topirea zăpezilor.

Fauna peşterii se remarcă printr-o insectă fără aripi, troglobiontă (trăieşte numai în peşteri) şi endemică. După cum sugerează şi numele, în peşteră trăiesc numeroşi lilieci, izolaţi sau grupaţi în colonii, ceea ce explică marile depozite de guano şi chiropterit.

Chiar dacă multe din concreţiuni au fost degradate de-a lungul timpului, în *Peştera Liliecilor* există destule formaţiuni care încântă ochiul vizitatorului. Peştera se găseşte pe teritoriul ocrotit al Rezervaţiei Cheile Caraşului.

IOANA PROCA-FLORIA

Panteon creştin

Sfântul Andrei

Peste numai câteva zile, pe 30 noiembrie, creştinii îl prăznuiesc pe Sfântul Apostol Andrei, „cel întâi chemat".

Preotul Nicolae Barbu menţionează faptul că Sfântul era fiul lui Iona şi fratele Sfântului Apostol Petru. Născut în Betsaida, pe malul lacului Ghenizaret din Galileea, este mai întâi ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul şi apoi primul care îl urmează pe Mântuitor. Renunţând la ocupaţia de pescar devine martor al patimilor, răstignirii şi învierii lui Iisus. După Pogorârea Duhului Sfânt propovăduieşte Evanghelia în Bitinia, la Marea Neagră, prin părţile Propontidei şi Calcedonului, în Bizanţ, Turcia, Macedonia până la Dunăre, în Dacia Pontică, Dobrogea de azi, în cetăţile Tomis, Callatis, Histria. Iată de ce pe panoul exterior, dinspre mare a catedralei „Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel" din Constanţa este reprezentat, în mozaic Murano, Sfântul Andrei, considerat patronul spiritual al românilor.

Activitatea sa misionară a fost deosebit de grea, dar nimic nu l-a întors de pe drumul pe care pornise. În Sinope suferă torturi cumplite. Este târât pe jos, apucat de mâini şi de picioare, bătut cu pietre şi, fiind considerat mort, este aruncat afară din cetate. Sfântul se ridică în picioare teafăr şi merge în Bizanţ, unde îl pune episcop pe Stachys. În Grecia aduce o mulţime de oameni la noua credinţă, dar urmărit de Egheat, fratele proconsulului, este ucis la Patras, lângă Corint, la 30 noiembrie 87, fiind răstignit cu capul în jos pe o „cruce" în formă de „X". De atunci acest fel de cruce poartă numele „Crucea Sfântului Andrei". Moaştele sale au fost duse de Sfântul Artemie, la Constantinopol, în anul 357, în timpul împăratului Constanţiu, fiul lui Constantin cel Mare. În secolul al IX-lea sunt mutate la Tesalonic, apoi la Atena iar după căderea Constantinopolului, în 1453, sunt duse la Patras şi de aici la Roma. În 1964 racla cu capul Sfântului Andrei este readusă în Grecia, la Catedrala Mitropolitană din Corint. În Rusia sunt puse în circulaţie legende privitoare la vizitarea de către Apostolul Andrei a locurilor unde urma să se întemeieze Kievul şi Novgorodul. Acestea au, fără îndoială, conţinut politic, fiind elaborate după consolidarea creştinismului ortodox.

În ţara noastră sărbătoarea Sfântului Andrei s-a grefat pe o alta, închinată unui zeu autohton, patron al lupilor. După credinţele rurale româneşti, Sfântul a devenit şi patron al strigoilor care bântuie în noaptea dinaintea zilei sale. Singurul antidot este, în acest caz, ungerea cu usturoi a uşilor, zăvoarelor, broaştelor. Totodată noaptea respectivă se caracterizează prin abundenţa vrăjilor şi farmecelor, în special cele de aflare a ursitei. Se fac pronosticuri meteorologice şi pentru aflarea rodului în noul an, prin semănarea unor boabe de grâu într-o strachină. În ziua respectivă este interzis a da ceva cu împrumut sau pe datorie, acest lucru aducând necazuri băneşti. Ziua şi noaptea de Sfântul Andrei păstrează o serie de elemente specifice Revelionului, cu mâncări şi băuturi specifice.

Acestea nu diminuează cu nimic veneraţia şi credinţa oamenilor în Cel care a întemeiat Biserica Creştină Apostolică de Răsărit.

IRINA STOICA

DIN GREŞEALĂ, şi-a dat averea unui cerşetor

Nadire Karatoprak, o femeie din Turcia, strânsese de-a lungul întregii ei vieţi bani care să-i asigure o bătrâneţe lipsită de griji. Reuşise să adune vreo 2000 de euro şi câteva monede de aur, „avere" pe care o ascunsese într-o oală veche de pământ. Ca să nu dea nimănui de bănuit, peste „comoară" turnase orez. Nu de mult, s-a întâmplat să fie călcată de hoţi, care s-au mulţumit cu o sumă mică de bani pe care i-au găsit într-un portofel al bătrânei. N-au agresat-o, nu i-au furat altceva. De fericire că a scăpat atât de ieftin din cumplita încercare, după câteva zile de la jaful cu pricina, bătrâna a considerat de cuviinţă să facă un gest frumos: să dea ceva de pomană unui cerşetor care trecea prin faţa casei sale. Şi-a zis că omului i-ar prinde bine ceva de mâncare: pâine, cartofi, orez... A luat astfel oala de lut în care se afla „orezul mai vechi" şi i-a dat-o cerşetorului, împreună cu alte alimente, uitând complet că agoniseala ei de-o viaţă se afla în vasul oferit. Au trecut multe săptămâni până când şi-a dat seama de eroarea comisă, abia când fiica ei i-a cerut nişte bani împrumut şi femeia a vrut să-i ia din oala de pământ. Au alertat poliţia, au dat anunţuri promiţând recompense, dar „comoara" n-a mai fost recuperată. *(A.P.)*

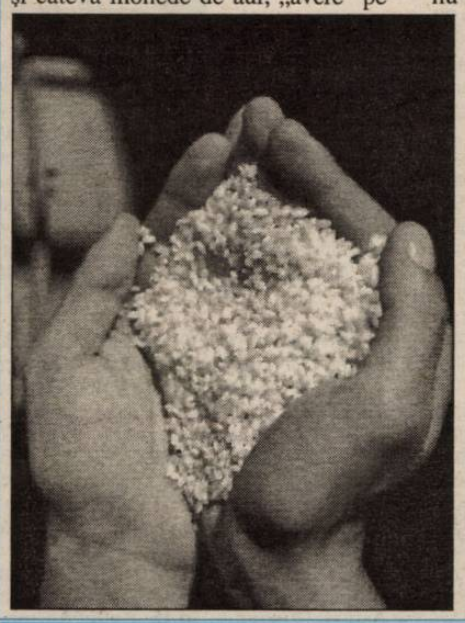

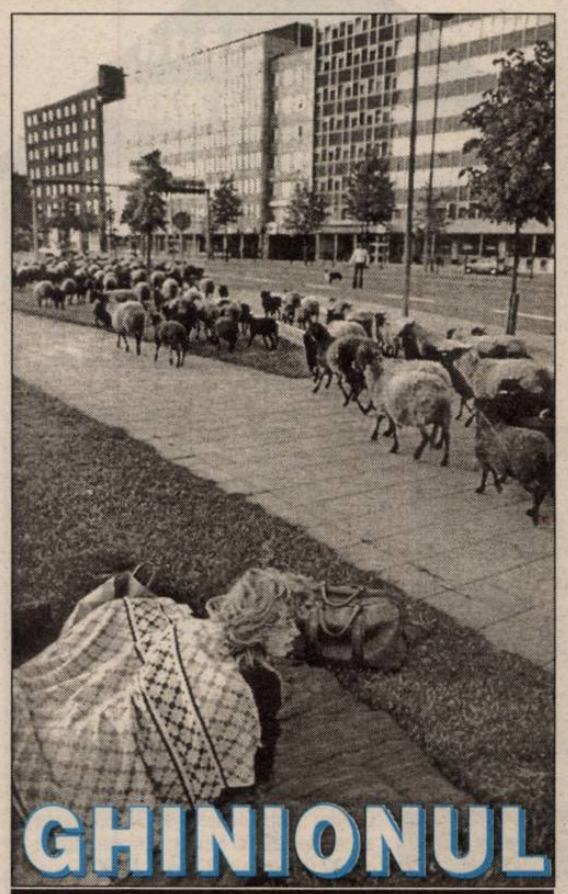

GHINIONUL „văduvei negre"

Pe una din străzile din Stokholm, în ziua de 18 iunie a fiecărui an, Corine Saanstrom îşi instalează o pătură pe iarbă şi stă acolo douăzeci şi patru de ore. Acum patru ani, când a debutat această iniţiativă bizară, a fost amendată, însă ulterior, când poliţia i-a aflat motivele, a lăsat-o în pace. Ce a determinat-o pe Corine să se supună astfel ironiilor trecătorilor?

Povestea acestei femei de 29 de ani este una inimaginabil de tristă. La 19 ani s-a îndrăgostit de Bjon, un coleg de facultate. Însă numai după doi ani fericiţi petrecuţi împreună, tânărul s-a îmbolnăvit de cancer şi nu a mai putut fi salvat. Corine a plâns în neştire, iar un an mai târziu s-a ataşat de Bryan, un coleg care o iubea încă de pe băncile licelului. Acesta a reuşit s-o consoleze şi apoi chiar s-o facă să-l iubească. Marea lui pasiune pentru navigaţie, pe care fata n-o împărtăşea, i-a fost fatală. El s-a înecat după ce ambarcaţiunea în care se afla s-a scufundat. Corpul său n-a mai fost găsit niciodată.

Disperată după această a doua dispariţie tragică, dezolata Corine şi-a spus că nu se va mai apropia niciodată de vreun bărbat. În anturajul său i se spunea pe ascuns „femeia blestemată" şi „văduva neagră". Retrasă complet din societate, ea a avut surpriza ca acum şapte ani să fie cerută în căsătorie de un fost profesor al ei, care era cu 15 ani mai vârstnic. La început a refuzat, dar în cele din urmă a cedat. A urmat o lună de miere petrecută în Italia. Dar dramele se ţineau lanţ. Într-o seară, pe când ieşeau de la un teatru, o maşină i-a acroşat pe amândoi. Frederik, soţul ei, a murit pe loc, iar ea a fost spitalizată cu răni uşoare... Ajunsă la 29 de ani, această femeie atât de lovită de soartă s-a decis să facă un lucru ieşit din comun pentru foştii ei iubiţi. Nu putea uita că cu fiecare se întâlnise pe acea stradă din Stokholm; exista şi o coincidenţă a lunii când îi îmbrăţişase prima oară, şi anume iunie. Iar pe 18 era ziua ei de naştere. Pentru a-i comemora pe toţi trei, Corine îşi petrece întreaga zi de 18 iunie în acel loc, nepăsându-i de glumele nesărate ale celor care trec pe lângă ea. *(P.I.)*

O sculptură de 150 de metri

Una dintre cele mai mari sculpturi din lume concepută de plasticianul indian Anish Kapoor, a fost recent inaugurată la Tate Modern din Londra. Sculptura intitulată Marsyas, măsoară 23 metri lăţime şi 150 metri înălţime! Singurul loc în care această sculptură şi-a găsit adăpost pentru a fi expusă publicului a fost Tate Modern, o veche centrală termică dezafectată, transformată în muzeu de artă modernă. Opera de artă are o formă foarte greu de descris iar dimensiunile sale uriaşe îi împiedică pe vizitatori să o poată privi pe de-antregul, indiferent de locul în care aceştia se află. Artistul a folosit ca material o folie de PVC roşie prinsă în trei cercuri uriaşe de oţel, o soluţie tehnică apreciată de specialişti. Opera a fost realizată în cadrul unui mecenat şi este prima dintr-o serie de sculpturi care vor fi prezentate în acest muzeu până în anul 2004. Privitorii avizaţi care au contemplat uriaşul exponat au reuşit să descopere forme care ar putea evoca o pâlnie, o trompetă sau o plantă misterioasă. Artistul a declarat presei că intenţia lui nu a fost să realizeze cea mai mare sculptură din lume şi că mărimea ei a fost impusă de formele concepute. (D.M.)

Celebri, neliniştiţi şi nevrotici!

Spaime, probleme şi tot felul de fobii avem cu toţii. Diferenţa este că atunci când acelaşi lucru se întâmplă unei celebrităţi de vreun fel oarecare, toată lumea află şi comentează.

Vă imaginaţi pe cineva care îşi ia temperatura din două în două ore şi nu foloseşte decât camere de baie în care scurgerea este plasată central în podea? Acesta este Woody Allen. Dar o mare frumuseţe care să sufere atât de puternic de agorafobie, adică de teama de a se afla în mijlocul unei mulţimi, încât să nu-şi părăsească pur şi simplu locuinţa timp de patru luni, cât nu a avut contracte? Este nimeni alta decât eroina a câtorva zeci de filme, Kim Bassinger. Madonei îi este frică de scenă. Anne Rice, autoarea atâtor romane cu vampiri care produc insomnii cititorilor, este de-a dreptul îngrozită de întuneric. Pentru Luciano Pavaroti urcatul într-un avion este un coşmar. Dar John Madden, comentator de fotbal bine cunoscut este chiar şi mai şi, întrucât preferă să facă peste 100.000 km anual cu... autobuzul său personal, decât să se urce măcar o dată în avion. Mergând pe urmele altor celebrităţi speriate de avion, cum ar fi Whoopi Goldberg sau Dan Ackroyd, Aretha Franklin, celebra interpretă de jazz, a renunţat la o adevărată avere pentru că nu a avut curajul să zboare până în Europa unde îi era programat un mare concert (şi este cunoscut faptul că până şi marele Giuseppe Verdi, de exemplu, „a ratat" premiera mondială cu *Aida* pentru că i-a fost frică să urce pe vapor pentru a traversa Mediterana!). În fine, una din cele mai spectaculoase astfel de fobii – se spune că ar fi fără precedent – este cea a lui Evel Knievel, renumit pentru salturile sale ameţitoare cu motocicleta peste întreaga lăţime a unui canion, dar care nu are curajul, şi nu a reuşit să o facă niciodată, să urce la bordul unui avion şi să zboare... *(M.D.)*

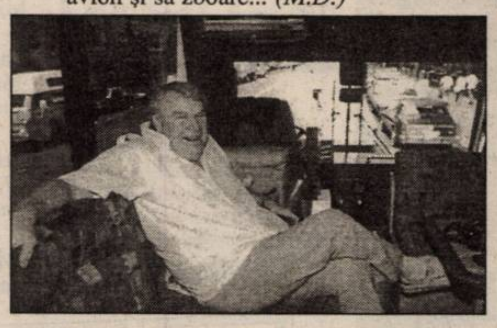

Detectiv din dragoste

Amanda Bree din Toronto se considera o tânără realizată. Avea dreptate! La 28 de ani locuia într-un cartier elegant, într-un apartament cochet de trei camere. Terminase o facultate interesantă, specialitatea era legată de calculatoare, iar munca, la o firmă prestigioasă, era bine plătită. Nu prea avusese însă timp de viaţă sentimentală şi acum se simţea săcâită de un vecin, matematician şi el, care locuia la scara vecină. Se întâlniseră odată la o petrecere, o condusese acasă, descoperiseră că sunt vecini şi urmaseră cursurile aceleiaşi universităţi pe care el o terminase cu doi ani înaintea ei. De atunci îi sunase de nenumărate ori la uşă, ea îl primise înăuntru la o cafea, dar nu avea de gând să răspundă insistenţelor lui, chiar dacă el o copleşea cu flori şi complimente. Cu câteva săptămâni în urmă, venise destul de obosită de la serviciu, unde stătuse mult peste program. Era trecut de ora 10 seara şi abia intrase în casă, când îl văzu intrând în scara ei. Nu folosise interfonul, profitase de faptul că în faţa uşii se aflau doi fraţi care locuiau în apartamentul de la parter. Se gândi să nu-l primească dar soneria ţârâia nebuneşte. Vru să intre în baie să nu mai audă, dar în cele din urmă se hotărî să-i spună ceva usturător. Deschise furioasă uşa şi se trezi pur şi simplu îmbrâncită de cei trei care aleargă spre balcon. Aici, ghemuit între două plante uriaşe, se afla un individ înarmat cu un cuţit. Fu repede imobilizat şi poliţia chemată urgent recunoscu un criminal periculos, urmărit de multă vreme. „Detectivul" din dragoste câştigă, astfel, admiraţia fetei. *(I.S.)*

ORDALIA salvează căsnicia

În India, unele comunităţi respectă cu sfinţenie legea *ordaliei*, adică acea probă dură la care este supus un presupus vinovat: dacă o trece cu bine (a se citi „viu şi nevătămat"), înseamnă că acuzaţia a fost neîntemeiată. Recent, o tânără soţie de 20 de ani, pe nume Sangeeta Sauda, a fost obligată să dovedească faptul că era la fel de pură ca... zeiţa hindusă Sita. Cum anume? Ţinând în mână un fier înroşit în foc, ca garanţie a fidelităţii sale conjugale, în faţa a 300 de bătrâni din comunitatea tribală Khanjar, din care făcea şi ea parte.

Insolita judecată venea după o lună de discuţii în contradictoriu cu soţul ei şi s-a desfăşurat în cadrul unei ceremonii organizate în piaţa principală din Indore, la 450 km sud de New Delhi, în statul Madya Pradesh. Tinerei i-au fost acoperite mâinile cu un extract de curcuma, (mirodenie folosită în India şi în practici terapeutice) şi apoi înfăşurate în frunze de smochin, după care a trebuit să ţină metalul încins. A reuşit aceasta, preţ de câteva secunde, în urma cărora şi-a descoperit mâinile şi le-a prezentat asistenţei. Verdict final – nevinovată.

Întâmplarea a avut însă un epilog mai puţin previzibil. Întrucât autorităţile indiene nu tolerează practicile de acest gen, poliţia a intervenit în forţă, după consumarea ordaliei, arestând unsprezece persoane care o obligaseră pe Sangeeta să urmeze ritualul. Între acestea – soţul şi socrii tinerei care n-a ezitat să facă o declaraţie oarecare surprinzătoare: „Aceste arestări nu vor face altceva decât să-mi ruineze căsnicia!" Apoi, a explicat că s-a supus probei focului de bunăvoie şi nesilită de nimeni. Cum am spune noi, e rău cu rău, dar mai rău e fără rău... *(A.N.P.)*

O lume nebună

Kelli Pratt, 45 de ani, din California, a ajuns pe mâna justiţiei fiind acuzată de abuz fizic asupra unei personae vârstnice, violenţă domestică şi agresiune. Victima? Propriul ei soţ, Arthur, în vârstă de 65 de ani, care a decedat după ce a fost muşcat în mai multe reprize de soţia lui, furioasă că acesta nu-şi îndeplinea îndatoririle conjugale. Bărbatul a decedat după şapte zile de la violenţele suportate. Pe trupul său s-au identificat peste 20 de urme de muşcături profunde, care i-au cauzat o infecţie mortală. Soţul „neperformant" suferea de diabet şi afecţiuni cardiace şi circulatorii. Înainte de a fi agresat, fusese internat câteva zile în spital pentru noi analize şi tratamente. În timp ce era agresat de soţia lui, bărbatul a reuşit să sune salvarea, dar înregistrarea apelului său nu redă altceva decât „nişte urlete de om încolţit de o fiară", după cum susţine poliţia. Refuzul de a avea o relaţie sexuală cu focoasa lui soţie l-a costat viaţa.

Deoarece se plimba gol pe străzile Londrei, Steve Gough, 43 de ani, a fost arestat şi inculpat pentru tulburarea ordinii publice şi atentat la pudoare. Considerând că este victima unui abuz din partea instituţiilor statului, când a trebuit să se prezinte în faţa tribunalului din Southampton, Steve a venit tot gol puşcă. Doar semi-acoperit de o pancartă pe care scrisese: „A fi gol nu este o crimă". În declaraţia sa el a susţinut că nu consideră că tulbură sau deranjează pe cineva dacă se plimbă complet dezbrăcat. „Când am sosit azi la tribunal – a mai spus Steve – abia dacă am zărit câteva reacţii: câteva aplauze, câteva sunete de uimire, dar în nici un caz dovezi de tulburare a persoanelor". Procesul care i s-a deschis încă nu a ajuns la final, mai ales că „nudistul" nu este la prima ispravă de acest gen. Pe 7 august, s-a plimbat gol şi în oraşul în care locuieşte, Easleigh, din sudul Angliei. Totuşi, până se va da verdictul a fost eliberat pe cauţiune. (A.P.)

Săptămâna 29 NOIEMBRIE - 5 DECEMBRIE

1

VINERI 7.10 Bună dimineaţa, România! **11.00** România 1 şi... strada (r) **13.15** Serial: „Pasiuni" **14.30** Drepturile omului **16.00** Convieţuiri **17.05** Serial: „Aglomeraţie în garaj" **17.35** Judo: Turneul World Masters **19.00** Jurnal **20.00** Ploaia de stele **22.10** Serial: „Criminaliştii" **23.30** Film: „Manuscrisul ucigaş" (SUA, 1998). Cu: Tom Berenger.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **9.00** Aventuri cu Lilipufi **10.30** Repere sacre – ediţie specială **12.45** Spectacolul lumii **14.20** Mulţumesc! **16.00** Poveste fără sfârşit **17.00** Ora G **17.40** Judo: Turneul World Masters **19.00** Jurnal **20.00** Surprize, surprize **23.15** Film: „Când Dumnezeu îi uită pe oameni" (SUA, 2001). Cu: Willem Dafoe.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.00** Desene animate **10.00** Ziua Internaţională a României. Ediţie specială **12.00** Marea Unire **12.30** Repere sacre **14.00** Teatrul cel mare **14.30** Tezaur folcloric **15.25** Fotbal: FC Naţional – Gloria Bistriţa **18.05** Bravo, bravissimo! **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Mitică Popescu" (România, 1984) **22.40** Minutul 91 **0.15** Doc.: „Dacă vrei să trăieşti".

LUNI 7.10 Bună dimineaţa, România! **10.00** Surprize, surprize (r) **14.30** Spectacolul lumii (r) **15.00** Pro Patria **16.00** Kronika **17.30** Vitrina lui Leo **19.00** Jurnal **20.00** Iartă-mă! **21.00** Serial: „Om bogat, om sărac" **22.00** Calea de mijloc **23.30** Profesioniştii.

MARŢI 7.10 Bună dimineaţa, România! **11.00** Iartă-mă! (r) **12.05** Tezaur folcloric (r) **13.15** Serial: „Pasiuni" **14.30** Puncte cardinale **16.00** Kronika **17.05** Serial: „Aglomeraţie în garaj" **18.00** Vitrina lui Leo **19.00** Jurnal **20.00** Film: „În spatele ferestrei" (SUA, 1998). Cu: Christopher Reeve, Daryl Hannah **21.50** Seara bună! **23.30** Cu ochii'n 4 **0.00** Magic şi divin **3.00** Serial: „Cei trei" (ep.1).

MIERCURI 7.10 Bună dimineaţa, România! **11.00** Seara bună! (r) **13.15** Serial: „Pasiuni" **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.05** Serial: „Aglomeraţie în garaj" **18.00** Vitrina lui Leo **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Jocul aşteptării" (Canada, 1998). Cu: Paula Abdul **21.50** Seara bună! **23.30** Nocturna artelor **0.30** Marele jazz **3.00** Serial: „Cei trei".

JOI 7.10 Bună dimineaţa, România! **11.00** Seara bună! (r) **12.00** România 1 şi... strada (r) **13.15** Serial: „Pasiuni" **15.00** Eveniment **16.00** Convieţuiri **16.30** Panorama **17.05** Serial: „Aglomeraţie în garaj" **18.00** Vitrina lui Leo **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Prinţesa fotbalistă" (SUA, 1983). Cu: Helen Hunt **21.55** Seara bună! **23.30** Interes general: Protecţia consumatorului.

acasă

VINERI 6.00 – 13.15 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **18.20** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 8.45 Serial: „Aventurile lui Sylvester şi Tweety" (ultimul ep.) **9.30** Serial: „Rază de lumină" **10.20** Serial: „Prima dragoste" **13.10** Serial: „Amor latino" **14.00** Club 700 **16.00** Serial: „Iubire fără de păcat" **17.30** Serial: „Dădaca" **18.00** Serial: „Arabella" **18.30** Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Inimă sălbatică" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Maddie şi David" **0.00** Serial: „Profu'".

WILLEM DAFOE
ROMÂNIA 1, sâmbătă, 23.15

DUMINICĂ 9.45 Serial: „Rază de lumină" **10.30** Serial: „Prima dragoste" **13.15** Serial: „Amor latino" **14.00** Film: „Un anumit zâmbet" (SUA, 1958) **17.00** Dana de pică **18.30** Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Inimă sălbatică" **22.00** Serial: „Clona" **23.00** Serial: „Singură şi disponibilă".

LUNI 6.00 – 13.15 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **18.20** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 6.00 – 13.15 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **18.20** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 6.00 – 13.15 Reluări **13.40** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **18.20** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 6.00 – 13.15 Reluări **13.45** Serial: „Femei înşelate" **15.30** Serial: „Betty cea urâtă" **16.20** Serial: „Terra nostra" **17.20** Serial: „Perla, cărările iubirii" **18.20** Serial: „Între iubire şi ură" **19.30** Poveştiri adevărate **20.00** Serial: „Secretul iubirii" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Clona" **23.05** Serial: „Dragoste şi putere".

MILLA JOVOVICH
PRO TV duminică, 23.00

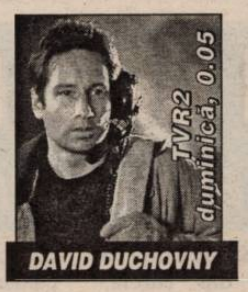
DAVID DUCHOVNY
TVR2 duminică, 0.05

HELEN HUNT
ROMÂNIA 1, joi, 20.00

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile ProTV **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Serial: „Criminaliştii" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.30** Film: „Air Force One" (SUA, 1997). Cu: Harrison Ford, Gary Oldman, Glenn Close **0.15** Serial: „Totul despre sex" **1.00** Film: „Exorcistul" (SUA, 1973). Cu: Linda Blair

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **10.15** Serial: „Buffy, spaima vampirilor" **11.30** Promotor **12.00** Provest **13.00** Serial: „Cybill" **13.30** Sub semnul întrebării **15.00** Magazin UCL **16.00** Film: „Războiul sexelor pe Wall Street" (SUA, 1996). Cu: Whoopy Goldberg **18.00** Serial: „Smallville" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Minciuni adevărate" (SUA, 1994). Cu: Arnold Schwarzenegger **23.15** Film: „Oraşul întunecat" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **10.00** Serial: „Buffy, spaima vampirilor" **12.00** Profeţii despre trecut **13.00** Fotbal: Sportul Studenţesc – Steaua Bucureşti **15.00** Film: „Tootsie" (US, 1982). Cu: Dustin Hoffman, Jessica Lange **17.00** Teo Show **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vacanţa Mare **23.00** Film: „Ratatul" (SUA, 1992). Cu: Milla Jovovich **1.15** Concet electrizant cu Jean Michell Jarre.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv **10.00** Concet electrizant cu Jean Michell Jarre **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Vânătoarea" (SUA, 1992) **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.30** Serial: „Alias" **0.45** Film: „Faţa nevăzută a succesului" (SUA, 1982) **2.45** Serial: „Dosarele X" **3.45** Film: „Amanta" (SUA, 1987). Cu: Victoria Principal.

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv **10.30** Magazin UCL (r) **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Serial: „Criminaliştii" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Vânătoare de oameni" (SUA, 1993). Cu: Jean-Claude Van Damme **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.30** Serial: „Arma dreptăţii" **0.45** Film: „Interzis minorilor" (SUA, 1984) **2.45** Serial: „Dosarele X" **3.45** Film: „Singură în bătaia vântului" (SUA, 1991).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv **11.30** Serial: „Dosarele X" (r) **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Serial: „Criminaliştii" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Temperatura critică" (SUA, 1999) **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.30** Film: „Proba acuzării" (SUA, 1994) **1.45** Serial: „Dosarele X" **2.45** Film: „Victimele plăcerii" (SUA, 1992).

JOI 8.00 Ştirile ProTv **10.45** Serial: „Familia Bundy" (r) **13.00** 13-14 cu Andrei Gheorghe **14.15** Serial: „Criminaliştii" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „O ţintă sigură" (SUA, 1992). Cu: Pierce Brosnan **22.30** La bloc **23.45** Marcă înregistrată **1.00** Film: „Vinovat cu orice preţ" (SUA, 1947) **3.00** Film: „Joc diabolic" (SUA, 1998).

prima

VINERI 8.00 Zid **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Super Banc Show **22.30** Focus Plus.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate **10.00** Tibanu' pescuieşte şi vânează **11.00** Sport Magazin **14.30** Serial: „ED" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Mutant X" **20.00** Serial: „24 de ore" **21.00** Film: „Valul roşu" (SUA, 1990). Cu: George Clooney **23.00** Film: „Tony Rome" (SUA, 1967). Cu: Frank Sinatra **0.45** Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor **7.30** Desene animate **10.00** HIT 40 – top muzical **11.30** Filmul & Televiziunea **12.30** Ambianţa **16.00** Cronica cârcotaşilor (r) **18.00** Focus **19.00** Apel de urgenţă **20.00** Film: „O viaţă mai puţin obişnuită" (SUA, 1997). Cu: Cameron Diaz **22.00** Film: „Secretul lui Bachus" (România, 1984).

LUNI 8.00 Zid **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Film: „Bogat şi celebru" (Hong Kong, 1987) **22.30** Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Film: „Contesa pentru o zi" (SUA, 1994). Cu: Tea Leoni **22.30** Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Cronica cârcotaşilor **22.00** Poliţia în acţiune **22.30** Focus Plus.

JOI 8.00 Zid **13.45** Serial: „Prietene şi rivale" **15.30** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Copiii spun lucruri trăsnite **18.00** Focus **19.00** Desene animate **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.00** Serial: „În familie" **20.30** Reuniunea de clasă **22.30** Focus Plus.

2

VINERI 7.00 Poesis **8.30** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **10.00** Diminetile unui bărbat cuminte **13.45** Desene animate **15.05** Televiziunea, dragostea mea! **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **18.40** Desene animate **19.10** Serial: „Familia şi legea" **21.05** D'ale lu'Mitică **24.00** Film: „Cortina neagră" (Italia, 1995).

SÂMBĂTĂ 9.05 Arta apărării **10.35** Desene animate **11.00** Lumea lui Chiţ-Chiţ **11.45** Serial: „În direct" **12.15** Cupa Davis: Franţa – Rusia **13.55** Fotbal: Politehnica AEK Timişoara – Dinamo **16.00** Bărbaţi, la cratiţă! **17.35** Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" **18.10** Serial: „Tabăra din Alpi" **18.45** Serial: „În înaltul cerului" **19.35** Serial: „Un bărbat de succes" **20.10** Serial: „Străini în ţara făgăduinţei" **21.05** Film: „Întoarcerea mareşalului Rocca" (partea a IV-a) **22.50** Concert: Nobel Peace Price 2001.

DUMINICĂ 7.00 Hora mândră românească **7.30** Film: „Veronica" (România, 1973) **9.05** Desene animate **9.20** Prietenii lui Piticot **10.10** „La mulţi ani" **11.50** Serial: „În direct" **12.25** Cronici votive **14.10** Cupa Davis: Franţa – Rusia **15.15** Concert Pop Rock Dance **16.30** Să rădem cu nenea Iancu **17.25** D'ale lu' Mitică **19.45** Film: „Cucoana Chiriţa" (România, 1987) **21.25** Floarea din grădină **23.10** Vedete în concert **0.05** Film: „Jurnalul pantofului roşu" (SUA, 1992). Cu: David Duchovny.

LUNI 7.00 Poesis **10.50** Primul pas **11.50** Splendorile naturii **12.45** Cupa Davis: Frata – Rusia **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Eco **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.35** Răscruci **19.05** Serial: „Familia şi legea" **20.00** Documentar **21.05** Serial: „Locuinţă pentru doi" **23.05** Teatru: „Mama de Căpek Karol" **0.50** Poesis.

MARŢI 7.05 Desene animate **8.30** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **10.00** Diminetile unui bărbat cuminte **11.10** Poesis **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Expediţie în necunoscut **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.35** E dreptul tău **19.10** Serial: „Familia şi legea" **20.00** Documentar **21.05** Serial: „Locuinţă pentru doi" **21.40** Film: „Pădurea spânzuraţilor" (România, 1965) **23.10** Remix – „undergROund".

MIERCURI 7.05 Desene animate **8.30** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **10.00** Diminetile unui bărbat cuminte **11.55** Splendorile naturii **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Expediţie în necunoscut **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.35** Afaceri la cheie **19.05** Serial: „Familia şi legea" **20.00** Documentar **21.05** Serial: „Locuinţă pentru doi" **21.40** Film: „Între prieteni" (SUA, 1999) **23.25** Cauza şi defectul.

JOI 7.05 Desene animate **8.35** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **10.00** Diminetile unui bărbat cuminte **11.55** Splendorile naturii **13.45** Desene animate **15.05** Siesta **16.30** Expediţie în necunoscut **17.00** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **17.35** Puls 2002 **18.00** Tenis de masă: România – Ungaria **20.30** Documentar **21.05** Serial: „Locuinţă pentru doi" **21.40** Film: „Ducele" (Canada, 1999) **23.10** Din coasta Evei.

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Maria Emilia" **12.45** Serial: „Misiune imposibilă" **14.00** Film: „Amintiri despre mine" (SUA, 1988). Cu: Billy Cristal **16.00** Serial: „Kane şi Abel" **17.20** Serial: „Isabella" **19.00** Observator **20.00** Film: „Teroare în Boston" (SUA, 1994). Cu: Jeff Bridges, Tommy Lee Jones **22.00** Film: „Crocodilul" (SUA, 1999) **0.00** Film: „Familie în stil italian" (SUA, 1993).

SÂMBĂTĂ 9.30 Fir întins **10.00** Casa de piatră **11.30** Medicul de gardă **12.30** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **13.30** Documentar **14.30** Serial: „Misiune imposibilă" **15.30** Film: „Boeing, Boeing" (SUA, 1965). Cu: Tony Curtis **17.30** Serial: „Cei şapte magnifici" **18.30** Kulinoriada **19.00** Observator **20.00** Divertis Parc **21.00** Film: „Cântec de leagăn" (SUA, 1998). Cu: Jessica Lange, Gwyneth Paltrow **23.00** Serial: „Stargate SG-1" **0.00** Film: „Golden Gate" (SUA, 1994). Cu: Matt Dillon.

CORAIMA TORRES
ANTENA 1, „Maria Emilia"

DUMINICĂ 8.00 Divertis Parc (r) **10.00** Desene animate **11.30** România mea **12.30** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **13.30** Serial: „MacGyver" **14.30** Serial: „Aventuri extreme" **15.30** Serial: „Misiune imposibilă" **16.30** Film: „Vânătorii de scalpuri" (SUA, 1968). Cu: Burt Lancaster **19.00** Observator **19.55** Batem palma **23.00** Film: „Sexi Harem Ada Kaleh" (România, 2001).

LUNI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Maria Emilia" **13.15** Batem palma (r) **16.00** Serial: „Kane şi Abel" (ultima parte) **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Film: „Abuz de putere" (SUA, 1997) **22.30** Marius Tucă Show **0.00** Serial: „Dilemele vârstei".

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Maria Emilia" **13.15** Film: „Bătălia pentru Anglia" (M. Britanie, 1969). Cu: Laurence Olivier, Michael Caine **16.00** Serial: „Viaţă schimbată" **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Din dragoste **22.30** Marius Tucă Show **0.00** Serial: „Dilemele vârstei".

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Milagros" **12.45** Serial: „Misiune imposibilă" **16.00** Serial: „Viaţă schimbată" **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Canal TV **21.00** Cacealmaua **22.30** Marius Tucă Show **0.00** Serial: „Dilemele vârstei".

JOI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **11.00** Serial: „Milagros" **12.45** Serial: „Misiune imposibilă" **16.00** Serial: „Viaţă schimbată" **17.00** Serial: „Isabella" **17.50** Babilonia **19.00** Observator **20.00** Film: „Madeline" (SUA, 1998) **22.30** Marius Tucă Show **0.00** Serial: „Dilemele vârstei".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.05 Videoclipuri **11.00** Invazia păgână **14.00** Film (r) **16.30** Serial: „Secretele succesului" (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **19.30** Serial: „Apel: Crima" **21.05** Cântece populare.

SÂMBĂTĂ 8.05 Videoclipuri **11.00** Serial: „Aventurile ştiinţei" **13.00** Sport 7 **15.35** Serial: „Secretele succesului" **16.00** Cutia muzicală **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.00** Caleidoscopul artelor **19.30** Film: „Suspect de crimă" (SUA) **21.10** Cutia muzicală (r).

DUMINICĂ 9.15 Serial: „Secretele pădurii încâlcite" **10.30** Film: „Escaladând un munte" **11.15** Serial **14.00** Film (r) **15.35** Istoria ortodoxiei **16.05** Cântece populare **17.30** Cântăreţii străzii **18.00** Puterea politicii **18.30** Telejurnal **19.30** Film: „Cei care plătesc cu viaţa" (România, 1989) **21.05** Concert **22.15** Film: „Cel mai iubit dintre pământeni" (România, 1993).

LUNI 8.05 Videoclipuri **11.00** Documentar **12.00** Serial: „Secretele pădurii încâlcite" **13.15** Film: „Escaladând un munte" **16.00** Serial: „Aventurile ştiinţei" (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Serial: „Apel: Crima" **22.00** Documentar (r).

MARŢI 8.05 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **16.30** Istoria ortodoxiei (r) **17.00** As show (r) **18.30** Telejurnal **19.30** Film (r) **21.30** Concert (r) **22.30** Documentar (r).

MIERCURI 8.05 Videoclipuri **11.00** Tentaţii (r) **14.00** Film (r) **16.30** Serial: „Fabrica razei de soare" (r) **18.00** Documentar (r) **18.30** Telejurnal **19.30** Film **21.00** Melodii, melodii **22.00** Documentar (r).

JOI 8.05 Videoclipuri **12.00** Documentar (r) **14.00** Serial (r) **16.30** Serial: „Strada copiilor" (r) **18.00** Documentar **18.30** Telejurnal **19.30** Film **21.25** Jazz **22.35** Documentar.

DARYL HANNAH
ROMÂNIA 1 marţi, 20.00

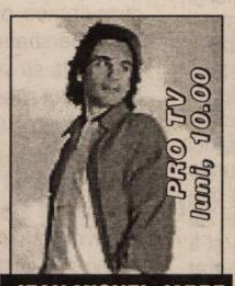
JEAN MICHEL JARRE
PRO TV luni, 10.00

VICTORIA PRINCIPAL
PRO TV luni, 3.45

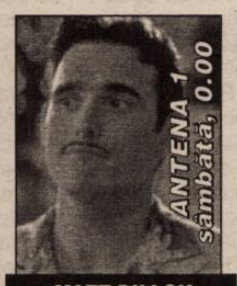
MATT DILLON
ANTENA 1 sâmbătă, 0.00

Clint Eastwood

un cineast fără complexe

Clint Eastwood este singurul sau poate printre foarte puținii cineaști care își asumă vârsta fără complexe. Are deja 72 de ani și știe bine că nu l-ar mai crede nimeni dacă ar vrea să pară pistolarul singuratic sau *Inspectorul Harry* de acum 30-40 de ani. Așa că, după cum și-a obișnuit publicul de vreun deceniu încoace, creează personaje care, deși poartă pe trup amprenta nemiloasă a timpului, percep viața dintr-o perspectivă mult mai umană tocmai pentru că au atins vârsta înțelepciunii. Sunt personaje care, părăsite în bună măsură de forța mușchilor, au puterea înzecită de a vedea dincolo de aparențe și, implicit, au capacitatea de a descoperi un miez dulce în cel mai amar fruct. Fiecare gest, fiecare acțiune, blamabilă sau odioasă, are un resort sau o explicație ascunsă, care chiar dacă nu poate fi acceptată de regulile societății merită să fie măcar înțeleasă, spune Clint Eastwood în filmele sale, în calitate de producător, regizor și actor. Din 1992, când a primit Oscarul pentru cel mai bun film și pentru regie – *Necruțătorul* –, cineastul a creat continuu personaje memorabile, dar care nu mai erau de mult la vârsta tinereții sclipitoare: *O lume perfectă* (1993), *Podurile din Madison County* (1995), *Puterea* (1997), *Seniorii spațiului* (2000)....

Cel mai recent film al lui este cea de-a 18-a producție proprie, cea de-a 24-a creație regizorală și cel de-al 44-lea rol principal din cariera sa. Ca gen, s-ar putea încadra în filmul polițist clasic – o poveste plină de suspans și răsturnări de situație – numai că suflul umanist „marca Clint Eastwood" îl scoate din seria seacă de sensuri a filmelor de acțiune. În acorduri de muzică de jazz, filmul se deschide cu un helicopter care survolează străzile unui oraș în plină noapte, atenția focalizându-se pe locul unde s-a întâmplat

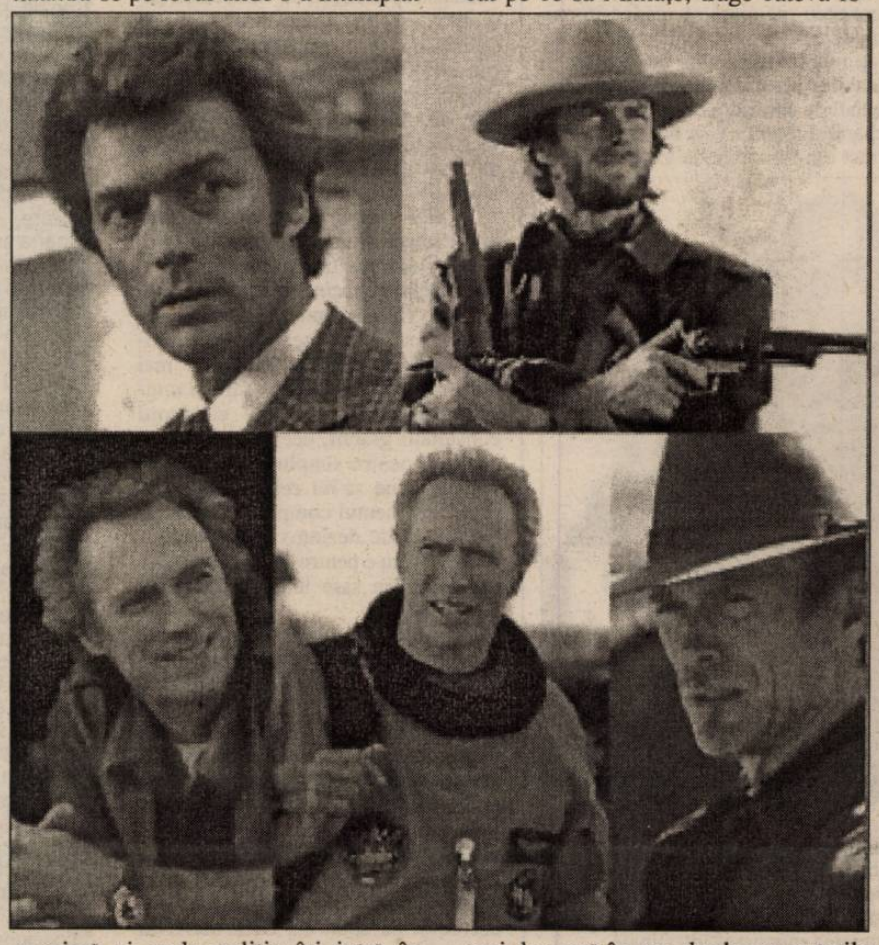

o crimă și unde poliția își intră în atribuții. La locul faptei apare și „bătrânul" Clint Eastwood, adică Terry McCaleb, agent FBI, specialist în profilul psihologic al criminalilor, dar care, în ciuda experienței sale, are de furcă de mai mult timp cu un ucigaș în serie – „Code Killer" – care îi scapă printre degete. Acesta pare să se joace cu el ca șoarecele cu pisica, dispare ca prin farmec, nu înainte însă de a-i lăsa câte un mesaj scris cu sânge: „McCaleb, prinde-mă", cuvinte urmate de nouă cifre... Jocul continuă: ieșind din casa unde avusese loc crima, McCaleb zărește, în mulțimea de curioși strânsă în jur, un individ suspect, care o ia la fugă. Aleargă gâfâind pe urmele lui, este cât pe ce să-l înhațe, trage câteva focuri de armă în aer, dar brusc puterile îl părăsesc în timp ce el se prelinge pe asfalt, în urma unui atac cardiac.

Viața îi este însă salvată și nu oricum, ci printr-o grefă de inimă care îi impune o lungă perioadă de convalescență. La doi ani după această experiență, McCaleb este departe de existența stresantă pe care o dusese înainte: trăiește liniștit și retras într-un port din San Diego, locuind... pe un vapor. De ce pe vapor? „Pentru că nu-mi place să tund gazonul?", este explicația lui.

Viața aceasta de pensionar n-avea totuși să mai dureze mult, pentru că într-o bună zi o tânără latino-americană, Graciella Rivers (Wanda De Jesus), îi solicită ajutorul pentru a-l găsi pe asasinul surorii ei, Gloria. Nu din dorința de răzbunare, ci din spirit de dreptate. McCaleb refuză pentru început, convins că nu mai are forța să o ia de la capăt. Un argument tulburător îl face totuși să-și schimbe decizia: inima care lui i-a salvat viața este inima Gloriei. Dovada? Graciella a reușit să dea de urma lui McCaleb tocmai pentru că el are o grupă sangvină foarte rară, identică cu a surorii ei. În plus, Gloria fusese asasinată cu câteva ore înainte de grefa cardiacă pe care McCaleb o aștepta de mult timp, iar fata rănită fusese transportată chiar la spitalul în care se afla și el.

Ezitările se spulberă, fostul agent FBI revine la lucru, de data aceasta ca independent. Departe de a fi un superman, McCaleb se străduiește să adune dovezi, să exploreze tot felul de piste, în ciuda presiunilor foștilor săi colegi, nu toți foarte fericiți că îl revăd în activitate, și împotriva sfaturilor cardiologului (Anjelica Huston) care consideră că ceea ce face el este moarte curată. Ancheta dusă de unul singur împotriva tuturor avansează greu, vechile abilități par să se fi tocit de când n-a mai lucrat, dar treptat își intră din nou în rol, flerul și mintea fiindu-i aliați de nădejde. El știe că în descifrarea acestui gen de afacere obscură, rezolvarea nu poate să vină decât de la un detaliu ignorat, uitat. Și, într-adevăr, cheia problemei era într-o replică a Gracielei care îi spusese cândva: „Ai inima Gloriei, ea te va ghida..."

Lucrul cu care nu se împacă McCaleb este că inima care bate în pieptul său nu este rezultatul unei donări de organe, ci al unei crime. Acest pretext, pe care se bazează de fapt întreaga poveste, îi oferă prilejul lui Clint Eastwood să trateze subiectul cu profunzime și sensibilitate, fără artificii inutile, în stilul abordat de el în ultimii ani.

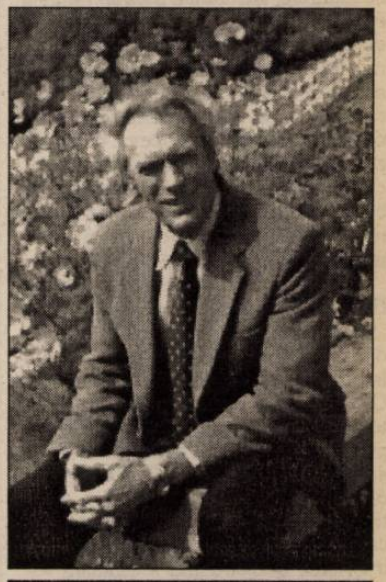

«Podurile din Madison County»

NOUL HOLLYWOOD

Sub titlul „Noul Hollywood", Peter Bisking – fost redactor șef al revistei americane Premiere – a publicat o carte în care povestește „revoluția unei generații". Ce înseamnă acest lucru? Autorul a avut prilejul, de-a lungul carierei sale, să urmărească evoluția unei noi generații de regizori și actori care în zorii anilor 70 „au avut nebunia" să aducă un suflu cu totul nou în creația de la Hollywood. Se numeau: Francis Coppola, Roman Polanski, Robert Evans, Brian De Palma, Steven Spielberg, George Lucas, Martin Scorsese, Robert De Niro, Al Pacino, Jack Nicholson... Atunci erau doar niște lupi tineri, acum ei sunt adevărați nababi, apreciază cu simpatie autorul cărții. Ce-au devenit, cine sunt ei azi toată lumea știe, dar ceea ce poate s-a uitat sau nu s-a știut niciodată este ce erau și cum gândeau cu trei decenii în urmă. Așa că Peter Bisking nu s-a rezumat doar la propriile documente (adunate de-a lungul anilor în revista Premiere), ci a apelat și la alte prestigioase publicații la care a colaborat și încă mai colaborează – New York Times, Washingthon Post, Vanity Fair și Rolling Stone – care au urmărit deopotrivă destinul cineaștilor ce au debutat în perioada „sex, drugs and Rock'n Roll", epoca manifestațiilor contra războiului din Vietnam, a eliberării sexuale, a cocainei și LSD-ului. Prin creațiile lor revoluționare de atunci aveau să deschidă o nouă eră a filmului de la Hollywood. Ei sunt autorii unor capodopere cum ar fi *Bonny and Clyde*, *Easy Rider*, *Taxi Driver*, *Nașul*, *Chinatown*, *Exorcistul*, *M.A.S.H.*, *E.T.*

ANTHONY HOPKINS

posedat de Dragonul Roșu

Sir Anthony Hopkins s-a identificat în ultimii ani cu unul și același personaj: ucigașul în serie Hannibal Lecter, psihopatul antropofag. După ce terifiantul canibal le-a înfruntat pe Jodie Foster (*Tăcerea mieilor*) și pe Julianne Moore (*Hannibal*), acum face ravagii în continuare pe ecrane în *Dragonul Roșu*, pe urmele lui fiind de data aceasta agentul FBI Will Graham. De fapt, *Dragonul Roșu* ar fi primul episod al trilogiei consacrate celui mai celebru ucigaș de pe marile ecrane. Scris acum 20 de ani de către romancierul Thomas Harris, părintele legendarului ucigaș schizofrenic, *Dragonul Roșu* a mai fost ecranizat cândva de Michael Mann în *Manhunter*.

Folosind aceeași rețetă din *Tăcerea Mieilor* (film recompensat la vremea respectivă cu câteva Oscaruri), Brett Ratner a realizat și de această dată un thriller în care nu există timpi morți și care, în plus, e condimentat cu elemente de umor negru. Încă de la începutul filmului, Hannibal Lecter, cu prilejul unui dineu cu fineți, servește un savuros fel de mâncare (evident, din carne de om), cu aspect deosebit de apetisant, care-i face pe cei prezenți să saliveze de poftă...

Povestea în sine a filmului nu aduce cine știe ce noutate față de celelalte episoade care s-au ocupat de Hannibal Lechter. Un ucigaș, căruia nu i se dă de urmă, face ravagii în nopțile cu Lună plină; o suită de dispariții preced momentul când un muzician cade la rândul său victimă crudului ucigaș. Agentul FBI Will Graham este persoana care speră să deslușească misterul și să identifice criminalul. Grație unei rețete de orez cu carne, găsită în Larousse-ul gastronomic, elucidează până la urmă cazul și, riscându-și pielea, reușește să trimită asasinul după gratii, într-un centru psihiatric de detenție. Spre deosebire de personajele interpretate de Jodie Foster în *Tăcerea Mieilor* sau de Julianne Moore în *Hannibal*,

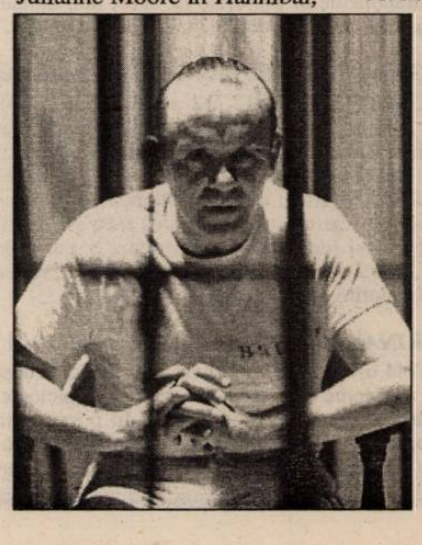

Will Graham, pentru a înțelege comportamentul asasinului, consideră că are nevoie de un ajutor, de cineva la fel de pervers și de deviat psihic ca Lecter, în măsură să intre pe aceeași lungime de undă cu asasinul și să comunice cu el. Acea persoană va fi chiar el: pentru a se proiecta în spiritul și fantasmele „fiarei" se hotărește să o înfrunte de aproape, să intre în celula Diavolului și să petreacă un timp împreună cu el. Așa descoperă că ucigașul este un schizofrenic, fascinat de un tablou de William Blake și „posedat" de un Dragon Roșu.

Ce spune Anthony Hopkins despre rolul pe care și l-a asumat în ultimul timp? „Sunt și eu surprins să constat cât de mult sunt seduși oamenii de personajul meu. Cred că, de fapt, omul în general e fascinat de partea sumbră, inexplicabilă, indicibilă a propriului său eu. În literatura clasică, personajul lui Mephistopheles al lui Goethe este, de asemenea, uimitor de interesant, poate cel mai interesant. La fel Iago al lui Schakespeare." Sir Anthony Hopkins a mai precizat că a încercat să facă din actualul Lecter „un criminal mai dur, mai coleric, mai rău ca niciodată". „Nu am dorit nici un moment să glorific un ucigaș, nici ca publicul să-l perceapă ca pe un om care poate fi privit cu simpatie. E vorba de un ucigaș în serie înfricoșător, nu de un vecin prietenos. Acest aspect foarte sumbru am vrut să-l arăt prin intermediul lui Hannibal", declara actorul, ca să nu lase loc nici unui dubiu asupra felului în care poate fi privit personajul interpretat de el de trei ori.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Stelian Fulga:

„Nu sunt un vraci. Dumnezeu m-a ajutat să vindec boli grave, inclusiv cancerul”

STELIAN FULGA a fost prezent în repetate rânduri în această pagină, de terapii complementare, a revistei „Magazin”. L-am numit atunci „terapeutul român din Tibet”, datorită concursului de împrejurări care au făcut ca, timp de 4 ani, el să fie inițiat în unele practici de medicină tradițională ale călugărilor shaolini. Fost practicant al boxului, și-a încheiat în mod dramatic cariera sportivă când s-a constatat că ficatul îi este distrus și medicii nu i-au mai dat nici o șansă de supraviețuire. L-a întâlnit însă pe fenomenalul *Valeriu Popa*, care l-a readus la viață și, mai mult, l-a îndrumat către vindecarea semenilor prin metode naturale. De atunci, Stelian Fulga a cutreierat lumea, adunând informații și experiență în legătură cu practici terapeutice neconvenționale; de câțiva ani, și-a deschis în București un mic cabinet, unde vin suferinzi din toate colțurile țării. Nimic altceva, decât rezultatele pozitive (unele chiar spectaculoase) l-au făcut foarte cunoscut și căutat de oameni bolnavi, dintre care unii își pun ultima speranță în tratamentele indicate de acest terapeut.

Surprinzător, într-un fel, Stelian Fulga s-a aflat recent în postura de „vânat”, în urma unei bizare descinderi făcute la cabinetul său, de un întreg desant, alcătuit din inspectori OPC, polițiști, luptători antitero (!) și totodată numeroși reprezentanți ai presei scrise și ai televiziunilor. O acțiune în forță nejustificată logic și obiectiv. De fapt, demonstrația – neintenționată, desigur – că autoritățile nu caută acolo unde trebuie vinovații pentru starea dezastruoasă a sănătății românilor... Stelian Fulga ne-a oferit o scurtă declarație în acest sens, dar și precizări foarte importante pentru bolnavi, legate de metodele sale de tratament.

*

– Domnule Fulga, de fapt ce s-a întâmplat în dimineața zilei de 16 octombrie?

–A fost o risipă ridicolă de forțe, ceva în genul filmelor polițiste ieftine. Un control al conducerii OPC, care sigur că poate fi inopinat, pentru că acești oameni au datoria să stopeze activitățile escrocilor și speculanților, dar la un cabinet medical nu cred că se vine cu luptători din trupele speciale, ca la o vânătoare de teroriști. Nici „soborul” de ziariști și cameramani, care a secondat-o pe doamna directoare, nu consider că își avea locul la o asemenea operațiune de verificare și drept dovadă e faptul că eu nu am fost inculpat cu nimic, dar în presa scrisă și vizuală s-au făcut tot felul de speculații, afirmații calomnioase la adresa mea, fără o minimă verificare. Pe mine nu m-au întrebat nici măcar dacă produsele mele au aviz sanitar și în plus, unii semnatari de articole au dovedit totală ignoranță în privința aprecierii unor metode terapeutice străvechi.

– De fapt, avea vreo justificare în realitate controlul respectiv?

– Ca inspecție, să zicem, de rutină, bineînțeles că nu ar fi fost nimic nefiresc. Dar la mine s-a venit cu vădită rea-voință, cu intenția de a mă discredita. Cred că știu și de unde a pornit totul, dar nu are rost să intru în asemenea detalii jenante. E trist că există asemenea politică distructivă inițiată împotriva celor care vin cu soluții novatoare. Adică vin la mine oameni pe care medicamentele chimice de sinteză i-au adus cu un picior în groapă, îi ajut să revină la viață, să le revină optimismul, dar tot eu sunt cel vinovat!...

– Să facem câteva clarificări pentru cititorii revistei „Magazin”: mai întâi, în ce constă tratamentul dumneavoastră?

– Aplic mai multe metode naturale, deci exclud medicamentele; desigur, fără a le interzice pacienților tratamentele prescrise de medici, oricum acestea se autoelimină, treptat. O metodă care poate fi și profilactică este tăierea sub limbă, care – accentuez – nu înseamnă o intervenție chirurgicală. Ea se cunoaște și se aplică de cel puțin câteva sute de ani, la români, și de mii de ani la alte popoare. Lucrez în condiții perfect sterile, fără riscuri, iar efectele sunt deseori remarcabile. Astfel, am înregistrat succese importante în diabet, în hepatite de tip A,B,C, în ciroze, dar pot să afirm și că tensiunea arterială se stabilizează, durerile de cap dispar și oboseala nu mai persistă.

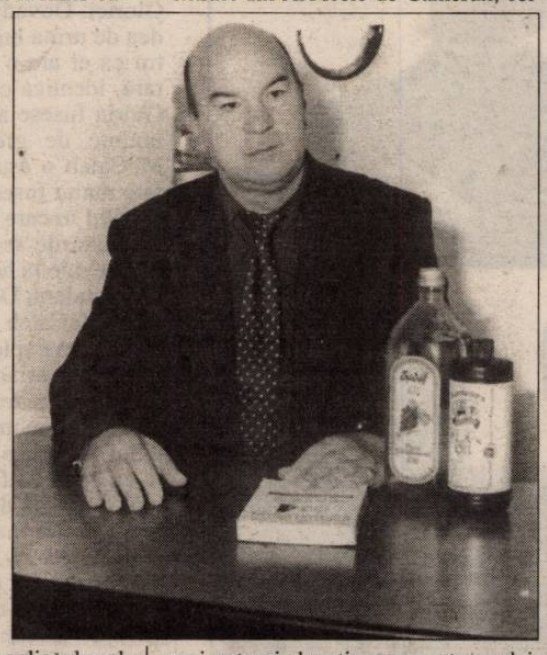

– Ce este tratamentul de dezintoxicare pentru o singură zi?

– Aș zice că e metoda mea de bază, pentru că boala înseamnă un dezechilibru energetic, care împiedică eliminarea toxinelor din organism pe cale naturală. Și-atunci, cum necazurile ne vin mai întâi de la ceea ce mâncăm, orice tratament începe prin dezintoxicarea aparatului digestiv. Vă rog să rețineți: tratamentul meu, foarte ușor de aplicat la domiciliul pacientului, curăță într-o singură zi tot ce înseamnă tractul digestiv și organele anexe: ficat, bilă, pancreas, rinichi. Am cazuri când numai prin această cură s-au eliminat reziduuri incredibile, inclusiv paraziți uriași, calculi biliari sau renali. Trebuie spus că mulți nu au mai luat medicamente și că de obicei se pierd 3-4 kilograme, după această cură.

– Care este secretul acestei dezintoxicări rapide?

– Mai întâi, vreau să vă spun că eu nu sunt nici vraci, nici vrăjitor. Dumnezeu mă ajută să readuc în oameni dorința și puterea de a trăi. Ceea ce ați numit secret vine tot de la inepuizabilul rezervor de sănătate, care este natura; dacă știm cum să-l folosim. Preparatul respectiv se bazează pe un extract din Arborele de Camerun, cel mai puternic laxativ cunoscut, pe ulei obținut din semințe de struguri, care ajută la drenarea bilei, a ficatului și a rinichilor, și pe ulei de semințe de in, pentru regenerarea celulei hepatice și protejarea mucoasei intestinale.

– Toate acestea sunt preparate aprobate de Ministerul Sănătății?

– E o întrebare binevenită și le ofer astfel informații și celor care mă acuză orbește: toate substanțele primare pe care le dețin au aviz și certificate de calitate, conform legislației în vigoare. Nu fabric nici un fel de medicamente și nu intervin în formula lor chimică, ci doar fac combinări științifice după o rețetă care constituie secret profesional. Specific că, astfel, nici o substanță primară nu devine toxică. Dovada clară: nu s-a întâmplat ca vreun pacient să-mi spună că boala i s-a agravat, după cura de dezintoxicare cu produsele mele. Despre decese, nici nu poate fi vorba.

– Totuși, vindecările importante nu se pot realiza numai prin această cură...

– Evident, dezintoxicarea reprezintă doar „pregătirea terenului” pentru tratament. În stabilirea căii de urmat, contează fiecare caz, în parte. De aceea, le cer pacienților să-mi precizeze ce grupă sangvină au, în funcție de aceasta indicându-le o anume dietă, condiție foarte importantă, pentru a se obține rezultatele dorite. Vreau să spun, deci, că vindecarea depinde, în foarte mare măsură, și de bolnav, de felul cum respectă el sfaturile mele. De asemenea, mai folosesc ceaiuri de plante, alte preparate naturale, de obicei sub formă de picături, ca și excelentul remediu care e argila de Suncuiuș, după părerea mea, cea mai bună din România.

– De obicei, urmarea tratamentelor, medicamentoase sau nu, implică și eforturi financiare considerabile, pentru pacienți; este și cazul celor ce vin la dumneavoastră?

– Cred că la mine, produsele indicate pentru tratament sunt cele mai ieftine și poate asta generează și multe nemulțumiri. Specific că acord consultații gratuit, deci nu concep să iau bani pentru simplul fapt că omul vine la mine să-mi ceară un sfat. În plus, tratamentul complet, care include și cura de dezintoxicare și care – rețineți! – nu e pentru o săptămână-două, ci pentru șase luni, costă numai 600000 de lei.

– Ați avut mulți pacienți, de când practicați terapiile complementare?

– Zeci de mii de cazuri! Nu exagerez cu nimic, spunând această cifră și afirm pentru cititorii „Magazinului” că am reușit să vindec, practic, boli ale întregului organism uman, cu câteva excepții: nu am obținut rezultate mulțumitoare în cancerul osos, în psoriazis și în scleroza în plăci. Bineînțeles, nici cazurile de cancer foarte grave nu au decât puține șanse de vindecare și eu spun că, dacă bolnavul mai poate căra în mână 5 kilograme, îl pot face să-și revină. În rest, repet: am tratat cu succes orice fel de boli.

– Vă rog să precizați și cum anume vi se pot adresa cei ce au nevoie de ajutor!

– Cei care doresc să mă contacteze pot suna la telefonul 021/255.02.91, care trebuie să spun că e ocupat mai tot timpul. De aceea, mi se poate scrie, pe adresa cabinetului NATUR MEDICA – București, șoseaua Mihai Bravu nr. 227, corp 1B, apart.2, sectorul 3. Cabinetul se află lângă stația de metrou Piața Muncii. Scrisoarea cu descrierea afecțiunilor trebuie să fie însoțită și de copii ale documentelor medicale (analize) și de precizarea grupei sangvine a bolnavului. Pachetul cu tratamentul complet pentru 6 luni va fi primit în 7-8 zile și plata (600.000 lei) se va face ramburs.

Pacienții depun mărturie...

Fără îndoială, cartea de vizită a oricărui terapeut o întocmesc pacienții înșiși. Pentru cititorii revistei „Magazin”, am contactat câteva persoane care au beneficiat de tratamentele terapeutului Stelian Fulga și ale căror relatări le reproducem în continuare.

◆ ***GABRIEL FELIE (65 ani)*** –Teleorman (tel.: 0247 / 412.638): „Am avut cancer la colon și metastază la ficat. În anul 2000, au apărut primele simptome vagi, dar în urma investigațiilor nu s-a depistat nimic, doar o pată între rinichi și splină. Abia pe 23 august 2001, am fost internat, mi s-a extirpat splina și am aflat de cancerul la colon, din care mi-a fost extirpată o parte. Credeam că va fi sfârșitul. Atunci, soția mea a fost la dl. Fulga și mi-a adus tratamentul de dezintoxicare, cu toate celelalte indicații: masaje, clisme. A doua zi mi s-a luminat fața, credeam că e o minune de la Dumnezeu, dar încă nu prea credeam că mă voi face bine. Am urmat cu strictețe regimul indicat de dl. Fulga și după toate seriile de analize, reiese că stau foarte bine cu sănătatea. Așa mă și simt: parcă a fost ceva care m-a curățat, din creștet până-n tălpi!”

◆ ***FLORIN-ALEXANDRU VOICU (18 ani)*** – București – tel. 021/636.00.98 (relatarea mamei sale): „Băiatul meu a început să practice boxul la 11 ani. Anul ăsta a avut o răceală și dintr-odată a ajuns să nu mai poată sta pe ring. A făcut analize medicale și diagnosticul a fost astm bronșic, dar și afecțiuni ale inimii. Nici nu se mai putea vorbi de continuarea sportului. A început tratamente cu medicamente foarte scumpe, care totuși nu l-au ajutat și atunci, antrenorul lui l-a dus la dl. Fulga. În urma tratamentelor prescrise de acest om, băiatul meu și-a revenit și poate să-și reia antrenamentele.”

◆ ***Colonelul VIOREL MUNTEANU*** – Miercurea Ciuc (tel.: 0266.312.712 sau 0721.354.183): „De 9 ori am fost internat în spitalele din Miercurea Ciuc, Brașov și Târgu Mureș, fiind diagnosticat cu ciroză hepatică. Am aflat de dl. Fulga și am ajuns la București iar în urma tratamentului său, pe care l-am urmat cu strictețe, starea mea s-a îmbunătățit vizibil (de exemplu, bilirubina a scăzut de la 18 , la 1,2). Vreau să spun că acum sunt, nu pe linia de plutire, eu sunt VINDECAT!”

◆ ***IRINA NICOLAE*** – București (tel.: 0744.659.271): „Am ajuns la dl Stelian Fulga având probleme cu tiroida, dureri mari de picioare, colesterolul mărit la valoarea 300. În prezent, nu mai obosesc, nu mă mai dor picioarele, nu mai am probleme cu glanda tiroidă și am slăbit 22 de kilograme! Am făcut două cure de dezintoxicare și am urmat tratamentul complet, de 3 luni. Medicii au fost uimiți, crezând că am mers la alt medic și nu vreau să recunosc...”

◆ ***GHEORGHE STĂNCULESCU*** – București (tel.: 021 / 423.86.75): „În 1995 am suferit o operație pe coloană pentru ciocuri la trei vertebre și în 1997, două operații în cinci zile. Un an mai târziu, am fost operat de arterită, cu 4 by-pass-uri. Am fost internat și cu insuficiență renală și diabet de gradul II. Eram un fel de colecționar de boli, toate putând fi confirmate prin documente medicale. Zilnic, trebuia să iau câte 20 de pastile, pentru care pensia nu-mi ajungea. La o lună după ce niște prieteni m-au ajutat să ajung la dl. Fulga, rezultatele sunt foarte bune, doctorul chiar m-a felicitat... că iau pastilele. În această perioadă, am slăbit de la 82 kg la 69 kg, mă simt foarte bine și pot merge pe picioarele mele.”

◆ ***CEZAR DRĂGĂNIȚĂ*** – București (tel.: 021/233.02.49 sau 0723.925.724): Celebrul handbalist a fost diagnosticat cu hepatită „mecanică”. Ajuns la cabinetul Stelian Fulga, a fost tăiat sub limbă, apoi a urmat tratamentul indicat. „După 25 de zile eram vindecat. Doctorii mi-au zis că orice om de bun simț ar fi dat colțul... Acum, dimpotrivă, sunt ca un spiriduș!” – ne-a declarat el.

Consultații parapsihologice

Credință și scepticism

Compatibilitatea dintre pacient (subiect) și terapeut (parapsiholog) constituie un element foarte important în derularea colaborării dintre cei doi, ea putând ajuta sau, dimpotrivă, îngreuia demersul și obținerea rezultatului dorit. Fiecare om vrea să fie sănătos, să aibă o viață relaxată, fără lipsuri și necazuri, dar puțini sunt dispuși și să accepte necesarele ingerințe ale terapeutului în intimitatea propriei ființe. Colaboratoarea noastră *Emilia Vlădescu*, psiholog, parapsiholog, mediu și bioterapeut, ne-a relatat cazuri când pacienții prezentați la cabinetul său au cerut pe un ton imperativ să fie însănătoșiți sau să li se rezolve problemele, fără însă ca și ei să participe la procesul respectiv. Într-o asemenea viziune, terapeutul este un fel de zeitate atotputernică, pentru care nu există absolut nici o piedică în a cunoaște și a putea.

Astfel de situații frizează ridicolul, sunt absolut hilare, deși protagoniștii tratează totul la modul foarte serios. De pildă, o femeie a apelat la calitățile extrasenzoriale ale terapeutei, pentru a afla, pe baza unui certificat de deces, unde ascunsese bunica ei o presupusă avere formată din mai mulți bani de aur. Un asemenea caz și o asemenea manieră de abordare nu intră în atenția Emiliei Vlădescu, după cum nu colaborează nici cu cei ce vin la ea din curiozități sau pentru a verifica (?) forța și capacitățile sale. În categoria respectivă intră și persoanele pentru care parapsihologia înseamnă un fel de vrăjitorie, iar regresiile temporale (cu-adevărat relevante în situații grave sau speciale) consideră că e interesant și incitant să fie făcute, eventual pentru a afla cine-au fost în viețile anterioare și cam cu ce se ocupau...

Scepticismului și ignoranței li se opune o dimensiune spirituală vitală: credința. Afirmația nu e deloc forțată sau gratuită. Aici nu este vorba depre credința oarbă, fără rațiune, despre habotnicie, după cum nici nu se pune problema vreunei diferențieri între diversele religii. Important este ca pacientul să-și raporteze existența la autoritatea unei entități superioare – îi spunem Divinitate – ce poate fi identificată în mod tradițional cu Dumnezeu, cu Buddha, cu Allah ș.a.m.d. Efectele menținerii în echilibru a acestei stări interioare sunt evidente pentru orice parapsiholog experimentat. Emilia Vlădescu a înregistrat numeroase asemenea cazuri, dintre ele prezentându-ne câteva pentru cititorii „Magazinului”.

Primul caz. Pacientă din Sibiu, bolnavă de cancer într-un stadiu avansat, nu avusese rezultate concludente în urma tratamentului medicamentos și a spitalizărilor. Era credincioasă, dar fără a face excese în acest sens. În schimb, a venit la cabinet cu convingerea că poate fi ajutată și deci că terapia propusă de Emilia Vlădescu poate fi eficientă. În consecință, s-a supus sedințelor acesteia, a respectat tot ce i-a spus terapeuta și nici un moment nu a privit cu sceptism amănuntele colaborării respective. De asemenea, nu a cerut și nu a așteptat miracole, remedii sosite peste noapte. Treptat, situația ei s-a îmbunătățit, sănătatea a dat semne importante de restabilire și în prezent starea i s-a ameliorat considerabil, față de momentul începerii tratamentului.

Al doilea caz. O femeie din Brașov i s-a adresat Emiliei Vlădescu în calitatea acesteia de parapsiholog, cerându-i (deci nu rugând-o să încerce) să-i „găsească” niște bijuterii care-i fuseseră furate. Din primele clipe, energiile negative au răbufnit dinspre femeia respectivă, care s-a dovedit o fire foarte agresivă, războinică și acționa fără umilință, fără credință, ajungând chiar să blesteme și să înjure. Nu avea deloc credință în Dumnezeu și nu a părut cooperantă decât între limitele ce o interesau în cel mai înalt grad. A fost singura întrevedere cu Emilia Vlădescu, aceasta explicându-i că nu o va putea ajuta. De fapt, femeia refuza în mod inconștient să se ajute singură.

Ideea relevată de asemenea cazuri este simplă doar în aparență: omul are o soartă și comportamentul său trebuie să-l raporteze la cei din jur, dar și la Divinitate. De fapt, înțelegând că ai nevoie de un ajutor ce ți se poate oferi, dar nu pentru că „ți se cuvine”, îți apropii energiile pozitive menite să re-echilibreze zona din corp sau aspectul din destin ce a suferit agresiuni.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri ce fac parte din cotidian, și cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toți cei ce simțiți nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresați ***Emiliei Vlădescu*** *– psiholog și parapsiholog, mediu și bioterapeut, care vă stă la dispoziție prin intermediul revistei „Magazin”. Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare (însoțită de o fotografie), în care să precizați exact numele și datele personale, precum și solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.*

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU